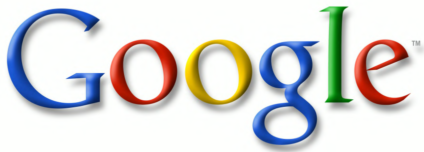
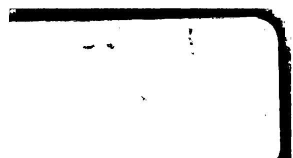
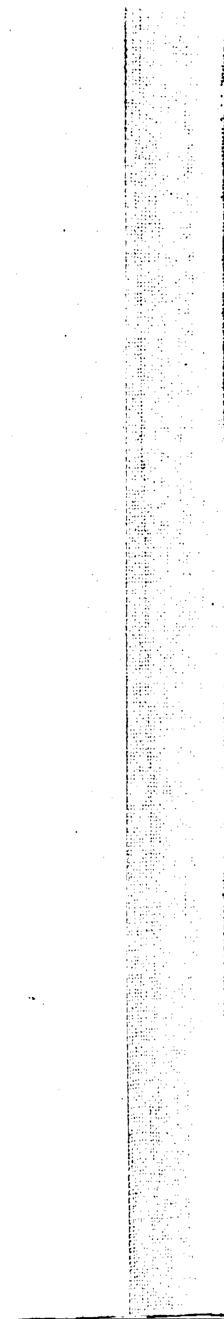

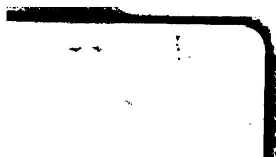

RCO
Wordsworth

RCO
Wordsworth

GRÆCÆ GRAMMATICÆ

RUDIMENTA

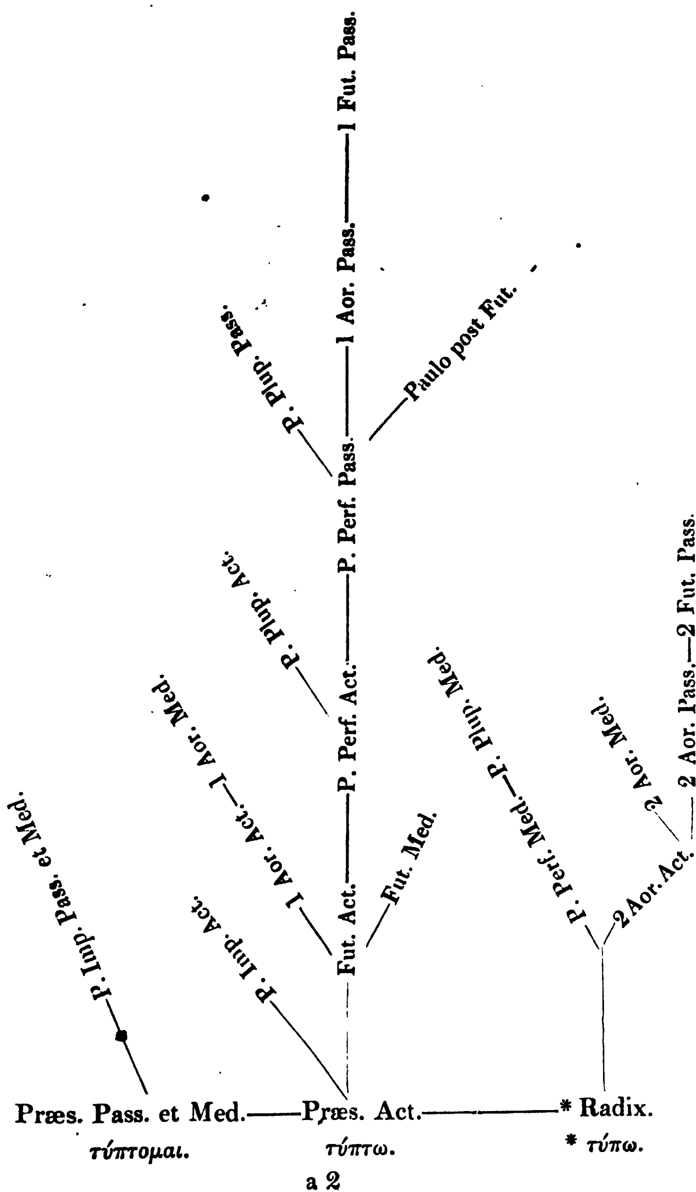
IN USUM SCHOLARUM.

EDITIO QUINTA.

OXONII:

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXLIV.

τύπτομαι. τύπτω. * τύπω.

MONITUM.

Partes libri, quæ majoribus typis impressæ sunt, utpote Principia Grammaticæ continentes, omnes priùs edisci volumus, quàm ad ceteras, minore descriptas formulâ, accedatur.

Præterea Asteriscum Verborum formis inusitatis, et, quas vocant, Radicibus, præfigi jussimus.*

PRÆFATIO

PRIMÆ EDITIONIS.

Cum hodiè inter omnes constet Græcam Grammaticam vulgò Etonensem dictam, et abhinc sæcula plus quàm duo compositam, provectiori hujus ætatis scientiæ parum respondere, sperabam fortasse me commodis ejus provinciæ, cui vitâ et officio addictus sum, nonnihil inserviturum, si Græcæ linguæ rudimenta vetere nostro Auctore paulò plenius et emendatius tradere conarer. Quod consilium cùm cepissem, duplex rei perficiendæ videbatur esse ratio. Poteram enim vel novam omninò, secundum ea principia, quæ recentioribus Grammaticis, maximè in Germaniâ, placent, Grammaticam adornare, vel veterem illam mendis purgatam, et supplementis idoneis auctam, denuò edere. Priorem rationem multi jam iique non indocti viri nuper secuti erant: quo successu, dixerint alii: posterior adhuc tentanda erat. *Illa* quidem specie simplicior est; regulis paucioribus utitur; si *linguæ philosophiam*, quam vocant, spectas ad veritatem fortasse propiùs accedit. *Hæc* molestiæ discentium occurrere ante omnia vult; subtilioris scientiæ argutias, ut a puerorum disciplinâ alienas, procul ablegat; rerum effectus magis quàm causas respicit; simpliciores regulas multitudine exceptionum

lucrari nolit. Quod si res de integro agenda esset, illa fortasse probabilior; hæc certè ad præsentem scholarum statum magis accommodata: neque enim leve est, in publico puerorum seminario, certo quovis tempore institutionis quasi flumen perenne in novum omninò alveum convertere. Atque hoc erat, fateor, quod me potissimùm impulit, ut viam, quam secutus sim, insisterem; et spem inde concepi fore, ut, si non omnia, quæ cuperem, efficere possem, aliquantulum tamen his nostris artibus adjumenti afferrem, si neque a tritis discentium formulis, neque a solitâ docentium consuetudine longiùs discessissem. Itaque, cùm horum amborum commoditati præcipuè consulendum esse statuerem, id in animo habui—veterem libellum Etonensem utpote celeberrimum, et in plerisque jam scholis diu usurpatum, ita denuò ad incudem revocare, ut abundantia resecarem, omissa supplerem, errata corrigerem, rationem tamen pristinam ac methodum operis, quoad fieri posset, conservarem. Ea scilicet in emendando, delendo, amplificando, adhibenda erat moderatio,

"*Mutatam* ignorent subitò ne semina *matrem*."

Quarè meminerint, quæso, Critici non mihi integrum fuisse ejusmodi opus conscribere, quale per se optimum judicarem, sed quale et lectorum præjudicatam opinionem minimùm offenderet, et ab erroribus, qui veterem illum libellum maculant, plerisque certè purgatum esset.

Restitit alter dubitationi locus, utrum in opere scribendo linguâ uti Latinâ an vernaculâ præstaret. Difficilis sanè et vexata quæstio; de quâ equidem confiteor fuisse me diu multumque hæsitaturum, nisi doctiores vos, quos sequi debeo, consuluissem; quos cùm in tali νεωτερίζειν non volentes viderem, satius duxi cum iis consentire, quàm committere (id quod a bono Præceptore

alienissimum esse sentio) ut sæculi vel ignaviæ vel fastidio indulsisse existimarer.

Quod si quis, ex iis quæ supra dixi, existimabit me Germanorum Grammaticorum merita et auctoritatem elevare velle, immò non etiam maximi æstimare, id tantum a vero aberit, ut, me ipso judice, ad hanc opellam suscipiendam ne minimâ quidem ex parte instructus accessissem, nisi Virorum inter eos clarissimorum, Buttmanni scilicet, Matthiæi, Thierschii, Rostii, et præcipuè Kühneri, opera diligenter priùs evolvissem; unde, nî fallor, factum est, ut pænè universam Græcæ Grammaticæ materiem, et, quæ dicuntur, *Accidentia*, post eos retractârim, nonnulla etiam, quæ vix alibi reperiantur, de meo adjecerim. Erat enim pars neque inutilis, uti spero, neque inepta propositi mei, ut Grammaticam, Scholarum usibus præcipuè destinatam, ejusmodi concinnarem, quæ neque *nimia* videretur, cum *nihil omitteret*, quamque *Tirones* in manus libenter caperent, *Veterani* in usu retinere non dedignarentur.

Ceterùm quicquid vel exactæ scientiæ, vel reconditioris doctrinæ hoc opusculum contineat, id potissimùm fratri meo Joanni Wordsworth, M. A. Collegii S. S. Trin. apud Cant. Socio, Viro in his artibus, si quis alius, inter principes numerando, acceptum et ego gratissimè, et lectores mei, velim, referant.

C. W.

Ventæ Belgarum,
Mens. Jan. 1839.

Præfatio Secundæ Editionis.

PRODIT maturiùs, quàm speràram, repetita hujus Grammaticæ editio. Itaque inter multa, quæ recedens annus mihi quidem tulit luctuosissima, hoc felicitèr accidisse fateor, quod opella hæc nostra idoneis judicibus se quodammodo probaverit; et eo nomine Magistris Informatoribus, imprimis Harroviensi, Rugbæo, Vintoniensi, qui libellum discipulis suis ediscendum tradiderint, gratias habeo, agoque maximas; non quasi ex hôc doctissimorum Virorum testimonio mihimet ipsi gloriolæ aliquid aucupari velim; sed quia Scholasticarum artium studia, si liceat, promovere, is mihi profectò laboris est fructus et gratissimus, et amplissimus. Interim nonnulla mutavi, addidi, correxi, prout, vel meo vel amicorum judicio, res postulabat; idem libentissimè facturus, si quandò Viri Docti vel doctrinæ suæ vel experientiæ fructus mecum communicaverint.

C. W.

Ventæ Belgarum,
Mens. Jan. 1840.

Præfatio Tertiæ Editionis.

IN hâc Tertiâ Editione si quid additum vel correctum est, factum id est imprimis partim ope et doctrinâ Viri Reverendi Gulielmi Cookesley, A. M., partim judicio et auctoritate Reverendi, et in hâc disciplinâ summi Viri, Edvardi Hawtrey, S.T.P., Regiæ Scholæ Etonensis Informatoris præstantissimi. Quod cognitum volo, non modò ut grati animi et debitæ observantiæ significationem ipse faciam, sed etiam ut lectores nihil non maximo jure et consilio optimo mutatum sciant.

C. W.

Ventæ Belgarum,
Mens. Febr. 1841.

TABULA RERUM.

PARS PRIOR.

I. ELEMENTA VOCUM.

II. DECLINATIO VOCUM.

III. DERIVATIO VOCUM.

APPENDIX.

TABULA EXEMPLORUM.

EXEMPLA SUBSTANTIVORUM.

(1.) Simplicium.

Declinationis
- Primæ, ταμίας, κριτὴς
- Secundæ, μοῦσα, τιμὴ, φιλία, ἡμέρα
- Tertiæ, λόγος, ξύλον, νόος, ὀστέον
- Quartæ, λεὼς, ἀνώγεων
- Quintæ, σῶμα, Τιτὰν.

(2.) Contractorum.

Declinationis
- Primæ, Δημοσθένης, τεῖχος
- Secundæ, πόλις, πῆχυς, σίναπι, ἄστυ
- Tertiæ, βασιλεὺς
- Quartæ, αἰδὼς, φειδὼ
- Quintæ, κέρας.

EXEMPLA ADJECTIVORUM.

Classis
- Primæ, (*a*) καλὸς, δίκαιος, ἐχθρὸς (*b*) χαρίεις (*c*) ὀξὺς
- Secundæ, (*a*) ἀθάνατος (*b*) ἀληθὴς (*c*) εὔχαρις (*d*) ἄρσην (*e*) σώφρων (*f*) εὔνους (*g*) δίπηχυς (*h*) ἵλεως
- Tertiæ, πένης.

EXEMPLA VERBORUM IN Ω.

Conjugationis
- Primæ τέρπω, λείβω, γράφω, τύπτω
- Secundæ, πλέκω, λέγω, βρέχω, τάσσω, -ττω
- Tertiæ, ἀνύτω, ἐρείδω, πείθω, φράζω
- Quartæ, ἀγγέλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω
- Quintæ,
  - Non-Contractæ, τίω, παύω
  - Contractæ, τιμάω, φιλέω, χρυσόω.

EXEMPLA VERBORUM IN MI.

Conj.
- Primæ, ἵστημι
- Secundæ, τίθημι

Conj.
- Tertiæ, δίδωμι
- Quartæ, δείκνυμι.

RUDIMENTA

GRÆCÆ GRAMMATICÆ.

ELEMENTA VOCUM.

LITERÆ.

§ 1. LITERÆ apud Græcos sunt viginti quatuor.

Figura.†	Nomen.		Potestas.
Α α	Ἄλφα	Alpha	a
Β β	Βῆτα	Beta	b
Γ γ	Γάμμα	Gamma	g
Δ δ	Δέλτα	Delta	d
Ε ε	Ἒ ψῑλόν	Epsīlon	e breve
Ζ ζ	Ζῆτα	Zēta	z
Η η	Ἦτα	Ēta	e longum
Θ θ	Θῆτα	Thēta	th
Ι ι	Ἰῶτα	Iōta	i
Κ κ	Κάππα	Kappa	k, c
Λ λ	Λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	Μῦ	Mu	m
Ν ν	Νῦ	Nu	n
Ξ ξ	Ξῖ	Xi	x
Ο ο	Ὂ μῑκρόν	Omīcron	o parvum
Π π	Πῖ	Pi	p
Ρ ρ	Ῥῶ	Rho	r, rh
Σ σ ς	Σίγμα	Sigma	s
Τ τ	Ταῦ	Tau	t
Υ υ	Υ̓̀ ψῑλόν	Upsīlon	u, y
Φ φ	Φῖ	Phi	ph
Χ χ	Χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	Ψῖ	Psi	ps
Ω ω	Ὦ μέγα	Omĕga	o magnum

(*a*.) Solum Σίγμα duas habet formas minores σ ς, quarum illa in initio et medio, hæc in fine vocis usurpari solet, ut in σοφιστής *Sophista*.

---

† Literarum nexus et contractiones, quales sunt ȣ pro ου, ϛ pro στ, vide in Appendice, cap. I.

(*b.*) Litera γ ante γ, κ, χ, ξ, tanquam ν pronuntiatur; ut in ἄγγελος *angelus*, συγκοπὴ *Syncope*, Ἀγχίσης *Anchises*, Σφὶγξ *Sphinx*.

(*c.*) Syllaba τι ante vocalem, ut in Γαλατία *Galatia*, contra morem Latinè legendi semper sine sibilatione pronuntiatur.

Obs. 1. Veteribus Græcis literæ fuerunt tantùm sedecim numero α β γ δ ε ι κ λ μ ν ο π ρ σ τ υ quas *in Græciam intulisse e Phœnice Cadmum* testis est, post *Herodotum*, v. 58, 59. *Plinius* H. N. vii. 56, idque ex earum formâ, ordine, ac nominibus verisimillimum videtur. Posteà ab aliis ac præsertim a Simonide (nam de Palamede et Epicharmo testimonia minùs constant) adjectæ sunt θ φ χ—ζ ξ ψ—η ω; quæ tamen non tam nova literarum elementa sunt habenda, quàm ex antiquioribus simplicioribusque signis composita; literæ enim θ φ χ, quæ dicuntur *aspiratæ*, ex literis tenuibus τ π κ, adjectâ aspiratione, sunt formatæ; tum *duplices* ζ ξ ψ ex aliquâ mutarum cum σ compositæ; denique *vocales* η ω non aliam potestatem habent quàm productæ literæ ε ο (*Lennep. Anal.* p. 30. Conf. *Plat. Cratyl.* § 91, 114); unde verisimile est harum omnium vim anteà in pronuntiatione exstitisse (*Bent. Phal.* p. 241). His accedat *aspirationis* signum, quod antiquiores Græci, planè ut Latini Græcos imitati, formâ H (eâdem scilicet quæ posteà literæ vicem gessit) expresserunt. Cetèrùm recentiores octo literæ primum in Ioniâ, ac præcipuè Samo, usurpatæ, peragratâ dehinc Græciâ, postremò tandem apud Atticos auctoritate publicâ receptæ sunt, *Archonte Euclide*, A. C. 403: unde viginti quatuor literæ, (hoc est, totum Alphabetum,) τὰ Ἰωνικὰ γράμματα, antiquiores verò sedecim τὰ Ἀττικὰ, distinctionis causâ appellatæ sunt. Quod verò hodie in Homero, cæterisque antiquissimis Scriptoribus, qui priùs floruerunt quàm plenus hic literarum ordo repertus est, eandem orthographiam, quam in recentiorum Græcorum scriptis, invenimus, id Grammaticis tribuendum est, qui jam olim veterum Poëtarum opera refinxerunt ad eam scribendi legem, quæ ipsorum temporibus vigeret. *Lennep. Anal.* p. 34.

Obs. 2. In antiquissimâ linguâ tria alia elementa exstiterunt, quæ inusitata posteà, a Grammaticis dumtaxat inter signa numeralia (ἐπισήμων nomine) recensentur: hæc sunt 1. ϝ, Βαῦ, *Vau*, sive, ut a Grammaticis propter formam appellatum est, *Digamma*, addito cognomine *Æolicum*, quòd Æolibus diutiùs quàm ceteris in usu perstitit. Etiam Homeri ætate nondum interierat, et in ejus carminibus rectè constitutis suum locum jure vindicat. Idem apud Latinos ferè per V exprimitur; ut in ϝέλεα *Velia*, αἰών *ævum*, ἶς *vis*. 2. ϙ Κόππα. 3. ϡ Σαμπῖ, vide § 36. (Lat. Gr. § 1. § 102.)

Literæ sunt vel Vocales, vel Consonantes.

§ 2. VOCALES sunt septem; α ε η ι ο υ ω: quarum

breves sunt ε ο ut χαῖρĕ *salve*, πόνŏς *labor*.
longæ — η ω ut τιμῆ *honor*, τύπτω̄ *verbero*.
ancipites — α ι υ ut { σῶμᾰ *corpus*, ἡμέρᾱ *dies*, μέλῐ *mel*, κρηπῖς *fundus*, γλυκῠ *dulce*, ὄμνῡ *jura*.

Ex his vocalibus ita conjunctis, ut ι vel υ semper posteriores sint, DIPHTHONGI PROPRIÆ fiunt octo; *αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, υι, ηυ*:

e quibus *αι* Latinè fit { æ ut Φαῖδρος *Phædrus*. ai ut Μαῖα *Maia*, vel aj ut Αἴας Aj*ax*.
αυ — { au ante consonantem, ut Γλαῦκος *Glaucus*. av ante vocalem, ut Τιμαῦος *Timavus*.
ει — { i ut Νεῖλος *Nilus*. e ut Μήδεια *Medea*.
ευ — { eu ante consonantem, ut Εὖρος Eu*rus*. ev ante vocalem, ut Εὔανδρος Ev*ander*.
οι — œ ut Βοιωτία *Bœotia* (rarò oj, ut Τροία, *Troja*.)
ου — u ut Μοῦσα *Musa*.
υι — yi ut Εἰλείθυια *Ilith*yia. (Lat. Gr. §. 98. §. 99.)

His accedunt tres vocalium conjunctiones sic scriptæ ᾳ, ῃ, ῳ; hoc est, cum ι, posteriore vocali, non ampliùs ad latus, quod olim semper fieri solebat (immò etiamnum fit ubi literis uncialibus scribitur), sed subter positâ; ut in τῷ καλῷ *honesto*; literis uncialibus ΤΩΙ ΚΑΛΩΙ: ita ut, potestate Diphthongorum salvâ, figura tamen amittatur; unde IMPROPRIÆ DIPHTHONGI appellatæ sunt.

Obs. 1. Nimirum litera ι cum a recentiorum linguis in illâ sede, hoc est, post longam vocalem, vix pronuntiari posset, loco etiam cedere coacta est. Hinc Latinè a τραγῳδὸς antiquiùs factum est *tragœdus*, recentiùs verò a προσῳδία, formâ Diphthongi demùm amissâ, *Prosodia*.

Obs. 2. Nona Diphthongus *ωυ* pro *αυ* apud *Ionicos* scriptores solos reperitur; ut ἑωυτοῦ pro ἑαυτοῦ.

Vocalis, sive syllaba, dicitur pura, quam altera vocalis, vel diphthongus, proximè præcedit; ut in σοφία *sapientia* α est pura, in δίκαιος *justus* ος est pura.

§ 3. Consonantes sunt aliæ Simplices, aliæ Duplices sive compositæ.

(*a*.) Simplices sunt quatuordecim;

1. Semivocales quinque, λ μ ν ρ, (quæ Liquidæ vocantur) cum literâ *s*.

2. Mutæ novem, scilicèt { Tenues π κ τ, Mediæ β γ δ, Aspiratæ φ χ θ.

2. Mutæ novem, scilicèt	Tenues	π κ τ,
	Mediæ	β γ δ,
	Aspiratæ	φ χ θ.

Inter se cognatæ sunt, ita ut invicem mutentur in Verborum et Nominum inflexionibus, (Lat. Gr. § 97.)

π β φ	quæ vocantur	p soni, sive Labiales;
κ γ χ		k soni, sive Gutturales;
τ δ θ		t soni, sive Linguales.

(*b*.) Duplices sunt tres, ζ ξ ψ; quæ ex aliquâ Mutarum cum *s* componuntur; nempe ζ ex δ*s* vel σδ;—ξ ex κ*s* (γ*s* vel χ*s*);—ψ ex π*s* (β*s* vel φ*s*). ζ prætereà nascitur interdum ex γ χ γγ cum *s* compositis. *Conf.* § 47. *c*.

Obs. 1. Scilicèt (quod imprimis notandum est in nominum ac verborum inflexione.—*Conf.* § 21. *b*.)

p sonus cum sequente *s* fit ψ; ut

λαῖλαψ (π*s*) Gen. *-πος*; *χάλυψ* (β*s*) *-βος*; *κατῆλιψs* (φ*s*) *-φος*:

βλέψω (*πσ*) Fut. a *βλέπω*; *τρίψω* (*βσ*) a *τρίβω*; *γράψω* (*φσ*) a *γράφω*:

k sonus cum sequente *s* fit ξ; ut

κόραξ (κ*s*) Gen. *-κος*; *πτέρυξ* (γ*s*) *-γος*; *ὄνυξ* (χ*s*) *-χος*:

πλέξω (*κσ*) Fut. a *πλέκω*; *λέξω* (*γσ*) a *λέγω*; *βρέξω* (*χσ*) a *βρέχω*:

t sonus, sequente *s*, plerumque ejicitur; ut

πένηs (τ*s*) Gen. *-τος*; *ἔρις* (δ*s*) *-δος*; *κόρυς* (θ*s*) *-θος*:

ἀνύσω (*τσ*) ab *ἀνύτω*; *ἐρείσω* (*δσ*) ab *ἐρείδω*; *πείσω* (*θσ*) a *πείθω*:

sed aliquando δ cum *s* vel sequente, vel præeunte, fit ζ; ut

* *φράδσω* fit *φράζω*; *κωμάσδω* fit *κωμάζω*; *'Αθήνασδε* fit *'Αθήναζε*.

Obs. 2. *Æoles* ac *Dores* Duplicum usu abstinebant; scilicet scribebant *μελίσδεται*, non *μελίζεται*; *κσένος*, non *ξένος*; Πέλοπs, non Πέλοψ.

Literæ variè inter se permutantur, vel ex Euphoniæ legibus (vid. Append. cap. 2.), vel ex usu Dialectorum.

Obs. *Poëtæ* etiam, metri causâ, transponebant literas, quam licentiam Metathesin vocant Grammatici, ut *κραδίη* *Ep*. pro *καρδία*, *cor*; *ἔπραθον* pro *ἔπαρθον* a *πέρθω*, *vasto*. *Conf.* § 84.

DIALECTI.

§ 4. Dialecti, sive loquendi varietates præcipuæ, sunt quatuor; tres, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, viz. Dorica, Æolica, et Ionica; ex Ionicâ deinde quarta profluxit, cognomine Attica, utpote ab Atheniensibus Ionicæ stirpis usurpata. Nam prisca quidem Hellenica oratio, ante harum gentium originem, qualis fuerit, hodiè non licet conjecturam facere, nisi ex reliquiis antiquissimorum Poëtarum, præsertim Homeri et Hesiodi, qui hanc Dialectorum divisionem ætate præcesserunt: unde vetustior illa lingua Epica, sive Homerica, appellari solet. Denique post Philippi et Alexandri tempora, vulgatior jam lingua atque adeò corruptior facta, in quintam quasi dialectum, vel potiùs novam universi sermonis speciem transiit; quæ ex recentiori Atticismo, cum vocibus tralatitiis, præsertim Macedonicis et Alexandrinis, commixto originem nacta, dialectus Communis (ἡ κοινὴ), *Macedonica*, sive *Alexandrina* vocata est.

Obs. 1. Hinc Grammaticos, qui idiomata Homerica alia ad aliam Dialectum referant, anachronismo uti apparet. Nimirùm, cùm ita loquuntur, id agunt, ut varietates Epicæ dictionis insigniores faciliùs distinguant, indito unicuique nomine ejus Dialecti, quæ illam posteà præcipuè retinuisset.

Obs. 2. Ex his quatuor Dialectis, *Dorica* asperitate et πλατειασμῷ, sive usu literæ α productæ, insignis est. Huic *Æolica*, etsi cultior, affinis: cujus linguæ, ut ait *Quintil.* 1. 1. 6. *sermo Latinus est simillimus.* (Lat. Gr. § 100, 2.) *Ionica*, mollis ac jucunda, aspirationem rejicit; Hiatûs patientissima, vocalium contractionibus abstinet, diphthongos resolvit; η ferè ponit, ubi Dores α. Contrà *Attica*, omnium purissima, contractionibus imprimis gaudet. Harum cujusque varietas insignior suo quæque in loco reperietur: conspectum universarum adjecimus in Appendice, cap. 3.

Ceterùm Doricâ usi sunt *Pindarus*, et *Bucolici Poëtæ*; Æolicâ *Poëtæ Lyrici*; Ionicâ *Herodotus*, *Hippocrates*; Atticâ *Thucydides*, *Xenophon*, *Plato*, *Oratores*, et *Poëtæ Scenici*; præterquam in melicis, ubi Doricas quasdam formulas admiscuerunt.—*Scriptores Novi Testamenti* et *Veteris*, quos vocant, *Septuaginta Interpretes* Communi, sive Alexandrinâ dialecto scripserunt; et Ἑλληνισταὶ, dicti sunt, ut qui alienæ stirpis Græcè tamen loquerentur; lingua eorum Hellenistica appellatur.

SPIRITUS, ACCENTUS ET PUNCTA.

Ad Græcè legendum et scribendum hæc pertinent.

§ 5. Omnis vocalis et una consonans ρ in initio vocis cum Spiritu pronunciatur, quod notâ suprà eam positâ indicatur.

Spiritus duplex est, lenis et asper.

1. Lenis sic (᾿) notatur, ut in ὄρος *mons.*

2. Asper, qui eandem ac Latina litera H potestatem habet (et antiquissimis temporibus eodem modo scribebatur), sic (῾), ut in ὅρος *terminus,* ἥρως *heros.*

In diphthongis spiritus supra posteriorem vocalem ponitur; ut in εὐθὺς *statim,* οἷος *qualis.*

Omnes voces incipientes ab υ vel ρ aspirantur, ut ὕδωρ *aqua,* ῥήτωρ *rhetor.*

Obs. Spiritûs differentia nonnunquam pendet ex Dialectis, quarum alia quasdam voces cum aspero, alia cum leni libentiùs pronuntiabat, sic vulgo Αἴδης, *Atticè* ᾍδης. Præsertim ubi fit mutatio literarum, spiritus parùm sibi constat, et sæpiùs asper transit in lenem, sic ἥλιος, *Ionicè* ἠέλιος: ὑμῖν, *Æolicè* ὔμμιν. Vide plura in Appendice, cap. 4.

§ 6. Accentum etiam, sive syllabæ tonum, voces ferè singulæ inscriptum habent, qui supra vocales ponitur; in diphthongis autem supra vocalem posteriorem.

Accentûs † duo sunt, Acutus (´), et Circumflexus (῀). Acutus autem in fine dictionis, nisi ante punctum, invertitur, sic (`).

Accentus cadere mavult in terminationem Vocis; nec usquam rejicitur a fine, si Acutus, ultra antepenultimam syllabam, si Circumflexus, ultra penultimam.

§ 7. Punctorum ratio eadem est atque in libris hodiernis, nisi quòd duo nostra colon et semicolon hôc uno signo (·) notentur; deinde quòd nota interrogationis sic (;) scribatur; exclamationis, non appingatur.

---

† Accentûs regulas vide in Appendice, cap. 5.

ELISIO, SYNÆRESIS, CRASIS, ET ν PARAGOGICUM.

Oratio Græca, imprimis Atticorum, abhorret ab HIATU, hoc est, concursu vocalium, præsertim in carminibus. Hinc vocalium concurrentium sæpiùs vel alteram ELIDUNT, vel ambas in unam CONTRAHUNT, atque adeò MISCENT, vel denique consonantem ν INTERPONUNT.

§ 8. ELISIO per Apostrophum (') notatur; ut κατ' αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν *secundum eum.*

Si vocalis, quæ Elisionem facit, aspiratur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam; ut ἀφ' ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν *a nobis.*

Obs. Præterquam apud *Ionas*, qui tenuem retinent; ut ἀπ' ἡμέων.

§ 9. SYNÆRESIS,* sive Contractio, fit cùm in eâdem voce duæ syllabæ in unam contrahuntur; vel immutatis vocalibus, ut τείχεϊ, τείχει *muro*, ἠχόϊ, ἠχοῖ *sono*; vel mutatâ vocali alterâ aut utrâque, ut τριήρεες, τριήρεις *triremes*, ἄστεα, ἄστη *urbes;* vel alterâ ejectâ, ut φιλέω, φιλῶ *amo*, βότρυες, βότρυς *racemi*, δήϊος, δῇος *hostilis.*

§ 10. CRASIS,† sive Mixtura, (cujus signum, Coronis appellatum, idem est ac spiritûs lenis,) fit cum in diversis vocibus duæ syllabæ per contractionem vocalium ita cöeunt, ut syllaba una longa, una vox efficiatur; ut καὶ ἔλεγον per Crasin κἄλεγον *et dicebant;* ὁ αὐτὸς, ὠὐτὸς *idem;* τοὶ ἄρα, τᾶρα *tamen certe;* ἐγὼ οἶδα, ἐγῷδα *ego novi.*

Si Crasis fit cum aspiratâ vocali, præcedente tenui, tenuis in aspiratam suam mutatur; ut καὶ ἕτερος, χᾄτερος *et alter;* ὅτου ἕνεκα, ὁθούνεκα *quòd.*

Obs. 1. *Iones* tamen tenuem retinent; ut τοὔνεκα.

Obs. 2. Alterum genus est Craseos apud *Poëtas*, nomine SYNIZESIS, quod fit ubi duæ syllabæ vel singularum vocum vel binarum continentium, specie fluidem neque *contractæ* neque *mixtæ*, ita tamen pronuntiando coalescant, ut pro unâ syllabâ habeantur; ut θεοὶ, μὴ οὐ pro monosyllabis, πόλεως, ἐπεὶ οὐ pro dissyllabis.

---

* Contractionis conspectum vide in Appendice, cap. 6.

† Craseos conspectum vide in Appendice, cap. 7.

§ 11. Dativis pluralibus, et tertiis personis Verborum in ι vel ε desinentibus, necnon Adverbiis quibusdam, si vocalis vel diphthongus sequatur, frequentissimè ν additur (quod inde *παραγωγικὸν*, sive *ἐφελκυστικὸν* vocatur); ut, *λέουσιν ἐκείνοις* *leonibus illis*; *ἔτυπτεν αὐτὸν* *verberabat eum*.

Obs. Et apud *Poëtas*, metri gratiâ, etiam ubi consonans sequitur; ut *ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν*. *Eurip. Orest.* 12.

PARTES ORATIONIS.

1. Nomen

Substantivum cum Pronominibus Substantivis.	Adjectivum cum Articulo, Pronominibus Adjectivis, et Participiis Verborum.

2. Verbum.

3. Particulæ.

Conjunctio.	Præpositio.	Adverbium.	Interjectio.

DECLINATIO VOCUM.

NOMEN.

§ 12. Nomina, sive Substantiva, sive Adjectiva, eandem ferè sequuntur normam Declinationis.

Numeri sunt tres, Singularis, Dualis, et Pluralis.

Casus sunt quinque, Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus; e quibus Nominativum rectum, ceteros obliquos appellamus.

Genera sunt tria, Masculinum, Femininum, Neutrum. (Lat. Gr. § 3, § 4, § 5.)

Regulæ Generales.

Neutra omnia similes habent Nominativum, Accusativum, et Vocativum per omnes Numeros.

Genitivus Pluralis semper desinit in *ων*.

Dativus Singularis semper desinit in *ι*, quod tamen plerumque subscribi solet.

Obs. Necnon Dativus Pluralis olim semper exiit in *ι*; siquidem terminationes *αις*, *οις* vi Apocopes factæ sunt pro *αισι*, *οισι*; quæ formæ in *Atticâ* prosâ perrarò, in *Ionicâ*, et apud *Poëtas omnium Dialectorum*, non infrequentèr reperiuntur.

ARTICULUS.

§ 13. Articulus est *ὁ*, *ἡ*, *τὸ* (*the*), qui sic declinatur;

	Sing.			*Dual.*				*Plural.*		
	M.	F.	N.	M.	F.	N.		M.	F.	N.
N.	ὁ	ἡ	τὸ.		N. A.		N.	οἱ	αἱ	τὰ
G.	τοῦ	τῆς	τοῦ	τὼ	τὰ	τὼ	G.	τῶν	τῶν	τῶν
D.	τῷ	τῇ	τῷ		G. D.		D.	τοῖς	ταῖς	τοῖς
A.	τὸν	τὴν	τὸ.	τοῖν	ταῖν	τοῖν.	A.	τοὺς	τὰς	τὰ.

Obs. 1. Articulus in priscâ linguâ Pronominis potiùs quàm Articuli partes gerebat, et hic ejus usus apud Homerum constans est. *Conf.* § 37. *a. Obs.*

Obs. 2. Dialecti. Masculinum et Neutrum genus sequuntur varietates tertiæ declinationis, Femininum secundæ: quibus adde Gen. *τεῦ Ep.* pro *τοῦ*; Plur. Nom. *τοι*, *ται Ep.* et *Dor.* pro *οἱ*, *αἱ*. Dualis apud *Atticos* interdum caret Feminino genere. Conf. *οὗτος*. p. 35.

§ 14. NOMINA SUBSTANTIVA.

Declinationes Substantivorum sunt decem: quinque Simplicium, et quinque Contractorum.

Quatuor priores Declinationes Simplicium sunt parisyllabicæ, hoc est, non crescunt Genitivo; quinta verò Simplicium, et Contractorum omnes, imparisyllabicæ, hoc est, Genitivo crescunt.

I. *DECLINATIONES SIMPLICIUM.*

§ 15. Prima Declinatio.

Prima Declinatio duas habet terminationes *ας* et *ης* generis masculini; ut ὁ *ταμίας dispensator*, ὁ *κριτὴς judex*.

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N. *ταμίας*	N.A.V. *ταμίᾱ*	N. *ταμίαι*
G. *ταμίου*	G.D. *ταμίαιν.*	G. *ταμιῶν*
D. *ταμίᾳ*		D. *ταμίαις*
A. *ταμίᾱν*		A. *ταμίᾱς*
V. *ταμίᾱ*		V. *ταμίαι.*

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N. *κριτὴς*	ut *ταμίᾱ.*	ut *ταμίαι.*
G. *κριτοῦ*		
D. *κριτῇ*		
A. *κριτὴν*		
V. *κριτᾰ.*		

Obs. 1. Quædam nomina in *ης* Vocativum formant per *η*, non per *ᾰ*; ut, ὦ 'Ατρείδη *O Atride!* Et nonnulla per *η* et *α*; ut ὦ 'Ερμῆ vel -ᾶ *O Mercurî!* Hinc apud *Horatium* leguntur '*Atridē*' et '*Atridă.*'

Obs. 2. Dialecti. De *Ionicâ* terminatione *ης* pro *ας*, vide 2 Decl. *Obs.*

Sing.	Nom.	Gen.	Acc.	Plur.	Gen.	Dat.	Acc.
Ep.	—	*ᾱο, ω*		—	*αων*	*αισι* *Conf.* § 12. *Obs.*	
Ion.	—	*εω*	*εα*	—	*εων*	*ῃσι, ῃς*	*εας*
Dor.	—	*ᾱ*		—	*ᾶν*		*ᾰς*
Æol.	— *ᾰ* pro *ης*						*αις.*

Ex *Æolico* Nominativo in *ᾰ* fluxere Latina illa *Poëta*, *Prophéta*, *Nauta*, et similia. *Conf.* § 4. *Obs.* 2. (Lat. Gr. § 8, &c.)

§ 16. Secunda Declinatio.

Secunda Declinatio duas habet terminationes *α* et *η* generis feminini; ut ἡ *μοῦσα musa*; ἡ *τιμὴ honor*. Quod si *α* vocalem vel *ρ* præeuntem habeat, servatur *α* per omnes casus Singulares; sin minus, in Genitivo et Dativo fit inflexio per *η*; ut ἡ *φιλία amicitia*; ἡ *ἡμέρα dies*.

Excipe *μνᾶ mina*, *μνᾶς*; Ἀθηνᾶ *Minerva*, *-νᾶς*; quippe quæ contrahantur a *μνάα*, Ἀθηνάα; et quædam Nomina Propria, ut Λήδα, Ἀνδρομέδα.

Sing.		*Sing.*		*Sing.*	
N.V.	μοῦσᾰ	N.V.	τιμὴ	N.V.	φιλίᾱ
G.	μούσης	G.	τιμῆς	G.	φιλίας
D.	μούσῃ	D.	τιμῇ	D.	φιλίᾳ
A.	μοῦσᾰν.	A.	τιμὴν.	A.	φιλίαν.

Dualis et Pluralis sequuntur primam Declinationem.

Obs. *Iones ᾱ* (rarius *ᾰ*) per omnes casus Singulares primæ et secundæ declinationis in *η* mutare amant; ut *νεηνίης* pro *-ας*, *juvenis*, *-ῃ*, *-ην*; *σοφίη*, *-ης*, *-ῃ*, *-ην*. *Dores* e contrario *η* in *α*; ut *δεσπότας*, pro *-της*; *τιμὰ*, *-ᾶς*, *-ᾷ*, *-ὰν*. Pluralis formas Dialecticas, quæ huc pertinent, vide § 15. *Obs.* 2.

§ 17. Tertia Declinatio.

Tertia Declinatio duas habet terminationes *ος* et *ον*; *ος* masculini, feminini, et communis generis; ut ὁ *λόγος sermo*, ἡ *νόσος morbu*[illegible] *καὶ* ἡ *θεὸς Deus* vel *Dea*; et *ον* neutrius; ut τὸ *ξύλ*[illegible]

[illegible]		[illegible]*l.*	*Plural.*	
[illegible]	[illegible]	λόγω	N.V.	λόγοι
[illegible]	[illegible]	λόγοιν	G.	λόγων
[illegible]	[illegible]		D.	λόγοις
[illegible]	[illegible]		A.	λόγους

[illegible]			*Plural.*	
N.A.V.	[illegible]	[illegible]	N.A.V.	ξύλα
[illegible]	[illegible]	[illegible]ιν	G.	ξύλων
[illegible]	[illegible]		D.	ξύλοις.

§ 18. Ad hanc Declinationem pertinent nomina in εος, εον, οος, οον, quæ in omnibus casibus contrahuntur; ut ὁ νόος, νοῦς *mens*; τὸ ὀστέον, ὀστοῦν *os*.

	Sing.		Sing.
N.	νόος, νοῦς	N.A.V.	ὀστέον, -οῦν
G.	νόου, νοῦ	G.	ὀστέου, -οῦ
D.	νόῳ, νῷ	D.	ὀστέῳ, -ῷ
A.	νόον, νοῦν		
V.	νόε, νοῦ		
	Dual.		Dual.
N.A.V.	νόω, νώ	N.A.V.	ὀστέω, -ώ
G.D.	νόοιν, νοῖν	G.D.	ὀστέοιν, -οῖν
	Plural.		Plural.
N.V.	νόοι, νοῖ	N.A.V.	ὀστέα, -ᾶ
G.	νόων, νῶν	G.	ὀστέων, -ῶν
D.	νόοις, νοῖς	D.	ὀστέοις, -οῖς.
A.	νόους, νοῦς.		

Obs. 1. Nominum in *ος* Nominativus sæpe pro Vocativo ponitur, præsertim apud *Atticos*; ut ὦ θεὸς *O Deus!* ὦ φίλος *O amice!*

Obs. 2. Huc pertinent duæ Voces Hebraicæ; quarum Ἰησοῦς *Jesus* facit in Gen. Dat. et Voc. Ἰησοῦ, in Acc. -οῦν; Σάββατον habet alteram formam σάββας -ἅτος, unde Dat. Plur. σάββασι.

Obs. 3. Quædam sunt substantiva in *ος* quæ cum in Singulari numero masculina tantùm aut feminina sunt, in Plurali vel communitèr vel universè neutra fiunt, præsertim in *Dialectico* vel *Poëtico* sermone: sic

ὁ δεσμὸς *vinculum*	Pl. -οὶ et -ὰ	ὁ λύχνος *lucerna*	Pl. -οι et -α
ὁ δρυμὸς *quercetum*	-οὶ et -ὰ	ὁ ῥύπος *sordes*	-οι et -α
ὁ ἐρετμὸς *remus*	-οὶ et -ὰ	ὁ σταθμὸς *statio*	-οὶ et -ὰ
ὁ θεσμὸς *lex*	-οὶ et -ὰ	ὁ (ἡ) δίφρος *currus*	-οι et -α
ὁ κύκλος *orbis*	-οι et -α	ἡ κέλευθος *via*	-οι et -α
ὁ σῖτος *frumentum*	-α.	ὁ (ἡ) Τάρταρος *Tartarus*	-α.

Contrà, unum neutrum in *ον* fit in Plurali masculinum, τὸ στάδιον *stadium*; Plur. οἱ στάδιοι et -α.

Obs. 4. Dialecti.

Ep.	Gen. *οιο.*	Dual. Gen. Dat. *οιιν.*
Dor.	— *ω.*	Plur. Ac. *ως, ος.*
Ion.	— *εω.*	Plur. (Gen. *εων*) Dat. *οισι.* vide § 12. *Obs.*

Obs. 5. Recentiores formant νοῦς, Gen. νοὸς, πλοῦς, Gen. πλοὸς; more ·intæ Declinationis. *Conf.* § 20. *Obs.* 2.

§ 19. Quarta Declinatio.

Quarta Declinatio, Atticis præcipuè usitata, duas habet terminationes ως et ων; ως masculini et feminini generis, ut ὁ λεὼς *populus*, ἡ ἅλως *area*; et ων neutrius, ut τὸ ἀνώγεων *cœnaculum*.

Sing.		*Dual.*		*Plural.*	
N.V.	λεὼς	N.A.V.	λεὼ	N.V.	λεὼ
G.	λεὼ	G.D.	λεῷν	G.	λεῶν
D.	λεῷ			D.	λεῷς
A.	λεὼν			A.	λεὼς.

Sing.		*Dual.*		*Plural.*	
N.A.V.	ἀνώγεων	N.A.V.	ἀνώγεω	N.A.V.	ἀνώγεω
G.	ἀνώγεω	G.D.	ἀνώγεῳν	G.	ἀνώγεων
D.	ἀνώγεῳ			D.	ἀνώγεῳς.

Obs. 1. Exempla hujus declinationis, *Atticè* formata, sunt

ὁ λεὼς *populus* *Att.* pro	λᾱὸς	ὁ κάλως *rudens* *Att.* pro κᾱλος
ὁ νεὼς *templum* ——	νᾱὸς	ἡ ἕως *aurora* —— ἠὼς
ὁ Τυνδάρεως ——	Τυνδάρεος	ὁ Ἀμφιάρεως —— Ἀμφιάραος:

Item Adjectiva

ἵλεως *propitius* ——	ἵλᾱος	πλέως *plenus* —— πλέος
ἀγήρως *senii expers* ——	ἀγήραος	εὔγεως *fertilis* —— εὔγειος
εὐκέρως *benè cornutus* ——	εὐκέραος	ἀνώγεως *supraterrenus* — ἀνώγαιος,

unde τὸ ἀνώγεων, quod reverà adjectivum est, subintellectâ voce οἴκημα.

Obs. 2. Quædam etiam nomina in ως, vulgò imparisyllabica, *Atticam* inflexionem in quibusdam casibus Singularibus admittunt; sic

ἡ ἅλως *area*, -ωος et -ω	ὁ μήτρως *avunculus*, -ωος et -ω
ὁ Μίνως *Minos*, -ωος et -ω	ὁ πάτρως *patruus*, -ωος et -ω
ὁ τυφὼς *turbo*, -ῶνος et -ὼ	ὁ γέλως *risus*, -ωτα et -ων

ἱδρὼς *sudor* -ῶτος, Dat. -ῶτι et -ῷ, Acc. -ῶτα et -ῶ apud *Homerum*:

Item Adjectiva

βούκερως *bucerus*, -ωτος et -ω	φιλόγελως *risus amans* -ωτος et -ω.

Obs. 3. Nonnulla interdum ν Accusativi abjiciunt, præsertim Nomina Propria; ut τὴν Κῶ, τὴν Τέω, τὴν ἅλω, τὴν ἕω.—Idem faciunt Adjectiva in neutro genere posita et in *Nominativo* et *Accusativo*; ut τὸ ἀγήρω, τὸ ἐπίπλεω.

Obs. 4. *Epic.* Gen. desinit in ῶο; ut Πηνέλεως, -ῶο.

§ 20. Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio, imparisyllabica, complures habet terminationes, quarum tres, *α, ι, υ,* generis neutrius sunt; ut τὸ σῶμα, *corpus;* reliquæ pleræque aut masculini aut feminini; ut ὁ Τιτὰν, *Titan,* ἡ χεὶρ, *manus.*

Obs. Olim una tantùm hujus declinationis terminatio fuisse videtur, nempe litera *ς* post consonantes ferè omnes et plerasque vocales; quæ litera Nominativum constituit, et *ο* ante eam immissa Genitivum: *σῶμα* nimirùm primitùs fuerit *σωματς*; *μέλι, μελιτς mel; γόνυ, γονυτς* vel *γονατς genu; τιτὰν, τιτανς*; *μάρτυρ, μαρτυρς testis; νὺξ, νυκτς nox; φλὲψ, φλεβς vena.* Hinc in quibusdam nominibus duplex terminatio orta est; ut *ῥὶς* et *ῥὶν naris, ἀκτὶς* et *-ὶν jubar, δελφὶς* et *-ὶν delphin.*

Sing.		*Dual.*		*Plural.*	
N.A.V.	σῶμα	N.A.V.	σώματε	N.A.V.	σώματα
G.	σώματος	G.D.	σωμάτοιν	G.	σωμάτων
D.	σώματι			D.	σώμασι.

Sing.		*Dual.*		*Plural.*	
N.V.	Τιτὰν	N.A.V.	Τιτᾶνε	N.V.	Τιτᾶνες
G.	Τιτᾶνος	G.D.	Τιτάνοιν	G.	Τιτάνων
D.	Τιτᾶνι			D.	Τιτᾶσι
A.	Τιτᾶνα			A.	Τιτᾶνας.

Obs. 1. Vox anomala *ἡ ναῦς navis* sic declinatur;

Sing.			*Dual.*			*Plural.*		
	Ion.	Att.		Ion.	Att.		Ion.	Att.
N.	*νηῦς*	*ναῦς*	N.A.V.	*νῆε*		N.	*νῆες*	
G.	*νηὸς*	*νεὼς*	G.D.		*νεοῖν*	G.	*νηῶν*	*νεῶν*
D.	*νηῒ*					D.	*νηυσὶ*	*ναυσὶ*
A.	*νῆα*	*ναῦν*				A.	*νῆας*	*ναῦς*
V.	*νηῦ*	*ναῦ*				V.	*νῆες.*	

Reliquæ varietates sunt,

Ep. S. *νηῦς, νεὸς,* *νέα.* Pl. *νέες, νεῶν, νή-* et *νέ-εσσι, νέας.*

Dor. *νὰς, νᾱὸς, ναῒ, ναῦν* et *νᾶν.* *νᾱῶν*

In reliquis mutatur *Ion. η* vel *ε* in *α.* Apud *Tragicos* etiam *ναὸς* Dorica Genitivi forma reperitur.

Obs. 2. Eodem modo, quo *ναῦς,* declinatur *γραῦς anus, Ionicè γρηῦς*; Nom. Plur. *γρᾶες* vel *γρῆες*; *βοῦς,* Gen. *βοὸς* et *Poët. βοῦ,* Nom. Plur. *βόες*: *χόος, χοῦς cumulus,* Gen. *χοός*; sic etiam *χόος, χοῦς congius,* Gen. *χοός* et *χοώς,* Dat. *χοῒ,* Acc. *χοῦν* et *χοᾶ.* *Conf.* § 18. *Obs.* 5.

Regulæ Quintæ Declinationis.

§ 21. Genitivus hujus Declinationis ferè formatur addendo τος, si nomen in vocalem desinit; ut σῶμα -ατος, si in consonantem, ος; ut Τιτὰν -ᾶνος. Sed etiam post consonantem ν sæpè subjicitur τος, ut Ξενοφῶν *Xenophon*, -ῶντος. In plerisque autem ulteriùs fit mutatio:

(*a.*) Nomina, quæ desinunt in ς, vel omninò ς abjiciunt; ut ἥρως *heros*, ἥρωος; vel ejus vice assumunt

nonnulla	τ	ut	χάρις	*gratia*	Gen.	χάριτος
alia	δ	ut	ἐλπὶς	*spes*	—	ἐλπίδος
alia	θ	ut	ὄρνις	*avis*	—	ὄρνῑθος
alia	ν	ut	Σαλαμὶς	*Salamis*	—	Σαλαμῖνος:

et, post ν addito τος; ut ἱμὰς *habena*, ἱμάντος.

(*b.*) Quæ desinunt in ξ, ψ, hoc est κς, γς, χς vel πς, βς, φς, semper abjiciunt ς; ut

κόραξ(κς)	*corvus*,	-ακος	λαῖλαψ(πς)	*procella*,	-απος
πτέρυξ(γς)	*penna*,	-υγος	χάλυψ(βς)	*ferrum*,	-υβος
ὄνυξ(χς)	*ungula*,	-υχος	κατῆλιψ(φς)	*scala*,	-ιφος:

Ex his duo addunt τος; scilicet νὺξ(κς) *nox*, νυκτὸς; ἄναξ(κς) *rex*, -ακτος.

Obs. Θρὶξ *coma* facit genitivum τριχὸς pro θριχὸς; vide p. 134. § 2. φάρυγξ *guttur*, φάρῠγος, et recentiùs φάρυγγος.

(*c.*) Longa vocalis in ultimâ Nominativi posita, in penultimâ Genitivi mutatur in cognatam brevem; ut

ποιμὴν *pastor*, -ένος; ῥήτωρ *rhetor*, -ορος:

et, post ν addito τος; ut γέρων *senex*, -οντος.

Excipiuntur autem multa, præsertim monosyllaba, quæ vocalem longam retinent; ut

θὴρ *fera*, -θηρὸς; ἀγὼν *certamen*, -ῶνος.

Obs. 1. Quædam in ων interdùm apud *Poëtas* ambabus formis ονος et ωνος, illâ plerùmque post longam Vocalem, hâc post brevem, utuntur; sic Κρονῑων -ονος, et Κρονῐων -ωνος; Ἀκταίων -ωνος et -ονος.

Obs. 2. Pleraque neutra in αρ vice ρ assumunt τ; ut, φρέαρ *puteus*, -ᾱτος, ἧπαρ *jecur*, -ᾰτος; στέαρ *sebum*, -ᾱτος, contr. στῆτος; sic Anomala ὕδωρ *aqua*, ὕδᾰτος; σκὼρ *stercus*, σκᾰτός. Femininum δάμαρ, post ρ addito τος, facit δάμαρτος.

Obs. 3. Nomen *ἀνὴρ homo*, imparisyllabicum, mutatâ ε in δ ex Euphoniæ lege (p. 135.) parisyllabicè declinatur; quâ quidem declinatione *Attici* semper utuntur; sic N. ὁ ἀνὴρ, G. ἀνέρος, ἀνδρὸς, D. ἀνέρι, ἀνδρὶ κ. τ. λ. Idem in Dativo Plurali (pro ἀνέρσι) tantum facit ἀνδράσι. Huic similia sunt tria Nomina πατὴρ *pater*, μήτηρ *mater*, θυγάτηρ *filia*, quæ in Gen. et Dat. Sing. item in Dat. Plur. semper apud *Atticos* Syncopen patiuntur; sic N. ὁ πατὴρ, G. πατρὸς, D. πατρὶ κ. τ. λ.

Obs. 4. Quædam, præsertim Nomina Propria, in ις, -ιδος, *Epicè*, *Doricè*, et *Ionicè* abjiciunt δ; ut Θέτις *Thetis*, -ιος, D. Θέτῖ; Θέμις *Justitia*, -ιος, et *Ep.* -ιστος. *Conf.* § 26. *Obs.* 1. Quædam in ις purum, ut κληῒς (*Ion.*) *clavis*, *Atticè* per omnes casus contrahuntur; sic N. κληῒς, κλῇς, G. κληῗδος -ῇδος κ. τ. λ. *Conf.* § 30. *b. Obs.*

Obs. 5. Ex iis quæ desinunt in υ, alia in Genitivo omittunt τ; ut δάκρυ *lacryma*, -υος; νᾶπυ *sinapi*, -υος; alia pro υ ante τ assumunt α; ut γόνυ *genu*, -ατος, *Ion.* γούνατος; δόρυ *hasta*, -ατος, *Ion.* δούρατος; unde per Sync. *Poëtæ* usurpant G. δουρὸς, D. δουρὶ κ. τ. λ., *Attici* ex δόρατος, G. δορὸς, D. δορὶ, et rariùs δόρει.

Obs. 6. Anomala sunt

γάλα *lac*, γάλακτος tanquam a γάλαξ.

γυνὴ *mulier*, γυναικὸς, tanquam a γύναιξ.

κύων *canis*, per Syncopen κυνὸς.

κτεὶς *pecten*, et ποὺς *pes*, correptâ diphthongo, κτενὸς, ποδὸς. Sic Σιμόεις *Simois*, -εντος, more Participiorum in εις.

χεὶρ *manus*, Gen. χειρὸς, sed *Poët.* χερὸς. *Conf.* § 24. *Obs.* 1.

ὀδοὺς *dens* (Ion. ὀδὼν), ὀδόντος; οὖς *auris* (Dor. ὦς), ὠτὸς, *Ion.* οὔατος.

Ζεὺς Gen. *Poët.* Ζηνὸς, vulgo Διὸς a Δεὺς vel Δὶς inusitato.

κάρα *caput*, *Vox Poët.* (*Ep.* κάρη -ητος -ήᾰτος), κρᾱτὸς, D. κρατὶ et κάρᾳ.

υἱὸς *filius* triplicem Declinationem sibi vindicat; sic, præter Gen. υἱοῦ, Dat. υἱῷ κ. τ. λ. reperiuntur *Epicæ* formæ G. υἷος, D. υἷι, κ. τ. λ. Dat. Plur. υἱάσι, tanquam a *υἷς;—et, G. υἱέος *Ep.* et *Att.* D. υἱέϊ *Ep.* υἱεῖ *Ep.* et *Att.* υἱέα *Ep.* κ. τ. λ. Dat. Plur. υἱέσι *Att.* tanquam a υἱῢς.

§ 22. Accusativus desinit in α imparisyllabicè; ut Τιτὰν, Τιτᾶνα; nisi nomen neutrius generis sit, ut τὸ πῦρ *ignis* et *ignem*. *Conf.* § 12.

Obs. 1. Pauca in ις et υς cum Accus. imparisyllabico in α alterum etiam habent parisyllabicum, quo *Attici* propè solo utuntur, mutando ς in ν; ut

ἔρις *lis*,	-ιδα et -ιν	χάρις *gratia*,	-ιτα et -ιν
κόρυς *galea*,	-υθα et -υν	κλεὶς *clavis*,	κλεῖδα et κλεῖν.

Quædam etiam, præsertim monosyllaba in ις et υς, hunc solum Accusat. habent υν et ιν; ut

λῖς *leo*,	λῖν	μῦς *mus*,	μῦν	ἰσχὺς *vis*,	-ὺν
κὶς *curculio*,	κὶν	ὗς *sus*,	ὗν	ἰχθὺς *piscis*,	-ὺν

et *recentiores Poëtæ* ἰχθύα. *Conf.* § 20. *Obs.* 1. 2.

Obs. 2. Nonnulla in ων, -ωνος abjiciunt να in Accusativo; sic Ἀπόλλω *Apollinem*, Ποσειδῶ *Neptunum*, pro Ἀπόλλωνα κ. τ. λ. Alia in ως, -ωος abjiciunt α, ut ἥρω pro ἥρωα; sed *Conf.* § 19. *Obs.* 2.

§ 23. Vocativus plerumque similis est Nominativo; nonnunquam tamen variatur:

(*a.*) Nomina in ηρ, ωρ et ων, quæ vocalem in obliquis corripiunt, eandem retinent brevem in Vocativo; ut μήτηρ *mater*, -ερος, ὦ μῆτερ; ῥήτωρ -ορος, *rhetor*, ὦ ῥῆτορ; γέρων -οντος, *senex*, ὦ γέρον.

(*b.*) Nomina in ις et υς formant Vocativum abjiciendo ς; ut Θαΐς *Thais*, ὦ Θαΐ; βότρυς *racemus*, ὦ βότρυ.

(*c.*) Nomina in ας, Gen. αντος, formant Vocativum in αν; ut Αἴας *Ajax*, -αντος, ὦ Αἶαν; γίγᾱς *Gigas*, ὦ γίγᾰν: nonnulla etiam abjiciunt ν; ut ὦ Ἄτλᾱ, ὦ Πουλυδάμᾱ.

Obs. 1. Etiam horum tamen plerisque Vocativus interdùm similis est Nominativo, præsertim apud *Atticos*; sic reperiuntur

ὦ Αἴας *Ajax*, ὦ Σαλαμὶς *Salamis*, ὦ Ἐρινὺς *Furia*.

Obs. 2. Hæc tria vocalem in obliquis longam, in Vocativo tamen corripiunt; Ἀπόλλων -ωνος, ὦ Ἄπολλον; Ποσειδῶν -ῶνος, ὦ Πόσειδον; σωτὴρ -ῆρος *servator*, ὦ σῶτερ.

Obs. 3. Anomala sunt ὦ γύναι a γυνὴ *mulier*: ὦ ἄνᾰ ab ἄναξ, *rex Deus* (vel *Dea*, pro ἄνασσα). Nominativus tamen pro Vocativo non modò ad homines, sed etiam ad Deos usitatior est; ut ὦ ἄναξ, per Crasin ὦναξ.

§ 24. Dativus Pluralis formatur a Dativo Singulari inserendo σ ante finalem ι; ut

ῥήτωρ	-ορι	-ορσι	λαῖλαψ	-απι	-α(πσ)ψι
βότρυς	-υι	-ῠσι	κόραξ	-ακι	-α(κσ)ξι:

et abjiciendo, ubicunque præcedunt, δ, θ, ν, τ; ut

ἐλπὶς	-ίδι	-ισι	Τιτὰν	-ᾶνι	-ᾶσι
ὄρνις	-ῑθι	-ῑσι	σῶμα	-ᾰτι	-ᾰσι.

Sin præcedant ντ, νθ, ambæ abjiciuntur, et vocalis præcedens, si sit ο, mutatur in diphthongum ου; si sit α vel ι, non mutatur quidem, sed producta servatur; ut

γέρων	-οντι	-ουσι	γίγας	-αντι	-ᾱσι.

ἕλμινς *vermis*, -ινθι, -ῑσι (*Conf. Append. cap.* 2.).

Obs. 1. Χεὶρ facit in Dativo Duali χεροῖν (cum χειροῖν), et in Dativo Plurali χερσί. *Conf.* § 21. *Obs.* 6.

Obs. 2. *Epica* lingua suum habet Dativum Pluralem, qui a Genitivo Singulari formatur mutando ος in εσι vel εσσι; ut ἄναξ -ακτος, Dat. Pl. ἀνάκτεσι; κύων, κυνὸς, Dat. Pl. κύνεσσι.

II. *DECLINATIONES CONTRACTORUM.*

Declinationes Nominum Contractorum oriuntur e quintâ Simplicium. Scilicet Genitivus, qui in illâ ferè per *ος* impurum, in his crescit per *ος* vel *ως* purum.

§ 25. Prima Declinatio.

Prima Declinatio Contractorum duas habet terminationes *ης* et *ος*: *ης* masculini generis, et Nominum tantùm Propriorum, ut *ὁ Δημοσθένης Demosthenes*; et *ος* neutrius, ut *τὸ τεῖχος murus.*

Sing.		*Sing.*	
N.	Δημοσθένης	N.A.V.	τεῖχος
G.	Δημοσθένεος, -ους	G.	τείχεος, -ους
D.	Δημοσθένεϊ, -ει	D.	τείχεϊ, -ει.
A.	Δημοσθένεα, -η		
V.	Δημόσθενες.		
			Dual.
		N.A.V.	τείχεε
		G.D.	τειχέοιν, -οῖν.
			Plural.
		N.A.V.	τείχεα, -η
		G.	τειχέων, -ῶν
		D.	τείχεσι.

Obs. 1. Composita a *κλέος gloria*, ut Περικλέης *Pericles*, 'Ηρακλέης *Hercules*, contrahuntur etiam in Nominativo (et hâc quidem formâ Comici et Prosaici *Attici* constanter utuntur); quapropter in Dativo, et rariùs in Accusativo duplicem contractionem patiuntur.

Sing.	N. 'Ηρακλέης	-λῆς			
	G. 'Ηρακλέεος	-λέους		*Ion.* -εος et -ῆος	
	D. 'Ηρακλέεϊ	-λέει	-λεῖ	*Ion.* -έϊ et -ῆι	
	A. 'Ηρακλέεα	-λεᾶ	-λῆ	*Ion.*	-ηα.
	V. 'Ηράκλεες	-λεις.			

Obs. 2. Nomina propria in *ης*, quæ ad hanc declinationem pertinent, non rarò in Accusativo utuntur etiam formâ parisyllabicâ, secundum primam Simplicium, in *ην*; ut *ὁ Σωκράτης*, *Acc.* Σωκράτεα -η et Σωκράτην.

§ 26. Secunda Declinatio.

Secunda Declinatio Contractorum quatuor habet terminationes *ις*, *ι*, *υς* et *υ*: *ις* et *υς* masculini aut feminini generis; ut *ἡ πόλις civitas*, *ὁ πῆχυς cubitus*; et *ι* et *υ* neutrius; ut *τὸ σίνᾱπι sinapi*, *τὸ ἄστυ urbs*.

	Sing.		*Sing.*
N.	πόλις	N.	πῆχυς
G.	πόλεως, *rar.* -εος	G.	πήχεως *vel* -εος
D.	πόλεϊ, -λει	D.	πήχεϊ, -ει
A.	πόλιν	A.	πῆχυν
V.	πόλῐ.	V.	πῆχυ.
	Dual.		*Dual.*
N.A.V.	πόλεε	N.A.V.	πήχεε
G.D.	πολέοιν.	G.D.	πηχέοιν.
	Plural.		*Plural.*
N.V.	πόλεες, -εις	N.V.	πήχεες, -εις
G.	πόλεων	G.	πήχεων
D.	πόλεσι	D.	πήχεσι
A.	πόλεας, -εις.	A.	πήχεας, -εις.

	Sing.		*Sing.*
N.A.V.	σίνᾱπι	N.A.V.	ἄστυ
G.	σινάπεος, *rar.* -εως	G.	ἄστεος, *rar.* -εως
D.	σινάπεϊ, -ει.	D.	ἄστεϊ, -ει.
	Dual.		*Dual.*
N.A.V.	σινάπεε	N.A.V.	ἄστεε
G.D.	σιναπέοιν.	G.D.	ἀστέοιν.
	Plural.		*Plural.*
N.A.V.	σινάπεα, -η	N.A.V.	ἄστεα, -η
G.	σιναπέων	G.	ἀστέων
D.	σινάπεσι.	D.	ἄστεσι.

Obs. 1. Nomina hujusmodi in *ις Ion.* inflectuntur per *ι* et *Poët.* per *η*: sic *Ion.* *πόλις* G. *πόλιος* D. *πόλιϊ* et *πόλι* Pl. N. *πόλιες πόλῑς κ. τ. λ.*
Poët. —— G. *πόληος* D. *πόληῐ* A. *πόληα.*

Obs. 2. De formis *υἱέος*, *υἱεῖ -εῖ*, *κ.τ.λ.*, tanquam a *υἱΐς*, vide § 21. Obs. 6.

Obs. 3. Nomina in *ις -ιος*, *υς -υος*, quæ in Singulari pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, contrahuntur in Plurali N. A. V.: ut

πόρτις vitula Pl. N. V. *πόρτιες, -ῑς* A. *πόρτιας, -ῑς*
ἰχθὺς piscis Pl. N. V. *ἰχθύες, -ῦς* A. *ἰχθύας, -ῦς.*
sed *ἔγχελυς anguilla* Pl. N. (*Ion. ἐγχέλυες*) vulgò *ἐγχέλεις*, G. *-εων, κ. τ. λ.* Vox *ὄϊς ovis*, in Plur. Nom. et Acc. duplicem contractionem patitur; ut N. *ὄϊες -ὄϊς*, et *οἶς*, A. *ὄϊας, οἶας* et *οἶς*.

Obs. 4. Etiam *ὄρνις avis*. G. *ὄρνῖθος*, præter suam Declinationem in Plurali N.G.A. hoc modo declinatur; N. *ὄρνεις*, G. *ὄρνεων*, A. *ὄρνεις* et *-ῑς*.

§ 27. Tertia Declinatio.

Tertia Declinatio Contractorum unam habet terminationem in *ευς* generis masculini; ut *ὁ βασιλεὺς rex.*

Sing.	*Plural.*
N. *βασιλεὺς*	N. *βασιλέες, -εῖς* et *-ῆς*
G. *βασιλέος, -έως*	G. *βασιλέων*
D. *βασιλέϊ, rar. εῖ*	D. *βασιλεῦσι*
A. *βασιλέᾰ, -ῆ*	A. *βασιλέᾱς, -εῖς*
V. *βασιλεῦ.*	V. *βασιλέες, -εῖς.*

Dual.

N.A.V. *βασιλέε.* G.D. *βασιλέοιν.*

Obs. Apud *Ionas* fit inflectio per *η*: sic G. *βασιλῆος -ῆϊ, -ῆα, κ.τ.λ.*

§ 28. Quarta Declinatio.

Quarta Declinatio Contractorum duas habet terminationes *ως* et *ω* generis feminini; ut *ἡ αἰδὼς pudor*, *ἡ φειδὼ parsimonia.*

Sing.	*Sing.*
N. *αἰδὼς*	N. *φειδὼ*
G. *αἰδόος, -οῦς*	G. *φειδόος, -οῦς*
D. *αἰδόϊ, -οῖ*	D. *φειδόϊ, -οῖ*
A. *αἰδόα, -ῶ*	A. *φειδόα, -ῶ*
V. *αἰδοῖ.*	V. *φειδοῖ.*

Hujusmodi nomina carent Duali et Plurali.

Obs. Quædam in *ων, -ονος Atticè* etiam ad hanc Declinationem pertinent; ut *εἰκὼν imago, -όνος*, et *-οῦς*, tanquam ab *εἰκώ*; *ἀηδὼν luscinia, -όνος* et *-οῦς*.

§ 29. Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio Contractorum unam habet terminationem in *ας*, generis neutrius; ut *τὸ κέρας cornu*.

Hujusmodi nomina partim pertinent ad quintam Declinationem Simplicium.

		Sing.				
N.A.V.	κέρᾰς					
G.	κέρᾱτος	*Ion.*	κέραος	*Att.*	κέρως	
D.	κέρᾱτι	—	κέραϊ	—	κέρᾳ.	
		Dual.				
N.A.V.	κέρᾱτε	—	κέραε	—	κέρᾱ	
G.D.	κεράτοιν	—	κεράοιν	—	κερῷν.	
		Plural.				
N.A.V.	κέρᾱτα	—	[κέραα]	—	κέρα	
G.	κερᾱτων	—	κεράων	—	κερῶν	
D.	[κεράτεσι]	—	κεράεσι	—	κέρᾱσι.	

Obs. 1. Sic etiam declinantur

κρέας caro -ᾰτος, -ᾰος, -ως, Pl. κρεᾰτα [-αα] -ᾱ, G. -ᾰτων, -ᾰων, -ῶν. *Ion.* κρειῶν.
τέρας prodigium, -ᾰτος, -ᾰος, sed contrahitur tantum in Plurali, ut *τέρα*.
οὖας auris, -ᾰτος tantùm declinatur cum *τ*, ex quintâ Simplicium.

Contra *γέρας præmium honoris*, -αος, *γῆρας senectus*, -αὸς, -ως, *δέπας poculum*, -αος; *κνέφας caligo*, -αος, -ους, (Conf. Obs. 2.), *σκέπας tegmen*, -αος, nunquam sumunt *τ*; neque (præter *γῆρας*) contrahi solent in Genitivo. Contractum *α* in Nom. et Acc. Plur. *Poëtæ* sæpè corripiunt, ut *κέρᾰ, κρέᾰ, σκέπᾰ*.

Obs. 2. Apud *Ionas* in his nonnunquam *ε* pro *α* legitur; ut G. *κέρεος*, pro -αος, tanquam a *κέρος*. Quod etiam vulgò sequuntur hæc *Poëtica*; *βρέτας simulacrum*, G. -εος, *οὖδας solum*, G. -εος, *κῶας vellus*, Pl. N. *κώεα*.

Observationes Generales.

Obs. 1. Nominibus cujuscunque Declinationis apud *Epicos Poëtas* additur interdum syllaba *φι* vel *φιν* pro inflexione Genitivi et Dativi Singularis et Pluralis, ita ut

Parisyllabica in *η* vel *α*	forment hos casus in	*ηφι*	ut *εὐνῆφι* ab *εὐνὴ cubile*
ος vel *ον*		*οφι*	*θεόφιν* a *θεὸς Deus*
Imparisyllabica in *ος* (Gen. *εος*)		*εσφι*	*ὄρεσφι* ab *ὄρος mons*.

Obs. 2. Eodem modo syllaba *θε* vel *θεν* pro Genitivis apponitur; ut *Τροίαθε* a *Τροία Troja*; *οὐρανόθεν* ab *οὐρανὸς cælum*.

NOMINA ADJECTIVA.

ADJECTIVA in tres classes dividuntur, ut apud Latinos, prout pro tribus suis generibus vel tres, vel duas, vel unam tantùm terminationem habent.

Participia ferè declinantur more Adjectivorum trium terminationum. (Lat. Gr. § 21.)

§ 30. PRIMÆ CLASSIS Adjectiva sunt,

(*a.*) Desinentia in *ος, η, ον*; ut *καλὸς, -ὴ, -ὸν*; *honestus, -a, -um*. Quod si *ος* vocalem vel *ρ* præeuntem habeat, fit femininum per *α*; ut *δίκαιος, -ᾱ, -ον*, *justus, -a, -um*; *ἐχθρὸς, -ᾱ̀, -ὸν*, *inimicus, -a, -um*. (*Conf.* § 16.)

Sing.

	M.	F.	N.	M.	F.	N.	M.	F.	N.
N.	καλὸς,	-ὴ,	-ὸν	δίκαιος,	-α,	-ον	ἐχθρὸς,	-ὰ,	-ὸν
G.	καλοῦ,	-ῆς,	-οῦ	δικαίου,	-ας,	-ου	ἐχθροῦ,	-ᾶς,	-οῦ
D.	καλῷ,	-ῇ,	-ῷ	δικαίῳ,	-ᾳ,	-ῳ	ἐχθρῷ,	-ᾷ,	-ῷ
A.	καλὸν,	-ὴν,	-ὸν	δίκαιον,	-αν,	-ον	ἐχθρὸν,	-ὰν,	-ὸν
V.	καλὲ,	-ὴ,	-ὸν.	δίκαιε,	-α,	-ον.	ἐχθρὲ,	-ὰ,	-ὸν.

Dual.

N.A.V. ——	ω,	-α,	-ω,
G.D. ——	οιν,	-αιν,	-οιν.

Plural.

N.V. ——	οι,	-αι,	-α
G. ——	ων,	-ων,	-ων
D. ——	οις,	-αις,	-οις
A. ——	ους,	-ας,	-α.

Obs. 1. Quædam in *οος* desinentia, neglectâ regulâ purorum, formant femininum per *η*; ut *ὄγδοος, -όη, -οον*, *octavus*.

Obs. 2. Quædam in *οος* et *εος* per omnes casus contrahuntur; ut *διπλόος duplex*, *χρύσεος aureus*, *ἀργύρεος argenteus*: sic

Sing. M.		F.		N.		Pl. N.	
διπλόος,	-οῦς	διπλόη,	-ῆ	διπλόον,	-οῦν	διπλόα,	-ᾶ
χρύσεος,	-οῦς	χρυσέα,	-ῆ	χρύσεον,	-οῦν	χρύσεα,	-ᾶ
ἀργύρεος,	-οῦς	ἀργυρέα,	-ᾶ	ἀργύρεον,	-οῦν	ἀργύρεα,	-ᾶ

ubi notanda in Singulari contractio *έα* in *ῆ*, *χρυσέα, -ῆ*; sin *ρ* præcedat, in *ᾶ*, *ἀργυρέα, -ᾶ*. *Conf.* § 27. *Obs.* 2.

(*b*.) Desinentia in εις, εσσα, εν; ut χαρίεις, *gratiosus*.

Sing.

N.	χαρίεις	χαρίεσσα	χαρίεν
G.	χαρίεντος	χαριέσσης	χαρίεντος
D.	χαρίεντι	χαριέσσῃ	χαρίεντι
A.	χαρίεντα	χαρίεσσαν	χαρίεν
V.	χαρίεν	χαρίεσσα	χαρίεν.

Dual.

N.A.V.	χαρίεντε	χαριέσσᾱ	χαρίεντε
G.D.	χαριέντοιν	χαριέσσαιν	χαριέντοιν.

Plural.

N.V.	χαρίεντες	χαρίεσσαι	χαρίεντα
G.	χαριέντων	χαριεσσῶν	χαριέντων
D.	χαρίεσι	χαριέσσαις	χαρίεσι
A.	χαρίεντᾰς	χαριέσσᾱς	χαρίεντα.

Obs. Desinentia in ήεις et όεις sæpè per omnes casus contrahuntur: sic τιμήεις, -ῆς, *honoratus*, -ήεσσα, -ῆσσα, -ῆεν, -ῆν (Dor. -ᾶς, -ᾶσσα, -ᾶν), μελιτόεις, -οῦς, *mellitus*, -όεσσα, -οῦσσα, -όεν, -οῦν. *Conf.* § 21. *Obs.* 4.

(*c*.) Desinentia in ὺς, εῖα, ὺ; ut ὀξὺς, *acutus*.

Sing.

N.	ὀξὺς	ὀξεῖᾰ	ὀξὺ
G.	ὀξέος	ὀξείᾱς	ὀξέος
D.	ὀξέϊ, -εῖ	ὀξείᾳ	ὀξέϊ, -εῖ
A.	ὀξὺν	ὀξεῖᾰν	ὀξὺ
V.	ὀξὺ	ὀξεῖᾰ	ὀξὺ.

Dual.

N.A.V.	ὀξέε	ὀξείᾱ	ὀξέε
G.D.	ὀξέοιν	ὀξείαιν	ὀξέοιν.

Plural.

N.V.	ὀξέες, -εῖς	ὀξεῖαι	ὀξέα
G.	ὀξέων	ὀξειῶν	ὀξέων
D.	ὀξέσι	ὀξείαις	ὀξέσι
A.	ὀξέας, -εῖς	ὀξείᾱς	ὀξέα.

Obs. 1. *Iones* pro ᾱ longo ponunt η, ut Fem. Gen. ὀξείης, -είῃ, είην.

Poëtæ insuper ponunt ε in penultimâ pro ει, ut Fem. N. ὀξέα -έης -έῃ -έαν.

Obs. 2. Est etiam Accus. *Poëticus* in εα, ut εὐρέα πόντον *Hom.*

Obs. 3. Nonnulla in υς apud *Poëtas* tanquam communia usurpantur, ut Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα *Hom. Il.* T. 97. ἁδέα χαίταν *Theocr.*

(*d.*) Duo in ας, αινᾰ, ᾰν; μέλας *niger*, et τάλᾱς *miser*.

Sing.

N.	μέλας	μέλαινα	μέλαν
G.	μέλανος	μελαίνης	μέλανος
D.	μέλανι	μελαίνῃ	μέλανι
A.	μέλανα	μέλαιναν	μέλαν
V.	μέλαν	μέλαινα	μέλαν.

Dual.

N.A.V.	μέλανε	μελαίνᾱ	μέλανε
G.D.	μελάνοιν	μελαίναιν	μελάνοιν.

Plural.

N.V.	μέλανες	μέλαιναι	μέλανα
G.	μελάνων	μελαινῶν	μελάνων
D.	μέλασι	μελαίναις	μέλασι
A.	μέλανας	μελαίνας	μέλανα.

(*e.*) Unicum in ας, ασα, αν, πᾶς, *omnis*, cum compositis, ἅπᾱς, σύμπας, κ.τ.λ. (*Conf. Participia in* ας, p. 41);

Sing.

N.V.	πᾶς	πᾶσα	πᾶν
G.	παντὸς	πάσης	παντὸς
D.	παντὶ	πάσῃ	παντὶ
A.	πάντα	πᾶσαν	πᾶν.

Dual.

N.A.V.	πάντε	πάσα	πάντε
G.D.	πάντοιν	πάσαιν	πάντοιν.

Plural.

N.V.	πάντες	πᾶσαι	πάντα
G.	πάντων	πασῶν	πάντων
D.	πᾶσι	πάσαις	πᾶσι
A.	πάντας	πάσας	πάντα.

Duo Anomala in υς, et ας, πολὺς *multus* et μέγας *mag-*

nus, plerumque declinantur, tanquam πολλὸς, et *μεγάλος; sic

N.	πολὺς,	πολλὴ,	πολὺ	μέγας,	μεγάλη,	μέγα
G.	πολλοῦ,	πολλῆς,	πολλοῦ	μεγάλου,	μεγάλης,	μεγάλου
D.	πολλῷ,	πολλῇ,	πολλῷ	μεγάλῳ,	μεγάλῃ,	μεγάλῳ
A.	πολὺν,	πολλὴν,	πολὺ	μέγαν,	μεγάλην,	μέγα.

Obs. Apud *Poëtas* πολὺς per omnes casus Masc. et Neutr. inflectitur: Sing. πολὺς (*Ion.* πουλὺς), -έος, -έϊ, πολὺν. Pl. πολέες. *Neut.* πολέα. G. -έων, κ.τ.λ. Ceterùm πολλὸς exstat in *Ionicâ* dialecto; μέγαλος omninò inusitatum est.

§ 31. Secundæ Classis Adjectiva sunt

(*a*.) Composita ferè omnia in *os*, et quædam alia, imprimis in *ιμος* desinentia, quæ formant Neutrum in *ον*; ut

ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος *immortalis*, τὸ ἀθάνατον,
ὁ καὶ ἡ δόκιμος *probabilis*, τὸ δόκιμον,

et cetera, ut καλὸς, nisi quod formæ Femininæ desunt.

Obs. 1. Excipe composita in *κος* desinentia, quæ semper tres terminationes habent; ut ἐπιδεικτικὸς, -ὴ, -ὸν, *demonstrativus, -a, -um.*

Obs. 2. Omnia Adjectiva composita in *os* apud antiquissimos Græcos per tria genera declinabantur: velut ἀθανάτη. *Hom. Il.* Hujusmodi formæ complures etiam apud *Atticos Poëtas* reperiuntur.

(*b*.) Desinentia in *ης*, quæ formant Neutrum in *ες*; ut

Sing.	N.	ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθὲς *verus*,
	G.	τοῦ, τῆς, τοῦ ἀληθέος -οῦς
	D.	τῷ, τῇ, τῷ ἀληθέϊ -εῖ
	A.	τὸν καὶ τὴν ἀληθέα -ῆ, τὸ ἀληθὲς
	V.	ἀληθὲς.
Dual.	N.A.V.	τὼ, τὰ, τὼ ἀληθέε
	G.D.	τοῖν, ταῖν, τοῖν ἀληθέοιν -οῖν.
Plural.	N.V.	οἱ καὶ αἱ ἀληθέες -εῖς, τὰ ἀληθέα -ῆ
	G.	τῶν ἀληθέων -ῶν
	D.	τοῖς, ταῖς, τοῖς ἀληθέσι
	A.	τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας -εῖς, τὰ ἀληθέα -ῆ.

Obs. 1. Quæ desinunt in *ης* purum, in Acc. Sing. contrahunt *εα* in *α*; ut ὑγιὴς *sanus*, Acc. Sing. ὑγιέα -ᾶ; sed in Plur. ὑγιέας -εῖς, non -ᾶς. Composita a κλέος *gloria* habent alteram formam Accusativi in -εᾰ, ultimâ brevi; ut εὐκλέα *gloriosum*, tanquam ab εὐκλῆς.

Obs. 2. Composita ab ἔτος *annus* aliam femininam habent formam in *ις*; ut ὁ καὶ ἡ ἑπτέτης, et ἡ ἑπτέτις *septennis*.

(*c.*) Desinentia in ις, quæ formant Neutrum in ι; ut

Sing. N. ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, τὸ εὔχαρι *gratiosus,*
G. τοῦ, τῆς, τοῦ εὐχάριτος, κ.τ.λ.

Hujusmodi Adjectiva ferè omnia composita sunt, et sequuntur inflexionem Primitivorum, nisi quod Accusativus Masc. et Fem. generis semper desinit in ιν.

Obs. 1. Excipe composita a πόλις, quæ faciunt ιδος; ut ἄπολις *expers civitatis*, Gen. -ιδος (*Ion.* -ιος), Dat. -ιδι (*Ion.* -ῑ), Acc. -ιδα et -ιν. *Conf.* § 22. *Obs.* 1.

Obs. 2. Primitiva, quæ huc pertinent, partim secundam Contractorum, partim quintam Simplicium Declinationem sequuntur; sic

ἴδρις *sciens*	*Ion.* -ιος	*Att.* -εως	νῆστις *jejunus*	-ιος	-εως	-ιδος
τρόφις *pinguis*	— -ιος		εὖνις *orbus*	-ιος	-εως	-ιδος

(*d.*) Desinentia in ην, quæ formant Neutrum in εν; ut

Sing. N. ὁ καὶ ἡ ἄρσην, τὸ ἄρσεν *masculus,*
G. τοῦ, τῆς, τοῦ ἄρσενος, κ.τ.λ.

Obs. Unum in ην tres habet terminationes, τέρην, τέρεινα, τέρεν, *tener.*

(*e.*) Desinentia in ων, quæ formant Neutrum in ον; ut

Sing. N. ὁ καὶ ἡ σώφρων, τὸ σῶφρον *modestus,*
G. τοῦ, τῆς, τοῦ σώφρονος, κ.τ.λ.

(*f.*) Desinentia in ους, quæ formant Neutrum in ουν; ut

Sing. N. ὁ καὶ ἡ εὔνους, τὸ εὔνουν *benevolus,*
G. τοῦ, τῆς, τοῦ εὔνου, κ.τ.λ.

Obs. 1. Composita a πούς duplicem habent formam vel tertiæ vel quintæ Declinationis; ut ὁ καὶ ἡ πολύπους *multipes*, τὸ πολύπουν. G. τοῦ, τῆς, τοῦ πολύπου vel πολύποδος, κ.τ.λ.

Obs. 2. Composita ab ὀδοὺς *dens* faciunt Neutrum per ον, ut ὁ καὶ ἡ μονόδους *unum habens dentem*, τὸ μονόδον. G. τοῦ, τῆς, τοῦ μονόδοντος.

(*g.*) Composita in υς, quæ formant Neutrum in υ; ut

Sing. N. ὁ καὶ ἡ δίπηχυς, τὸ δίπηχυ *bicubitus,*
G. τοῦ, τῆς, τοῦ διπήχεος, κ.τ.λ.

(*h.*) Nomina *Attica* in ως, quæ formant Neutr. in ων; ut

Sing. N. ὁ καὶ ἡ ἵλεως, τὸ ἵλεων *propitius,*
G. τοῦ, τῆς, τοῦ ἵλεω, κ.τ.λ. (*Conf.* § 19.)

Obs. Composita in ως partim sequuntur quintam Declinationem; ut
ὁ καὶ ἡ ὠμοβρὼς, *crudivorus*, -α; G. τοῦ, τῆς, τοῦ ὠμοβρῶτος;
partim duas formas, et quartæ, et quintæ Declinationis, habent; ut
ὁ καὶ ἡ φιλόγελως, *ridibundus*; G. -ω et -ωτος. *Conf.* § 19. *Obs.* 2.

§ 32. TERTIÆ CLASSIS Adjectiva variè desinunt. Exemplum sit ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πένης *pauper*, G. πένητος.

Obs. 1. Hujusmodi Adjectiva rariùs, et vix extra Genitivum et Dativum, in neutro genere ponuntur; ut *πένητι σώματι pauperi corpori*, *μανιάσιν λυσσήμασιν furiosâ rabie*. Ceterùm alia potiùs cum Nominibus Masculinis, alia cum Femininis concordare solent. (*Conf.* p. 128.) Quæ ferè concordant

cum Masculinis, desinunt in	cum Femininis, desinunt in
ας, ου, ut *γεννάδας magnanimus*	*ας, αδος*, ut *μανιὰς furiosus*
ης, ου, ut *ἐθελοντὴς lubens*	*ις, ιδος*, ut *εὐῶπις pulchra*.

Alia porrò ferè communiter usurpantur cum Nominibus vel Masculini vel Feminini generis. Hujusmodi sunt quæ desinunt

in *ας, αντος*, ut *ἀκάμας indefessus*	in *ὼς, ῶτος*, ut *ἀγνὼς ignotus*
ὴν, ῆνος, ut *ἀπτὴν implumis*	*ξ*, ut *ἧλιξ æqualis*
υς, υδος, ut *ἔπηλυς advena*	*ψ*, ut *αἴγιλιψ proclivis*;

cum quibusdam compositis, quæ ita desinunt, ut formam Substantivorum sine mutatione servent; ut

ab *αἰὼν*	*ævum*	*μακραίων, -ωνος*	*longævus*
χεὶρ	*manus*	*μακρόχειρ, -ειρος*	*longimanus*
ῥὶς	*nasus*	*εὔρις, -ῖνος*	*nasutus*.

Obs. 2. Reperiuntur *ὁ καὶ ἡ μάκαρ beatus* et *ἡ μάκαιρα*; sic

ὁ καὶ ἡ παιδολέτωρ	*sobolis perditor*	et *ἡ παιδολέτειρα*
ὁ καὶ ἡ παμμήτωρ	*omnium mater*	et *ἡ παμμήτειρα*.

COMPARATIO ADJECTIVORUM.

§ 33. Ad formandos gradus Comparationis, Positivis plerumque additur in Comparativo τερος, in Superlativo τατος; ut μάκαρ *beatus*, μακάρ -τερος, μακάρ -τατος. (Lat. Gr. § 26.)

(*a*.) Finita in ος etiam abjiciunt ς; ut

ἔνδοξος *gloriosus*, ἐνδοξό -τερος, ἐνδοξό -τατος.

Porrò quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω; ut

φρόνιμος *prudens*, φρονιμ -ώτερος, φρονιμ -ώτατος.

Obs. 1. Excipe *στενὸς*	*angustus*	(*Ion. στεινὸς*)	*-ότερος*	*-ότατος*
κενὸς	*vacuus*	(*Ion. κεινὸς*)	*-ότερος*	*-ότατος*
et contrà *λᾱρὸς*	*hilaris*		*-ώτερος*	*-ώτατος*
ὀϊζυρὸς	*calamitosus*		*-ώτερος*	*-ώτατος*.

Obs. 2. Ex iis quæ penultimam habent communem, sequente mutâ cum liquidâ, Dissyllaba per *ο*, Hyperdissyllaba sæpiùs per *ω*, comparantur; sic *πῐκρὸς acerbus, -ότερος*; *δύσπŏτμος infelix, -ώτερος*.

Obs. 3. Nonnulla in *αιος*, solent *ο* elidere; ut *ἡσυχαῖος quietus*, -*αίτερος*, -*αίτατος*. Sic

γεραιὸς senilis	-*αίτερος*	-*αίτατος*	*σχολαῖος otiosus*	-*αίτερος*	-*αίτατος*
παλαιὸς vetus	-*αίτερος*	-*αίτατος*			

sic *φίλος amicus*, elidit *ο*; *φίλτερος*, *φίλτατος*.

Obs. 4. *Atticè* etiam comparantur quædam in *ος* per *αίτερος*, *αίτατος*; ut *ἴσος æqualis*, -*αίτερος*, -*αίτατος*. Sic

εὔδιος serenus	*νέος novus*	*ἄσμενος placitus*
μέσος medius	*πλήσιος propinquus*	

quorum hæc duo *μέσος*, *νέος*, alterum quoque interdùm Superlativum habent *μέσατος*, *νέατος*.

Alia in *ος* comparantur per *έστερος*, *έστατος*, tanquam a Nominibus in *ης*; ut *ἄφθονος invidiæ expers*, -*έστερος*, -*έστατος*. Sic

αἰδοῖος venerabilis	*ἄμορφος informis*	*ἄπονος laboris expers*
ἄκρατος immixtus	*ἐῤῥωμένος robustus*	

postrema duo, cum *ἄσμενος*, quod triplici modo comparatur, (vid. suprà) et *σπουδαῖος diligens*, communem formam frequentiùs adsciscunt.

Alia porrò per *ιστερος*, *ιστατος*, tanquam a Nominibus in *ις*; ut *λάλος loquax*, -*ίστερος*, -*ίστατος*. Sic

ὀψοφάγος gulosus	*πτωχὸς mendicus*.

(*b*.) Finita in *εις* amittunt *ι* diphthongi; ut

χαρίεις gratiosus, *χαρι*-*έστερος*, *χαρι* -*έστατος*.

(*c*.) Finita in *ας* et *ης*, et partim in *υς* (*Conf. infra*, § 34.), adhibent Neutrius terminationem *αν*, *ες*, et *υ*; ut

μέλας niger,	Neutr. -*αν*,	*μελ*	-*άντερος*	-*άντατος*
εὐσεβὴς pius,	Neutr. -*ὲς*,	*εὐσεβ*	-*έστερος*	-*έστατος*
εὐρὺς latus,	Neutr. -*ὺ*,	*εὐρ*	-*ύτερος*	-*ύτατος*.

Obs. Excipe nonnulla in *ης*, præsertim declinata e more primæ Declinationis, quæ comparantur tanquam a Nominibus in *ις*; ut *ψευδὴς mendax*, -*ίστερος*, -*ίστατος*; sic *κλέπτης furax*, *πλεονέκτης avarus*.

(*d*.) Finita in *ων*, adhibitâ *ον* terminatione Neutrius, porrò inserunt syllabam *ες*; ut

εὐδαίμων felix, Neutr. -*ον*, *εὐδαιμον* -*έστερος*, -*έστατος*.

Obs. Excipe *πέπων maturus*, *πεπαίτερος* *πεπαίτατος*
πίων pinguis, *πιότερος* *πιότατος*.

(*e*.) Finita in *ξ*, resolutâ *ξ* in elementa sua, vocalem *ε* vel *ι* inter eadem inserunt; ut

ἀφῆλιξ (*κς*) *adultus*, -*κέστερος* -*κέστατος*
ἅρπαξ (*γς*) *rapax*, -*γίστερος* -*γίστατος*.

Obs. βλὰξ mollis facit *βλακίστερος* et *βλακώτερος*.

§ 34. Quibusdam Adjectivis usitatior forma comparationis fit per *ίων*, *ιστος*, præsertim exeuntibus in *υς*; ut *ἡδὺς* *dulcis*, -*ίων*, -*ιστος*; *κακὸς* *malus*, -*ίων*, -*ιστος*.

Nonnulla in *ρος* amittunt *ρ* ante *ίων* et -*ιστος*; ut *αἰσχρὸς* *turpis*, *αἰσχίων*, *αἴσχιστος*.

Obs. 1. Penultima in *ίων*, a ceteris correpta, apud *Atticos* producitur.

Obs. 2. ANOMALA sunt

ἀλγεινὸς [*ἄλγος*]	*ἀλγίων* *molestior*	*ἄλγιστος*
[?**ἀμενὴς*, i.q. *ζαμενὴς*]	*ἀμείνων* *melior*	
[*Ἄρης*]	*ἀρείων* *Poët.* *præstantior*	*ἄριστος*
[*βέλος*]	*βέλτερος* et *βελτίων* *melior*	*βέλτατος* et *βέλτιστος*
βραδὺς *tardus*	[**βραδίων*] *βράσσων*	*βάρδιστος*
ἐλαχὺς *parvus*	[**ἐλαχίων*] *ἐλάσσων*	*ἐλάχιστος*
[* *ἡκὺς*]	[**ἡκίων*] *ἥσσων* *minor*	*ἥκιστος*
καλὸς [*κάλλος*]	*καλλίων* *honestior*	*κάλλιστος*
κερδαλέος [*κέρδος*]	*κερδίων* *quæstuosior*	*κέρδιστος*
[*κρατὺς*, *κράτος*]	{ [**κρατίων*, **κράσσων*] Ion. *κρέσσων*, *κρείσσων* *melior* }	*κράτιστος* et *κάρτιστος*
[* *λώϊος* *gratus*]	*λωΐτερος* et *λῴων* *potior*	*λῷστος*
μακρὸς *longus* [**μηκὺς*, **μακὺς*]	[**μακίων*] *μάσσων*	*μήκιστος*
μέγας *magnus*	*μείζων*, et *Ion.* *μέζων*	*μέγιστος*
[* *μέος*, Conf. *πλέος*]	*μείων* *minor*	*μεῖστος*
ὀλίγος *paucus*		*ὀλίγιστος*
[* *ὅπλον*]	*ὁπλότερος* *junior*	*ὁπλότατος*
παχὺς *pinguis*	[**παχίων*] *πάσσων*	
πλέος *plenus*	*πλέων* et *πλείων*	*πλεῖστος*
ῥᾴδιος [**ῥᾶος*, *ῥέος*]	*ῥᾴων* *facilior*	*ῥᾷστος*
ταχὺς *celer*	[*ταχίων*] *θάσσων*	*τάχιστος*
[* *φερὴς* a *φέρω*]	*φέρτερος* *validior*	*φέρτατος* et *φέριστος*
* *χέρης* *tenuis*	*χείρων* *deterior*	*χείριστος*.

§ 35. Comparativa in *ων*, ut *ἥσσων* *minor*, in quibusdam casibus contrahuntur; ut

Sing. Acc. *ἥσσονα* [-*οα*] -*ω* Neutr. *ἧσσον*
Plur. N.V. *ἥσσονες* [-*οες*] -*ους* —— *ἥσσονα* [-*οα*] -*ω*
Acc. *ἥσσονας* [-*οας*] -*ους* —— *ἥσσονα* [-*οα*] -*ω*.

De Comparatione Adverbiorum vide infra, p. 121. (Lat. Gr. § 84.)

§ 36. NUMERALIA Adjectiva sunt vel Cardinalia vel Ordinalia. (Lat. Gr. § 29.)

	Cardinalia.		Ordinalia.
1 α′	εἷς, μία, ἓν	*unus*	πρῶτος
2 β′	δύο	*duo*	δεύτερος
3 γ′	τρεῖς, τρία	*tres*	τρίτος
4 δ′	τέσσαρες	*quatuor*	τέταρτος
5 ε′	πέντε	*quinque*	πέμπτος
6 ϛ′ †	ἓξ	*sex*	ἕκτος
7 ζ′	ἑπτὰ	*septem*	ἕβδομος
8 η′	ὀκτὼ	*octo*	ὄγδοος
9 θ′	ἐννέα	*novem*	ἔννατος
10 ι′	δέκα	*decem*	δέκατος
11 ια′	ἕνδεκα	*undecim*	ἑνδέκατος
12 ιβ′	δώδεκα	*duodecim*	δωδέκατος
13 ιγ′	τρὶς καὶ δέκα	*tredecim*	τρὶς καὶ δέκατος
20 κ′	εἴκοσι	*viginti*	εἰκοστὸς
21 κα′	εἴκοσιν εἷς	*unus et vig.*	εἰκοστὸς πρῶτος
30 λ′	τριᾱ′κοντα	*triginta*	τριᾱκοστὸς
40 μ′	τεσσαρᾰκοντα	*quadraginta*	τεσσαρακοστὸς
50 ν′	πεντήκοντα	*quinquaginta*	πεντηκοστὸς
60 ξ′	ἑξήκοντα	*sexaginta*	ἑξηκοστὸς
70 ο′	ἑβδομήκοντα	*septuaginta*	ἑβδομηκοστὸς
80 π′	ὀγδοήκοντα	*octoginta*	ὀγδοηκοστὸς
90 ϙ †	ἐνενήκοντα	*nonaginta*	ἐνενηκοστὸς
100 ρ′	ἑκατὸν	*centum*	ἑκατοστὸς
200 σ′	διᾰκόσιοι	*ducenti*	διᾰκοσιοστὸς
300 τ′	τριᾰκόσιοι	*trecenti*	τριᾰκοσιοστὸς
400 υ′	τετρακόσιοι	*quadringenti*	τετρακοσιοστὸς
500 φ′	πεντακόσιοι	*quingenti*	πεντακοσιοστὸς
600 χ′	ἑξακόσιοι	*sexcenti*	ἑξακοσιοστὸς
700 ψ′	ἑπτακόσιοι	*septingenti*	ἑπτακοσιοστὸς
800 ω′	ὀκτακόσιοι	*octingenti*	ὀκτακοσιοστὸς
900 ϡ †	ἐννακόσιοι	*noningenti*	ἐννακοσιοστὸς

† De his figuris vide suprà, § 1. Obs. 2.

	Cardinalia.		*Ordinalia.*
1,000	͵α χίλιοι	*mille*	χιλιοστὸς
2,000	͵β δισχίλιοι	*duo millia*	δισχιλιοστὸς
3,000	͵γ τρισχίλιοι	*tria millia*	τρισχιλιοστὸς
10,000	͵ι μύριοι	*decem millia*	μυριοστὸς
20,000	͵κ δισμύριοι	*viginti millia*	δισμυριοστὸς
100,000	͵ρ δεκακισμύριοι	*centum millia*	δεκακισμυριοστὸς

(*a.*) Cardinalia quatuor priora declinantur sic;

N.	εἷς	μίᾰ	ἓν	δύο	et	δύω
G.	ἑνὸς	μιᾶς	ἑνὸς	δυοῖν	*recentiùs*	δυεῖν
D.	ἑνὶ	μιᾷ	ἑνὶ	δυοῖν	*rarò*	δυσὶ
A.	ἕνα	μίᾰν	ἓν	δύο	et	δύω.

Eodem modo quo εἷς, declinantur composita οὐδεὶς et μηδεὶς *nullus*, sic οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν; et eodem modo quo δύο declinatur ἄμφω *ambo*.

Obs. Δύω, *Atticè* semper δύο scriptum, et ἄμφω, tanquam indeclinabilia, non rarò pro δυοῖν et ἀμφοῖν reperiuntur.

N.	τρεῖς	τρία	τέσσαρες		τέσσαρα
G.	τριῶν		τεσσάρων		
D.	τρισὶ		τέσσαρσι	*Poët.*	τέτρασι
A.	τρεῖς	τρία	τέσσαρας		τέσσαρα.

Cetera Cardinalia a quatuor usque ad centum indeclinabilia; post centum, declinabilia sunt.

(*b.*) Ordinalia omnia declinantur more Adjectivorum primæ Classis in *ος*, ut πρῶτος, -η, -ον, *primus*.

Obs. Ex his Numeralibus dependent alia, quæ exprimunt

(*a.*) Multiplicationem.
ἁπλόος -οῦς, *simplex*
διπλόος -οῦς *duplex*
sic τριπλοῦς, τετραπλοῦς, κ. τ. λ.

(*b.*) Proportionem.
διπλάσιος *duplo major*
sic τριπλάσιος, τετραπλάσιος, κ. τ. λ.

(*c.*) Quotiès (ποσάκις;) quid agatur.
ἅπαξ *semel*
δὶς *bis*
sic τρὶς, τετράκις, ἑξάκις, κ. τ. λ.

(*d.*) Diem quo (ποσταῖος;) quid agatur.
δευτεραῖος, *secundo die*
sic τριταῖος, τεταρταῖος, κ. τ. λ.

PRONOMEN.

PRONOMINA sunt vel Substantiva vel Adjectiva.

§ 37. SUBSTANTIVA PRONOMINA sunt

(*a.*) PERSONALIA ἐγὼ *ego*, σὺ *tu*, οὗ *sui*. (Lat.Gr.§32.§34.)

Obs. Tertia persona caret suo pronomine; *οὗ* enim, etsi sæpe in *Epicâ* et *Ionicâ* linguâ simplicitèr tertiam personam designat, apud *Atticos* ferè semper, præterquam in Dat. Sing. et Plur., Reflexivum est. Hunc defectum quodammodo supplet partim Demonstrativum *αὐτὸ ipse*, quod in Nominativo solo propriam vim vindicat, in ceteris autem casibus tertiæ personæ usui inservit; partim Articulus *ὁ, ἡ, τὸ*. (*Conf.* § 13. *Obs.* 1.); partim, quod ad accusativum attinet, formulæ *Poëticæ*, *νιν*, *σφὲ*, et *Ionica μιν*, quæ plerumque Reflexivæ non sunt.

Sing.

N.	ἐγὼ	σὺ	
G.	ἐμοῦ, μοῦ	σοῦ	οὗ
D.	ἐμοὶ, μοὶ	σοὶ	οἷ
A.	ἐμὲ, μὲ	σὲ	ἓ

Dual.

N.V.	νῷ	σφῷ	
G.D.	νῷν	σφῷν	σφωΐν

Plural.

N.	ἡμεῖς	ὑμεῖς	σφεῖς N. σφέα
G.	ἡμῶν	ὑμῶν	σφῶν
D.	ἡμῖν	ὑμῖν	σφίσι
A.	ἡμᾶς	ὑμᾶς	σφᾶς N. σφέα.

Obs. DIALECTI.

Sing.

N. *ἐγὼν Æol. Ep.*	*τὺ Dor., τύνη Ep.*	
G. *ἐμέο, ἐμεῦ, μεῦ, Ep. Ion.* *ἐμεῖο, ἐμέθεν, Ep.* *ἐμεῦς, ἐμοῦς, Æol. Dor.*	*τεῦ Dor. σέο, σεῦ, Ep. Ion.* *σεῖο, τεοῖο Ep. σέθεν Poët.* *τεῦς, τεοῦς, Æol. Dor.*	*ἕο, εὗ, Ep. Ion.* *εἷο, ἑεῖο, ἕθεν, Ep.* *ἑοῦς, Æol. Dor.*
D. *ἐμὶν Dor.*	*τὶν Dor., τεῒν Æol. Ep.* *τοὶ Ep. Ion.*	*ἶν Dor., σφὶν Poët.* *ἑοῖ Ep.*
A.	*τὲ Dor. Ep. τὶν Dor.* *τὺ Dor.*	*ἑὲ Ep. νὶν Dor.* et *Att. Poët.* trium generum. *μὶν Ion.* trium generum. *σφὲ Dor.* et *Att. Poët.* trium gen. *Conf.* Plur.

Dual.

N. νῶϊ *Ep.*	σφῶϊ *Ep.*	
G.D. νῶϊν *Ep.*	σφῶϊν *Ep.*	σφωϊν *Ep.*
A. νῶϊ *Ep.*	σφῶϊ *Ep.*	σφωὲ, σφώ, *Ep.*

Plur.

N. ἡμέες *Ion.*	ὑμέες *Ion.*	
ἀμὲς *Dor.*, ἄμμες *Æol.*	ὑμές *Dor.*, ὔμμες *Æol.*	
G. ἡμέων *Ion. Ep.*	ὑμέων *Ion. Ep.*	σφέων *Ion. Ep.*
ἡμείων *Ep.*	ὑμείων *Ep.*	σφείων *Ep.*
ἀμμέων *Æol.*	ὑμμέων *Æol.*	
D. ἄμμι *Æol. Ep.*	ὔμμι *Æol. Ep.*	σφὶ, σφὶν *Poët.*
ἀμμέσι *Æol.*		φὶν, ψὶν *Dor.*
A. ἡμέας *Ion.*	ὑμέας *Ion.*	σφέας *Ion. Ep.*
ἄμμε *Æol. Ep.*	ὔμμε *Æol. Ep.*	σφὲ *Ep.* et *Att. Poët.* trium gen. *Conf.* Sing.
ἀμὲ *Dor.*	ὑμὲ *Dor.*	ψὲ *Dor.*, ἄσφε *Æol.*
		νὶν *Att. Poët.* trium generum.

(*b.*) Reflexiva (quæ derivantur a Personalibus cum Demonstrativo αὐτὸς *ipse* compositis) ἐμαυτοῦ *mei ipsius*, σεαυτοῦ, contractum σαυτοῦ, *tui ipsius*, ἑαυτοῦ, contractum αὑτοῦ, *sui ipsius*.

Obs. Ἑαυτοῦ, αὑτοῦ interdùm pro ἐμαυτοῦ et σεαυτοῦ positum reperitur.

S. G. ἐμαυτοῦ,	-ῆς	σεαυτοῦ,	-ῆς	ἑαυτοῦ, -ῆς, -οῦ	
D. ἐμαυτῷ,	-ῇ	σεαυτῷ,	-ῇ	ἑαυτῷ, -ῇ -ῷ	
A. ἐμαυτὸν,	-ὴν	σεαυτὸν,	-ὴν	ἑαυτὸν, -ὴν, -ὸ	
Pl. G. ἡμῶν αὐτῶν		ὑμῶν αὐτῶν		ἑαυτῶν	
D. ἡμῖν αὐτοῖς,	-αῖς	ὑμῖν αὐτοῖς,	-αῖς	ἑαυτοῖς, -αῖς, -οῖς	
A. ἡμᾶς αὐτοὺς,	-ὰς	ὑμᾶς αὐτοὺς,	-ὰς	ἑαυτοὺς, -ὰς, -ὰ.	

Obs. Pro ἑαυτῶν, -οῖς, -οὺς, κ. τ. λ., leguntur etiam σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς, σφᾶς αὐτοὺς.

(*c.*) Reciprocum;

Dual. G. D. ἀλλήλοιν, -αιν, -οιν	*Plur.* ἀλλήλων
	ἀλλήλοις, -αις, -οις
A. ἀλλήλω, -α, -ω.	ἀλλήλους, -ας, -α.

§ 38. Adjectiva Pronomina sunt

(*a.*) Possessiva, quæ a Personalibus derivantur;

ἐμὸς (*Poët.* ἀμὸς) *meus*	σὸς (*Poët.* τεὸς) *tuus*
ἡμέτερος (*Dor.* ἀμὸς) *noster*	ὑμέτερος (*Ep. et Dor.* ὑμὸς) *vester.*

(Lat. Gr. § 35.)

Obs. 1. Tertiæ personæ et singularis numeri Possessivum, ἑὸς (ἑὴ vel ἑὰ) et ὃς *suus Ionicè, Doricè*, et *Poëticè* legitur. A Duali Personalium derivata σφωΐτερος et νωΐτερος tantùm *Homerica* sunt.

Obs. 2. Pronomen σφὸς *Homericum* est pro ὑμέτερος. Sed σφέτερος apud *Homerum* semper tertiæ Personæ et Pluralis numeri Possessivum est; ut ἄστυ σφέτερον, *sua ipsorum urbs*: apud *Hesiodum* interdum etiam secundæ Personæ Pluralis; ut σφέτερον πατέρα, pro ὑμέτερον, *vestrum patrem*. Posteà ad Nomina vel Singularis numeri referri cœpit; ut σφετέραις φρεσὶν, *suâ ipsius mente. Æsch. Pers.* 898. Tum apud *Xenophontem* positum reperitur pro ἡμέτερος; denique apud *Theocritum* etiam pro ἐμὸς et σὸς. Itaque hoc Pronomen interdum omnium Personarum utriusque numeri commune est.

(*b.*) Relativum ὃς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*, quod eodem modo quo Articulus inflectitur, omisso τ; sic

Sing. N. ὃς, ἥ, ὅ. G. οὗ, ἧς, οὗ, κ.τ.λ.

Obs. E Relativo et Indefinito τις componitur ὅστις (Ep. ὅτις) *quicunque*, ἥτις, ὅτι; Gen. ὅτου, Dat. ὅτῳ. Plur. Gen. ὅτων, Dat. ὅτοις. Idem *Atticè* in Plurali facit ἅττα et ἅσσα pro ἅτινα. Sed ἄττα sine aspiratione *Atticè* ponitur pro τινὰ *quædam*.

(*c.*) Indefinita τις *aliquis*, δεῖνα *quidem*.

Sing.		*Dual.*	*Plural.*	
N. τις	τι	N.A. τινε	N. τινες	τινα
G. τινος vel του		G.D. τινοιν	G. τινων	
D. τινι vel τῳ			D. τισι	
A. τινα	τι		A. τινας	τινα

Sing.		*Dual.*	*Plural.*	
N. ὁ, ἡ, τὸ	δεῖνα	deest	N. οἱ	δεῖνες
G.	δεῖνος		G.	δείνων
D.	δεῖνι		D.	deest
A.	δεῖνα.		A.	δεῖνας.

(*d.*) Interrogativa τίς, cum accentu, *quis?* ποῖος *qualis?* πόσος *quantus?* πότερος *uter?* (Lat. Gr. § 40.)

Obs. His, cùm obliquè interrogant, præfigitur vel ὁς, ut in ὅστις, vel ὁ, ut in ὅτις (*Ep.*), ὁποῖος, ὁπόσος, ὁπότερος. *Conf. supr.* (*b.*) *Obs.*

(*e.*) Demonstrativa ἐκεῖνος *is, ille*, οὗτος *hic*, ὅδε *hicce*, αὐτὸς *ipse* (tantùm in Nominativo, in obliquis *is*, *Conf.* § 37.

Obs.), ὁ αὐτὸς *idem*; quæ omnia, et ἄλλος *alius*, faciunt Neutrum genus per ο; more Articuli ὁ, ἡ, τό. (Lat. Gr. Sic declinatur οὗτος:— *Sing.* [§ 37.)

N.	οὗτος	αὕτη	τοῦτο
G.	τούτου	ταύτης	τούτου
D.	τούτῳ	ταύτῃ	τούτῳ
A.	τοῦτον	ταύτην	τοῦτο
		Dual.	
N.A.	τούτω	ταύτα	τούτω
G.D.	τούτοιν	ταύταιν	τούτοιν
		Plural.	
N.	οὗτοι	αὗται	ταῦτα
G.	τούτων	τούτων	τούτων
D.	τούτοις	ταύταις	τούτοις
A.	τούτους	ταύτας	ταῦτα.

Obs. 1. Dualis apud *Atticos* caret interdum fœminino genere. *Conf.* § 13. *Obs.* 2.

Obs. 2. Composita cum οὗτος eodem modo declinantur; viz.

a τοῖος,	τοιοῦτος	*talis*	a τηλίκος,	τηλικοῦτος	*tantæ ætatis*
a τόσος,	τοσοῦτος	*tantus*	a τυννὸς,	τυννοῦτος	*tantillus*:

nisi quòd horum Neutrum *Atticè* vulgò desinit in ον. *Attici* etiam ταὐτὸν, per Crasin pro τὸ αὐτὸ *idem*, scribunt potiùs quàm ταὐτό.

Obs. 3. Quædam sunt Adjectiva-Pronomina, quæ inter se respondent; sic

Interrogativa.	Indefinita.	Demonstrativa.	Relativa.
[πός]	[πος]	[τός]	ὃς, ὅστε *qui.*
πόσος *quantus?*	ποσὸς *aliquantus.*	τόσος *tantus.*	ὅσος *quantus.*
ποῖος *qualis?*	ποιὸς *qualis.*	τοῖος *talis.*	οἷος *qualis.*
πηλίκος *cujus ætatis?*	πηλίκος *alicujus ætatis.*	τηλίκος *ejus ætatis.*	ἡλίκος *cujus ætatis.*

Unde Adverbialia-Pronomina oriuntur; viz.

ποῦ *ubi?*	ποὺ *alicubi.*	αὐτοῦ *ibidem.*	οὗ *ubi.*
πόθεν *unde?*	ποθὲν *alicunde.*	τόθεν *inde.*	ὅθεν *unde.*
ποῖ *quo?*	ποὶ *aliquo.*	αὐτόσε *eodem.*	οἷ *Poët. quo.*
πότε *quando?*	ποτὲ *aliquando.*	τότε *tunc.*	ὅτε *quùm.*
πηνίκα *quo temporis puncto?*	deest.	τηνίκα *eo temporis puncto.*	ἡνίκα *quo ipso tempore.*
πῶς *quomodo?*	πὼς *aliquo modo.*	τὼς *Poët. eo modo.*	ὡς *quomodo.*
πῇ *quo? quâ?*	πὴ *aliquo.*	τῇ *Poët. eò, hìc.*	ᾗ *quo.*

Horum Interrogativis, cum obliquè interrogant, præfigitur ὁ; sic ὁπόσος, ὅπου κ.τ.λ.: quæ formæ non rarò etiam pro Relativis ponuntur; sic ὁπόσος pro ὅσος, ὅπου pro οὗ.

VERBUM. (Lat. Gr. § 45.)

Verbi, quod ad formam attinet, genera sunt duo:

(*a.*) Unum desinit in *ω*, ut *τύπτω verbero;*

(*b.*) Alterum in *μι*, ut *ἵστημι statuo.*

§ 39. Voces sunt tres, Activa, Media, et Passiva.

Activa et Passiva Vox eandem vim habent, quam apud Latinos, ut *τύπτω verbero*, *τύπτομαι verberor.*

Vox Media ita dicitur, quòd *actionem cum passione mixtam* denotet, et sic inter Vocem Activam et Passivam reverâ *mediam* se habeat; ut *τύπτομαι verbero me ipsum.*

Nonnulla tamen verba sunt, quæ formationem quidem habent partim Mediam, partim Passivam, at significationem planè Activam, ut δέχομαι *accipio*; itaque, *depositâ* vi propriâ, *Deponentia* vocantur, ut apud Latinos.

Obs. 1. Verborum verè Mediorum vis Reflexiva est; hoc est *ipsius in semet*, vel *sibimet*, *aliquid agentis*, aut *agendum curantis*; idque tribus ferò modis; sic

(*a.*) *λούομαι lavo me ipsum*, *λούομαι τὸ σῶμα meum ipsius corpus lavo.*

(*b.*) *κατεστρέψατο τὸν* Μῆδον *sibi subdidit Medorum Regem.*
ἀμύνομαι πολέμιον hostem a me ipso arceo.

(*c.*) *διδάσκομαι τὸν υἱὸν meum mihimet filium docendum curo.*

Obs. 2. Præter.-Perfectum et Pluperfectum Medium, quæ vulgò dicuntur, nec formam nec ferè sensum habent cum Mediâ Voce communem, et potiùs Perfectum et Pluperfectum secundum Activæ Vocis haberi debent.

§ 40. Modi sunt quinque: Indicativus, Imperativus, Subjunctivus, Optativus, Infinitivus.

Obs. Modus Subjunctivus *subjicitur* Conjunctioni aut Relativo, plerumque ubi sermo est de re Præsenti, aut Futurâ. Modus, qui dicitur Optativus, tribus æquè nominibus potuit appellari; nam et Subjunctivi vicem gerit, et Optativi et Potentialis: *Subjunctivi*, quoties subjicitur Conjunctioni aut Relativo, ubi sermo est de re Præteritâ; *Optativi*, quoties, per se positus, *optatum* exprimit; *Potentialis*, quoties conjungitur cum particulâ ἂν, vel apud *Epicos Poëtas* cum *κε*, *κεν*: sic

Subj. *I raise*, or *will raise*, *my arm*, *ἵνα τύπτω that I may strike.*

Opt. (*a.*) *I raised my arm*, *ἵνα τύπτοιμι that I might strike.*

(*b.*) *τύπτοιμι might I strike!* optantis.

(*c.*) *τύπτοιμι ἂν*, vel *κε*, *I might strike*, *possibly*, or *if I chose.*

VERBA IN Ω.

§ 41. VERBORUM IN ω Modi plerumque sex TEMPORA complectuntur; quorum tria vocamus Primaria, quia ab illis cetera deducuntur. Reliqua tria nuncupari solent Historica, quia in Historiâ conscribendâ præcipuè usurpantur.

PRIMARIA Tempora sunt Præsens, Futurum, et Præteritum-Perfectum.

HISTORICA nuncupantur Præteritum-Imperfectum, Præteritum-Pluperfectum, et Præteritum-Aoristum.

Præteritum-Aoristum per omnes Voces, et Futurum in Passivâ, duas habent formas, quibus nomina sunt Primum, Secundum; Passivæ etiam tertium Futurum accedit, quod vocatur Exactum, vel Paulo-post-Futurum.

Ceterùm Futuro carent Imperativus et Subjunctivus.

Obs. 1. Paucissimis tamen verbis exstitit, in eâdem utique Voce, et apud Scriptores ejusdem ævi ac Dialecti, utraque Aoristi forma; sed verbum aliud hanc, aliud illam sibi maluit: *Conf.* § 66. *Obs.* 1. Sic Verbi τύπτω Vocis Activæ Aoristum vulgò legitur ἔτυψα, non autem ἔτυπον. Contra verbi λείπω Aoristum vulgò legitur ἔλιπον, non autem ἔλειψα.

Obs. 2. De significatione Temporum, præter sensus usitatos, singulis Temporibus infrà affixos, hæc etiam notanda sunt:

(*a.*) Præter.-Imperfectum non modò significat *quod quis agebat*, (*to be about a thing*), sed interdùm etiam *quod agere solet* (*to be often about it*); *quod agere cœperat* (*to be just about it*); *quod agere volebat*, *vel conabatur* (*to be desirous* or *eager about it*); denique *quod quis agens dicitur* (*to be described* or *represented as about it*).

(*b.*) Præter.-Aoristum etiam sæpe significat non modò *quod quis egit*, sed etiam *quod agere solitus est*; præsertim, si additur particula ἂν.

Verbis, ut Nominibus, Numeri sunt tres; Numeris tres Personæ; nisi quòd Dualis, in Voce saltem Activâ, primâ Personâ caret.

Apud Tempora Primaria Modi Indicativi et apud omnia Subjunctivi, ambæ Dualis personæ exeunt in *ον*, apud Historica Indicativi, et apud omnia Optativi exeunt in *ην*.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

Modus Indicativus.

Tempus Præsens τύπτω *I strike.*

Sing.	τύπτω	τύπτεις	τύπτει
Dual.		τύπτετον	τύπτετον
Plur.	τύπτομεν	τύπτετε	τύπτουσι.

Futurum *I shall strike.*

Sing.	τύψω	τύψεις	τύψει

Et cetera ut Præsens.

Futurum Circumflexum -ῶ, -εῖς, -εῖ, -εῖτον, -εῖτον, -οῦμεν, -εῖτε, -οῦσι.

Præteritum-Perfectum *I have struck.*

Sing.	τέτυφᾰ	τέτυφᾰς	τέτυφε
Dual.		τετύφᾰτον	τετύφᾰτον
Plur.	τετύφαμεν	τετύφᾰτε	τετύφᾱσι.

Præteritum-Imperfectum *I was striking.*

Sing.	ἔτυπτον	ἔτυπτες	ἔτυπτε
Dual.		ἐτυπτέτην	ἐτυπτέτην
Plur.	ἐτύπτομεν	ἐτύπτετε	ἔτυπτον.

Præteritum-Pluperfectum *I had struck.*

Sing.	ἐτετύφειν	ἐτετύφεις	ἐτετύφει
Dual.		ἐτετυφείτην	ἐτετυφείτην
Plur.	ἐτετύφειμεν	ἐτετύφειτε	ἐτετύφεισαν,

[vel, quod usitatius est, -εσαν.

Præteritum-Aoristum I. *I struck.*

Sing.	ἔτυψᾰ	ἔτυψᾰς	ἔτυψε
Dual.		ἐτυψάτην	ἐτυψάτην
Plur.	ἐτύψαμεν	ἐτύψατε	ἔτυψᾰν.

Præteritum-Aoristum II. *I struck.*

Sing.	ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε

Et cetera ut Imperfectum.

Modus Imperativus.

Præsens *Strike thou.*

Sing.	τύπτε	τυπτέτω
Dual.	τύπτετον	τυπτέτων
Plur.	τύπτετε	τυπτέτωσαν vel τυπτόντων.

Præteritum-Perfectum.

Sing. τέτυφε τετυφέτω

Et cetera ut Præsens; sed rarissimè legitur.

Præteritum-Aoristum I.

Sing.	τύψον	τυψάτω
Dual.	τύψατον	τυψάτων
Plur.	τύψατε	τυψάτωσαν vel τυψάντων.

Præteritum-Aoristum II.

Sing. τύπε τυπέτω

Et cetera ut Præsens.

Modus Subjunctivus.

Præsens *I may strike.*

Sing.	τύπτω	τύπτῃς	τύπτῃ
Dual.		τύπτητον	τύπτητον
Plur.	τύπτωμεν	τύπτητε	τύπτωσι.

Præteritum-Perfectum.

Sing. τετύφω τετύφῃς τετύφῃ

Et cetera ut Præsens; sed rarò legitur. *Vid.* § 42. *Obs.* 8.

Præteritum-Aoristum I.

Sing. τύψω τύψῃς τύψῃ

Et cetera ut Præsens.

Præteritum-Aoristum II.

Sing. τύπω τύπῃς τύπῃ

Et cetera ut Præsens.

MODUS OPTATIVUS.

Præsens *I might strike.*

Sing.	τύπτοιμι	τύπτοις	τύπτοι
Dual.		τυπτοίτην	τυπτοίτην
Plur.	τύπτοιμεν	τύπτοιτε	τύπτοιεν.

Futurum.

Sing.	τύψοιμι	τύψοις	τύψοι

Et cetera ut Præsens.

Præteritum-Perfectum.

Sing.	τετύφοιμι	τετύφοις	τετύφοι

Et cetera ut Præsens; sed rarò legitur. *Vid.* § 42. *Obs.* 8.

Præteritum-Aoristum I. (*Conf.* § 42. *Obs.* 10.)

Sing.	τύψαιμι	τύψαις (*vel* -ειας)	τύψαι (*vel* -ειε)
Dual.		τυψαίτην	τυψαίτην
Plur.	τύψαιμεν	τύψαιτε	τύψαιεν (*vel* -ειαν).

Præteritum-Aoristum II.

Sing.	τύποιμι	τύποις	τύποι

Et cetera ut Præsens.

MODUS INFINITIVUS.

Præsens τύπτειν *to strike.* Futurum τύψειν.
Præt.-Perf. τετυφέναι. Aor. I. τύψαι. Aor. II. τυπεῖν.

PARTICIPIA.

Præsens *striking.*

Sing.	N.V.	τύπτων	τύπτουσᾰ	τύπτον
	G.	τύπτοντος	τυπτούσης	τύπτοντος
	D.	τύπτοντι	τυπτούσῃ	τύπτοντι
	A.	τύπτοντα	τύπτουσᾰν	τύπτον.
Dual.	N.A.	τύπτοντε	τυπτούσᾱ	τύπτοντε
	G.D.	τυπτόντοιν	τυπτούσαιν	τυπτόντοιν.
Plur.	N.V.	τύπτοντες	τύπτουσαι	τύπτοντα
	G.	τυπτόντων	τυπτουσῶν	τυπτόντων
	D.	τύπτουσι	τυπτούσαις	τύπτουσι
	A.	τύπτοντας	τυπτούσᾱς	τύπτοντα.

Futurum *about to strike.*

Sing.	N.V.	τύψων	τύψουσα	τύψον
	G.	τύψοντος, *et cetera* ut Præsens.		

Futurum Circumflexum.

N. -ῶν, -οῦσα, -οῦν, G. -οῦντος, -ούσης, -οῦντος, κ.τ.λ.

Præteritum-Perfectum *having struck.*

Sing.	N.V.	τετυφὼς	τετυφυῖᾰ	τετυφὸς
	G.	τετυφότος	τετυφυίᾱς	τετυφότος
	D.	τετυφότι	τετυφυίᾳ	τετυφότι
	A.	τετυφότα	τετυφυῖᾰν	τετυφὸς.
Dual.	N.A.	τετυφότε	τετυφυίᾱ	τετυφότε
	G.D.	τετυφότοιν	τετυφυίαιν	τετυφότοιν.
Plur.	N.V.	τετυφότες	τετυφυῖαι	τετυφότα
	G.	τετυφότων	τετυφυιῶν	τετυφότων
	D.	τετυφόσι	τετυφυίαις	τετυφόσι
	A.	τετυφότᾰ̆ς	τετυφυίᾱς	τετυφότα.

Præteritum-Aoristum I. (*Conf.* § 42. *Obs.* 12.)

Sing.	N.V.	τύψᾱς	τύψᾱσᾰ	τύψᾰν
	G.	τύψαντος	τυψάσης	τύψαντος
	D.	τύψαντι	τυψάσῃ	τύψαντι
	A.	τύψαντα	τύψασᾰν	τύψᾰν.
Dual.	N.A.	τύψαντε	τυψάσᾱ	τύψαντε
	G.D.	τυψάντοιν	τυψάσαιν	τυψάντοιν.
Plur.	N.V.	τύψαντες	τύψασαι	τύψαντα
	G.	τυψάντων	τυψασῶν	τυψάντων
	D.	τύψᾱσι	τυψάσαις	τύψᾱσι
	A.	τύψαντᾰ̆ς	τυψάσᾱς	τύψαντα.

Præteritum-Aoristum II.

Sing.	N.V.	τυπὼν	τυποῦσα	τυπὸν
	G.	τυπόντος, *et cetera* ut Præsens.		

§ 42. Dialecti et alia Observanda in Voce Activa.

Obs. 1. Omnium Temporum prima persona Pluralis *Doricè* erat in *μες*, et Primariorum tertia in *ντι*; unde Latinæ terminationes ortæ sunt *mus*, *nt*; ut *τύπτομες verberamus*, *ἤνθομες venimus*, *τύπτοντι verberant*, *ᾠδήκαντι tumuerunt*. Interdùm etiam Præsentis et Futuri tertia Pluralis *Dorica* erat in *οισι* pro *ουσι*, ut *περιπνέοισι*, *ναίοισι*.

Obs. 2. Præsentis in secundâ personâ Singulari *Dores* pro *εις*, sæpiùs ponunt *ες*, ut *συρίσδες* pro *συρίζεις*; et in tertiâ nonnunquam *η* pro *ει*, ut *διδάκκη*, pro *διδάσκει*. Et Perfectum inflectunt per *ης*, *η*, pro *ας*, *ε*; ut *πεπόνθης*, *ὀπώπη*, pro *πέπονθας*, *ὄπωπε*.

Obs. 3. In *Communi* Dialecto reperitur tertia Pluralis Temporum Historicorum in *σαν* pro *ν*, ut *ἐσχάζοσαν* pro *ἔσχαζον*, *ἐδολιοῦσαν* pro *ἐδολίουν*.

Obs. 4. Pluperfecti forma *Ionica* erat in *εα*, *εας*, *εε* unde *Dorica* *εια*, et contracta *Attica* antiquior in *η*; sic in Media Voce ab *εἴδω* Pluperf. *ᾔδειν* et *Att.* *ᾔδη*. Conf. infra § 43. Obs. 5.

Obs. 5. Subjunctivi prima persona in *Epicâ* linguâ interdùm fit tanquam Verbum in *μι*; ut *κτείνωμι*, pro *κτείνω*. *Conf. infrà*. Obs. 7.

Obs. 6. Secundæ personæ, præsertim Modi Subjunctivi, *Dores* addunt *θα*; ut *τύπτησθα* pro *τύπτῃς*; *ἔχεισθα* pro *ἔχεις*. *Conf.* § 72. Obs. 1.

Obs. 7. Subjunctivi tertiæ personæ Singulari *Dores* addunt *τι*, *Iones* *σι*; ut *τύπτητι*, *Dor.*, *τύπτῃσι*, *Ion.*, pro *τύπτῃ*. *Conf.* Obs. 5.

Obs. 8. Subjunctivi primæ et secundæ personæ Pluralis penultima longa apud *Veteres Poëtas* sæpè corripitur mutato *ω* in *ο*, *η* in *ε*; ut *εἴδομεν*, *εἴδετε* pro *εἰδῶμεν*, *εἰδῆτε*.

Obs. 9. Pro Subjunctivi et Optativi Perfecto, quod rarò legitur, circumlocutio sæpiùs fit, sicut in Passivâ Voce, per Participium et eosdem Modos Verbi Substantivi; ut *τετυφὼς ὦ* pro *τετύφω*; *τετυφὼς εἴην* pro *τετύφοιμι*.

Obs. 10. Optativi Pluperfectum, necnon Futurum Quartæ Conjugationis (sicuti Verborum Contractorum in *έω*, *όω*) desinit in *οίην*, *ης*, *η*, *κ. τ. λ.*, 3 plur. *εν*; ut *ἐκπεφευγοίην* pro *-οιμι*, *φανοίην* pro *-οῖμι*.

Obs. 11. Optativo tertium Aoristum est, nomine *Æolicum*, quod formatur ab Aoristo primo Indicativi, interserendo *ει* ante *α*, et abjiciendo Augmentum; ut *ἔτυψα*, *τύψεια*.

τύψεια, *-ειας*, *-ειε* | *-ειάτην*, *-ειάτην* | *-είαμεν*, *-είατε*, *-ειαν*.

Hujus Aoristi persona secunda et tertia Singularis et tertia Pluralis vulgò, apud *Atticos* etiam, alteris formis usitatiores sunt: reliquæ personæ vix uspiam leguntur.

Obs. 12. Infinitivus apud *Veteres Poëtas* desinit in *έμεναι* et *έμεν* pro *ειν* vel *εῖν*; sic *ἐλθέμεναι* et *ἐλθέμεν* pro *ἐλθεῖν*. Idem apud *Doras* exit in *εν*, rariùs *ην*; ut *τύπτεν* pro *τύπτειν*, *ἁρμόσεν*, *λάβεν*, *χαίρην*, *λαβῆν*.

Obs. 13. Participia *Doricè* Femininum formant in *οισα* pro *ουσα*, ut *τύπτοισα* pro *τύπτουσα*; et Aoristi primi Masculinum et Femininum in *αις*, *αισα*, pro *ας*, *ασα*; ut *τύψαις*, *-αισα*, pro *τύψᾱς* *-ᾶσα*.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

Modus Indicativus.

Præsens *I strike myself.*

Sing.	τύπτομαι	τύπτει (vel -ῃ)	τύπτεται
Dual.	τυπτόμεθον	τύπτεσθον	τύπτεσθον
Plur.	τυπτόμεθα	τύπτεσθε	τύπτονται.

Futurum *I shall strike myself.*

Sing.	τύψομαι	τύψει (vel -ῃ)	τύψεται.

Et cetera ut Præsens.

Futurum Circumflexum.

-οῦμαι, -εῖ, -εῖται, -ούμεθον, -εῖσθον, -εῖσθον, -ούμεθα, -εῖσθε, -οῦνται.

Præteritum-Perfectum *I have struck, vid.* § 39. *Obs.* 2.

Sing.	τέτυπα	τέτυπᾰς	τέτυπε.

Et cetera ut Perfectum Activum.

Præteritum-Imperfectum *I was striking myself.*

Sing.	ἐτυπτόμην	ἐτύπτου	ἐτύπτετο
Dual.	ἐτυπτόμεθον	ἐτυπτέσθην	ἐτυπτέσθην
Plur.	ἐτυπτόμεθα	ἐτύπτεσθε	ἐτύπτοντο.

Præteritum-Pluperfectum *I had struck, vid.* § 39. *Obs.* 2.

Sing.	ἐτετύπειν	ἐτετύπεις	ἐτετύπει.

Et cetera ut Pluperfectum Activum.

Præteritum-Aoristum I. *I struck myself.*

Sing.	ἐτυψάμην	ἐτύψω	ἐτύψατο
Dual.	ἐτυψάμεθον	ἐτυψάσθην	ἐτυψάσθην
Plur.	ἐτυψάμεθα	ἐτύψασθε	ἐτύψαντο.

Præteritum-Aoristum II. *I struck myself.*

Sing.	ἐτυπόμην	ἐτύπου	ἐτύπετο.

Et cetera ut Imperfectum.

Modus Imperativus.

Præsens *strike thyself.*

Sing.	τύπτου	τυπτέσθω
Dual.	τύπτεσθον	τυπτέσθων
Plur.	τύπτεσθε	τυπτέσθωσαν et τυπτέσθων.

Præteritum-Perfectum.

Sing.	τέτυπε	τετυπέτω.

Et cetera ut Præs. Imperat. Activ.; sed rariss. legitur.

Præteritum-Aoristum I.

Sing.	τύψαι	τυψάσθω
Dual.	τύψασθον	τυψάσθων
Plur.	τύψασθε	τυψάσθωσαν et τυψάσθων.

Præteritum-Aoristum II.

Sing.	τυποῦ	τυπέσθω.

Et cetera ut Præsens.

Modus Subjunctivus.

Præsens *I may strike myself.*

Sing.	τύπτωμαι	τύπτῃ	τύπτηται.
Dual.	τυπτώμεθον	τύπτησθον	τύπτησθον
Plur.	τυπτώμεθα	τύπτησθε	τύπτωνται.

Præteritum-Perfectum.

Sing.	τετύπω	τετύπῃς	τετύπῃ.

Et cetera ut Præs. Act.; sed rarò legitur.

Præteritum-Aoristum I.

Sing.	τύψωμαι	τύψῃ	τύψηται.

Et cetera ut Præsens.

Præteritum-Aoristum II.

Sing.	τύπωμαι	τύπῃ	τύπηται.

Et cetera ut Præsens.

Modus Optativus.

Præsens *I might strike myself.*

Sing.	τυπτοίμην	τύπτοιο	τύπτοιτο
Dual.	τυπτοίμεθον	τυπτοίσθην	τυπτοίσθην
Plur.	τυπτοίμεθα	τύπτοισθε	τύπτοιντο.

Futurum.

Sing.	τυψοίμην	τύψοιο	τύψοιτο.

Et cetera ut Præsens.

Præteritum-Perfectum.

Sing.	τετύποιμι	τετύποις	τετύποι.

Et cetera ut Præsens Optativi Activi; sed rarò legitur.

Præteritum-Aoristum I.

Sing.	τυψαίμην	τύψαιο	τύψαιτο
Dual.	τυψαίμεθον	τυψαίσθην	τυψαίσθην
Plur.	τυψαίμεθα	τύψαισθε	τύψαιντο.

Præteritum-Aoristum II.

Sing.	τυποίμην	τύποιο	τύποιτο.

Et cetera ut Præsens.

Modus Infinitivus.

Præsens τύπτεσθαι.
Futurum τύψεσθαι.
Præt.-Perf. τετυπέναι.
Præt.-Aor. I. τύψασθαι.
Aor. II. τυπέσθαι.

Participia.

Præsens	τυπτόμενος	-η	-ον,	G. -ου -ης -ου.	
Futurum	τυψόμενος	-η	-ον,	ut Præsens.	
Præt. Perf.	τετυπὼς	-υῖα	-ὸς,	ut Perf. Act.	

Obs. De formulis contractis in ὼς ῶσα, ὼς vel ὸς vide p. 101. § 83 (*b.*).

Aor. I.	τυψάμενος	-η	-ον,	ut Præsens.
Aor. II.	τυπόμενος	-η	-ον,	ut Præsens.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

Modus Indicativus.

Præsens ut Præsens Medium.

Præteritum-Perfectum *I have been struck.*

Sing.	τέτυμμαι	τέτυψαι	τέτυπται
Dual.	τετύμμεθον	τέτυφθον	τέτυφθον
Plur.	τετύμμεθα	τέτυφθε	τετυμμένοι εἰσὶ.

Præteritum-Imperfectum ut Imperf. Medium.

Præteritum-Pluperfectum *I had been struck.*

Sing.	ἐτετύμμην	ἐτέτυψο	ἐτέτυπτο
Dual.	ἐτετύμμεθον	ἐτετύφθην	ἐτετύφθην
Plur.	ἐτετύμμεθα	ἐτέτυφθε	τετυμμένοι ἦσαν.

Præteritum-Aoristum I. *I was struck.*

Sing.	ἐτύφθην	ἐτύφθης	ἐτύφθη
Dual.		ἐτυφθήτην	ἐτυφθήτην
Plur.	ἐτύφθημεν	ἐτύφθητε	ἐτύφθησαν.

Præteritum-Aoristum II. *I was struck.*

Sing.	ἐτύπην	ἐτύπης	ἐτύπη.

Et cetera ut Aoristum I.

Futurum I. *I shall be struck.*

Sing.	τυφθήσομαι	τυφθήσει (vel ῃ)	τυφθήσεται.

Et cetera ut Præsens.

Futurum II. *I shall be struck.*

Sing.	τυπήσομαι	τυπήσει (vel ῃ)	τυπήσεται.

Et cetera ut Præsens.

Paulo-post-Futurum *I shall have been struck.*

Sing.	τετύψομαι	τετύψει (vel ῃ)	τετύψεται.

Et cetera ut Præsens.

Modus Imperativus.

Præsens ut Præsens Medium.

Præteritum-Perfectum.

Sing.	τέτυψο	τετύφθω
Dual.	τέτυφθον	τετύφθων
Plur.	τέτυφθε	τετύφθωσαν et τετύφθων.

Præteritum-Aoristum I.

Sing.	τύφθητι	τυφθήτω
Dual.	τύφθητον	τυφθήτων
Plur.	τύφθητε	τυφθήτωσαν et τυφθέντων.

Præteritum-Aoristum II.

Sing.	τύπηθι	τυπήτω.

Et cetera ut Aoristum I.

Modus Subjunctivus.

Præsens ut Præsens Medium.

Præteritum-Perfectum (*Conf.* § 43. *Obs.* 10.).

Sing.	τετυμμένος	† ὦ	—ᾖς	—ᾖ
Dual.	τετυμμένω		—ῆτον	—ῆτον
Plur.	τετυμμένοι	ὦμεν	—ῆτε	—ὦσι.

Præteritum-Aoristum I.

Sing.	τυφθῶ	τυφθῇς	τυφθῇ.

Et cetera ut Præsens Subjunctivi Activi.

Præteritum-Aoristum II.

Sing.	τυπῶ	τυπῇς	τυπῇ.

Et cetera ut Præsens Subjunctivi Activi.

---

† A verbo εἰμὶ sum, quod vide infrà, § 80. (*a.*)

Modus Optativus.

Præsens ut Præsens Medium.

Præteritum-Perfectum (*Conf.* § 43. *Obs.* 10.)

Sing.	τετυμμένος	† εἴην	—εἴης	—εἴη
Dual.	τετυμμένω		εἰήτην	—εἰήτην
Plur.	τετυμμένοι	εἴημεν	—εἴητε	—εἴησαν
	————	εἶμεν	—εἶτε	—εἶεν.

Præteritum-Aoristum I.

Sing.	τυφθείην	τυφθείης	τυφθείη
Dual.		τυφθειήτην	τυφθειήτην
Plur.	τυφθείημεν	τυφθείητε	(τυφθείησαν)
	——εἶμεν	——εἶτε	——εἶεν.

Præteritum-Aoristum II.

Sing.	τυπείην	τυπείης	τυπείη.

Et cetera ut Aoristum I.

Futurum I.

Sing.	τυφθησοίμην	τυφθήσοιο	τυφθήσοιτο.

Et cetera ut Præsens.

Futurum II.

Sing.	τυπησοίμην	τυπήσοιο	τυπήσοιτο.

Et cetera ut Præsens.

Paulo-post-Futurum.

Sing.	τετυψοίμην	τετύψοιο	τετύψοιτο.

Et cetera ut Præsens.

Modus Infinitivus.

Præsens τύπτεσθαι, ut Præsens Medium.

Præt.-Perf. τετύφθαι. Aor. I. τυφθῆναι. Aor. II. τυπῆναι.

Fut. I. τυφθήσεσθαι. Fut. II. τυπήσεσθαι.

Paulo-post-Fut. τετύψεσθαι.

† Ab εἰμὶ sum, quod vide infrà, § 80. (*a*.)

PARTICIPIA.

Præsens.	τυπτόμενος	-η	-ον.
Præt. Perf.	τετυμμένος	-η	-ον, G. -ου -ης -ου.
Aor. I.	τυφθεὶς	-εῖσα	-ὲν *vide infrà.*
Aor. II.	τυπεὶς	-εῖσα	-ὲν ut Aor. I.
Futurum I.	τυφθησόμενος	-η	-ον, G. -ου -ης -ου.
II.	τυπησόμενος	-η	-ον, G. -ου -ης -ου.
Paulo-post-Fut.	τετυψόμενος	-η	-ον, G. -ου -ης -ου.

		Sing.	
N.V.	τυφθεὶς	τυφθεῖσᾰ	τυφθὲν
G.	τυφθέντος	τυφθείσης	τυφθέντος
D.	τυφθέντι	τυφθείσῃ	τυφθέντι
A.	τυφθέντα	τυφθεῖσᾰν	τυφθὲν.
		Dual.	
N.A.V.	τυφθέντε	τυφθείσᾱ	τυφθέντε
G.D.	τυφθέντοιν	τυφθείσαιν	τυφθέντοιν.
		Plur.	
N.V.	τυφθέντες	τυφθεῖσαι	τυφθέντα
G.	τυφθέντων	τυφθεισῶν	τυφθέντων
D.	τυφθεῖσι	τυφθείσαις	τυφθεῖσι
A.	τυφθέντᾰς	τυφθείσᾱς	τυφθέντα.

§ 43. DIALECTI ET ALIA OBSERVANDA IN VOCE MEDIA ET PASSIVA.

Obs. 1. Temporum omnium quorum prima persona exit in μαι, secundæ antiquior forma erat in σαι. Sic olim in Præsenti ac Futuris ab ομαι secunda persona fiebat εσαι, et ab ωμαι in Subjunctivo ησαι; *Iones* tollebant σ, ac deinde *Attici* contrahebant εαι et ηαι in ῃ; quod, quo Modos faciliùs distinguerent, in Subjunctivo quidem retinuerunt, in Indicativo autem ει pro ῃ libentiùs scripserunt; præsertim in his Præsentibus βούλει *vis*, οἴει *putas*; in Futuro ὄψει ab ὄπτομαι *video*; et in omnibus Futuris circumflexis, ut σπεροῦμαι, σπερεῖ; τελοῦμαι, τελεῖ.

Obs. 2. Simili modo Temporum, quorum prima persona exit in όμην vel άμην, olim secunda erat illi εσο, huic ασο; *Iones* tollebant σ, et deinde *Attici* contrahebant εο in ου, αο in ω; sic Imperf. ἐτυπτόμην, -εσο, *Ion.* -εο, *Att.* -ου; Aor. 1. Med. ἐτυψάμην, -ασο, *Ion.* -αο, *Att.* -ω. Idem quoque factum est in Imperativo; sic τύπτεσο, -εο, -ου. Quod si ε præcedat εαι vel εο, *Ionicè* sæpiùs ejicitur; sic φιλέαι, *Ion.* pro φιλέεαι; φιλέο pro φιλέεο. Deinde εο apud *Homerum* nonnunquam producitur in ειο, ut ἔρειο, σπεῖο.

Obs. 3. In primâ personâ Plurali *Poëtæ* pro μεθα sæpè ponunt antiquiorem formam μεσθα; ut τυπτόμεσθα pro -μεθα.

Obs. 4. In tertiâ personâ Plur. pro ν, ante το, *Iones* ponunt α, mutatâ etiam ο vel α vel ει, si præcedat, in ε, ut τυπτοίατο pro τύπτοιντο; ἐτυπτέατο pro ἐτύπτοντο; ἐδυνέατο pro ἐδύναντο; ἐκέατο pro ἔκειντο. Pro terminatione ανται vel ειντα ponunt etiam εαται; ut πεπτέαται pro πέπτανται, κέαται pro κεῖνται.

Obs. 5. Anomalum Perfectum Medium οἶδα *novi*, sic inflectitur:

Sing. οἶδα	*Dual.* ἴστον	*Plur.* ἴσμεν
οἶσθα, rar. οἶδας	ἴστον	ἴστε
οἶδε		ἴσασι.

In Plurali reperiuntur οἴδαμεν, οἴδατε, sed ferè tantum apud *Recentiores*. Modi reliqui sunt ἴσθι, εἰδῶ, εἰδείην, εἰδέναι, et Participium εἰδὼς. *Conf.* εἰκὼς ab ἔοικα. *Vid.* § 68. *Obs.* 2. Hinc Pluperfectum ᾔδειν (*Ep.* ἠείδειν) *noram*, quod sic inflectitur;

S. ᾔδειν *Att.* ᾔδη	*D.* ᾐδείτην et ᾔστην	*P.* ᾔδειμεν et ᾖσμεν
ᾔδεις ᾔδης §. 72. Obs. 1.	ᾐδείτην et ᾔστην	ᾔδειτε et ᾖστε
ᾔδει ᾔδη, et -ειν		ᾔδεσαν et ᾖσαν.

Obs. 6. Perfectum Passivum in reliquis Conjugationibus sic inflectitur:—

2. Conj.	λέλεγμαι	-εξαι	-εκται,	-έγμεθον	-εχθον	-εχθον,	κ.τ.λ.
3. Conj.	πέπεισμαι	-εισαι	-εισται,	-είσμεθον	-εισθον	-εισθον,	κ.τ.λ.
4. Conj.	ἔσπαρμαι	-αρσαι	-αρται,	-άρμεθον	-αρθον	-αρθον,	κ.τ.λ.
5. Conj.	πέπαυμαι	-αυσαι	-αυται,	-αύμεθον	-αυσθον	-αυσθον,	κ.τ.λ.

Imperat. λέλεξο	-έχθω;	ἔσπαρσο	-άρθω;
πέπεισο	-είσθω;	πέπαυσο	-αύσθω.

Anomalum Perfectum ἧμαι *sedeo* in tertiâ Singulari facit ἧσται (sed in composito κάθηται); Pluperfectum ἥμην facit ἧστο (in composito ἐκάθητο et ἐκάθηστο).

Obs. 7. Perfecti et Pluperfecti Passivi tertia Pluralis ritè formatur a tertiâ Singulari, inserendo ν ante ται vel το, ut κέκριται, κέκρινται; ἐπεποίητο, ἐπεποίηντο. Quòd si ται vel το sit impurum, ne plures consonantes concurrant (p. 135. § 6.), circumlocutio fit per Participium et εἰσὶ seu ἦσαν. *Iones* verò, eidem incommodo alitèr medentes, more suo pro consonante ν ante ται vel το ponunt vocalem α, tenui simul præeünte in aspiratam mutatâ, et σ in θ, aliquando in δ; sic

a τέτυπται	fit τετυμμένοι	εἰσὶ	pro τέτυπνται,	*Ion.* τετύφαται
λέλεκται	λελεγμένοι	εἰσὶ	λέλεκνται,	λελέχαται
πέπεισται	πεπεισμένοι	εἰσὶ	πέπεισνται,	πεπείθαται
ἐσκεύασται	ἐσκευασμένοι	εἰσὶ	ἐσκεύασνται,	ἐσκευάδαται.

Præterea si vocalis longa vel diphthongus præcedat, *Ionicè* corripitur; ut κεκοσμέαται pro κεκόσμηνται, τεθέαται pro τέθεινται.—*Conf. Obs.* 4.

Obs. 8. Aoristi Primi Passivi tertia persona Pluralis apud *Poëtas* interdum exit in εν pro ησαν, ut ἔκρυφθεν pro ἐκρύφθησαν.

Obs. 9. Imperativi Aoristum Primum Passivum formatur in τι pro θι, ut τύφθητι pro τύφθηθι, ex euphoniæ lege. *Vid.* infrà, p. 134, § 2. *Obs.* 2.

Obs. 10. Subjunctivi in Aoristis Passivis *Iones*, quod solent, circumflexam syllabam resolvunt inserendo ε; sic *τυφθῶ, -ῇς, -ῇ* fit *τυφθέω, -έῃς, -έῃ, κ.τ.λ.*

Obs. 11. Quædam verba, secundum quintam Conjugationem inflexa, formant Perfectum Subjunctivi et Optativi sine circumlocutione; ut *κτάομαι acquiro*, P.P. *κέκτημαι*, Subj. *κεκτῶμαι*, Opt. *κεκτῄμην*; sic
* *βλάω, βάλλω jacio* P.P. *βέβλημαι*, Subj. *βεβλῶμαι*;
καλέω voco, P.P. *κέκλημαι*, Opt. *κεκλῄμην, -ῇο, -ῇτο*;
* *μνάω memoro*, P.P. *μέμνημαι*, Subj. *μεμνῶμαι*, Opt. *μεμνῄμην*,
* *τμάω, τέμνω seco*, P.P. *τέτμημαι*, Subj. *τετμῶμαι*. [vel *μεμνῴμην*;

Obs. 12. Infinitivi Aorista Passiva *Epicè* exeunt in *ήμεναι*, *Doricè* in *ῆμεν*, aliquando *ην*, pro *ῆναι*; ut, *φανήμεναι*, *φανῆμεν* pro *φανῆναι*; *μεθύσθην* pro *μεθυσθῆναι*.

Obs. 13. Verba Deponentia.

αἰδέομαι verecundor
αἰνίζομαι admiror
αἰνίσσομαι ænigma do
αἰσθάνομαι sentio
αἰτιάομαι accuso
ἀκέομαι medeor
ἀκροάομαι audio
ἀλάομαι erro
ἀλέομαι / *ἀλεύομαι* } *vito*
ἄλθομαι sanor
ἅλλομαι saiio
ἀναίνομαι recuso
ἀπεχθάνομαι invisus sum
ἀποκρίνομαι respondeo
ἀράομαι precor
ἀρνέομαι nego
ἀσάομαι nauseo
ἀσπάζομαι saluto
ἄχθομαι oneror
βιάζομαι violo
βούλομαι volo
βρυχάομαι rugio
γείνομαι / *γίγνομαι* } *nascor*
δεδίσσομαι terreo
δέρκομαι video
δέχομαι accipio
διανοέομαι meditor
ἐπαυρίσκομαι fruor
ἐπίσταμαι scio
ἕπομαι sequor
ἐργάζομαι operor
ἐρέπτομαι edo
ἔρομαι interrogo
ἔρχομαι eo
εὔχομαι precor
ἡγέομαι duco
ἧμαι sedeo
ἡσσάομαι vincor
θεάομαι specto
θέρομαι calefacio
ἰάομαι sano
ἱκνέομαι venio
ἱλάσκομαι placo
καθέζομαι sedeo
**καταπροΐκομαι* vel *-ίζομαι impune irrideo*
καυχάομαι glorior
κεῖμαι Perf. *jaceo*
κέλομαι jubeo
κήδομαι curo
κτάομαι obtineo
λιλαίομαι cupio
λίσσομαι oro
μαίνομαι insanio
μαίομαι / *μάομαι* } *peto*
μάχομαι pugno
μείρομαι sortior
μέμφομαι culpo
μηκάομαι mugio
μνάομαι memini
μυκάομαι mugio
νίσσομαι eo
ὀδύρομαι lamentor
**ὀδύσσομαι odi*
οἴομαι, οἶμαι puto
ὀσφραίνομαι odoror
πατέομαι gusto
πένομαι laboro
πέτομαι volo
πεύθομαι / *πυνθάνομαι* } *sciscitor*
ῥύομαι libero
ῥώομαι ruo
σέβομαι revereor
σίνομαι / *σινέομαι* } *lædo*
σκέπτομαι considero
στέρομαι privo
στεῦμαι Ep. *promitto*
τιτύσκομαι struo
ὑπισχνέομαι promitto
φείδομαι parco
φθέγγομαι sono
χάζομαι recedo
χράομαι utor
χώομαι irascor
ὠνέομαι emo

PARADIGMA VERBORUM CONTRACTORUM.

Verba quæ desinunt in *άω*, *έω*, *όω* in Præsenti et Imperfecto contrahuntur: ut *τιμάω -ῶ*, *honoro*, *φιλέω -ῶ*, *amo*, *χρυσόω -ῶ*, *inauro*.

VOX ACTIVA.

Modus Indicativus.

		Sing.			Dual.		Plur.		
Præs.	1. τιμάω,	ῶ	άεις, ᾷς	άει, ᾷ	άε, ᾶ		άο, ῶ	άε, ᾶ	άου, ῶ
	2. φιλέω,	ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ, τον	-τον	έο, οῦ, μεν	έε, εῖ, τε	έου, οῦ, σι
	3. χρυσόω,	ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	όου, οῦ

		Sing.			Dual.		Plur.		
Imperf.	1. ἐτίμαον,	ων	αες, ας	αε, α	αέ, ά		άο, ῶ	άε, ᾶ	αον, ων
	2. ἐφίλεον,	ουν	εες, εις	εε, ει	εέ, εί, την	-την	έο, οῦ, μεν	έε, εῖ, τε	εον, ουν
	3. ἐχρύσοον,	ουν	οες, ους	οε, ου	οέ, ού		όο, οῦ	όε, οῦ	οον, ουν

Imperativus.

Sing.			Dual.			Plur.	
1. τίμαε, α	αέ, ά	άε, ᾶ	αέ, ά	άε, ᾶ	αέ, ά		αόν, ών
2. φίλεε, ει	εέ, εί, τω	έε, εῖ, τον	εέ, εί, των	έε, εῖ, τε	εέ, εί, τωσαν, et		εόν, ούν, των
3. χρύσοε, ου	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού		οόν, ούν

SUBJUNCTIVUS.

	Sing.		Dual.		Plur.	
1. τιμάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άη, ᾶ		άω, ῶ	άη, ᾶ	άω, ῶ
2. φιλέω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ	έη, ῆ, τον	-τον	έω, ῶ, μεν	έη, ῆ, τε	έω, ῶ, σι
3. χρυσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ	όη, ῶ		όω, ῶ	όη, ῶ	όω, ῶ

OPTATIVUS.

	Sing.		Dual.		Plur.	
1. τιμάοιμι, ῷ	άοις, ῷς	άοι, ῷ	αοί, ῷ		άοι, ῷ	άοι, ῷ	άοι, ῷ
2. φιλέοιμι, οῖ, μι	έοις, οῖς	έοι, οῖ	εοί, οί, την	-την	έοι, οῖ, μεν	έοι, οῖ, τε	έοι, οῖ, εν
3. χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	οοί, οί		όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Obs. **Altera est forma Optativi in *ῴην*, *οίην*, eaque frequentior apud *Atticos*; unde Attica nuncupatur. Sed apud *Ionicos* et *Doricos* scriptores etiam reperitur; ut 1. *τιμῴην*, *-ης*, *-η*; 2. *φιλοίην*, *-ης*, *-η*; 3. *χρυσοίην*, *-ης*, *-η*, *κ.τ.λ.***

INFINITIVUS.

1. τιμάειν, ᾶν
2. φιλέειν, εῖν
3. χρυσόειν, οῦν

PARTICIPIUM.

1. τιμάων, ῶν	τιμάουσα, ῶσα	τιμάον, ῶν
2. φιλέων, ῶν	φιλέουσα, οῦσα	φιλέον, οῦν
3. χρυσόων, ῶν	χρυσόουσα, οῦσα	χρυσόον, οῦν

VOX MEDIA ET PASSIVA.

Indicativus.

Præsens.

	Sing.			*Dual.*			*Plur.*		
1. τιμάο, ῶ	άῃ, ᾷ	άε, ᾶ	αό, ώμεθον	άε, ᾶ		αό, ώ	άε, ᾶ	άον, ῶν
2. φιλέο, οῦ, μαι	έῃ, ῇ, εῖ	έε, εῖ, ται	εό, ούμεθον	έε, εῖ, σθον	-σθον	εό, ού, μεθα	έε, εῖ, σθε	έον, οῦν, ται
3. χρυσόο, οῦ	όῃ, οῖ	όε, οῦ	οό, ούμεθον	όε, οῦ		οό, ού	όε, οῦ	όον, οῦν

Imperfectum.

	Sing.			*Dual.*			*Plur.*		
1. ἐτιμαό, ώ	άον, ῶ	άε, ᾶ	αό, ώ	αέ, ά		αό, ώ	άε, ᾶ	άον, ῶν
2. ἐφιλεό, ού, μην	έον, οῦ	έε, εῖ, το	εό, ού, μεθον	εέ, εί, σθην	-σθην	εό, ού, μεθα	έε, εῖ, σθε	έον, οῦν, το
3. ἐχρυσοό, ού	όον, οῦ	όε, οῦ	οό, ού	οέ, ού		οό, ού	όε, οῦ	όον, οῦν

Imperativus.

	Sing.	*Dual.*		*Plur.*	
1. τιμάου, ῶ	αέ, ά	άε, ᾶ	αέ, ά	άε, ᾶ	αέ, ά
2. φιλέου, οῦ	εέ, εί, σθω	έε, εῖ, σθον	εέ, εί, σθων	έε, εῖ, σθε	εέ, εί, σθωσαν, et σθων
3. χρυσόου, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού

Subjunctivus.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1. τιμάω,	ῶ	άῃ, ᾷ	άη, ᾶ	αώ, ώ	άη, ᾶ		αώ, ώ	άη, ᾶ	άων, ῶν
2. φιλέω,	ῶ, μαι	έῃ, ῇ,	έη, ῆ, ται	εώ, ώ, μεθον	έη, ῆ, σθον	-σθον	εώ, ώ, μεθα	έη, ῆ, σθε	έων, ῶν, ται
3. χρυσόω,	ῶ	όῃ, οῖ	όη, ῶ	οώ, ώ,	όη, ῶ		οώ, ώ	όη, ῶ	όων, ῶν

Optativus.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1. τιμαοί,	ῴ	άοι, ῷ	άοι, ῷ	αοί, ῴ	αοί, ῴ		αοί, ῴ	άοι, ῷ	άοιν, ῷν
2. φιλεοί,	οί, μην	έοι, οῖ, ο	έοι, οῖ, το	εοί, οί, μεθον	εοί, οί, σθην	-σθην	εοί, οί, μεθα	έοι, οῖ, σθε	έοιν, οῖν, το
3. χρυσοοί,	οί	όοι, οῖ	όοι, οῖ	οοί, οί	οοί, οί,		οοί, οί	όοι, οῖ	όοιν, οῖν

Infinitivus.

1. τιμάε, ᾶ
2. φιλέε, εῖ, σθαι
3. χρυσόε, οῦ

Participium.

1. τιμαόμενος,	ώ	αο, ω	αό, ώ
2. φιλεόμενος,	ού, μενος	εο, ου, μένη	εό, ού, μενον
3. χρυσοόμενος,	ού	οο, ου	οό, ού

§ 44. Dialecti Verborum Contractorum.

Obs. 1. Verborum in άω, έω, όω formâ contractâ *Attici* semper utuntur, nisi in dissyllabis in έω, quæ nullam ferè contractionem admittunt, præter ει, quæ semper fit pro έει vel εε; sic a πλέω *navigo*, dicunt *Attici* semper πλεῖ et ἔπλει, non autem πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι sed πλέω, πλέομεν, πλέουσι.—Ceteræ Dialecti partim communem contrahendi normam sequuntur, partim novis varietatibus indulgent.

Obs. 2. Verba in άω.

Iones resolvunt η contractam in εε, ut χρῆται in χρέεται; et ω contractam in εω, ut χρῶνται in χρέωνται (*Conf.* p. 51. *Obs.* 9.); unde interdum etiam in aliis formis declinantur hæc verba tanquam verba in έω; sic in Optativo ἐρωτοίη pro -ῴη.

contrahunt εο et εου (pro αο et αου) in ευ; ut εἰρώτεον, pro -αον, εἰρώτευν; γελέουσα, pro -άουσα, γελεῦσα.—*Conf. Obs.* 3.

Dores contrahunt αε et αει in η (pro α); ut τιμάετε, -ῆτε; ὁράειν, -ῆν: quod etiam *Attici* sequuntur in quibusdam verbis; viz.

διψάω *sitio*	πεινάω *esurio*	χράομαι *utor*
ζάω *vivo*	σμάω *abstergo*	ψάω *tergo*
κνάω *scalpo*	χράω *oraculum edo*	ἱμάω *haurio*, Inf. -ῆν.

sic ζῶ, ζῇς, ζῇ, ζῆτον, ζῆτε: quibus accedant nonnullæ formæ Duales, viz. προσαυδήτην, συλήτην, συναντήτην, φοιτήτην, pro -άτην. *Conf.* τῆ *accipe*, quasi a *τάω, apud *Homerum*.

Æoles contrahunt αο et αου in ᾱ (pro ω), ut πεινάομεν in -ᾶμες, πεινάουσι in -ᾶντι.

Epica lingua sæpiùs ᾱ contractam extendit in ἀᾱ, vel ᾱᾰ, et ω in οω vel ωω; sic ὁρᾷς, fit ὁράᾳς, μενοινᾷ fit μενοινάᾳ; ναιετᾶσκον (contr. ex ναιετάεσκον, *Conf.* p. 72. *Obs.* 10.) fit ναιετάασκον; ὁρῶ fit ὁρόω, δρῶσι fit δρώωσι (*Conf.* φάος *lux* φῶς, et *Poëticè* φόως): interdum post ω contractam inserit ο, et ῳ vertit in ωοι: sic ἡβῶντα fit ἡβώοντα; ἡβῷμι fit ἡβώοιμι.

pro Infinitivo ᾶν ponit ήμεναι; ut γοήμεναι pro γοᾶν.

Apud *recentiores*, et in *Novo Testamento* legitur secunda persona Præsentis Medii, et Passivi in ᾶσαι pro ᾷ, sic καυχᾶσαι, ὀδυνᾶσαι pro καυχᾷ, ὀδυνᾷ.

Obs. 3. Verba in έω.

Iones ε, sequente alterâ Vocali, producunt in ει; ut φιλέω in φιλείω, τελέει in τελείει.

ε ante εαι vel εο, in secundâ personâ Singulari Mediæ et Passivæ Vocis sæpiùs elidunt; ut μυθέαι pro μυθέεαι, φοβέο pro φοβέεο.—*Conf.* § 43. *Obs.* 1.

contrahunt εο et εου in ευ (pro ου); sic φιλέομεν, -εῦμεν, φιλέου, -εῦ.

Dores in Infinitivo ponunt έεν vel ῆν pro εῖν; ut ποιέεν pro ποιεῖν; φιλῆν pro φιλεῖν.—*Conf.* § 43. *Obs.* 11.

Epica lingua pro Infinitivo εῖν ponit ήμεναι, et aliquando ῆναι; ut φορήμεναι et φορῆναι pro φορεῖν. *Conf. ibid.*

Obs. 4. Verba in οω.

Iones sæpe contrahunt οο et οου in ευ (pro ου); ut στεφανέονται, -εῦνται, δικαιόουσι, -εῦσι.

Epica lingua vel ο producit in ω; ut ἱδρώω pro ἱδρόω; vel pro contractione ου sumit οω, et pro οι, οῳ, quo fit ut hujusmodi verba eandem quam verba in άω speciem induant (*Conf. suprà, Obs.* 2.) ut ἀρόωσι pro ἀροῦσι, δηϊόῳεν pro δηϊοῖεν.

Communis tertia Pluralis Imperfecti in οῦσαν pro ουν vid. § 42. Obs. 1

Obs. 5. Duo verba, ῥιγόω *rigeo*, et (*Ionica* vox) ἱδρόω *sudo*, contrahunt οο et οει in ω (pro ου), et όῃ in ῷ (pro οῖ): sic Imperf. ἐῤῥίγοον, -ων, Infin. ῥιγόειν, -ῶν pro -οῦν, Optat. ἱδρῴην pro -οίην.

CONJUGATIONES VERBORUM IN Ω.

§ 45. Conjugationes Verborum in ω sunt quinque, quæ dignoscuntur per literam Characteristicam.

Litera Characteristica est ea litera Præsentis quæ præcedit ω: sed in πτ* prior litera est Characteristica.

Tres priores Conjugationes habent Mutas Characteristicas;

Prima	π. β. φ.	cum πτ.	hoc est, p sonos,
Secunda . . .	κ. γ. χ.	cum σσ. ττ†.	— — k sonos,
Tertia	τ. δ. θ.	cum ζ†.	— — t sonos;

Quarta, Liquidas λ. μ. ν. ρ.;

Quinta, Vocales et Diphthongos.

Quinta Conjugatio duplex est;

1. Contracta, quæ Vocales α, ε, ο, habet Characteristicas;
2. Non-contracta, quæ quamvis aliam Vocalem vel Diphthongum habet Characteristicam.

---

* Nempe litera τ posteriùs in radicem inserta est. Idem factum est in duobus verbis, quæ exeunt in κτ; viz. πέκτω vel -έω *Att.*, πείκω *Ep.* πέκω, *como*, F. πέξω; τίκτω, *τέκω, *pario*, F. τέξω, et -ομαι. A. 2. ἔτεκον. Sic etiam in verbis exeuntibus in κν, μν, litera ν posteriùs inserta est: *Vide* δάκνω, κάμνω, τέμνω, *apud Verba Anomala.*

† Binæ σσ, pro quibus *recentioris Atticismi* sunt ττ, primitivæ non sunt, et singularum κ, γ, vel χ locum occupaverunt; sic φρίσσω *horreo* primitus erat *φρίκω: τάσσω *ordino*, *τάγω, ταράσσω *turbo*, *ταράχω. Similiter duplex ζ locum occupavit simplicis δ, et aliquando γ (quo fit, ut interdum ad secundam Conjugationem pertineat); sic φράζω *dico*, primitus φράδω, κράζω *clamo*, *κράγω.

Cæterum σσ, ττ, et ζ, apud veteres Grammaticos quartæ Conjugationis characteristicæ sunt. Liquidæ vero quintæ; vocales et diphthongi sextæ.

§46. Specimen Temporum Primariorum in Conjugatione—

		F. ψω.	P.A. φα.	P.P. μαι, μμαι
	PRIMA.	F. ψω.	P.A. φα.	P.P. μαι, μμαι
π.	τέρπω *delecto*	τέρψω	τέτερφα	τέτερμαι
β.	λείβω *libo*	λείψω	λέλειφα	λέλειμμαι
φ.	γράφω *scribo*	γράψω	γέγρᾰφα	γέγραμμαι
πτ.	τύπτω *verbero*	τύψω	τέτῠφα	τέτυμμαι.
	SECUNDA.	F. ξω.	P.A. χα.	P.P. γμαι.
κ.	πλέκω *plico*	πλέξω	πέπλεχα	πέπλεγμαι
γ.	λέγω *dico*	λέξω	*λέλεχα	λέλεγμαι
χ.	βρέχω *rigo*	βρέξω	βέβρεχα	βέβρεγμαι
σσ. ττ.	τάσσω, τάττω } *ordino*	τάξω	τέταχα	τέταγμαι
	TERTIA.	F. σω.	P.A. κα.	P.P. σμαι.
τ.	ἀνῠτω *perficio*	ἀνῠσω	ἤνῠκα	ἤνυσμαι
δ.	ἐρείδω *firmo*	ἐρείσω	ἤρεικα	ἤρεισμαι
θ.	πείθω *persuadeo*	πείσω	πέπεικα	πέπεισμαι
ζ.	φράζω *dico*	φρᾰσω	πέφρᾰκα	πέφρασμαι
	QUARTA.	F. ῶ.	P.A. κα.	P.P. μαι.
λ.	ἀγγέλλω *nuntio*	ἀγγελῶ	ἤγγελκα	ἤγγελμαι
μ.	νέμω *distribuo*	νεμῶ	νενέμηκα*	νενέμημαι*
ν.	κρῖνω *judico*	κρῐνῶ	κέκρῐκα*	κέκρῐμαι*
ρ.	σπείρω *sero*	σπερῶ	*ἔσπαρκα†	ἔσπαρμαι†
	QUINTA.	F. σω.	P.A. κα.	P.P. μαι.
{ ίω.	τῑω‡ *honoro*	τίσω	τέτικα	τέτῑμαι
αύω. }	παύω *sisto*	παύσω	*πέπαυκα	πέπαυμαι
{ άω.	τιμάω -ῶ *honoro*	τιμήσω	τετίμηκα	τετίμημαι
έω.	φιλέω -ῶ *amo*	φιλήσω	πεφίληκα	πεφίλημαι
όω. }	χρυσόω -ῶ *inauro*	χρυσώσω	κεχρύσωκα	κεχρύσωμαι.

Verba quæ habent Mutam Characteristicam, vocantur Muta; quæ habent Liquidam, Liquida; quæ Vocalem vel Diphthongum, Pura; quod contra, cetera Impura nuncupantur.

---

* *Vide* § 58. *Obs.* 3. † *Vide* § 58. *Obs.* 2. ‡ *Vox Poëtica.*

§ 47. Exceptiones.

(*a.*) In Primâ Conjugatione.

Verbum *πίπτω*, per Syncopen pro *πιπέτω*, a **πέτω*, cum syllabâ † præfixâ *πι*, sequitur Conjugationem radicis suæ; unde Fut. *πεσοῦμαι*. § 56. *Obs.* 1.

(*b.*) In Secundâ Conjugatione.

Quædam verba in *σσω*, *ττω*, etsi Characteristicas habent secundæ Conjugationis, tertiam tamen sequuntur; ut *ἐρέσσω remigo*, *-έσω*, *ἤρεκα*. Sic

ἀφάσσω contrecto	*-άσω*, *ἤφασα*	*πάσσω inspergo*,	*-ᾰσω*, *πέπᾰκα*
βλίττω mel exprimo	*-ῐσω*, *βέβλῐκα*	*πλάσσω fingo*	*-ᾰσω*, *πέπλᾰκα*
ἱμάσσω verbero	*-ᾰσω*	*πτίσσω pinso*	*-ῐσω*, *ἔπτῐκα*

ἀφύσσω haurio, *-ξω*, sed A. I. *ἤφυσα*. *νάσσω æquo*, *-ξω*, sed P.-P. *νένασμαι*. *κορύσσω galeâ armo*, *-ξω*, sed A. 1. m. *ἐκορυσάμην*. *Conf.* § 61. *Obs.* 2.

(*c.*) In Tertiâ Conjugatione.

1. Nonnulla in *ζω* (præsertim verba, quæ *soni emittendi* notionem habent et plerumque *Poëtica*), etsi *ζ*, tertiæ Conjugationis Characteristicam, præ se ferunt, pertinent ad secundam, prout *ζ* nata est ex *γ*, *χ*: et *Doricè* omnia Verba in *ζω* cum *ξ* conjugantur; ut *αἰάζω lugeo*, *-ξω*. Sic

ἀλαλάζω clamo	*-ξομαι*	*ἰύζω exclamo*	(*-ξω*)	*πολεμίζω bello*	*-ξω*
ἀλαπάζω spolio	*-ξω*	*κοΐζω grunnio*	*-ξω*	*ῥέζω facio*	*-ξω*
ἀτύζω terreo	*-ξω*	*κράζω clamo*	(*-ξω*)	*ῥυστάζω traho*	(*-ξω*)
αὐδάζω loquor	*-ξω*	*κρώζω crocito*	(*-ξω*)	*σίζω sibilo*	(*-ξω*)
βάζω loquor	*-ξω*	*μερμηρίζω cogito*	*-ξω*	*στάζω stillo*	*-ξω*
βρίζω dormio	*-ξω*	*μύζω musso*	(*-ξω*)	*σταλάζω stillo*	*-ξω*
γρύζω grunnio	*-ξομαι*	*ὀδάζω mordeo*	*-ξω*	*στενάζω gemo*	*-ξω*
δαΐζω divido	*-ξω*	*οἰμώζω gemo*	*-ξομαι*	*στίζω pungo*	*-ξω*
ἐγγυαλίζω præbeo	*-ξω*	*ὀλολύζω ululo*	*-ξομαι*	*στυφελίζω quatio*	*-ξω*
ἐλελίζω clamo	*-ξω*	*ὀτοτύζω ploro*	*-ξομαι*	*σφύζω palpito*	*-ξω*
ἐλελίζω convolvo	*-ξω*	*πελεμίζω moveo*	*-ξω*	*φεύζω lamentor*	*-ξω*.
ἐναρίζω interficio	*-ξω*				

2. Pauca etiam in *ζω* ad ambas Conjugationes pertinent, prout *ζ* modò ex *δ*, modò ex *γ*, *χ*, nata est: ut *νυστάζω dormito*, F. *-σω* et *-ξω*. Sic

ἁρπάζω rapio	F. *-σω* et *-ξω* (*Dor.*) A. 1. *ἥρπασα* et *ἥρπαξα*.
βαστάζω porto	F. *-σω*, A. 1. *ἐβάστασα*, sed A. 1. Pass. *ἐβαστάχθην*.
παίζω ludo	F. *-ξομαι*, A. 1. *ἔπαισα* et *-ξα*, P.-P. *πέπαισμαι* et *-γμαι*.
πιέζω premo	F. *-σω*, A. 1. *ἐπίεσα*, P.-P. *πεπίεσμαι* et *-γμαι*.
στηρίζω firmo	F. *-σω*, sed A. 1. *ἐστήριξα*, P.-P. *ἐστήριγμαι*.
τρίζω strideo	F. *-σω* et *-ξω* | *συρίζω sibilo*, F. *-ξω* et *-σω*.

---

† Quædam Verba Primitiva in *ω*, sicut Verba in *μι*, reduplicationem primæ literæ cum *ι* præfixam habent; quæ tamen plerumque abjicitur in formatione Temporum; sic

βιβρώσκω	a **βρόω*	*διδράσκω*	a **δράω*	*πιπράσκω*	a **πράω*
γίγνομαι	a **γένω*	*μιμνήσκω*	a **μνάω*	*τιτράω*	a **τράω*
γιγνώσκω	a **γνόω*	*πιπίσκω*	a **πίω*	*τιτρώσκω*	a **τρόω*,

quæ omnia sine reduplicatione conjugantur. Contrà pauca sunt, quæ eam retinent; ut *διδάσκω*, a **δάω*, F. *διδάξω*; *βιβάζω* a **βάω*, F. *βιβάσω*.

3. Tria in ζω conjugantur tanquam Verba in γγω, prout ζ nata est ex γγ; *κλάζω clamo*, -γξω, *πλάζω errare facio*, -γξω, *σαλπίζω tubâ cano*, -γξω.

4. Anomalum σπένδω *libo* ex Euphoniæ lege (p. 135. § 3.) facit F. σπείσω; sic *χάδω (χανδάνω) *hio*, F. χείσομαι, *πένθω (πάσχω) *patior*, F. πείσομαι.

(*d.*) In Quartâ Conjugatione.

Futurum antiquius erat in έσω; unde quatuor Verba *Poëtica*, elisâ ε, formant Futurum in σω pro ῶ; ut

κέλλω *navem appello*, Fut. κέλσω	*ὄρω *excito*,	ὄρσω
κύρω *consequor*, — κύρσω	φύρω *misceo*	φύρσω;

quibus addi potest *ἄρω *apto*, Fut. ἀρῶ, *Ion.* ἄρσω.

(*e.*) In Quintâ Conjugatione.

1. Quædam Verba in άω, præsertim ferè omnia quæ Vocalem vel ρ ante άω præeuntem habent, conjugantur non per η, sed per α productam; ut ἀνιάω *molestiâ afficio*, -ᾱσω; δράω *facio*, δρᾱσω. Sic

ἀγαλλιάω *gestio* -ᾱσομαι	γηράω *senesco* -ᾱσομαι	αἰτιάομαι *culpo* -ᾱσομαι
ἐάω *sino* -ᾱσω	*δράω *aufugio* -ᾱσομαι	ἀκροάομαι *audio* -ᾱσομαι
θυμιάω *suffio* -ᾱσω	περάω *transeo* -ᾱσω	ἀράομαι *precor* -ᾱσομαι
κοπιάω *laboro* -ᾱσω	φυράω *misceo* -ᾱσω	θεάομαι *video* -ᾱσομαι
μειδιάω *rideo* -ᾱσω	φωράω *deprehendo* -ᾱσω	ἰάομαι *sano* -ᾱσομαι.

Adde ὁράω *video*, Perf. ἑώρᾱκα; πάομαι, P.P. πεπᾱμαι A. 1. M. ἐπασάμην; θοινάω *epulor*, -άσω et -ήσω; ποινάω *punio*, -άσω et -ήσω; πεινάω *esurio*, vulgò -ήσω, sed apud recentiores interdum -ᾱσω.

Nonnulla etiam sunt, quæ α brevem servant; ut χαλάω *laxo*, -ᾰσω. (Eadem interdum *Doricè* conjugantur cum ξ, tanquam Verba in ζω; ut γελάω *rideo*, Fut. γελάξω, A. 1. ἐγέλαξα. *Conf. suprà, c.* 1.) Sic

*ἐλάω *agito* -ᾰσω	περάω *transfero* -ᾰσω	ἀγάομαι *admiror* -ᾰσομαι
θλάω *contundo* -ᾰσω	*πετάω *expando* -ᾰσω	*δάω *divido* -ᾰσομαι
*κεράω *misceo* -ᾰσω	*σκεδάω *dissipo* -ᾰσω	ἱλάομαι *placo* -ᾰσομαι
κλάω *frango* -ᾰσω	σπάω *traho* -ᾰσω	*μάω *prehendo* -ᾰσομαι
*κρεμάω *suspendo* -ᾰσω	*φθάω *prævenio* -ᾰσω	ἐράω *amo* -ἠράσθην.

Contra βοάω *clamo* facit βοήσομαι, χράω *commodo* χρήσω, χράομαι *utor* χρήσομαι; ἀλοάω *tritūro* facit ἀλοήσω et -ᾱσω. Denique *δυνάω, δύναμαι *possum* facit A. 1. P. ἐδυνήθην, ἠδυνήθην (§ 53. *Obs.* 2.) et ἐδυνάσθην.

2. Duo in αίω (άω) tanquam a Verbis in αύω conjugantur: καίω (*Att.* κάω) *uro*, καύσω; κλαίω (*Att.* κλάω) *fleo*, κλαύσομαι; interdum etiam κλαιήσω, κλαήσω.

3. Quædam Verba in έω vocalem brevem in omnibus Temporibus retinent; ut τελέω *perficio*, τελέσω, τετέλεκα, τετέλεσμαι, ἐτελέσθην. Sic

ἀλέω *molo* -έσω	*ἕω *induo* ἕσω	*στορέω *sterno* -έσω
*ἀρέω *placeo* -έσω	ζέω *ferveo* -έσω	τρέω *tremo* -έσω
ἀρκέω *sufficio* -έσω	νεικέω *rixor* -έσω	αἰδέομαι *verecundor* -έσομαι
*ἐδέω *edo* -έσω	ξέω *rado* -έσω	ἀκέομαι *medeor* -έσομαι
ἐμέω *vomo* -οῦμαι	*ὀλέω *perdo* -ῶ	*ἀχθέομαι *oneror* -έσομαι.

Quædam etiam ambabus formis, per *η* et *ε*, hâc plerumque in *Atticâ*, illâ in *Ionicâ* dialecto, utuntur; ut *δέω ligo*, *δήσω*, *ἔδησα*, sed *δέδεκα*, *δέδεμαι*, *ἐδέθην* (*Conf.* § 61. *Obs.* 3. § 64. *Obs.* 2.). Sic

αἱρέω capio	-ήσω,	ᾕρηκα,	ᾕρημαι,	sed ᾑρέθην
αἰνέω laudo	-ήσω, *Ion.* -έσω, *Att.*	ᾔνεκα,	ᾔνημαι	ᾐνέθην
γαμέω uxorem duco	-ήσω, *Ion.* -έσω -ῶ, *Att.*	γεγάμηκα,	γεγάμημαι,	ἐγαμήθην ἐγαμέθην
**κορέω satio*	-έσω -ῶ, *Att.*	κεκόρηκα,	κεκόρημαι κεκόρεσμαι,	ἐκορέσθην
ποθέω desidero	-ήσω, -έσω et -έσομαι,	πεπόθηκα	πεπόθεσμαι,	ἐποθέσθην
**σβέω extinguo*	-ήσομαι, -έσω,	ἔσβηκα	ἔσβεσμαι,	ἐσβέσθην
στερέω privo	-ήσω, -έσω,	ἐστέρηκα,	ἐστέρημαι,	ἐστερήθην.

De verbo *καλέω voco*, -*έσω*, *Att.* -*ῶ*, *κέκληκα*, *κέκλημαι*, *ἐκλήθην*, vide § 84.

4. Dissyllaba quinque in *έω* conjugantur tanquam a Verbis in *εύω*; ut *θέω curro*, *θεύσομαι*; *νέω no*, *νεύσομαι*; *πλέω navigo*, *πλεύσομαι*; *πνέω spiro*, *πνεύσω*; *ῥέω fluo*, *ῥεύσομαι*.

Verbum *χέω fundo*, facit Fut. *χέω*, Perf. *κέχῠκα*. *Conf.* § 61. *Obs.* 4.

5. Verbum *φθίω*, *φθίνω pereo*, *perdo* (§ 91.), in formandis Temporibus, vocalem *ι* apud *Homerum* producit, apud *Atticos* corripit:

φθίω, *φθῑνω Hom.* F. *φθῑσω*, A. 1. *ἔφθῑσα* } P.-P. semper *ἔφθῐμαι*. *Conf.* § 81. *a*.
φθῐνω Att. *φθῐσω* *ἔφθῐσα* }

**τίω* (*τῑνω Hom.*, *τῐνω Att.*) *solvo*, *ι* in omnibus Temporibus ubique producit; sic *τῑσω*, *ἔτῑσα*; facit tamen in Perfecto Passivo *τέτισμαι*.

6. Tria, ad Verba in *όω* pertinentia, retinent *ο*; viz. *ἀρόω aro*, -*όσω*; *ὀμόω*, *ὄμνυμι juro*, (-*όσομαι*) -*οῦμαι*; **ὀνόω*, *ὄνομαι vitupero*, -*όσομαι*.

7. Penultima Verborum in *ύω*, utcunque inconstans in Præsente, in formatione Temporum plerumque longa fit, ut *κωλῡω prohibeo*, -*ῡσω*, *κεκώλῡκα*. Excipiuntur tamen non pauca, quæ in quibusdam Temporibus vocalem Præsentis vel brevem non producunt, vel etiam longam corripiunt; ut *κῠω osculor* penultima brevi facit Aor. 1. *ἔκῠσα*, *πτῡω exspuo*, penultimâ longâ facit Fut. *πτῠσω*. Sic

ἀφύω haurio, Aor. 1. *ἤφῠσα*.
ἑλκύω traho, *εἵλκῠσα*.
τανύω tendo, Fut. -*ῠσω*.
μεθύω (§ 94 (*b*)) A. 1. *ἐμέθῠσα*.

δῡω	*subeo*,	δῡσω,	ἔδῡσα,	δέδῡκα,	sed		δέδῠμαι,	ἐδῠθην.
θῡω	*sacrifico*,	θῡσω,	ἔθῡσα,		sed	τέθῠκα,	τέθῠμαι,	ἐτῠθην.
λῡω	*solvo*,	λῡσω,	ἔλῡσα,		sed	λέλῠκα,	λέλῠμαι,	ἐλῠθην.
εἰλῡω	*verso*,	-ῡσω,	P.-P.	εἴλῡμαι,	sed	A. 1. εἴλῠσα	A. 1. P. εἰλύ-[σθην et ἐλύσθην ab ἐλύω.	
μύω	*claudo*,			μέμῡκα,	sed	A. 1. ἔμῠσα.		

ἐρύω traho, -*ῠσω* et -*ύω*. *Vid.* § 55. *Obs.* 2. P.-P. *εἴρῠμαι*.
ῥύομαι libero, A. 1. *Hom.* *ῥῡσάμην*, *Att.* *ἐῤῥῡσάμην*, A. 1. P. recent. *ἐῤῥύσθην*.

OBSERVANDA.

Obs. 1. Quatuor verba Spiritum Asperum ex Euphoniæ lege (p. 134. § 2.) modò sumunt, modò deponunt; ut

ἔχω *habeo*	ἕξω		
τρέφω (*θρέφω) *nutrio*,	θρέψω, τέτροφα,	τέθραμμαι. A. 2. P. ἐτράφην.	
τρέχω (*θρέχω) *curro*,	θρέξομαι, (sæpius δραμοῦμαι).		
τύφω (*θύφω) *fumigo*,	θύψω,	—— τέθυμμαι. A. 2. P. ἐτύφην.	

Obs. 2. Multa sunt verba, quæ diversas, sive vulgo, sive pro diversis Dialectis, formas habent, quarum plerumque altera ad hanc, altera ad aliam Conjugationem pertinet; ut ἀνύω et *Atticè* ἀνύτω *perficio*. Sic

αἰδέομαι et *Ep.* αἴδομαι *verecundor*
ἀντάω et ἄντομαι *occurro*
ἀντιάζω, ἀντιάω et *Ep.* -όω *occurro*
ἁρμόζω et *Att.* ἁρμόττω *apto*
ἀρτύω et ἀρτύνω *apto*
ἀρύω et *Att.* ἀρύτω *traho*
ἀφάω et ἀφάσσω *contrecto*
βλύω, βλύζω, et βλύττω *scaturio*
βράσσω, *Att.* -ττω, et βράζω *ferveo*
γίγνομαι et γείνομαι (*Ep.*) *nascor.*
γλύφω et γλύπτω *sculpo*
δαμάζω et *Ep.* δαμάω *domo*
δείδω et *δίω (δείω) *timeo*
δέμω et δομέω *ædifico*
δρέπω et *Poët.* δρέπτω *decerpo*
ἕλκω et ἑλκύω *traho*
ἐσθίω, *Poët.* ἔσθω, et *ἔδω, -εω *edo*
ἔχω, *σχῶ, et ἴσχω *habeo, cohibeo*
ζεύγνυμι et ζευγνύω *jungo*
θρυλλίζω, θρυλλίσσω et *Att.* -ττω *frango*
ἰκμάζω et ἰκμαίνω *humecto*
κονίω et *Att.* κονίζω *pulvero*
κτείνω, *κτονέω, et κτίνυμι *occido*
κυλίω, κυλίνδω et -έω *volvo*
λαμβάνω (*λάβω) *Poët.* λάζομαι et -υμαι *capio*
λίσσομαι et λίτομαι *oro*
μεθύω et μεθύσκω *ebrius sum*
μίγνυμι (*μίγω), μιγνύω et μίσγω *misceo*
μένω et *Ep.* μίμνω *maneo*
νίζω et νίπτω *lavo*
ὄμνυμι et ὀμνύω *juro*
ὀνομάζω, et *Dor.* ὀνομαίνω *nomino*
ὀπτάζω *ὄπτω, ὀπταίνω, et -άνω, *video*
πελάω et πελάζω *propinquo*
πέσσω, -ττω, et πέπτω *coquo*
πίπτω (*πέτω) et πίτνω vel -έω *cado*
ῥήγνυμι (*ῥήγω) et *Ep.* ῥήσσω *frango.*
ῥίπτω *jacio* et ῥιπτέω *jacto*
σβέννυμι et σβεννύω *extinguo*
σταλάω, σταλάζω, et σταλάσσω *stillo*
στενάζω et στενάχω *gemo*
στερέω (στέρομαι), et στερίσκω *privo*
στρέφω, et *Poët.* et *Ion.* στρωφάω *verto*
συρίζω, *Att.* συρίττω, *Dor.* συρίσδω *sibilo*
σφάζω et *Att.* σφάττω *jugulo*
σώζω et *Ep.* σώω *servo*
ταράσσω et *Att.* θράττω *turbo*
τίνω, τίω, et τίνυμι *solvo*
τρέμω et *Ep.* et *Ion.* τρομέω *tremo*
τρέφω et *Dor.* τράφω *nutrio*
τρέχω et *Ep.* τρωχάω *curro*
φέρω et *Ep.* et *Ion.* φορέω *fero*
φθάνω et *φθάω *prævenio*
φθίνω, et φθίω *pereo*
φοβέομαι et *Poët.* φέβομαι *timeo*
φρύγω et *Dor.* φρύσσω *torreo*
χόω et χώννυμι *aggero.*

§ 48. *Modi et Tempora Primæ Conjugationis.*

		Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτω	τύπτοιμι	τύπτειν	τύπτων
	Imp.	ἔτυπτον					
	Fut.	τύψω	deest	deest	τύψοιμι	τύψειν	τύψὼν
	Aor.1.	ἔτυψα	τύψον	τύψω	τύψαιμι	τύψαι	τύψας
	Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφω	τετύφοιμι	τετυφέναι	τετυφὼς
	Plup.	ἐτετύφειν					
	Aor.2.	ἔτυπον	τύπε	τύπω	τύποιμι	τυπεῖν	τυπὼν
Media.	Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τύπτωμαι	τυπτοίμην	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
	Imp.	ἐτυπτόμην					
	Fut.	τύψομαι	deest	deest	τυψοίμην	τύψεσθαι	τυψόμενος
	Aor.1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τύψωμαι	τυψαίμην	τύψασθαι	τυψάμενος
	Perf.	*τέτυπα	τέτυπε	τετύπω	τετύποιμι	τετυπέναι	τετυπὼς
	Plup.	*ἐτετύπειν					
	Aor.2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τύπωμαι	τυποίμην	τυπέσθαι	τυπόμενος
Passiva.	Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος ὦ	τετυμμένος εἴην	τετύφθαι	τετυμμένος
	Plup.	ἐτετύμμην					
	P.p.F.	τετύψομαι	deest	deest	τετυψοίμην	τετύψεσθαι	τετυψόμενος
	Aor.1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθῶ	τυφθείην	τυφθῆναι	τυφθεὶς
	Fut.1.	τυφθήσομαι	deest	deest	τυφθησοίμην	τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος
	Aor.2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπῶ	τυπείην	τυπῆναι	τυπεὶς
	Fut.2.	τυπήσομαι	deest	deest	τυπησοίμην	τυπήσεσθαι	τυπησόμενος

§ 49. *Modi et Tempora Secundæ Conjugationis.*

		Indicat.	Imp erat	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Præs.	πλέκω	πλέκε	πλέκω	πλέκοιμι	πλέκειν	πλέκων
	Imp.	ἔπλεκον					
	Fut.	πλέξω	deest	deest	πλέξοιμι	πλέξειν	πλέξων
	Aor.1.	ἔπλεξα	πλέξον	πλέξω	πλέξαιμι	πλέξαι	πλέξας
	Perf.	πέπλεχα	πέπλεχε	πεπλέχω	πεπλέχοιμι	πεπλεχέναι	πεπλεχὼς
	Plup.	ἐπεπλέχειν					
	Aor.2.	*ἔπλακον	πλάκε	πλάκω	πλάκοιμι	πλακεῖν	πλακὼν.
Media.	Præs.	πλέκομαι	πλέκου	πλέκωμαι	πλεκοίμην	πλέκεσθαι	πλεκόμενος
	Imp.	ἐπλεκόμην					
	Fut.	πλέξομαι	deest	deest	πλεξοίμην	πλέξεσθαι	πλεξόμενος
	Aor.1.	ἐπλεξάμην	πλέξαι	πλέξωμαι	πλεξαίμην	πλέξασθαι	πλεξάμενος
	Perf.	*πέπλακα	πέπλακε	πεπλάκω	πεπλάκοιμι	πεπλακέναι	πεπλακὼς
	Plup.	*ἐπεπλάκειν					
	Aor.2.	*ἐπλακόμην	πλακοῦ	πλάκωμαι	πλακοίμην	πλακέσθαι	πλακόμενος
Passiva.	Perf.	πέπλεγμαι	πέπλεξο	πεπλεγμένος ὦ	πεπλεγμένος εἴην	πεπλέχθαι	πεπλεγμένος
	Plup.	ἐπεπλέγμην					
	P.p.F.	πεπλέξομαι	deest	deest	πεπλεξοίμην	πεπλέξεσθαι	πεπλεξόμενος
	Aor.1.	ἐπλέχθην	πλέχθητι	πλεχθῶ	πλεχθείην	πλεχθῆναι	πλεχθεὶς
	Fut.1.	πλεχθήσομαι	deest	deest	πλεχθησοίμην	πλεχθήσεσθαι	πλεχθησόμενος
	Aor.2.	ἐπλάκην	πλάκηθι	πλακῶ	πλακείην	πλακῆναι	πλακεὶς
	Fut.2.	πλακήσομαι	deest	deest	πλακησοίμην	πλακήσεσθαι	πλακησόμενος

§ 50. *Modi et Tempora Tertiæ Conjugationis.*

		Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Præs.	πείθω	πεῖθε	πείθω	πείθοιμι	πείθειν	πείθων
	Imp.	ἔπειθον					
	Fut.	πείσω	deest	deest	πείσοιμι	πείσειν	πείσων
	Aor.1.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσω	πείσαιμι	πεῖσαι	πείσας
	Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκω	πεπείκοιμι	πεπεικέναι	πεπεικὼς
	Plup.	ἐπεπείκειν					
	Aor.2.	ἔπιθον	πίθε	πίθω	πίθοιμι	πιθεῖν	πιθὼν
Media.	Præs.	πείθομαι	πείθου	πείθωμαι	πειθοίμην	πείθεσθαι	πειθόμενος
	Imp.	ἐπειθόμην					
	Fut.	πείσομαι	deest	deest	πεισοίμην	πείσεσθαι	πεισόμενος
	Aor.1.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πείσωμαι	πεισαίμην	πείσασθαι	πεισάμενος
	Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθω	πεποίθοιμι	πεποιθέναι	πεποιθὼς
	Plup.	ἐπεποίθειν					
	Aor.2.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πίθωμαι	πιθοίμην	πιθέσθαι	πιθόμενος
Passiva.	Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος ὦ	πεπεισμένος εἴην	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
	Plup.	ἐπεπείσμην					
	P.p.F.	πεπείσομαι	deest	deest	πεπεισοίμην	πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
	Aor.1.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθῶ	πεισθείην	πεισθῆναι	πεισθεὶς
	Fut.1.	πεισθήσομαι	deest	deest	πεισθησοίμην	πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος
	Aor.2.	ἐπίθην	πίθητι	πιθῶ	πιθείην	πιθῆναι	πιθεὶς
	Fut.2.	πιθήσομαι	deest	deest	πιθησοίμην	πιθήσεσθαι	πιθησόμενος

§ 51. *Modi et Tempora Quartæ Conjugationis.*

		Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Præs.	σπείρω	σπεῖρε	σπείρω	σπείροιμι	σπείρειν	σπείρων
	Imp.	ἔσπειρον					
	Fut.	σπερῶ	deest	deest	σπεροῖμι	σπερεῖν	σπερῶν
	Aor.1.	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείρω	σπείραιμι	σπεῖραι	σπείρας
	Perf.	*ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκω	ἐσπάρκοιμι	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
	Plup.	ἐσπάρκειν					
	Aor.2.	*ἔσπαρον	σπάρε	σπάρω	σπάροιμι	σπαρεῖν	σπαρὼν
Media.	Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπείρωμαι	σπειροίμην	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
	Imp.	ἐσπειρόμην					
	Fut.	σπεροῦμαι	deest	deest	σπεροίμην	σπερεῖσθαι	σπερούμενος
	Aor.1.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπείρωμαι	σπειραίμην	σπείρασθαι	σπειράμενος
	Perf.	*ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόρω	ἐσπόροιμι	ἐσπορέναι	ἐσπορὼς
	Plup.	*ἐσπόρειν					
	Aor.2.	*ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπάρωμαι	σπαροίμην	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Passiva.	Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
	Plup.	ἐσπάρμην					
	Aor.1.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθῶ	σπαρθείην	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
	Fut.1.	σπαρθήσομαι	deest	deest	σπαρθησοίμην	σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος
	Aor.2.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρῶ	σπαρείην	σπαρῆναι	σπαρεὶς
	Fut.2.	σπαρήσομαι	deest	deest	σπαρησοίμην	σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος

Verba Quartæ Conjugationis carent Paulo-post-Futuro.

§ 52. *Modi et Tempora Quintæ Conjugationis.*

		Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Præs.	παύω	παῦε	παύω	παύοιμι	παύειν	παύων
	Imp.	ἔπαυον					
	Fut.	παύσω	deest	deest	παύσοιμι	παύσειν	παύσων
	Aor.1.	ἔπαυσα	παῦσον	παύσω	παύσαιμι	παῦσαι	παύσας
	Perf.	*πέπαυκα	πέπαυκε	πεπαύκω	πεπαύκοιμι	πεπαυκέναι	πεπαυκὼς
	Plup.	*ἐπεπαύκειν					
Media.	Præs.	παυομαι	παύου	παύωμαι	παυοίμην	παύεσθαι	παυόμενος
	Imp.	ἐπαυόμην					
	Fut.	παύσομαι	deest	deest	παυσοίμην	παύσεσθαι	παυσόμενος
	Aor.1.	ἐπαυσάμην	παῦσαι	παύσωμαι	παυσαίμην	παύσασθαι	παυσάμενος
Passiva.	Perf.	πέπαυμαι	πέπαυσο	πεπαυμένος ὦ	πεπαυμένος εἴην	πεπαῦσθαι	πεπαυμένος
	Plup.	ἐπεπαύμην					
	P.p.F.	πεπαύσομαι	deest	deest	πεπαυσοίμην	πεπαύσεσθαι	πεπαυσόμενος
	Aor.1.	†ἐπαύθην	παύθητι	παυθῶ	παυθείην	παυθῆναι	παυθεὶς
	Fut.1.	παυθήσομαι	deest	deest	παυθησοίμην	παυθήσεσθαι	παυθησόμενος

Verba Quintæ Conjugationis carent omnibus Temporibus secundis, necnon Perfecto et Pluperfecto Medio; præter ἀκούω *audio,* quod facit Perfectum Medium ἀκήκοα. *Vid.* § 68. *Obs.* 3.

† et ἐπαύσθην. *Vid.* § 64. *Obs.* 1.

Conspectus Terminationis Omnium Conjugationum.

		Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Præs.	-ω	-ε	-ω	-οιμι	-ειν	-ων
	Imp.	-ον					
	Fut.	-σω, -ῶ	deest	deest	-σοιμι, -οῖμι	-σειν, -εῖν	-σων, -ῶν
	Aor.1.	-α	-ον	-ω	-σαιμι	-αι	-ας
	Perf.	-α	-ε	-ω	-οιμι	-έναι	-ὼς
	Plup.	-ειν					
	Aor.2.	-ον	-ε	-ω	-οιμι	-εῖν	-ὼν
Media.	Præs.	-ομαι	-ου	-ωμαι	-οίμην	-εσθαι	-όμενος
	Imp.	-όμην					
	Fut.	-σομαι -οῦμαι	deest	deest	-οίμην	-σεσθαι,-εῖσθαι	-σόμενος,-ούμενος
	Aor.1.	-άμην	-αι	-ωμαι	-αίμην	-ασθαι	-άμενος
	Perf.	-α	-ε	-ω	-οιμι	-έναι	-ὼς
	Plup.	-ειν					
	Aor.2.	-όμην	-οῦ	-ωμαι	-οίμην	-έσθαι	-όμενος
Passiva.	Perf.	-μαι	-σο	-μένος ὦ	-μένος εἴην	-σθαι	-μένος
	Plup.	-μην					
	P.p.F.	-σομαι	deest	deest	-σοίμην	-σεσθαι	-σόμενος
	Aor.1.	-θην	θητι	-θῶ	-θείην	-θῆναι	-θεὶς
	Fut.1.	-θήσομαι	deest	deest	-θησοίμην	-θήσεσθαι	-θησόμενος
	Aor.2.	-ην	-ητι	-ῶ		-ῆναι	-εὶς
	Fut.2.	-ήσομαι	deest	deest	ησοίμην	-ήσεσθαι	-ησόμενος

TEMPORUM FORMATIO.

Conspectus Temporum Formationis.

I. *Formata a Præsente.*

(*a.*) *Præsens Medium et Passivum.*
(*b.*) *Præter.-Imperfectum Act. Med. et Pass.*
(*c.*) *Futurum Activum.*

II. *Formata a Futuro Activo.*

(*a.*) *Futurum Medium.*
(*b.*) *Præter.-Aoristum* 1. *Activum; unde*
(*c.*) *Præter.-Aoristum* 1. *Medium.*
(*d.*) *Præter.-Perfectum Activum.*

III. *Formata a P. Perfecto Activo.*

(*a.*) *Præter.-Pluperfectum Activum.*
(*b.*) *Præter.-Perfectum Passivum.*

IV. *Formata a P. Perfecto Passivo.*

(*a.*) *Præter.-Pluperfectum Passivum.*
(*b.*) *Paulo-post-Futurum.*
(*c.*) *Præter.-Aoristum* 1. *Passivum.*

V. *Formatum ab Aoristo* 1. *Passivo.*

Futurum 1. *Passivum.*

VI. *Formata ab*† *antiquiore forma Præsentis.*

(*a.*) *Præter.-Aoristum* 2. *Act. Med. et Pass.; unde*
(*b.*) *Futurum* 2. *Passivum.*
(*c.*) *Præter.-Perfectum Medium; unde*
(*d.*) *Præter.-Pluperfectum Medium.*

---

† Tirones illud intelligant, minimè esse credendum formas antiquiores, quas Radices appellamus, omnes in ipsâ linguâ unquam exstitisse; sed potiùs a Grammaticis recentioribus plerasque fictas esse, ut tota hæc doctrina, secundum Analogiæ leges, faciliùs animo et distinctiùs comprehendatur.

PRÆSENS MEDIUM ET PASSIVUM.

Præsens Medium et Passivum formatur a Præsente Activo mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

PRÆT. IMPERFECTUM ACT. MED. ET PASS.

Imperfectum Activum formatur a Præsente, mutando ω in ον, et præponendo Augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Imperfectum Medium et Passivum formatur a Præsente suo, mutando ομαι in όμην et præponendo Augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

§ 53. DE AUGMENTO.

Augmentum præfigitur omnibus Temporibus Historicis Modi Indicativi; in reliquis Modis abjicitur.

Obs. Unum *ἔπω *dico*, ut Grammatici volunt, etiam per omnes Modos in Aoristis servat Augmentum (*conf. infr. b. Obs.* 2.); ut Aor. 2. εἶπον, εἰπὲ, εἴπω, εἴποιμι, εἰπεῖν, εἰπών: quæ tamen, ne contra Analogiam peccent, a radice *εἴπω fortasse meliùs derivantur. Item ex *ἄγω *frango* reperiuntur A. 1. Part. ἐάξας, A. 2. P. Subj. ἐαγῶ, et Part. ἐαγείς. *Conf. infr. b. Obs.* 7.

Augmentum est duplex, Syllabicum et Temporale.

(*a*). Syllabicum Augmentum *syllabâ auget* verbum, quod a consonante incipiat, præfixâ ἐ; ut τύπτω, ἔτυπτον.

Si verbum incipiat a ρ, ferè geminatur ρ post Augmentum, ut ῥίπτω *jacio*, ἔρριπτον.

Obs. 1. Geminantur etiam ceteræ semivocales apud *Epicos Poetas*, post Augmentum (*Conf.* p. 139.); ut λαμβάνω *capio* A. 2. ἔλλαβον, μείρω *divido*, A. 2. ἔμμορον, νέω *no*, Imperf. ἔννεον, et, quod *Attici* quoque usurpant, σείω *agito*, ἔσσευον. *Conf.* § 61. *Obs.* 4. 6.

Obs. 2. Hæc tria, βούλομαι *volo*, δύναμαι *possum*, μέλλω *futurus sum*, nonnunquam pro Syllabico Augmento præfigunt ἠ, præsertim apud Atticos; sic Imperf. ἐβουλόμην et ἠβουλόμην; ἐδυνάμην et ἠδυνάμην; ἔμελλον et rariùs ἤμελλον, sed semper ἐμέλλησα.

(*b*.) Temporale Augmentum *temporè*, hoc est, quantitate, verbum *auget*, quod a vocali brevi incipiat; scilicet mutando

ᾰ brevem	in η, ut ἀκούω *audio*	ἤκουον
ε	in η, ut ἐγείρω *excito*	ἤγειρον
ο	in ω, ut ὀρύσσω *fodio*	ὤρυσσον

ῐ brevem in ῑ longam, ut ἱκετεύω *supplico* ἱκέτευον
ῠ brevem in ῡ longam, ut ὑφαίνω *texo* ὕφαινον.

In diphthongis augendis prior Vocalis Augmentum capit; posterior, si sit ι, subscribi solet.

Auctæ diphthongi sunt tres, αι, αυ, οι.

sic αι mutatur	in η,	ut αἴρω *tollo*	ᾖρον
αυ ———	in ηυ,	ut αὐξάνω *augeo*	ηὔξανον
οι ———	in ῳ,	ut οἰκίζω *ædifico*	ᾤκιζον.

Tres diphthongi, ει, ευ, ου, ferè non capiunt Augmentum; ut εἴκω *cedo*, εἶκον, εὐθύνω *dirigo*, εὔθυνον, οὐτάζω *vulnero*, οὔταζον.

Verbum, quod incipit a *vocali longâ*, nullius Augmenti capax est, ut ἠχέω *sono*, ἤχεον; ὠθίζω *impello*, ὤθιζον; ἰθύνω *dirigo*, ἴθυνον; ὑλίζω *defæco*, ὕλιζον.

Obs. 1. Pauca verba, incipientia ab ᾰ brevi, sequente alterâ vocali, augentur non mutando ᾰ in η, sed eandem producendo, ut ἄω *spiro*, Imperf. ᾆον.

Sic ᾰΐω (*Poët.*) *audio*	ᾄϊον	ἀηθέσσω *insuetus sum*	ἀήθεσσον.

Obs. 2. Quædam ab ε incipientia pro Augmento η assumunt ει diphthongum, ut ἕλκω *traho*, εἷλκον.

Sic ἐάω *sino*		εἴαον, -ων	*ἔπω *dico*	A. 2.	εἶπον
ἐθίζω *assuefacio*		εἴθιζον	ἕπομαι *sequor*		εἱπόμην
ἕω *colloco*	A. 1.	εἷσα	ἐργάζομαι *operor*		εἰργαζόμην
ἑλίσσω *volvo*		εἵλισσον	ἕρπω *serpo*		εἷρπον
ἑλκύω *traho*		εἵλκυον	ἑρπύζω *serpo*		εἵρπυζον
*ἕλω *capio*	A. 2.	εἷλον	ἑστιάω *convivor*		εἱστίαον, -ων
*ἕω *induo*	P. P.	εἷμαι	ἔχω *habeo*		εἶχον;

quibus accedant εἱστήκειν, non minùs repertum quàm ἑστήκειν, Plusq.-Perf. ab ἵστημι, et Anomalum εἴωθα *assuetus sum*, Perf. Med. ab *ἔθω inusitato, interpositâ ω.

Obs. 3. Unum ἑορτάζω *festum celebro* in secundâ syllabâ capit Augmentum, ut ἑώρταζον; nisi hujus aucta Tempora melius ad ὁρτάζω referuntur. *Conf. infr. Obs.* 7. Eundem modum in augendo Plusquam-Perfecto sequuntur etiam hæc tria (*Conf. infrà, Obs.* 8.)

*εἴκω *similis sum*	Perf.	ἔοικα	Plusq.-Perf.	ἐῴκειν
*ἔλπω *sperare facio*		ἔολπα		ἐώλπειν
*ἔργω *operor*		ἔοργα		ἐώργειν.

Obs. 4. Unum, quod incipit ab αυ diphthongo, sequente vocali, non augetur; αὐαίνω *sicco*, αὔαινον. Et quædam incipientia ab οι, scilicet

οἰνίζω vinum resipio, *οἰκουρέω domum custodio*, *οἰστρέω œstro agito*, necnon composita cum *οἴαξ gubernaculum*, et *οἰωνὸς avis*, rejicere solent Augmentum; *οἰνόομαι in vinum vertor*, nonnunquam capit Augmentum, sæpiùs rejicit; unde Perf. Pass. *οἴνωμαι* et *ᾤνωμαι*.

Obs. 5. Unum ab *ει* diphthongo incipiens, *εἰκάζω assimilo*, interdùm augetur, mutatâ *ει* in *ῃ*, ut *ᾔκαζον*. Et incipientia ab *ευ* interdum *Atticè* capiunt augmentum *ηυ*, ut *εὔχομαι precor*, *ηὐχόμην*.

Obs. 6. Verbum *ἀνᾱλόω consumo*, apud scriptores *non-Atticos* ᾱ, longam vocalem, interdum mutat in *η*, ut Aor. 1. *ἀνήλωσα*. *Conf.* § 54. *Obs.* 2.

Obs. 7. Nonnulla verba etiam a Vocali vel Diphthongo incipientia Augmentum sumunt Syllabicum cum Spiritu Præsentis, præsertim si vocalis inceptiva Augmenti Temporalis non capax sit; ut **ἄγω*, *ἄγνυμι frango*, A. 1. *ἔαξα* contr. *ἦξα*, A. 2. P. *ἐάγην*, P. M. *ἔᾱγα*.

Sic **ἁλόω*, *ἁλίσκομαι capior*, A. 2. *ἑάλων* contr. *ἥλων* (sed *ἁλῶ*, *ἁλοίην*, *ἁλῶναι*, *ἁλοὺς*), P. *ἑάλωκα* contr. *ἥλωκα*.

**ἅδω*, *ἁνδάνω placeo*, A. 2. *ἕαδον*, P. *ἕαδα*, Imp. *ἑάνδανον*.

οὐρέω mingo, Imp. *ἐούρουν*, P. *ἐούρηκα*.

**ὤθω*, *ὠθέω pello*, Imp. *ἐώθουν*, A. 1. *ἔωσα*, P. *ἔωκα*, P.P. *ἔωσμαι*.

ὠνέομαι emo, Imp. *ἐωνούμην*, A. 1. *ἐωνησάμην*, P. *ἐώνημαι*.

quibus adde hæc Anomala (*Conf. suprà*, *Obs.* 3.)

**ἔθω assuesco*, P. M. *εἴωθα* (*Obs.* 2. 3.). *ἔλπομαι spero*, P.M. *ἔολπα*.

**εἴκω similis sum*, *ἔοικα*, *Ion.* *οἶκα*. **ἔργω facio* *ἔοργα*.

Conf. *οἶδα*, quasi pro *ἔοιδα novi*, ab **εἴδω*.

Obs. 8. Duo verba duplex Augmentum, et Syllabicum et Temporale capiunt; viz.

ὁράω video, Imp. *ἑώρων*, P. *ἑώρᾱκα* (et *ἑόρᾱκα*), P. P. *ἑώρᾱμαι*.

ἀνοίγω aperio, Imp. *ἀνέῳγον*, A. 1. *ἀνέῳξα*, (*Ion.* *ἀνῷξα*, et recentiores *ἤνοιξα*), P. *ἀνέῳχα*, P. M. *ἀνέῳγα*, P. P. *ἀνέῳγμαι*: quibus addi potest *ἐῳνοχόουν* Imp. ab *οἰνοχοέω vinum fundo*, et *ἑήνδανον*, non minùs quàm *ἥνδανον*, repertum apud *Homerum*, ab *ἁνδάνω*. *Conf. Obs.* 7.

Obs. 9. *Poëtæ* sæpissimè, exceptis *Atticis*, utrumque Augmentum abjiciebant; et apud *Ionas* etiam Prosæ orationis scriptores abjiciebant Temporale passim, rariùs Syllabicum. Contrà in *Attico* sermone, sive poëtico sive pedestri, Augmentum aut omninò nunquam, aut perrarò certè abjectum est, præterquam in Temporibus Plusquam-Perfectis et in Imperfecto verbi *χρὴ oportet*, quæ Syllabico Augmento sæpe carent; ut *τετύφειν* pro *ἐτετύφειν*; *χρῆν* pro *ἐχρῆν*. Adde Aoristum *ἑζόμην consedi*, quod nullum capit Augmentum.

Obs. 10. *Iones* et *Dores* interdum pro *initiali* Augmento utuntur *finali* *σκον* in Imperfecto et Aoristis, scilicet secundæ personæ Singulari addendo *κον*; ut *ἔτυπτες*, *τύπτεσκον*, *ἔτυψας*, *τύψασκον*. Ceterum *σκον* fit *σκόμην* in Mediâ et Passivâ voce; ut *τύπτεσκον*, *-όμην*, *τύψασκον*, *-όμην*.

§ 54. De Augmentis Compositorum.

Verba Composita, sicut Simplicia, plerumque sumunt Augmentum in initio, ut μυθολογέω *fabulam narro*, ἐμυθολόγουν; οἰκοδομέω *domum ædifico*, ᾠκοδόμουν.

Excipiuntur tamen imprimis cum Præpositione composita, quæ Augmentum ferè habent in medio, ut προσβάλλω *adjicio*, προσέβαλλον.

Obs. 1. Omnes præpositiones, quæ in vocalem exeunt, sic positæ, elisionem patiuntur, ut καταβάλλω, κατέβαλλον; præter περὶ, quod apud *Pindarum* quidem interdum, et in *Æolicâ* dialecto, sed nunquam apud *Atticos* vocalem amittit; ut περιβάλλω, περιέβαλλον; ἀμφὶ, quod in quibusdam vocibus non eliditur, ut ἀμφιέννυμι, ἠμφίεσα; et πρὸ, quod aliàs immutatum manet, aliàs Crasin facit cum ε (προὐ); ut προάγω, προῆγον; προβάλλω, προὔβαλλον. Ceterum εν et συν finalem literam, quam in compositione, Euphoniæ causâ, vel mutaverant vel amiserant, ante ε recipiunt, ut ἐμβάλλω, ἐνέβαλλον; συλλέγω, συνέλεγον; συσπάω, συνέσπαον, -ων.

Obs. 2. Nonnulla sunt verba etiam cum præpositione composita, quæ Augmentum ferè sumunt in initio; præsertim quorum Simplicia vel nusquam vel rarissimè obvia sunt; ut καθεύδω *dormio*, ἐκάθευδον; et interdum καθηῦδον.

Sic ἀμφιγνοέω *ambigo*, ἠμφιγνόουν | ἀφίημι *dimitto*, ἠφίουν
ἀμφιέννυμι *vestio*, ἠμφίεσα | καθίζω *sedere facio*, ἐκάθιζον
ἀμφισβητέω *disputo*, ἠμφισβήτουν | καθέζομαι *sedeo*, ἐκαθεζόμην
ἀνοίγω *aperio*, ἤνοιξα (§ 53.8.) | κάθημαι *sedeo*, ἐκαθήμην;

leguntur etiam καθῖζον, καθεζόμην, καθήμην, sine Augmento. *Conf.* § 53. *Obs.* 9. Sic ἀνᾱλόω apud scriptores *non-Atticos* facit Aor. 1. ἠνάλωσα et ἀνήλωσα, Perf. ἠνάλωκα et ἀνήλωκα. *Conf. ibid. Obs.* 6.

Obs. 3. Quædam interdum et in principio et in medio augentur; ut ἀμπέχω *circumdo*, Imp. Med. ἠμπειχόμην, A. 2. ἠμπεσχόμην.

Sic ἀμφιγνοέω *ambigo*, Imp. ἠμφεγνόουν (et ἠμφιγνόουν, *ut suprà.*)
ἀμφισβητέω *disputo*, Imp. ἠμφεσβήτουν (et ἠμφισβήτουν *ut suprà.*)
ἀνέχω *sustineo*, Imp. Med. ἠνειχόμην A. 2. ἠνεσχόμην.
ἀνορθόω *surrigo*, Imp. ἠνώρθουν, Perf. ἠνώρθωκα, A. 1. ἠνώρθωσα.
ἀντιβολέω *occurro*, A. 1. ἠντεβόλησα.
ἐνοχλέω *turbo*, Imp. ἠνώχλουν, Perf. ἠνώχληκα, A. 1. ἠνώχλησα.
παροινέω *vinolentiâ pecco*, Imp. ἐπαρῴνουν, Perf. πεπαρῴνηκα.

His similia videntur duo Anomala a nominibus formata; viz.
διαιτάω (a δίαιτα) *arbitror*, A. 1. ἐδιῄτησα, et ἐδιαίτησα, vel διῄτησα;
διακονέω (a διάκονος) *ministro*, Imp. ἐδιηκόνουν et διηκόνουν.

Obs. 4. Composita cum δυς et εὐ, quæ a Consonante incipiant, sequuntur regulam, ut δυστυχέω *infelix sum*, ἐδυστύχουν; εὐδοκιμέω *celebris sum*, ηὐδοκίμουν: quæ autem incipiant a vocali, excipiuntur, ut δυσαρεστέω *morosus sum*, δυσηρέστουν; εὐεργετέω *benefacio*, εὐηργέτουν.

§ 55. Futurum Activum.

Futurum Activum formatur a Præsente, mutando ultimam syllabam in Conjugatione

Primâ,	in ψω,	ut τύπτω,	τύψω
Secundâ,	in ξω,	ut πλέκω,	πλέξω
Tertiâ,	in σω,	ut πείθω,	πείσω
Quartâ,	in ῶ,	ut σπείρω,	σπερῶ, penult. correptâ.
Quintâ,	in σω,	ut τῖω,	τῖσω, penult. productâ.

Verba tertiæ Conjugationis, in αζω, ιζω, οζω, υζω penultimam Futuri corripiunt, ut φράζω *dico*, φρᾰσω.

In quartâ Conjugatione penultima Futuri corripitur, (*a.*) vel elidendo secundam Consonantem, ut τέμνω, *scindo*, τεμῶ; (*b.*) vel secundam Vocalem diphthongi, ut φαίνω *ostendo*, φανῶ; (*c.*) vel corripiendo vocalem ancipitem, ut κρῖνω *judico*, κρῐνῶ.

In quintâ Conjugatione penultima Futuri ferè producitur; ita ut vocales Characteristicæ α, ε, ο, mutentur in cognatas longas η, ω; ut τιμάω, -ήσω; φιλέω, -ήσω; χρυσόω, -ώσω.

Obs. 1. Omnium Futurorum Characteristica olim erat litera *s*, quod in plerisque etiamnum constat; sic τύπτω (*τύπω), τύπ-σω; πλέκω πλέκ-σω; πείθω, πεί-σω (vid. p. 135. § 3.); σπείρω (*σπέρω), σπερέσω, -έω, -ῶ. *Conf. Obs.* 2.

Obs. 2. Ex quibusdam Futuris hyperdissyllabis tertiæ et quintæ Conjugationis in ᾰσω, έσω, όσω, quæ penultimam et antepenultimam brevem habeant, *Iones* tollunt σ, et deinde *Attici* contrahunt in ῶ circumflexum; ut σκεδάζω *dissipo*,-ᾰσω, Ion. -άω, Att. -ῶ, τελέω *perficio*, -έσω, *Ion.*-έω, Att.-ῶ.

Obs. 3. Ex Futuris hyperdissyllabis tertiæ Conjugationis in ῐσω, Attici tollunt σ, et circumflectunt ῶ; ut κομίζω *fero*, -ίσω, Att. -ιῶ. Eodem modo ex Futuris verborum in ύω *Poëtæ* interdùm omittunt σ, ut ἐρύω, Fut. pro -ῠσω, ab ἐρύω *traho*; τανύω, pro -ῠσω a τανύω *extendo*.

Obs. 4. Quædam sunt Futura Anomala et Activæ et Mediæ Vocis, quæ speciem Præsentis habent; ut χέω *fundam* a χέω, φάγομαι *edam*. Sic

δήω *inveniam* vox *Epica*	βέομαι *vivam* vox *Epica*	νέομαι, νεῦμαι *ibo* vox *Poët.*
κείω *jacebo* vox *Epica*	ἔδομαι *edam* (ἐσθίω)	πίομαι *bibam* (πίνω).

Obs. 5. *Dores* circumflectunt omnia Futura Vocis Activæ, ut τυψῶ, -εῖς, -εῖ, κ.τ.λ.

§ 56. Futurum Medium.

Futurum Medium formatur a Futuro Activo, mutando ω in ομαι, ut *τύψω*, *τύψομαι*; sed ῶ circumflexum in *οῦμαι*, ut *σπερῶ*, *σπεροῦμαι*.

Obs. 1. *Doribus* Futurum Medium semper erat in *οῦμαι*: quo sæpe utebantur etiam reliqui in quibusdam verbis, etsi in Activâ voce non circumflexis; ut *φεύγω fugio*, *φευξοῦμαι* et *-ομαι*. Sic

κλαίω fleo,	*κλαυσοῦμαι* et *-ομαι*	*πνέω flo*,	*πνευσοῦμαι* et *-ομαι*
νέω no,	*νευσοῦμαι* et *-ομαι*	*παίζω ludo*,	*παιξοῦμαι* et *-ομαι*
πλέω navigo	*πλευσοῦμαι* et *-ομαι*		

quibus adde **πέτω*, *πίπτω cado*, Fut. *πεσοῦμαι*; **πεύθομαι*, *πυνθάνομαι audio*, Fut. *πεύσομαι* et nonnunquam *πευσοῦμαι*.

Obs. 2. Duo Verba etiam Mutam Characteristicam habentia, formant Futurum in *οῦμαι*; viz. *μάχομαι pugno*, Fut. *μαχοῦμαι* (*Ion.* *μαχέσομαι*). **ἕδω*, *ἕζομαι sedeo*, Fut. **ἑδοῦμαι*, ut in composito *καθεδοῦμαι*.

Obs. 3. De Futuris Anomalis *βέομαι*, *ἔδομαι*, κ.τ λ. Vide § 55. *Obs.* 4.

Obs. 4. Multa sunt verba quæ Futuro Activo, apud *Atticos* certè, carent, et Futurum Medium ejus loco adsciscunt; præsertim ferè omnia in *ζω*, quæ *soni emittendi* notionem habent; *Conf.* § 47. (*c*). 1. ut *ἀκούω audio*, Fut. *ἀκούσομαι*, nusquam (nisi apud recentissimos scriptores) *ἀκούσω*.

Sic *ᾄδω cano*	*ᾄσομαι*	**λήχω sortior*	*λήξομαι*
**ἁλόω capio*	*ἁλώσομαι*	**μάθω disco*	*μαθήσομαι*
ἁμαρτάνω erro	*ἁμαρτήσομαι*	**μόλω venio*	*μολοῦμαι*
ἀπαντάω occurro	*ἀπαντήσομαι*	*νέω no*	*νεύσομαι*. *Obs.* 1.
ἀπαλαύω fruor	*ἀπολαύσομαι*	*οἰμώζω ploro*	*οἰμώξομαι*
**βάω eo*	*βήσομαι*	*ὄμνυμι juro*	*ὀμοῦμαι*
βοάω clamo	*βοήσομαι*	*παίζω ludo*	*παίξομαι*. *Obs.* 1.
γελάω rideo	*γελάσομαι*	**πένθω patior*	*πείσομαι*
γηράω senesco	*γηράσομαι*	**πέτω cado*	*πεσοῦμαι*
γρύζω grunnio	*γρύξομαι*	**πίω bibo*	*πίομαι*
**γνόω novi*	*γνώσομαι*	*πλέω navigo*	*πλεύσομαι*. *Obs.* 1.
**δάρθω dormio*	*δαρθήσομαι*	*πνίγω suffoco*	*πνίξομαι*
**δάω divido*	*δάσομαι*	*ῥέω fluo*	*ῥεύσομαι*
**δήκω mordeo*	*δήξομαι*	*ῥοφάω sorbeo*	*ῥοφήσομαι*
**δράω aufugio*	*δράσομαι*	*σιγάω sileo*	*σιγήσομαι*
**δρέμω curro*	*δραμοῦμαι*	*σιωπάω sileo*	*σιωπήσομαι*
θαυμάζω admiror	*θαυμάσομαι*	*σκώπτω cavillor*	*σκώψομαι*
θέω curro	*θεύσομαι*	*τρέχω curro*	*θρέξομαι*
θνήσκω morior	*θανοῦμαι*	*τρώγω rodo*	*τρώξομαι*
**θόρω salio*	*θοροῦμαι*	*φεύγω fugio*	*φεύξομαι*. *Obs.* 1.
**κάμω laboro*	*καμοῦμαι*	**φθάω prævenio*	*φθήσομαι*
κλαίω fleo	*κλαύσομαι*	*χωρέω eo*	*χωρήσομαι*
**λήβω capio*	*λήψομαι*	in compositis	*χωρήσω*, et *-ομαι*.

Alia sunt, quæ utramque Futuri formam vi Activâ promiscuè usurpant; ut *ἁρπάζω rapio*, *-άσω* et *-άσομαι*.

Sic *βαδίζω ingredior* *-ίσω* et *-ιοῦμαι* | *διώκω persequor* *-ξω* et *-ξομαι*

ἐπαινέω laudo	-έσω et -έσομαι	*πνέω flo*	-εύσω et -εύσομαι
ἑστήκω sto	-ξω et -ξομαι	*ποθέω desid*	-έσω et -έσομαι
ζάω vivo	ζήσω et ζήσομαι	*παραινέω hortor*	-έσω et -έσομαι
**θίγω tango*	-ξω et -ξομαι	*συρίζω sibilo*	-ξω et -ξομαι
κολάζω punio	-άσω et -άσομαι	*τεθνήκω morior*	-ξω et -ξομαι
κωκύω ejulo	-ύσω et -ύσομαι	**τέκω pario*	-ξω et -ξομαι
ναυστολέω navigo	-ήσω et -ήσομαι	*φροντίζω cogito*	-ιῶ et -ιοῦμαι.

§ 57. Præt.-Aoristum 1. Act. et Med.

Aoristum Primum Activum formatur a Futuro, mutando ω in α, et præponendo Augmentum; ut τύψω, ἔτυψα.

Aoristum Primum Medium formatur ab Aoristo Primo Activo, addendo μην; ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

In quartâ Conjugatione penultima Futuri brevis in Aoristo Primo producitur, mutando Futuri

ᾰ impuram	in η, ut	φαίνω *ostendo*,	φᾰνῶ,	ἔφηνα
ᾰ puram / post ρ	in ᾱ,	πιαίνω *pinguefacio*,	πιᾰνῶ,	ἐπίᾱνα
		περαίνω *finio*,	περᾰνῶ,	ἐπέρᾱνα
ε	in ει, ut	στέλλω *mitto*,	στελῶ,	ἔστειλα
ῐ	in ῑ, ut	κρῖνω *judico*,	κρῐνῶ,	ἔκρῑνα
ῠ	in ῡ, ut	ἀμῡνω, *arceo*,	ἀμῠνῶ,	ἤμῡνα.

Eadem mutatio per omnes modos servatur; ut φῆνον, φήνω, φήναιμι, κ.τ.λ. Sed αἴρω *tollo*, ἦρα, ἆρον, 'ᾶρω, κ.τ.λ.

Obs. 1. Verba in αίνω in penultimâ Aoristi Primi parum sibi constant, et non rarò quæ η, ex regulâ, habitura essent, assumunt ᾱ longam, imprimis apud *recentiores*, ut κερδαίνω *lucror*, κερδανῶ, ἐκέρδᾱνα.

Sic ἰσχναίνω *attenuo*	ἴσχνᾱνα	ὀργαίνω *irrito*	ὤργᾱνα
λευκαίνω *dealbo*	ἐλεύκᾱνα	πεπαίνω *maturo*	ἐπέπᾱνα
καθαίρω *purgo*	ἐκάθηρα et -ᾱρα	σημαίνω *significo*	ἐσήμηνα et -ᾱνα
κοιλαίνω *cavo*	ἐκοίληνα et -ᾱνα	ὑφαίνω *texo*	ὕφηνα et -ᾱνα
σαίνω *quatio*	ἔσηνα et -ᾱνα	φλεγμαίνω *ardeo*	ἐφλέγμηνα et -ᾱνα

Contra quæ ᾰ longam debebant, interdum sumunt η, ut κραίνω *efficio*, ἔκρηνα.

Sic εὐφραίνω *exhilaro*	εὔφρηνα et -ᾱνα	μιαίνω *maculo*	ἐμίηνα et -ᾱνα
μαραίνω *exstinguo*	ἐμάρηνα et -ᾱνα	τιτραίνω *perforo*	ἐτίτρηνα et -ᾱνα

Legitur etiam apud recentiores ἔφᾱνα pro ἔφηνα a φαίνω.

Obs. 2. Duo Verba inusitata, quæ Futuro carent, formant Aoristum Primum a Præsente, vel Radice; ut *ἔπω vel εἴπω (§ 53. *Obs.*) *dico*, A. 1. εἶπα; *ἐνέγκω *fero*, A. 1. ἤνεγκα; quibus addas quatuor *Epica* Aorista; viz. ἔκηα *Ep.* ἔκεια, a καίω *uro*; ἔσσευα a σεύω *agito*; ἠλεάμην ab ἀλέομαι *vito*; ἐδατεάμην a δατέομαι *divido*.

Verbum χέω *fundo*, ab anomalo Futuro χέω (§ 55. *Obs.* 4.), rite facit A. 1. ἔχεα, *Ep.* ἔχευα.

§ 58. Præt.-Perfectum Act.

Perfectum Activum formatur a Futuro, præponendo Reduplicationem, sive Augmentum-pro-Reduplicatione, et mutando in Conjugatione

Primâ	ψω	in φα, ut	τύψω,	τέτυφα
Secundâ	ξω	in χα, ut	πλέξω,	πέπλεχα
Tertiâ	σω	in κα, ut	πείσω,	πέπεικα
Quartâ	ῶ		ἀγγελῶ,	ἤγγελκα
Quintâ	σω		παύσω,	*πέπαυκα.

Obs. 1. Verba Muta, imprimis dissyllaba, quæ habent ε in penultimâ Futuri, eandem plerumque mutant in ο in Perfecto Activo; in Passivo tamen eadem partim ε continuò recipiunt, partim insuper ο in α convertunt; sed et hæc quoque ε in reliquis Temporibus resumunt; ut *κλέπτω furor*, *κλέψω, κέκλοφα, κέκλεμμαι.* Sed *στρέφω verto, στρέψω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, ἐστρέφθην*, (*Conf.* § 68. *Obs.* 2.);

Sic *βρέχω rigo*	*βρέξω,*	(*βέβροχα*)	*βέβρεγμαι*	
δείδω timeo	*δείσομαι*	*δέδοικα*		
*ἔδω *ἐδέω edo,*	*ἐδέσω,*	*ἐδήδοκα,*	*ἐδήδεσμαι,*	*ἠδέσθην,*
**ἐνέκω fero,*		*ἐνήνοχα,*	*ἐνήνεγμαι,*	*ἠνέχθην,*
λέγω dico,	*λέξω,*	*εἴλοχα,*	*εἴλεγμαι* (§ 59. *Obs.* 2.)	
πέμπω mitto,	*πέμψω,*	*πέπομφα,*	*πέπεμμαι;*	
Sed *τρέπω verto,*	*τρέψω,*	*τέτροφα,*	*τέτραμμαι,*	*ἐτρέφθην,*
τρέφω nutrio,	*θρέψω,*	*τέτροφα,*	*τέθραμμαι,*	*ἐθρέφθην.*

Iones et *Dores* dicebant etiam *ἐστράφθην* et *ἐτράφθην*.

Obs. 2. Verba Liquida, dissyllaba, quæ habent ε in penultimâ Futuri, eandem in Perfecto plerumque mutant in α, quæ servatur etiam in reliquis Temporibus inde deductis; ut *στέλλω mitto, στελῶ, ἔσταλκα, ἔσταλμαι, ἐστάλθην*.

Sic *φθείρω corrumpo,*	*φθερῶ, ἔφθαρκα*	*πείρω transfigo,*	*περῶ,*	*πέπαρμαι*
τείνω tendo,	*τενῶ, τέτακα*	*σπείρω sero,*	*σπερῶ,*	*ἔσπαρμαι*
κτείνω occido,	*κτενῶ,? ἔκτακα*	**μείρω divido,*		*εἵμαρμαι.*

Obs. 3. Verba quæ Liquidam ν Characteristicam habent, hanc in Perfecto

(*a.*) vel mutant in γ; ut *φαίνω ostendo, φανῶ, πέφαγκα;*

Sic *μολύνω contamino, -υνῶ, μεμόλυγκα:*

(*b.*) vel omnino ejiciunt, idque non modò in Perfecto, sed etiam in reliquis Temporibus inde deductis; ut *κρῖνω judico, κρῐνῶ, κέκρῐκα, κέκρῐμαι, ἐκρῐθην* (et *Poët.* -*νθην*);

Sic *πλῦνω lavo, πλῠνῶ, πέπλῠκα, πέπλῠμαι, ἐπλῠθην* (et *Poët.* -*νθην*). Adde *κλίνω reclino, τείνω tendo,* et fortasse *κτείνω occido; Conf. Obs.* 2:

(*c.*) vel denique Perfectum formant quasi a novo themate in *έω*; u *μένω maneo,* quasi a *μενέω,* format Perf. *μεμένηκα.*

Et hoc modo conjugantur, quæ habent μ Characteristicam; ut *νέμω distribuo,* format Perf. *νενέμηκα, *δρέμω curro, δεδράμηκα; Obs.* 2.

§ 59. De Reduplicatione.

Reduplicatio est prima consonans verbi *reduplicata* cum ε.

Reduplicatione utuntur verba quæ incipiunt

(*a*.) vel a simplici consonante, exceptâ ρ; ut *τύψω, τέτυφα*, sed *ῥίψω, ἔῤῥιφα*;

(*b*.) vel a mutâ cum liquidâ, exceptis *γν*, et plerumque *βλ, γλ*; ut *γράψω, γέγραφα*; sed *γνωρίζω, notifico, γνωρίσω, ἐγνώρικα*.

Cetera verba Augmento-pro-Reduplicatione utuntur; scilicet incipientia

a duplici consonante, ut *ψάλλω psallo, ψἄλῶ, ἔψαλκα*

a binis sine liquidâ, ut *σκάπτω fodio, σκάψω, ἔσκἄφα*

a vocali vel diphthongo, ut *ἀμείβω muto, ἀμείψω, ἤμειφα*.

Si Verbum incipiat ab *aspiratâ*, assumit suam tenuem in Reduplicatione; ut *θύω sacrifico, θύσω, τέθῠκα*.

Obs. 1. Excipiuntur quatuor verba, quorum duo a binis mutis, duo a binis liquidis incipiunt, quæ tamen sumunt Reduplicationem; ut

κτάομαι acquiro, κέκτημαι (*Ion. ἔκτημαι*) *μνάομαι recordor, μέμνημαι*

**πτόω, πίπτω, cado, πέπτωκα* *μνηστεύω spondeo, μεμνήστευκα*.

Obs. 2. Quatuor verba a liquidâ λ vel *μ* incipientia pro Reduplicatione sumunt *εἰ* diphthongum; ut

λέγω dico (*εἴλοχα* tantum in Compositis), P.P. *λέλεγμαι* et *εἴλεγμαι*.

**λήβω, λαμβάνω capio, εἴληφα* (*Ion. λελάβηκα*), *εἴλημμαι* et *λέλημμαι*.

**λήχω, λαγχάνω sortior, εἴληχα*. **μείρω divido* (*εἵμαρμαι*), 3. pers. *εἵμαρται*, cum spiritu aspirato. *Conf. *ῥέω dico, εἴρηκα* (pro *ἔῤῥηκα*).

Obs. 3. Quædam verba, hyperdissyllaba, incipientia ab ἄ brevi, ε, ο, præter temporale Augmentum, novam Reduplicationem, sive duas priores literas thematis, adsciscunt, præsertim apud *Atticos*, unde Attica Reduplicatio vocata est; ut *ἀλέω molo, *ἤλεκα, ἀλήλεκα*; *Conf.* § 68. *Obs*. 3.

Sic *ἀρόω aro*	**ἤροκα,*	*ἀρήροκα*	*ἐμέω vomo*	**ἤμεκα,*	*ἐμήμεκα*
ἀγείρω colligo	**ἤγερκα,*	*ἀγήγερκα*	**ἐνέκω, fero* § 58. *Obs*. 1.		*ἐνήνοχα*
ἐγείρω excito	**ἤγερκα,*	*ἐγήγερκα*	*ἐρείδω firmo*	**ἤρεικα,*	*ἐρήρεικα*
ἐδέω, edo, § 58. *Obs*. 1.		*ἐδήδοκα*	*ἐρίζω contendo*	**ἤρισμαι,*	*ἐρήρισμαι*
**ἐλάω agito*	**ἤλακα,*	*ἐλήλακα*	**ὀλέω perdo*	**ὤλεκα,*	*ὀλώλεκα*
ἐλέγχω arguo	**ἤλεγχα,*	*ἐλήλεγχα*	**ὀμόω, juro*	**ὤμοκα,*	*ὀμώμοκα*
ἑλίσσω volvo	*εἵλιχα,*	*ἑλήλιχα*	*ὀρύττω fodio*	**ὤρυχα,*	*ὀρώρυχα*;

Et penultimâ longâ correptâ, *ἀλείφω unguo, ἤλοιφα, ἀλήλιφα*. Quibus addi potest *συνόχωκα*, pro *συνόκωχα*, a *συνέχω contineo, ἀλάλημαι Ep.* ab *ἀλάομαι erro*, et Anomalum Perf. *ἀγήοχα* (pro *ἄγηχα*) ab *ἄγω duco*. Adde ...m unum, quod incipit a Diphthongo *αι*; *αἱρέω capio, Ion. ἀραίρηκα*.

Reduplicatio, sive Augmentum - pro - Reduplicatione, locum habet in Perfecto, Pluperfecto, ac Paulo-post-Futuro; et servatur per omnes modos.

§ 60. PRÆT.-PLUPERFECTUM ACT.

Pluperfectum Activum formatur a Perfecto, mutando *α* in *ειν*, et præponendo Augmentum; ut *τέτυφα, ἐτετύφειν.*

Obs. 1. De Augmento interdum abjecto Conf. § 53. Obs. 9.

Obs. 2. Attica Reduplicatio Perfecti in Pluperfecto retinetur, sed interdum sine Augmento; ut *ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν*, et interdum *ὀρωρύχειν*.

§ 61. PRÆT.-PERFECTUM PASS.

Perfectum Passivum formatur a Perfecto Activo, mutando in Conjugatione

Primâ	*φα* purum	in *μμαι*	ut	*τέτυφα,*	*τέτυμμαι*
	impurum	in *μαι*	ut	*τέτερφα,*	*τέτερμαι*
Secundâ	*χα*	in *γμαι*	ut	*πέπλεχα,*	*πέπλεγμαι*
Tertiâ	*κα*	in *σμαι*	ut	*πέπεικα,*	*πέπεισμαι*
Quartâ	*κα*	in *μαι*	ut	*ἤγγελκα,*	*ἤγγελμαι*
Quintâ	*κα* penult. longâ	in *μαι*	ut	*πεφίληκα,*	*πεφίλημαι*
	penult. brevi	in *σμαι*	ut	*τετέλεκα,*	*τετέλεσμαι.*

Obs. 1. Tria Verba *ο* penultimæ Perfecti Activi, in Perfecto Passivo mutant in *α*; sic *ἔστροφα*, a *στρέφω*, *ἔστραμμαι*; *τέτροφα*, a *τρέπω*, *τέτραμμαι*; *τέτροφα*, a *τρέφω*, *τέθραμμαι*. *Conf.* § 58. *Obs.* 1. Quibus addi potest *τέταλμαι*, a *τέλλω* *excieo.*

Obs. 2. Duo Verba Poëtica, ad Tertiam Conjugationem pertinentia, pro *σ* ante *μαι* retinent *δ*, vel *θ* Præsentis sui; *κορύσσω*, **κορύθω* *galeâ armo*, *κεκόρυθμαι*; *φράζω*, **φράδω* *dico*, *πέφραδμαι*. Quibus addi potest *κέκαδμαι* *Dor.* pro *κέκασμαι*, tanquam a **κάζω*, **κάδω* *excello.* Conf. *καίνυμαι.* p. 97. Obs.

Obs. 3. Verborum in *αίνω*, *ύνω* Characteristica *ν*, quæ facta est *γ* in Perfecto Activo, in Perfecto Passivo reducitur quidem ante ceteras consonantes, sed ante *μ*

(*a.*) vel iterum mutatur in *σ*; ut

φαίνω, πέφαγκα, πέφασμαι, -σμεθα; *-σμένος*; sed *-νσαι, -νται.* Sic

λυμαίνομαι purgo	*λελύμασμαι*	*παχύνω pinguefacio*	*πεπάχυσμαι*
μιαίνω inquino	*μεμίασμαι*	*περαίνω finio*	*πεπέρασμαι*
μολύνω polluo	*μεμόλυσμαι*	*ῥαίνω madefacio*	*ἔῤῥασμαι.*

(*b.*) vel mutatur in *μ*; ut

αἰσχύνω pudefacio, ᾔσχυμμαι; *ξηραίνω arefacio, ἐξήραμμαι.*

(*c.*) vel omninò ejicitur; ut

τραχύνω aspero, τετράχυμαι.

Obs. 4. Quædam verba quintæ Conjugationis, etsi penultimam habent longam in Perfecto Activo, sumunt tamen σ in Perfecto Passivo, et Temporibus inde deductis; ut ἀκούω *audio*, ἤκουκα, ἤκουσμαι, ἠκούσθην, ἀκουσθήσομαι.

Sic *βύω, βυνέω *obturo*	βέβυσμαι	παλαίω *luctor*	πεπάλαισμαι
*γνόω *nosco*	ἔγνωσμαι	πλέω *navigo*	πέπλευσμαι
*ζόω *cingo*	ἔζωσμαι	πρίω *serro*	πέπρισμαι
θραύω *frango*	τέθραυσμαι	πταίω *impingo*	ἔπταισμαι
κναίω, κνάω *rado*	κέκναισμαι	σείω *quatio*	σέσεισμαι
κελεύω *jubeo*	κεκέλευσμαι	ὕω *pluo*	[ὕσμαι]
κυλίω *voluto*	κεκύλισμαι	χόω *cumulo*	κέχωσμαι
λεύω *lapido*	λέλευσμαι	χράω *commodo*	κέχρησμαι
ξύω *rado*	ἔξυσμαι	χρίω *unguo*	κέχρισμαι
παίω *percutio*	πέπαισμαι	ψαύω *tango*	ἔψαυσμαι

quædam modò sumunt, modò omittunt σ; ut δράω *facio*, δέδρᾱμαι et -σμαι;

Sic κλαίω *fleo* κέκλαυμαι et -σμαι | ψάω *tergo* ἔψημαι et -σμαι
κολούω *amputo* κεκόλουμαι et -σμαι
κλείω *claudo* κέκλειμαι et -σμαι sed solum ἐκλείσθην
κρούω *pulso* κέκρουμαι et -σμαι sed solum ἐκρούσθην.

Contrà quædam, etsi penultimam Perfecti Activi brevem habent, faciunt tamen μαι, omissâ σ; ut λύω *solvo*, λέλῠκα, λέλῠμαι, ἐλῠθην. *Conf.* § 47. (*e.*) 7.

Sic αἰνέω *laudo*	ᾔνεκα		ᾐνέθην. *Conf.* § 47. (*e.*) 3.
ἀρόω *aro*	ἀρήροκα	ἀρήρομαι	ἠρόθην. *Conf.* § 47. (*e.*) 6.
δέω *ligo*	δέδεκα	δέδεμαι	ἐδέθην. *Conf.* § 47. (*e.*) 3.
*ἐλάω *agito*	ἐλήλακα	ἐλήλᾰμαι	ἠλάθην, et *Ion.* ἠλάσθην
θύω *sacrifico*	τέθῠκα	τέθῠμαι	ἐτῠθην. *Conf.* § 47. (*e.*) 7.
σεύω *agito*		ἔσσῠμαι	ἐσσῠθην et ἐσῠθην.
φθίω *pereo* vel *perdo* § 94. (*b.*)		ἔφθῐμαι.	*Conf.* § 47. (*e.*) 5.
χέω *fundo*	κέχῠκα	κέχῠμαι	ἐχῠθην. *Conf.* § 47. (*e.*) 4.

quibus adde *πετάω *extendo*, cum duplici formâ, πεπέτασμαι, et πέπταμαι, per Syncopen, pro πεπέτᾰμαι. *Conf.* § 83.

Obs. 5. Duo in Perfecto Passivo corripiunt penultimam, quæ in activo longa est; δύω *subeo*, δέδῡκα, δέδῠμαι; *πόω *bibo*, πέπωκα, πέπομαι. *Conf.* § 79. 3.

Obs. 6. Quædam verba *Poëtica*, quæ in penultimâ habent diphthongum ευ, in Perfectis Passivis usurpant tantum υ vocalem, abjectâ ε; ut πεύθομαι *audio*, πέπυσμαι.

Sic σεύω *agito* ἔσσῠμαι ἐσσῠθην | φεύγω *fugio* πέφυγμαι.
τεύχω *fabricor* τέτευχα τέτυγμαι |

Obs. 7. Duo sunt Anomala, ἧμαι *sedeo*, κεῖμαι *jaceo*, (tanquam ab *ἕω, *κέω,) quæ sub formâ Perfecti vim Præsentis habent, et sic conjugantur;

(*a.*) ἧμαι, ἧσο (in Compos. κάθου, κάθωμαι, καθοίμην), ἧσθαι, ἥμενος.

(*b.*) κεῖμαι, κεῖσο, κέωμαι, κεοίμην, κεῖσθαι, κείμενος; Fut. κείσομαι.

IV. *Formata a P. Perfecto Passivo.*

§ 62. Præt.-Plusquamperfectum Pass.

Pluperfectum Passivum formatur a Perfecto, mutando μαι in μην, et præponendo Augmentum; ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Obs. Quædam verba apud *Epicos Poëtas* sub formâ Pluperfecti Passivi, abjectâ Reduplicatione, vim Aoristi habent; ut δέχομαι, ἐδέγμην pro ἐδεδέγμην, *accepi.* Sic λέγομαι *cubo*, ἐλέγμην; πάλλω *vibro*, ἐπάλμην; *μίγω *misceo*, ἐμίγμην.

§ 63. Paulo-post-Futurum.

Paulo-post-Futurum formatur a secundâ personâ singulari Perfecti Passivi, mutando αι in ομαι; ut τέτυψαι, τετύψομαι.

§ 64. Præt.-Aoristum Primum Pass.

Aoristum Primum Passivum formatur a tertiâ personâ singulari Perfecti, mutando αι in ην, tenues in aspiratas, et detrahendo literam Reduplicationis; ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Obs. 1. Quædam verba quintæ Conjugationis σ, contra regulam, etsi in Perfecto non assumpserant, sumunt tamen in penultimâ Aoristi Primi; ut *μνάω *in memoriam voco*, μέμνημαι, ἐμνήσθην. Sic

πνέω *flo*, Poët. πέπνῦμαι ἐπνεύσθην	χράομαι *utor*, κέχρημαι ἐχρήσθην
ῥωννύω *roboro*, ἔῤῥωμαι ἐῤῥώσθην	παύω *sisto*, πέπαυμαι ἐπαύσθην

et ἐπαύθην. Contrà σώζω *servo*, σέσωσμαι, ἐσώθην: quod tamen ab antiquo σώω, unde et *Atticum* Perfectum σέσωμαι, deduci potest.

Obs. 2. Pauca sunt Aorista Prima Passiva, quæ penultimam Perfecti longam corripiunt; ut εὑρίσκω *invenio*, εὕρημαι, εὑρέθην.

Sic *θέω *pono* τέθειμαι, ἐτέθην	*ἕω *mitto* εἷμαι, εἵθην et ἕθην
*σχέω *habeo* ἔσχημαι, ἐσχέθην	*ῥέω *dico* εἴρημαι, ἐῤῥήθην et -έθην.

Conf. αἰνέω, ᾔνημαι, ᾐνέθην; αἱρέω, ᾕρημαι, ᾑρέθην. *Vid.* § 47. (*e.*) 3. *ὀμόω *juro*, P.P. ὀμώμοσμαι (*Conf.* § 59. *Obs.* 3.) sed in tertiâ personâ ὀμώμοται, unde Aor. 1. ὠμόθην.

Obs. 3. Hæc duo θύω et *θέω, τίθημι, abjectâ Præsentis aspiratione, faciunt Aoristum 1. Pass. ἐτύθην, ἐτέθην; unde Fut. 1. τυθήσομαι, τεθήσομαι.

V. *Formatum ab Aoristo 1. Passivo.*

§ 65. Futurum Primum Pass.

Futurum Primum Passivum formatur ab Aoristo Primo, mutando ην in ησομαι, et abjiciendo Augmentum; ut ἐτύφθην, τυφθήσομαι.

§ 66. Præt.-Aoristum 2. Act. Med. et Pass.

Aoristum Secundum Activum formatur a Præsente, mutando ω in ον, et præponendo Augmentum; sed a Præsentis ferè antiquiore ac simpliciore formâ, quæ *Radix* appellatur; ut *τύπω, *Radix* verbi τύπτω, ἔτυπον.

Aoristum Secundum Medium formatur ab Aoristo Secundo Activo, mutando ον in ομην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristum Secundum Passivum formatur ab Aoristo Secundo Activo, mutando ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Obs. 1. Paucissima sunt verba, quorum Aorista Secunda Activum et Passivum ambo reperiuntur; sic a στρέφω reperitur ἐστράφην, non autem *ἔστραφον; a λείπω reperitur ἔλιπον, non autem *ἐλίπην.

Obs. 2. Verba impura, imprimis dissyllaba, quæ habent ε in penultimâ Præsentis, vel *Radicis*, eandem in Aoristo Secundo plerumque mutant in α; ut δέρω *excorio*, ἐδάρην, σπείρω *σπέρω *sero*, ἐσπάρην. *Conf.* § 68. *Obs.* 2.

Obs. 3. Quædam Aorista secunda in *Epicâ* linguâ sumunt Reduplicationem, quæ per omnes modos servatur; ut πείθω *persuadeo*, Aor. 2. Act. πέπιθον, pro ἔπιθον, πέπιθε, πεπίθω; Med. πεπιθόμην. κ. τ. λ.

Sic κάμνω *laboro*	κέκαμον	μάρπτω *prehendo*	μέμαρπον
κεύθω *celo*	κέκυθον	πλήσσω *percutio*	πέπληγον
κλύω *audio* Imperat.	κέκλῦθι	τέρπω *delecto*	τεταρπόμην
λαγχάνω *sortior*	λέλαχον	τυγχάνω *consequor*	τέτυχον
λαμβάνω *recipio*	λελαβόμην	φείδομαι *parco*	πεφιδόμην
λανθάνω *lateo*	λέλαθον	*χάζω *recedo*	κέκαδον.

Adde φράζω *dico*, πέφραδον, quod etiam, Augmento cumulatum, fit ἐπέφραδον; *Conf.* ἐμέμηκον a μηκάομαι *balo*, ἐκεκλόμην a κέλομαι *jubeo*.

Obs. 4. Interdum etiam Aoristo Secundo Attica Reduplicatio præfigitur, Augmento simul e secundâ in primam syllabam promoto; ut ἄγω *duco*, ἦγον, ἤγᾰγον; *ἄρω *apto*, ἦρον, ἤρᾰρον.

Eadem Reduplicatio servatur per omnes modos, Augmento tantum deposito; ut ἤγαγον, ἄγαγε, ἀγάγω, ἀγάγοιμι, ἀγαγεῖν, ἀγαγών.

Obs. 5. Verbum πίπτω, pro *πιπέτω (*Vid.* § 47. *a.*) facit Aor. 2. ἔπεσον, pro ἔπετον, quod tantum *Doricum* est.

§ 67. Futurum Secundum Pass.

Futurum Secundum Passivum formatur ab Aoristo Secundo (sicut Futurum Primum ab Aoristo Primo), mutando ην in ησομαι et abjiciendo Augmentum; ut ἐτύπην, τυπήσομαι.

§ 68. Præt.-Perfectum Medium.

Perfectum Medium formatur a Præsente, vel *Radice*, mutando ω in α, et præponendo Reduplicationem, sive Augmentum-pro-Reduplicatione; ut φεύγω *fugio*, πέφευγα; *βάω, *Radix* verbi βαίνω *eo*, βέβαα.

Obs. 1. Verba impura in Perfecto Medio penultimam Præsentis vel Radicis brevem sæpe producunt; mutando scilicet

ᾰ in η, ut φαίνω *ostendo*,	Radix *φᾰνω,	P.M.	πέφηνα
ε in η, ut μέλω *curæ sum*,			μέμηλα
ι in οι, ut λείπω *linquo*,	Radix *λῐπω,		λέλοιπα. *Conf. Obs.* 2.

Obs. 2. Verba impura, imprimis dissyllaba, quæ habent ε in penultimâ Præsentis vel Radicis, eandem in Perfecto Medio semper mutant in ο; ut δέρω *excorio*, δέδορα, σπείρω *sero*, *σπέρω, ἔσπορα. (*Conf.* § 58. *Obs.* 1.); præterquam in μέμηλα a μέλω *curæ sum*. Sic

βρέχω *rigo*,	ἐβράχην		*πένθω, *patior*,	ἔπαθον	πέπονθα
*γένομαι *nascor*,	*ἐγανόμην,	γέγονα	πέρθω *vasto*,	ἔπραθον,	πέπορθα
δέμω *ædifico*,		δέδομα	στέλλω *mitto*,	ἐστάλην	*ἔστολα
δέρκομαι *video*,	ἔδρακον,	δέδορκα	στέργω *diligo*,	ἔστοργα	
*δρέμω *curro*,	ἔδραμον,	*δέδρομα	στρέφω *verto*,	ἐστράφην	§ 58. *Obs.* 1.
κλέπτω *furor*,	ἐκλάπην,	*κέκλοπα	τέρπω *delecto*,	ἐτάρπην	
κτείνω *occido*,	ἔκτανον,	ἔκτονα	τρέπω *verto*,	ἔτραπον	*τέτροπα
*λέγχω *sortior*	ἔλαχον,	λέλογχα	τρέφω *nutrio*,	ἐτράφην	§ 58. *Obs.* 1.
μείρομαι *sortior*		ἔμμορα	φθείρω *corrumpo*	ἐφθάρην,	ἔφθορα.
πέμπω *mitto*,		*πέπομπα			

Quædam autem in Aoristo Secundo retinent ε; ut βλέπω *video*, ἐβλέπην. Sic

λέγω *dico*,	ἐλέγην		ψέγω *vitupero*,	ἐψέγην	ἔψογα
λέπω *decortico*,	ἐλέπην,	*λέλοπα	πλέκω *plico*,	ἐπλέκην et ἐπλάκην	
*τέκω *pario*,	ἔτεκον,	τέτοκα	τέμνω *seco*,	ἔτεμον et ἔταμον.	
φλέγω *uro*,	ἐφλέγην	*πέφλογα			

His addi possunt Anomala Perfecta Media ἔοικα, Ion. οἶκα, et Att. rar. εἶκα (Part. εἰκὼς; Conf. εἰδὼς ab οἶδα, § 43. *Obs.* 5.), ἔολπα, ἔοργα, et οἶδα (*Conf.* § 53. *b. Obs.* 7.), ἐγρήγορα ab ἐγείρω *excito*, et ἀνήνοθα ab *ἀνέθω *prosilio*. *Conf.* εἴωθα ab *ἔθω *assuesco*, ἔρρωγα a *ῥήγω *frango*, ὄχωκα ab ἔχω *habeo*.

Obs. 3. Interdum etiam in Perfecto Medio *Attica Reduplicatio* fit; ut ἄρᾱρα, ab *ἄρω *apto*. Sic

ἔχω *habeo*,	ὄχωκα	οἴχομαι *abeo*,	οἴχωκα	*ὄπτω *video*,	ὄπωπα
ὄζω *oleo*,	ὄδωδα.	*ὄλω *perdo*,	ὄλωλα	*ὄρω *excito*,	ὄρωρα,

et, penultimâ correptâ, ἀκούω *audio*, ἀκήκοα, *ἐλεύθω *venio*, ἐλήλυθα.

Obs. 4. De Perfectis Mediis, quæ plerumque Syncopen admittunt, vide § 81. *b*.

§ 69. Præt.-Plusquamperfectum Medium.

Pluperfectum Medium formatur a Perfecto (sicut Pluperfectum Activum a Perfecto Activo), mutando α in ειν, et præponendo Augmentum; ut τέτυπα, ἐτετύπειν.

§ 70. De Antiquiore Forma Verborum.

Antiquior forma, sive *Radix*, Verborum, penultimam plerumque brevem habet, et rarò ultra duas syllabas extenditur; itaque tribus ferè modis deprehendi potest:

(*a*.) Vel reducendo vocalem longam aut diphthongum penultimæ in vocalem brevem; sic reducitur

				Aor. 2.	*Perf. Med.*
η in α,	ut	λήθω *lateo*	in *λάθω,	ἔλαθον,	λέληθα
ῑ in ῐ,	ut	πνῖγω *suffoco*	in *πνῐγω,	ἐπνῐγην	
αι in α,	ut	φαίνω *ostendo*	in *φάνω,	ἐφάνην,	πέφηνα
ει in ι, ante mutam,					
	ut	λείπω *linquo*	in *λίπω,	ἔλιπον,	λέλοιπα
in ε ante liquidam,					
	ut	σπείρω *sero*	*σπέρω,	ἐσπάρην,	ἔσπορα
ευ in υ,	ut	φεύγω *fugio*	in *φύγω,	ἔφυγον,	πέφευγα.

(*b*.) Vel duarum consonantium abjiciendo posteriorem; mutando geminas ππ, item σσ, ττ, in cognatam Characteristicam ejusdem Conjugationis; et pro duplici ζ reponendo simplicem δ, aliquando γ, vel γγ; sic

abjicitur	λ	ut	βάλλω *jacio*,	*βάλω,	ἔβαλον,	*βέβολα
	ν	ut	κάμνω *laboro*,	*κάμω,	ἔκαμον	
	τ	ut	τίκτω *pario*,	*τέκω,	ἔτεκον,	τέτοκα
			τύπτω *verbero*,	*τύπω,	ἔτυπον	
			κλέπτω *furor*,	*κλέπω,	ἐκλάπην	*κέκλοπα.

ππ fit	β	ut	βλάπτω *noceo*,	βλάβω,	ἐβλάβην
			κρύπτω *celo*,	*κρύβω,	ἐκρύβην (-cv)
			καλύπτω *celo*,	*καλύβω,	ἐκαλύβην
	φ	ut	βάπτω *tingo*,	*βάφω,	ἐβάφην
			θάπτω *sepelio*,	*θάφω,	ἐτάφην
			θρύπτω *frango*,	*τρύφω,	ἐτρῦφην
			ῥάπτω *suo*,	*ῥάφω,	ἐῤῥάφην
			ῥίπτω *jacio*,	*ῥίφω,	ἐῤῥίφην
			σκάπτω *fodio*,	*σκάφω,	ἐσκάφην.

σσ, ττ fit	κ ut	φρίσσω *horreo*,	*φρίκω,		πέφρῖκα
	γ ut	νύσσω *pungo*,	*νύγω,	ἐνύγην	
		πλήσσω *percutio*,	*πλήγω,	ἐπλήγην,	πέπληγα
		σφάττω *macto*,	*σφάγω,	ἐσφάγην	
		τάσσω *ordino*,	*τάγω,	ἐτάγην	
		φράσσω, *munio*,	*φράγω,	ἐφράγην	
	χ ut	ὀρύσσω *fodio*,	*ὀρύχω,	ὠρύχην	
		ταράσσω *turbo*,	*ταράχω,	(ταραχή).	
ζ fit	δ ut	φράζω *dico*,	*φράδω,	πέφραδον	
		χάζομαι *recedo*,	*χάδω,	κέχαδον	
	γ ut	κλάζω *sono*,	*κλάγω,	ἔκλαγον,	κέκληγα
		κράζω *clamo*,	*κράγω,	ἔκραγον,	κέκρᾱγα
		τρίζω *strideo*,	*τρίγω,		τέτρῑγα
	γγ ut	κλάζω *sono*,	*κλάγγω,		κέκλαγγα
		πλάζω *decipio*,	*πλάγγω		
		σαλπίζω *buccino*,	*σαλπίγγω.		

Conf. § 45. *Obs.* 2. § 47. (*c.*) 1. 2.

(*c.*) Vel ejiciendo penultimam syllabam insititiam ; sic

ejicitur	α, ut	μυκάομαι *mugio*,	*μύκω,	ἔμυκον,	μέμῡκα
	ε, ut	γηθέω *gaudeo*,	*γήθω,		γέγηθα
	αν, ut	ἁμαρτάνω *erro*,	*ἁμάρτω,	ἥμαρτον	
	αιν, ut	ὀσφραίνομαι *odoror*,	*ὄσφρω,	ὠσφρόμην	
	νε, ut	ἱκνέομαι *venio*,	ἵκω,	ἱκόμην	
	ισκ, ut	εὑρίσκω *invenio*,	*εὕρω,	εὗρον.	

(*a.*) Obs. 1. Excipe πλήσσω *percutio*, quod facit ἐπλήγην (*vide b.*), et *Ep.* A. 2. Act. πέπληγον (§ 66. *Obs.* 3.), sed ἐπλᾰγην in Compositis. Radix *πρᾶγω, unde πράσσω, naturâ longa est.

Verbum τρώγω *rodo*, facit ἔτραγον, quasi a τρήγω. *Conf.* *ῥήγω *frango*, A. 2. ἐῤῥάγην, P.M. ἔῤῥωγα.

Obs. 2. Adde *radicem* *θάφω, ἔταφον, τέθηπα, *obstupui.*

Obs. 3. In nonnullis prior consonans, non posterior, ejicienda est. Sic

*λέγχω *sortior*	*λέχω	ἔλαχον	λέλογχα
*πένθω *patior*	*πέθω	ἔπαθον	πέπονθα.

(*b.*) Obs. 4. An præterea aspirata χ reduci debeat in Cognatam Mediam γ, vix satis liquet ; ψύχω *refrigero*, facit fortasse ἐψύγην, et -χην.

VERBA IN MI.

§ 71. Verba in *μι* fiunt a verbis, vel radicibus, quintæ Conjugationis, in ω, mutando ω in *μι*, et producendo brevem penultimam, ut *φᾰω, *φημὶ dico*: et plerumque Reduplicationem præfigendo, modò Radix sit dissyllaba, ut *δόω *do*, δίδωμι.

Reduplicatio duplex est, Propria et Impropria.

(*a.*) Propria, cùm repetitur prima consonans thematis (vel, si sit aspirata, ejus tenuis), cum ι; ut
*δόω *do*, δίδωμι; *θέω *pono*, τίθημι.

(*b.*) Impropria, cùm ι aspirata tantùm præfigitur; quod fit cùm Verbum incipiat vel a στ, πτ, ut *στᾰω, ἵστημι; *πτᾰω, ἵπτᾰμαι *volo*; vel ab aspiratâ vocali, ut *ἕω, ἵημι *mitto*.

Quatuor sunt Conjugationes Verborum in *μι*:

Prima,	in ημι,	ab αω, ut ἵστημι, a *στάω *statuo*.
Secunda,	in ημι,	ab εω, ut τίθημι a *θέω *pono*.
Tertia,	in ωμι,	ab οω, ut δίδωμι a *δόω *do*.
Quarta,	in υμι,	ab υω, ut δείκνῡμι a δεικνῠω *ostendo*.

Obs. Omnia ferè Verba quartæ Conjugationis, utpote hyperdissyllaba, carent Reduplicatione. Nimirum verba in ύω, a quibus illa profluunt, ferè ipsa ab alio themate profecta sunt, interpositis *νυ* vel *ννυ* ante ω; ut δεικ-νύ-ω, a δείκω; unde reliqua Tempora formantur; ut Fut. δείξω, Aor. 1. ἔδειξα, κ.τ.λ. Sic

ἄγ	-νυ -μι	*frango*	ab	*ἄγω	ἕ	-ννυ -μι	*induo*	ab	*ἕω
δαί	-νυ -μι	*victum do*	a	*δαίω	ζώ	-ννυ -μι	*cingo*	a	*ζόω
εἴργ	-νυ -μι	*cohibeo*	ab	*εἴργω	κερά	-ννυ -μι	*misceo*	a	*κεράω
ζεύγ	-νυ -μι	*jungo*	a	*ζεύγω	κορέ	-ννυ -μι	*satio*	a	*κορέω
μίγ	-νυ -μι	*misceo*	a	*μίγω	κρεμά	-ννυ -μι	*suspendo*	a	*κρεμάω
οἴγ	-νυ -μι	*aperio*	ab	*οἴγω	πετά	-ννυ -μι	*extendo*	a	*πετάω
ὀμ (ὀμό)	-νυ -μι	*juro*	ab	*ὀμόω	ῥώ	-ννυ -μι	*roboro*	a	*ῥόω
ὀμόργ	-νυ -μι	*abstergo*	ab	*ὀμόργω	σκεδά	-ννυ -μι	*dissipo*	a	*σκεδάω
ὄρ	-νυ -μι	*excito*	ab	*ὄρω	στορέ	-ννυ -μι	} *sterno*	a	{ *στορέω
πήγ	-νυ -μι	*figo*	a	*πήγω	στρώ	-ννυ -μι	}		{ *στρόω
ῥήγ	-νυ -μι	*frango*	a	*ῥήγω	σβέ	-ννυ -μι	*extinguo*	a	*σβέω
τί	-νυ -μι	*pœnas do*	a	*τίνω	χρώ	-ννυ -μι	*coloro*	a	*χρόω

quibus adde ὄλλῡμι *perdo*, tanquam pro ὄλ -νυ -μι, ab *ὄλω.

Verbis in *μι* tria ut plurimùm sunt Tempora; Præsens, Imperfectum et Aoristum Secundum. Cetera nempe formantur a Radicibus in ω, ut a radice *δόω, Futurum δώσω, Perfectum δέδωκα, κ.τ.λ.

Etiam Aoristo Secundo carent Verba in *υμι*.

Obs. 1. Excipitur *σβέννυμι extinguo*, quod facit Aor. 2. ἔσβην; 1 Plur. ἔσβημεν; Subj. σβῶ; Opt. σβείην; Infin. σβῆναι; Part. σβεὶς.

Obs. 2. Hæc duo post Reduplicationem inserunt μ ante π; *πλέω, πίμπλημι impleo; πράω, πίμπρημι uro.*

Obs. 3. Multa sunt verba in ω, quæ *Æolica* dialectus formare gaudet per *μι*; ut *πεφίλημι amo, νίκημι vinco*, pro φιλέω, *νικάω*.

Obs. 4. A verbis in *μι Ionicè* deduci solent alia verba in ω; ut *ἱστάω* ab *ἵστημι, τιθέω* a *τίθημι, ἵω* ab *ἵημι*; unde *ἤφιεν*, ab *ἀφίω*, in *Nov. Test.*

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

Modus Indicativus.

Præsens.

Sing.			*Dual.*	*Plur.*
ἵστημι,	ης,	ησι	ἄτον, ἄτον	ἄμεν, ἄτε, (ἀᾶσι) ᾶσι*
τίθημι,	ης,	ησι	ετον, ετον	εμεν, ετε, έᾶσι et εῖσι
δίδωμι,	ως,	ωσι	οτον, οτον	ομεν, οτε, όᾶσι et οῦσι
δείκνῡμι,	ῡς,	ῡσι	ὔτον, ὔτον	ὕμεν, ὔτε, ύᾶσι et ῦσι.

Præteritum-Imperfectum.

Sing.			*Dual.*	*Plur.*		
ἵστην,	ης,	η	ἄτην, ἄτην	ἄμεν,	ἄτε,	ἄσαν
ἐτίθην,	ης,	η	έτην, έτην	εμεν,	ετε,	εσαν
ἐδίδων,	ως,	ω	ότην, ότην	ομεν,	οτε,	οσαν
ἐδείκνῡν,	ῡς,	ῡ	ὕτην, ὕτην	ὕμεν,	ὔτε,	ὕσαν.

Verba τίθημι, δίδωμι, et his similia, Imperfectum, in Singulari numero, sæpius formant ex more Contractorum in έω, όω; ut

ἐτίθουν, εις, ει; ἐδίδουν, ους, ου.

Præteritum-Aoristum II.

Sing.			Dual.		Plur.		
ἔστην,	ης,	η	ἤτην,	ἤτην	ημεν,	ητε,	ησαν
†(ἔθην,	ης,	η)	†έτην,	έτην	†εμεν,	ετε,	εσαν
†(ἔδων,	ως,	ω)	†ότην,	ότην	†ομεν,	οτε,	οσαν.

Modus Imperativus.

Præsens.

Sing.		Dual.	Plur.
‡(ἵστᾰθι) ἵστη,	ἄτω	ατον, άτων	ατε, άτωσαν et άντων
(τίθετι) τίθει,	έτω	ετον, έτων	ετε, έτωσαν et έντων
(δίδοθι) δίδου,	ότω	οτον, ότων	οτε, ότωσαν et όντων
(δείκνῠθι) δείκνῡ,	ύτω	υτον, ύτων	υτε, ύτωσαν et ύντων.

Præteritum-Aoristum II.

Sing.			Dual.	Plur.
στῆθι,	(στᾱ‡),	στήτω	ῆτον, ήτων	ῆτε, ήτωσαν, et άντων
(θέτι)	θὲς	θέτω	έτον, έτων	έτε, έτωσαν et έντων
(δόθι)	δὸς,	δότω	ότον, ότων	ότε, ότωσαν et όντων.

Modus Subjunctivus.

Præsens.

Sing.			Dual.		Plur.		
ἱστῶ,	ῇς,	ῇ	ῆτον,	ῆτον	ῶμεν,	ῆτε,	ῶσι
τιθῶ,	ῇς,	ῇ	ῆτον,	ῆτον	ῶμεν,	ῆτε,	ῶσι
διδῶ,	ῷς,	ῷ	ῶτον,	ῶτον	ῶμεν,	ῶτε,	ῶσι.

δεικνύω, ῃς, ῃ, κ.τ.λ., ex Declinatione Verborum in ω.

Præteritum-Aoristum II.

Sing. 1. στῶ, ῇς, ῇ. 2. θῶ, ῇς, ῇ. 3. δῶ, ῷς, ῷ.

Et cetera ut Præsens.

---

† Vide infrà, § 72. Obs. 6. ‡ Vide infrà, § 72. Obs. 8.

Modus Optativus.

Præsens.

Sing.			*Dual.*		*Plur.*		
ἱσταίην,	*ης,*	*η*	*αιήτην,*	*αιήτην*	*αἵημεν,*	*αἵητε*	
			αἵτην,	*αἵτην*	*αἷμεν,*	*αἷτε,*	*αἷεν*
τιθείην,	*ης,*	*η*	*ειήτην,*	*ειήτην*	*εἵημεν,*	*εἵητε*	
			εἵτην,	*εἵτην*	*εἷμεν,*	*εἷτε,*	*εἷεν*
διδοίην,	*ης,*	*η*	*οιήτην,*	*οιήτην*	*οἵημεν,*	*οἵητε*	
et *φήην,* §72. *Obs.* 10.			*οἵτην*	*οἵτην*	*οἷμεν,*	*οἷτε,*	*οἷεν.*

δεικνύοιμι, οις, οι, κ.τ.λ., ex Declinatione Verborum in *ω.*

Præteritum-Aoristum II.

1. *σταίην, ης, η.* 2. *θείην, ης, η.* 3. *δοίην* et *δῴην, ης, η.*

Et cetera ut Præsens; nisi quod contractæ formæ in Duali et Plurali rariùs occurrunt.

Modus Infinitivus.

Præsens.

1. *ἱστᾰναι.* 2. *τιθέναι.* 3. *διδόναι.* 4. *δεικνῦναι.*

Præteritum-Aoristum II.

1. *στῆναι.* 2. *θεῖναι.* 3. *δοῦναι.*

Participia. (Lat. Gram. § 64. Obs. 8.)

Præsens.

N. *ἱστᾱς*	*ᾶσα,*	*ᾰν*	G. *ἀντος,*	*ἀσης,*	*ἀντος*
N. *τιθεὶς,*	*εῖσα,*	*ὲν*	G. *έντος,*	*είσης,*	*έντος*
N. *διδοὺς,*	*οῦσα,*	*ὸν*	G. *όντος,*	*ούσης,*	*όντος*
N. *δεικνῦς,*	*ῦσα,*	*ῠν*	G. *ύντος,*	*ύσης,*	*ύντος.*

Præteritum-Aoristum II.

1. *στᾱς, ᾶσα, ᾰν.* 2. *θεὶς, εῖσα, ὲν.* 3. *δοὺς, οῦσα, ὸν.*

Et cetera ut Præsens.

Verbum *ἵημι* *mitto* eodem fere modo declinatur quo *τίθημι*; et *φημὶ* *dico* eodem modo quo *ἵστημι.*

Obs. Ab *ἵημι* Præsentis tertia persona Pluralis exit in -*ᾶσι*, ut in Compos. *μεθιᾶσι.*

§ 72. Dialecti et alia Observanda in Voce Activa.

Obs. 1. Secundæ personæ Singulari in ης *Dores* addunt θα (*Conf.* § 42. *Obs.* 5.), ut τίθησθα pro τίθης; quod etiam *Attici* sequuntur in his quatuor;

ἦσθα	ab εἰμὶ *sum*	ᾔεισθα	ab εἶμι *ibo*
ἔφησθα	a φημὶ *dico*	ᾔδησθα	ab οἶδα *novi*;

quibus accedat οἶσθα pro οἶδασθα *nosti*, ab eodem. *Conf.* § 42. *Obs.* 5.

Obs. 2. In secundâ et tertiâ Conjugatione *Iones*, non solùm Imperfecti, sed etiam Præsentis secundam et tertiam personam formant ex more contractorum in έω, όω; ut τιθεῖς, -εῖ; διδοῖς, -οῖ; Part. συνιῶν, a συνιέω, -ίημι.

Obs. 3. Præsentis tertia Singularis *Doricè* exit in τι, et tertia Pluralis in ντι, ut ἵστατι, τίθητι; ἵσταντι, τίθεντι.

Obs. 4. Pro Imperfecto ἐτίθην, vel -ουν, *Iones* dicunt ἐτίθεα, -εας, -εε; et pro ἵην vel ἵουν, ab ἵημι, *Ionica* atque *Attica* forma est ἵειν. (*Conf.* § 42. *Obs.* 3; ἔα Imperf. *Ion.* verbi εἰμὶ, *sum;* et ἵειν, Imperf. ab εἶμι *ibo.*)

Obs. 5. Tempora quæ finale sive *Ionicum* Augmentum adsciscunt, corripiunt vocalem ante σκον; ut ἐτίθην, τίθεσκον; ἐδίδων, δίδοσκον; ἔστην, στάσκον; ἔδων, δόσκον.

Obs. 6. Aoristum Secundum eodem modo declinatur, quo Aorista Passiva Verborum in ω; præterquam quòd hæc tria ἔθην, ἔδων, et ἧν ab ἵημι, sicut omnia Imperfecta, in Duali ac Plurali brevem faciunt vocalem penultimam. In Singulari Numero eadem planè non occurrunt; sed Aoristi Primi formas mutuantur. Ceterùm in compositis ab ἧν penultima Dualis ac Pluralis plerumque producitur vi Augmenti ει; ut ἀφεῖμεν, ἀφεῖτε, ἀφεῖσαν. *Conf.* § 79. 2.

Obs. 7. Tertia persona Pluralis Imperfecti et Aoristi Secundi apud *Epicos* Syncopen patitur. Sic ἐτίθεσαν corripitur in ἔτιθεν, ἐδίδοσαν in ἔδιδον ἔθεσαν in ἔθεν, ἔδοσαν in ἔδον. *Conf.* § 42. *Obs.* 1.
Idem fit, etiamsi penultima vocalis longa fuerit. Sic ἔστησαν corripitur in ἔστἄν, ἔφῡσαν in ἔφῠν.
Reperitur etiam ἔστᾰσαν, pro ἔστησαν, in Aor. 1; et ἕστασαν, pro εἱστήκεισαν, in Pluperf. apud Homerum. *Conf.* § 81. *b.*

Obs. 8. Imperativi Præsentis prisca terminatio θι vix reperitur, præterquam in his quatuor;

φάθι a φημὶ *dico*, ἴσθι ab εἰμὶ *sum*, ἴσθι ab οἶδα *novi*, ἴθι ab εἶμι *ibo*.

In Aoristo Secundo formæ concisæ στα et βα pro στῆθι, βῆθι, leguntur tantùm in Compositis; ut ἀπόστᾰ, πρόβᾰ -ᾰτω. κ.τ.λ.

Obs. 9. In Subjunctivo *Iones* circumflexam syllabam resolvunt (*Conf.* § 44. *Obs.* 2.) inserendo ε, et *Poëticè* ει, in primâ et secundâ Conjugatione, et ω in tertiâ; sic ἱστέω pro ἱστῶ, τιθέω pro τιθῶ, διδώω pro διδῶ, στέω et στείω pro στῶ, θέω et θείω pro θῶ, δώω pro δῶ. Apud *Homerum* legimus etiam formas non contractas στήῃς, ῃ; θήῃς, ῃ.

Obs. 10. Verbum δίδωμι et quædam alia in Optativo duas habent formas; Præs. διδοίην et διδῴην, Aor. 2. δοίην et δῴην. Reperitur etiam

Optativus quartæ Conjugationis in *υίην* vel *ῦην*, ut *φυίην* a *φῦμι* *nascor*; *ἐκδῦμεν* pro *ἐκδυίημεν*, ab *ἔκδυμι* *exuo*.

Obs. 11. Tertiæ personæ non modò Subjunctivi (*Conf.* § 42. *Obs.* 6.), sed interdùm etiam Optativi *Iones* addunt *σι*; ut *παραφθαίησι* (Opt.).

Obs. 12. Hæc duo, *ἄημι* *spiro*, **κίχημι* *consequor*, retinent *η* in Infinitivo; ut *ἀῆναι*, *κιχῆναι*.

Obs. 13. Vetus Infinitivi forma in *μεναι*, et per Apocopen in *μεν*, apud *Epicos Poëtas* legitur (*Conf.* § 42. *Obs.* 11.); ut

ἱστάμεναι et *ἱστάμεν* pro *ἱστάναι*	*διδόμεναι* et *διδόμεν* pro *διδόναι*
τιθέμεναι et *τιθέμεν* pro *τιθέναι*	*δεικνύμεναι*, *δεικνύμεν* pro *δεικνύναι*.

Eadem in Aoristo Secundo thematis vocalem brevem servat; ut *θέμεναι* et *θέμεν* pro *θεῖναι*, *δόμεναι* et *δόμεν* pro *δοῦναι*, præterquam in his formis, *στήμεναι* et *στῆμεν* pro *στῆναι*, *δῦμεναι* et *δῦμεν* pro *δῦναι*.

Obs. 14. Variæ occurrunt formæ, in quibus brevem thematis vocalem *Poëtæ* metri causâ producunt; (*Conf. supr. Obs.* 12.) ut *διδοῦναι* pro *διδόναι*, *ζευγνῦμεν* pro *ζευγνῦμεν*, *ἵληθι* pro *ἵλᾶθι*.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

Modus Indicativus.

Præsens.

Sing.			*Dual.*			*Plur.*		
ἵστᾰμαι,	σαι,	ται	μεθον,	σθον,	σθον	μεθα,	σθε,	νται
τίθεμαι,	σαι,	ται	μεθον,	σθον,	σθον	μεθα,	σθε,	νται
δίδομαι,	σαι,	ται	μεθον,	σθον,	σθον	μεθα,	σθε,	νται
δείκνῠμαι,	σαι,	ται	μεθον,	σθον,	σθον	μεθα,	σθε,	νται.

Præteritum-Imperfectum.

Sing.			*Dual.*			*Plur.*		
ἱστᾰμην,	ασο, et ω,	ατο	μεθον,	σθην,	σθην	μεθα,	σθε,	ντο
ἐτιθέμην	εσο, et ου,	ετο	μεθον,	σθην,	σθην	μεθα,	σθε,	ντο
ἐδιδόμην	οσο, et ου,	οτο	μεθον,	σθην,	σθην	μεθα,	σθε,	ντο
ἐδεικνῠμην,	υσο,	υτο	μεθον,	σθην,	σθην	μεθα,	σθε,	ντο.

Præteritum-Aoristum II.

1. *ἐστάμην. 2. ἐθέμην (εσο), ου, ετο. 3. ἐδόμην (οσο), ου, οτο.

Et cetera ut Imperfectum.

Modus Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
ἵστασο et ἵστω, άσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
τίθεσο et τίθου, έσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
δίδοσο et δίδου, όσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
δείκνυσο ύσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων.

Præteritum-Aoristum II.

1. †στάσο et στῶ, άσθω. 2. (θέσο) θοῦ, έσθω.
3. (δόσο) δοῦ, όσθω.

Et cetera ut Præsens.

Modus Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
ἱστῶμαι, ῇ, ῆται	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον	ώμεθα, ῆσθε, ῶνται
τιθῶμαι, ῇ, ῆται	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον	ώμεθα, ῆσθε, ῶνται
διδῶμαι, ῷ, ῶται	ώμεθον, ῶσθον, ῶσθον	ώμεθα, ῶσθε, ῶνται.

δεικνύωμαι, ῃ, ηται, ex Declinatione Verborum in ω.

Præteritum-Aoristum II.

1. *στῶμαι, ῇ, ῆται. 2. θῶμαι, ῇ, ῆται.
3. δῶμαι, ῷ, ῶται.

Et cetera ut Præsens.

Modus Optativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
ἱσταίμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο
τιθείμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο
διδοίμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο.

δεικνυοίμην, ο, το, κ.τ.λ. ex Declinatione Verborum in ω.

---

† Leguntur tantùm in Compositis.

Præteritum-Aoristum II.

1. †σταίμην, ο, το. 2. θείμην, ο, το. 3. δοίμην, ο, το.

Et cetera ut Præsens.

Modus Infinitivus.

Præsens.

1. ἵστασθαι. 2. τίθεσθαι. 3. δίδοσθαι. 4. δείκνυσθαι.

Præteritum-Aoristum II.

1. †στάσθαι. 2. θέσθαι. 3. δόσθαι.

Participia.

Præsens.			Aoristum II.		
1. ἱστάμενος,	η,	ον	†1. στάμενος,	η,	ον
2. τιθέμενος,	η,	ον	2. θέμενος,	η,	ον
3. διδόμενος,	η,	ον	3. δόμενος,	η,	ον.
4. δεικνύμενος,	η,	ον			

§ 73. Dialecti in Voce Media et Passiva.

Obs. 1. Præsentis secundam personam in εσαι *Attici* frequentiùs contrahunt in ῃ, ut τίθεσαι in τίθῃ; et nonnunquam in *Poëtico* sermone ασαι in ᾳ, ut ἐπίστασαι in ἐπίστᾳ. *Iones*, ex ασαι abjectâ σ, pro αаι dicunt εαι, ut ἐπίστεαι, δύνεαι; unde contracta forma δύνῃ non minùs quàm δύνᾳ etiam apud *Atticos Poëtas* reperitur. *Conf.* § 43. *Obs.* 1.

Obs. 2. In tertiâ personâ Plurali *Iones* ν ante ται vel το mutant in α, ut τιθέαται pro τίθενται, ἐδεικνύατο pro ἐδείκνυντο; et α, si præcessit, mutatur in ε, ut ἱστέαται pro ἵστανται, ἱστέατο pro ἵσταντο.

Obs. 3. In Imperfecti et Imperativi secundâ personâ *Epici* interdum utuntur formis *Ionicis*, abjectâ σ; ut μάρναο, φάο, ἔνθεο, δαίνυο.

Obs. 4. Verba τίθεμαι et ἵεμαι in Optativo interdum sequuntur formas verborum in ομαι; sic Præs. τιθοίμην pro τιθείμην, Aor. 2. προοίμην pro προείμην a προίεμαι. Contrà reperitur etiam quartæ Conjugationis Optativus in ύμην (pro νιμην) ex formâ verborum in μι; ut ἐπιδεικνῦμην, πηγνῦμην.

Obs. 5. In Aoristo Secundo Optativi a τίθημι *Iones* resolutâ formâ utuntur, tanquam a θέω; ut προσθέοιτο.

Obs. 6. Participium τιθήμενος pro τιθέμενος occurrit apud *Epicos Poëtas*. *Conf.* § 72. *Obs.* 14. Verba δίζημαι, et ἄημαι per omnes formas longam penultimæ vocalem retinent. *Conf.* § 72. *Obs.* 12.

---

† Leguntur tantùm in Compositis.

§ 74. *Modi et Tempora in Voce Activâ.*

	Indicat.	Imper.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Præs.	ἵστημι	ἵστη	ἱστῶ	ἱσταίην	ἱστάναι	ἱστὰς
Imperf.	ἵστην					
Aor. 2.	ἔστην	στῆθι	στῶ	σταίην	στῆναι	στὰς
Præs.	τίθημι	τίθει	τιθῶ	τιθείην	τιθέναι	τιθεὶς
Imperf.	ἐτίθην					
Aor. 2.	ἔθην	θὲς	θῶ	θείην	θεῖναι	θεὶς
Præs.	δίδωμι	δίδου	διδῶ	διδοίην	διδόναι	διδοὺς
Imperf.	ἐδίδων					
Aor. 2.	ἔδων	δὸς	δῶ	δοίην	δοῦναι	δοὺς
Præs.	δείκνυμι	δείκνῡ			δεικνῦναι	δεικνὺς
Imperf.	ἐδείκνυν					

Reliqua Tempora a Radicibus in ω.

Fut. στήσω	Aor. 1. ἔστησα	Perf. ἕστηκα†	P. Perf. εἱστήκειν
θήσω	ἔθηκα‡	τέθεικα*	ἐτεθείκειν
δώσω	ἔδωκα‡	δέδωκα	ἐδεδώκειν
δείξω	ἔδειξα	δέδειχα	ἐδεδείχειν.

Obs. 1. Aorista Prima ἔδωκα, et ἧκα (et plerumque ἔθηκα) extra Modum Indicativum non leguntur.

Obs. 2. Perfectum ἕστηκα Spiritum asperum, quasi Reduplicationis loco, assumit.

† De concisis formis ἕστατον, κ.τ.λ., vide § 81. (*b.*) ‡ Vide § 79. 1. * Vide § 79. 2.

§ 75. *Modi et Tempora in Voce Mediâ et Passivâ.*

	Indicat.	Imper.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Præs.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱστῶμαι	ἱσταίμην	ἵστασθαι	ἱστάμενος
Imperf.	ἱστάμην	[et ἵστω				
Aor. 2.	*ἐστάμην	*στῶ	*στῶμαι	*σταίμην	*στάσθαι	*στάμενος
Præs.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθῶμαι	τιθείμην	τίθεσθαι	τιθέμενος
Imperf.	ἐτιθέμην	[et τίθου				
Aor. 2.	ἐθέμην	θοῦ	θῶμαι	θείμην	θέσθαι	θέμενος
Præs.	δίδομαι	δίδοσο	διδῶμαι	διδοίμην	δίδοσθαι	διδόμενος
Imperf.	ἐδιδόμην	[et δίδου				
Aor. 2.	ἐδόμην	δοῦ	δῶμαι	δοίμην	δόσθαι	δόμενος
Præs.	δείκνῠμαι				δείκνυσθαι	δεικνύμενος
Imperf.	ἐδεικνύμην					

Reliqua Tempora a Radicibus in ω.

In Voce Mediâ.

Fut. στήσομαι	Aor. ἐστησάμην
θήσομαι	*ἐθηκάμην
δώσομαι	*ἐδωκάμην
δείξομαι	ἐδειξάμην

In Voce Passivâ.

Perf. ἕσταμαι†	P. P. ἑστάμην	A. 1. ἐστᾰθην	Fut. στᾰθήσομαι
τέθειμαι	ἐτεθείμην	ἐτέθην‡	τεθήσομαι
δέδομαι†	ἐδεδόμην	ἐδόθην	δοθήσομαι
δέδειγμαι	ἐδεδείγμην	ἐδείχθην	δειχθήσομαι.

* Leguntur tantùm in Compositis. † Vide § 79. 3. ‡ Vide § 79. 3.

TEMPORUM FORMATIO.

§ 76. Præsens Med. et Pass.

Præsens Medium et Passivum formatur a Præsente Activo, mutando μι in μαι, et resumendo vocalem *Radicis* brevem in penultimâ, ut ἵστημι, ἵσταμαι.

Obs. Excipiuntur hæc tria, quæ vocalem longam retinent in penultimâ; ἄημαι *spiro*, δίζημαι *quæro*, κίχημαι *consequor*.

§ 77. Præt.-Imperfectum Act. Med. et Pass.

Imperfectum Activum formatur a Præsente, mutando μι in ν, et præponendo Augmentum; ut τίθημι, ἐτίθην.

Imperfectum Medium et Passivum formatur a Præsente suo, mutando μαι in μην, et præponendo Augmentum; ut τίθεμαι, ἐτιθέμην.

§ 78. Præt.-Aoristum 2. Act. Med. et Pass.

Aoristum Secundum Activum formatur a Præsente, mutando μι in ν, præponendo Augmentum, et abjiciendo Reduplicationem; ut τίθημι, ἔθην.

Aoristum Secundum Medium et Passivum formatur a Præsente suo, mutando μαι in μην, præponendo Augmentum, et abjiciendo Reduplicationem; ut τίθεμαι, ἐθέμην.

§ 79. *Verborum in* μι *Tempora Anomala.*

1. Tria verba, τίθημι, ἵημι, δίδωμι, σ, Futuri Characteristicam, in Aoristo Primo mutant in κ; ut θήσω, ἔθηκα; ἥσω, ἧκα, *Ion.* ἕηκα; δώσω, ἔδωκα.

2. Duo verba, τίθημι et ἵημι, ne cum Aoristo Primo Perfectum confundatur, vocalem η Futuri penultimam in Perfecto mutant in ει; ut θήσω, τέθεικα, τέθειμαι; ἥσω, εἷκα, εἷμαι.

Obs. 1. Perf. εἷκα *Doricè* fit ἕωκα; unde in *Nov. Test.* ἀφέωνται pro ἀφεῖνται.

Obs. 2. Etiam in Aoristo Secundo verbum ἵημι, vel potiùs ejus composita, diphthongum ει quasi Augmentum adhibent (*vide* § 72. *Obs.* 6.), præsertim in Voce Mediâ; ut ἀφείμην, -εῖσο, -εῖτο, κ.τ.λ.

3. A Perfectis Activis ἕστηκα, δέδωκα anomalè formata sunt Perfecta Passiva ἕσταμαι, δέδομαι; et inde Aorista Prima ἑστάθην, ἐδόθην, sicut ἐτέθην, et ἕθην ab ἵημι, penultimâ correptâ. *Conf.* § 61. *Obs.* 4. § 64. *Obs.* 2.

Obs. Quædam sunt VERBA DEPONENTIA quæ pertinent ad Conjugationes verborum in *μι*;

ἄγαμαι admiror	*ἔραμαι* Poët. *amo*	*μάρναμαι* Poët. *pugno*
δύναμαι possum	*ἵπταμαι volo*	*πίλναμαι propinquo*
ἐπίσταμαι scio	*κρέμαμαι suspendor*	**πρίαμαι emo*;

quæ omnia ad primam Conjugationem, *ὄνομαι vitupero*, ad tertiam, *αἴνυμαι, capio, ἄρνυμαι acquiro, καίνυμαι excello, κίνυμαι incedo, λάζυμαι capio*, ad quartam pertinent.

§ 80. *Verba in μι anomalè Declinata.*

(*a.*) VERBUM SUBSTANTIVUM *εἰμὶ sum.* (Lat. Gr. § 55, 56.)

INDICATIVUS.

Præsens.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
εἰμὶ, εἶ, ἐστὶ	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶ
εἶς I.		*εἰμὲν* *ἔᾱσι I. D.*
ἐμμὶ D. ἐσσὶ D. I. ἐντὶ D.		*εἰμὲς D.* *ἔντι* } *D.*
		ἐμὲν P. *ἔοντι* } *D.*

Futurum.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
ἔσομαι, ἔσῃ vel -ει, ἔσται	-όμεθον, εσθον, εσθον	-όμεθα, εσθε, ονται.
ἐσοῦμαι D. ἔσεαι, ἔσεται I.		

Præteritum-Imperfectum.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
ἦν, ἦσθα, ἦν	ἤτην, ἤτην	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν
et ἦ, et ἦ	ἤστην, ἤστην	ἦστε
ἔα, ἔας, ἔην I.		*ἔατε, ἔσαν I.*
ἦς rec. A. ἦς D.		*ἔσσαν P.*
ἦα, ἔησθα, ἦεν E.		
ἔον E. ἤην E.		*ἦμες* } D.
ἔσκον, ἔσκε E. I.		*εἶμεν* } D.
ἤμην A.		*εἶμες* } D. *εἴατο E.*

Pro Perfecto et Aoristo usurpantur Perf. *γέγονα*, Aor. 2. *ἐγενόμην* Verbi *γίνομαι*.

Imperativus.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
ἴσθι, ἔστω	ἔστον, ἔστων	ἔστε, ἔστωσαν vel ἔστων
ἔσο *E.* ἤτω *A.*		ἐόντων *I.*

Subjunctivus.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
ὦ, ᾖς, ᾖ	ἦτον, ἦτον	ὦμεν, ἦτε, ὦσι
ἔω, ἔῃς, ἔῃ	ἔητον, κ.τ.λ., *I.*	
εἴῃ *E.*		

Optativus.

Præsens.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
εἴην, εἴης, εἴη	εἰήτην, εἰήτην	εἴημεν, εἴητε, εἶεν
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι *I.*	εἴτην *A.*	rar. εἶμεν, εἶτε, εἴησαν

Futurum.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
ἐσοίμην, οιο, οιτο	-μεθον, σθην, σθην	-μεθα, σθε, ντο.

Infinitivus.

Præsens.	Futurum.
εἶναι	ἔσεσθαι.
ἔμεναι, ἔμεν *I.*	
ἔμμεναι, ἔμμεν *P.*	
εἶμεν, ἦμεν, ἤμεναι *D. P.*	

Participium.

Præsens.	Futurum.
ὤν, οὖσα, ὄν	ἐσόμενος, η, ον.
ἐών, ἐοῦσα, ἐόν *I.*	
ἐοῖσα, εὖσα, ἔασσα } *D.*	

(*b.*) Verbum εἶμι *ibo.* (Lat. Gr. § 73.)

Indicativus.

Significationi Præsentis inservit Verbum ἔρχομαι.

Præsens *cum significatione Futuri. Conf.* § 82.

Sing.			*Dual.*		*Plur.*		
εἶμι,	εἶ,	εἶσι	ἴτον,	ἴτον	ἴμεν,	ἴτε,	ἴᾱσι.
	εἶς *I.*						

Præteritum-Imperfectum.

Sing.			*Dual.*		*Plur.*		
ᾔειν,	ᾔεις,	ᾔει	ᾐείτην,	ᾐείτην	ᾔειμεν,	ᾔειτε,	ᾔεσαν
ᾖα, et ᾔα,			ᾔτην,	ᾔτην	ᾖμεν,	ᾖτε	
ἴον,	ἴες,	ἴε	ἴτην,	ἴτην *E.*			ἴσαν *P.*
ἤϊον,	ἤϊες,	ἤϊε *I.*			ᾔομεν,		ᾔϊσαν, ᾖσαν *E.*
		ᾖε *E.*					

Imperativus.

Sing.		*Dual.*		*Plur.*	
ἴθι	ἴτω	ἴτον,	ἴτων	ἴτε,	ἴτωσαν
εἶ in comp.					vel ἰόντων
					ἴτων *A.*

Subjunctivus.	ἴω,	ἴῃς,	ἴῃ, κ.τ.λ.
Optativus.	ἴοιμι,	ἴοις,	ἴοι, κ.τ.λ.
	ἰοίην *A.*		
Infinitivus.	ἰέναι		
	ἴμεναι, ἴμεν *E.*		
Participium.	ἰών,	ἰοῦσα,	ἰόν.

Obs. Mediæ Vocis Fut. εἴσομαι et Aor. εἰσάμην leguntur apud *Homerum.*

Conspectus Modorum ac Temporum.

Ind.	Imp.	Subj.	Opt.	Inf.	Part.
εἰμὶ *sum*	ἴσθι	ὦ	εἴην	εἶναι.	ὢν
ἦν					
ἔσομαι			ἐσοίμην	ἔσεσθαι	ἐσόμενος
εἶμι *ibo*	ἴθι	ἴω	ἴοιμι	ἰέναι	ἰὼν
ᾔειν					

§ 81. *Verba in ω quæ in quibusdam Temporibus Verborum in μι Formationem sequuntur.*

(*a.*) Quædam sunt Verba, plerumque *Poëtica*, ancipitis generis, quæ etsi Præsens, vel Radicem habent in ω, in Aoristo secundo sequuntur formationem Verborum in μι; sic ex more

		Conjugationis Primæ					
*βάω, βαίνω *eo*	Aor. 2.	Act. ἔβην	βῆθι	βῶ	βαίην	βῆναι	βὰς
*βλάω, βάλλω *jacio*		Act. ἔβλην				βλῆναι	
		Med. ἐβλήμην		βλῶμαι	βλείμην	βλῆσθαι	βλήμενος
γηράω, γηράσκω *senesco*		Act. ἐγήρᾶν				γηρᾶναι	γηρὰς
*δράω, διδράσκω *aufugio*		Act. ἔδρᾶν	δρᾶθι	δρῶ	δραίην	δρᾶναι	δρὰς
*κτάω, κτείνω *occido*		Act. ἔκτᾶν		κτῶ	κταίην	κτάναι	κτὰς
		Med. ἐκτάμην				κτάσθαι	κτάμενος
οὐτάω *vulnero*		Act. οὖτᾶν				οὐτάμεναι	οὐτάμενος
*πλάω, πελάζω *propinquo*		Med. ἐπλήμην					
*πτάω, πέτομαι *volo*		Act. ἔπτην				πτῆναι	πτὰς
		Med. ἐπτάμην				πτάσθαι	πταμένος
*σκλάω, σκέλλω *sicco*		Act. ἔσκλην			σκλαίην	σκλῆναι	
*τλάω *perfero*		Act. ἔτλην	τλῆθι		τλαίην	τλῆναι	τλὰς
*φθάω, φθάνω *prævenio*		Act. ἔφθην		φθῶ	φθαίην	φθῆναι	φθὰς
		Med.					φθάμενος
		Secundæ.					
*πλέω, πίμπλημι *impleo*		Med. ἐπλήμην	πλῆσο		{πλείμην et πλήμην}		πλήμενος
*σβέω, σβέννυμι *extinguo*		Act. ἔσβην	σβῆθι	σβῶ	σβείην	σβῆναι	σβεὶς
*σχω, ἔχω *habeo*		Act. [ἔσχον]	σχὲς	σχῶ	σχοίην	[σχεῖν	σχὼν].
		Tertiæ.					
*ἀλόω, ἁλίσκομαι *capior*		Act. ἥλων § 53. (*b. Obs.* 6.)		ἁλῶ	ἁλοίην	ἁλῶναι	ἁλοὺς
βιόω *vivo*		Act. ἐβίων		βιῶ	βιῴην	βιῶναι	βιοὺς
*γνόω, γιγνώσκω *novi*		Act. ἔγνων	γνῶθι	γνῶ	γνοίην	γνῶναι	γνοὺς
		Med.			γνοίμην		
πλώω, *Ion.*, πλέω *navigo*		Act. ἔπλων					πλὼς.

Quartæ.

δύω subeo	Aor. 2. Act.	ἔδυν	δῦθι	[δύω]	δύην	δῦναι	δὺς
κλύω audio		[ἔκλυον]	κλῦθι				
λύω solvo	Med.	ἐλύμην					
σεύω agito	Med.	ἐσσύμην					
φύω gigno		ἔφυν		[φύω]	φύην	φῦναι	φὺς
χέω fundo	Med.	ἐχύμην					χύμενος

Anomala sunt

πίνω bibo			πῖθι				
φθίω, φθίνω corrumpo	Med.	ἐφθίμην		φθίωμαι	φθίμην	φθίσθαι	φθίμενος.

(*b.*) Quædam Perfecta et Pluperfecta Media, sive Secunda, formata a radicibus in ω, et linguæ *Poëticæ* ferè propria, penultimæ vocali per Syncopen omissâ, præsertim in Duali ac Plurali et in modo Infinitivo, juxta rationem Præsentis et Imperfecti Verborum in μι aptissimè formantur; sic

*βάω, βαίνω *eo*	Perf. M. *βέβαα	Pl. βέβαμεν		βέβω		βεβάναι	βεβαὼς et βεβὼς
*γάω, γίγνομαι *nascor*	*γέγαα	Pl. γέγαμεν				γεγάμεν	γεγαὼς et γεγὼς
*δίω, δείδω *timeo*	δέδια	Du. δέδιτον	δέδιθι			δεδιέναι	δεδιὼς
*θνάω, θνήσκω	*τέθναα	Pl. τέθναμεν	τέθναθι		τεθναίην	τεθνάναι	τεθνεὼς -ηὼς et -ειὼς
*μάω *moveo*	*μέμαα	Pl. μέμαμεν	μέμαθι				μεμαὼς
*στάω, ἵστημι *statuo*	*ἕσταα	Du. ἕστατον	ἕσταθι	ἕστω	ἑσταίην	ἑστάναι	ἑσταὼς -εὼς et -ὼς
*τλάω *fero*	*τέτλαα	Du. τέτλατον	τέτλαθι		τετλαίην	τετλάναι	τετληώς.

Conf. Anomalum Imperativum κέκραχθι a κέκραγα, Perf. Med. verbi *κράζω clamo*, πέπεισθι a *πείθω persuadeo.*

Perfectorum hujusmodi 3 pers. Plur. Syncopen non patitur, ut δεδίᾱσι; sed, a radicibus in *άω*, *ασι* contrahitur in ᾶσι, ut ἑστάασι, -ᾶσι; quod *Iones* resolvunt, insertâ ε ante ᾶ circumflexum, ut ἑστέᾱσι.

Participia quædam, quæ ad hanc formationem pertinent, modo αὼς *Poëticè* productum in ηὼς exhibent, ut τεθνηὼς, τετληὼς, κεκμηὼς a *κμάω, *κάμνω laboro*, quæ faciunt Genitivum in ότος et ῶτος; modò in ως contractum, ut βεβὼς, γεγὼς, ἑστὼς, βεβρὼς a *βρόω, *βιβρώσκω edo*, πεπτὼς a *πτόω, *πίπτω cado*; modo hoc in εὼς *Ionicè* resolutum, ut τεθνεὼς (et, metri gratiâ, τεθνειὼς), ἑστεὼς, πεπτεὼς: quæ formæ, in ὼς et εὼς, formant Femininum in ῶσα et Neutrum in ὼς, aliquando ὸς, Gen. -ῶτος -ώσης -ῶτος, κ.τ.λ. Ceterum cum his Participiis confer Participia Perfecti *Epica* κεκορηὼς, a **κορέω satio*; κεκοτηὼς a *κοτέω irascor*; πεπτηὼς a *πτάω, *πτήσσω expavesco*; τετμηὼς a *τμάω vel *τμέω, *τέμνω seco.*

§ 82. VERBA DEFECTIVA ALIUNDE SUPPLETA.

Paucissima Verba inveniuntur, quæ Conjugationem suam omnibus Temporibus absolutam habent. Ex quo fit ut nonnulla, ab alio Themate cognatæ significationis Tempora, quibus ipsa carent, mutuentur.

αἱρέω capio, F. *αἱρήσω*, P. *ᾕρηκα*, P.P. *ᾕρημαι*, A. 1. P. *ᾑρέθην*. *Vide* § 64. *Obs.* 2. **ἕλω*, A. 2. *εἷλον*. Vocem Passivam suppeditat in Præs. *ἁλίσκομαι*, in Futuro et Præteritis **ἁλόω*, F. *ἁλώσομαι*, κ.τ.λ. *Vide* § 53. (*b.*) *Obs.* 7.

Perf. *Ion.* ἀραίρηκα, ἀραίρημαι, A. 2. M. *Ep.* 3. pers. γέντο pro εἵλετο.

γιγνώσκω novi, *vide infrà* § 87. **εἴδω* (*Conf. infrà* sub voc. *ὁράω*) Perf. *οἶδα*, Imperat. *ἴσθι*, Subj. *εἰδῶ*, Opt. *εἰδείην*, Inf. *εἰδέναι*, Part. *εἰδώς*. *Vide* § 43. *Obs.* 5.

Infin. *Ep.* ἴδμεναι, ἴδμεν; et ἴδμεν *Ep.* 1. pers. plur.

ἔρχομαι venio, eo, Imperf. *Poët.* *ἠρχόμην*, **ἐλεύθω*, F. *ἐλεύσομαι*, P. *ἐλήλυθα*, A. 2. *ἤλυθον*, et per Syncopen *ἦλθον*. Necnon pro Futuro usurpatur verbum *εἶμι ibo*, et pro Imperf. *ᾔειν* vel *ᾖα*, cum signif. Aoristi.

Perf. *Ep.* εἰλήλουθα, 1 pers. Plur. εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, Part. εἰληλουθώς et ἐληλουθώς A. 2. *Dor.* ἦνθον. Adverbium *Poëticum* δεῦρο vicem gerit Imperativi 2 pers. Singularis, δεῦτε Pluralis.

ἐσθίω, *Ep.* *ἔδω*, *edo*, F. *ἔδομαι*, *vide* § 55. *Obs.* 3. P. *ἐδήδοκα*, P. P. *ἐδήδεσμαι*, *vide* § 59. *Obs.* 3; A. 1. P. *ἠδέσθην*. **φάγω*, A. 2. *ἔφαγον*. F. *φάγομαι*. *Vide* § 55. *Obs.* 3.

Inf. *Ep.* ἔδμεναι Perf. *Ep.* Part. ἐδηδώς, P.P. ἐδήδομαι.

ἔχω habeo, *Conf.* § 85. F. *ἕξω*, **σχω*, A. 2. *ἔσχον* unde F. *σχήσω*, *vide not.* p. 106. P. *ἔσχηκα*, P.P. *ἔσχημαι*. A. 1. P. *ἐσχέθην*. Verb. Adj. *ἑκτὸς* et *σχετός*.

ὁράω video, Imp. *ἑώρων*, P. *ἑώρᾱκα*, *vide* § 53. (*b.*) *Obs.* 8. P.P. *ἑώρᾱμαι*, et ab **ὄπω*, P.P. *ὦμμαι*, F. *ὄψομαι*, A. 1. P. *ὤφθην*, F. *ὀφθήσομαι*. **εἴδω*, *ἴδω*, (*Conf. sub v.* *γιγνώσκω*), A. 2. *εἶδον*.

Præs. *Ion.* ὁρέω, Perf. M. *Ion.* et *Poët.* ὄπωπα. A. 2. *Ep.* ἴδον.

τρέχω *curro*, F. θρέξομαι, A. 1. ἔθρεξα, ambo rarissima. *δρέμω, A. 2. ἔδραμον, F. δραμοῦμαι, P. δεδράμηκα. Perf. M. *Ep.* δέδρομα.

φέρω *fero*, *οἴω, F. οἴσω. *ἔγκω, *ἐνέκω, *ἐνέγκω, A. 1. ἤνεγκα, *Conf.* § 57. *Obs.* 2. A. 2. ἤνεγκον. P. ἐνήνοχα, *vide* § 59. *Obs.* 3. P.P. ἐνήνεγμαι, A. 1. P. ἠνέχθην, F. ἐνεχθήσομαι et οἰσθήσομαι. Verb. Adj. οἰστὸς -έος, *Poët.* φερτὸς.

φημὶ *dico*, A. 2. ἔφην. φάσκω, Imp. ἔφασκον. *ἔπω, A. 2. εἶπον, A. 1. εἶπα. εἴρω *Ep.* *dico*, F. *Ion.* ἐρέω, *Att.* ἐρῶ. *ἔρω, per Metathesin *ῥέω, P. εἴρηκα, *vide* § 59. *Obs.* 2. P.P. εἴρημαι, A. 1. P. ἐῤῥήθην, *vide* § 64. *Obs.* 2. F. ῥηθήσομαι, P. p. F. εἰρήσομαι. Verb. Adj. ῥητὸς et -έος.

ὠνέομαι *emo*, F. ὠνήσομαι. *πρίαμαι, A. 2. ἐπριάμην.

§ 83. Syncope Verborum.

Verba, quæ vulgò Syncopen admittunt, hæc sunt:

ἐγείρω *excito*, A. 2. M. ἠγρόμην pro ἠγερόμην.

ἔρχομαι *venio*, A. 2. ἦλθον pro ἤλυθον, *vide* § 82.

πετάννυμι *extendo*, P. P. πέπταται pro πεπέταται.

πέτομαι *volo*, F. πτήσομαι pro πετήσομαι, A. 2. ἐπτόμην pro ἐπετόμην.

πίπτω, pro *πιπέτω *cado*, *vide* § 47. (*a.*)

ἀγρόμενος pro ἀγερόμενος, A. 2. M. Part. *Ep.*, ab ἀγείρω *colligo*.
ἀνέπαλτο pro ἀνεπάλετο A. 2. M. ab ἀναπάλλω *sursum vibro*.
ἐκεκλόμην pro ἐκεκελόμην, A. 2. cum Redupl., *Hom.* a κέλομαι *jubeo*.
ἐλέγμην pro ἐλεγόμην A. 2. M. (declin. quasi Plusq. Perf., 3. per. Sing. ἔλεκτο, Imperat. λέξο, vel λέξεο) a λέγομαι *cubo*.
εἶκτον pro ἐοίκατον 2 pers. Dual. Perf. M. ab εἴκω *videor*.
ἔοιγμεν pro ἐοίκαμεν 1 pers. Plur. Perf. M. ab εἴκω *videor*.
ἐπέπιθμεν pro ἐπεπίθειμεν, 1 pers. Plur. Pluperf. ab ἐπιπείθομαι *obedio*.
ἔπεφνον pro ἐπέφενον, A. 2. cum Redupl. *Ep.*, a *φένω *occido*.
ἐρῦμην pro ἐρυόμην Imperf. ab ἐρύομαι *custodio*, Inf. ἐρῦσθαι.
κέκραγμεν pro κεκράγαμεν 1 pers. Plur. Perf. M. a κράζω *clamo*.

§ 84. Metathesis Verborum.

Verba, quæ vulgò Metathesin admittunt, hæc sunt:

βάλλω (*βάλω, per Metath. βλάω) *jacio*, P. βέβληκα, P.P. βέβλημαι, A. 1. P. ἐβλήθην.

δαμάζω, *Ep.* δαμάω (*δάμω, per Metath. δμάω) *domo*, P. δέδμηκα, P.P. δέδμημαι, A. 1. P. ἐδμήθην.

δέμω *Ion.* et *Poët.* (per Metath. δμέω) *ædifico*, P. δέδμηκα, P.P. δέδμημαι. *Conf. Verb. præced.*

θνήσκω (*θάνω, per Metath. θνάω) *morior*, P. τέθνηκα.

καλέω (*κάλω, per Metath. κλάω) *voco*, P. κέκληκα, P.P. κέκλημαι, A. 1. P. ἐκλήθην.

κάμνω (*κάμω, per Metath. κμάω) *laboro*, P. κέκμηκα.

κεράννυμι, *Poët.* *κεράω, (*κέρω, per Metath. κράω) *misceo*. P.P. κέκρᾱμαι, A. 1. P. ἐκρᾱθην.

πιπράσκω (περάω, *πέρω, per Metath. πράω) *vendo*, P. πέπρᾱκα, P.P. πέπρᾱμαι, A. 1. P. ἐπρᾱθην.

πίπτω (πιπέτω *conf.* § 47. (*a.*) *πέτω, per Metath. πτέω, πτόω) *cado*, P. πέπτωκα. Part. *Ep.* πεπτεὼς, *Att.* πεπτὼς. *Vid.* § 81. (*b.*)

σκέλλω vel σκελέω (*σκάλω, per Metath. σκλάω vel σκλέω) *sicco*, F. σκλήσομαι, P. ἔσκληκα, A. 2. ἔσκλην. *Vid. p.* 100. § 81. (*a.*)

στορέννυμι, στρώννυμι (*στόρω, per Metath. στρόω) *sterno*, F. στρώσω, A. 1. ἔστρωσα. P.P. ἔστρωμαι, A. 1. ἐστρώθην.

τέμνω (*τέμω et *τάμω, per Metath. τμάω) *scindo*, P. τέτμηκα, P.P. τέτμημαι, A. 1. P. ἐτμήθην.

δαρθάνω *dormio*, A. 2. *Poët.* ἔδραθον pro ἔδαρθον.
δέρκομαι *video*, A. 2. *Poët.* ἔδρακον pro ἔδαρκον.
πέρθω *vasto*, A. 2. *Poët.* ἔπραθον pro ἔπαρθον.
πελάζω, *Ep.* πελάω *propinquo* (*πέλω, per Metath. πλάω), A. 1. *Poët.* ἐπλᾱθην, P.P. *Ep.* πέπλημαι, A. 2. M. ἐπλήμην, vide § 81. (*a.*)
*πορέω *impertior* (*πόρω, per Metath. πρόω), P.P. πέπρωμαι.
ῥέζω *facio*, F. -ξω, per Metath. ab ἔργω, ἔρδω, F. -ξω, P.P. ἔοργα.
*ταλάω *fero* (*τάλω, per Metath. τλάω), F. τλήσομαι, P. τέτληκα, A. 2. ἔτλην.

VERBA ANOMALA.

Verba sunt anomala vel formatione, vel significatione.

Anomala Formatione.

Verborum Formatione Anomalorum septem sunt classes.

§ 85. Prima Classis.

Verba Impura formata quasi Pura in έω vel άω, ut ἐθέλω (-έω) *volo*, F. ἐθελήσω. Sic

ἀλέξω (-έω) *arceo*.
αὔξω (-έω) αὐξάνω *augeo*.
ἄχθομαι (-έομαι) *oneror*.
βάλλω (-έω) *jacio*.
βόσκω (-έω) *pasco*.
βούλομαι (-έομαι) *volo*.
γίγνομαι *sum* vel *fio*.
διδάσκω *doceo*.
εἵλω, εἵλλω vel εἴλλω, ἴλλω, εἱλέω vel εἰλέω *volvo*.
ἕλκω *traho*.
ἔρομαι (-έομαι) *interrogo*.
ἔῤῥω (-έω) *abeo*.
εὕδω (-έω) *dormio*.
ἔχω (*σχω, -έω) *habeo*.
ἕψω (-έω) *coquo*.
ἵζω, καθίζω (-έω) *sedeo*, vel *sedere facio*.
κέλομαι *Poët*. (-έομαι) *jubeo*.
κερδαίνω *lucror*.
λαμβάνω *capio*.
μάχομαι (-έομαι) *pugno*.
μέλλω (-έω) *futurus sum*.
μέλω, unde Impers. μέλει, (-έω) *curæ sum*.
μένω *maneo*.
μύζω (-έω) *sugo*.
νέμω *distribuo*.
ὄζω (-έω) *oleo*.
οἴχομαι (-έομαι) *abeo*.
ὄλλυμι, *ὄλω (-έω) *perdo*.
ὀφείλω (-έω) *debeo*.
πέτομαι (-έομαι) *volo*.
τύπτω *verbero*.
χαίρω (-έω) *gaudeo*.

§ 86. Etiam Pura quædam dissyllaba simili modo formantur: ut δέω (-έω) *egeo*, F. δεήσω. Sic

δάω *Ep*. (-έω) *doceo*.
κλαίω, κλάω, (-έω) *fleo*.
λόω, λοέω *Poët*. (unde contr. λούω) *lavo*.
οἴομαι (-έομαι) *puto*.
παίω *percutio*.
ῥέω (*ῥεέω, ῥυέω) *fluo*.

§ 87. Secunda Classis.

Verba quæ literas ισκ post consonantem ante finalem ω in themate inserunt, σκ post vocalem, quæ, si sit α, aliquando in η, si ο, nonnunquam in ι, sæpius in ω mutatur; ut εὑρίσκω (*εὕρω) *invenio*, F. εὑρήσω; ἀρέσκω (*ἀρέω) *placeo*, F. ἀρέσω. Sic

ἀλάσκω *Poët.* (*ἀλεύομαι) *vito.*

ἁλίσκομαι (*ἁλόω) *capior.*

ἀμβλίσκω, ἀμβλόω *abortior.*

ἀμπλακίσκω *Poët.* (*ἀμπλάκω) *erro.*

ἀπαφίσκω (*ἄφω) *Ep. decipio.*

ἀραρίσκω *Poët.* (*ἄρω) *apto.*

βιβρώσκω (*βρόω) *edo.*

βλώσκω *Poët.* (*βλόω) *venio.*

γεγωνίσκω *Poët. clamo.*

γηράσκω, γηράω *senesco.*

γιγνώσκω (*γνόω) *novi.*

διδάσκω (*δάω) *doceo.*

διδράσκω (*δράω) *aufugio.*

ἐπαυρίσκομαι (*ἐπαύρω) *fructum percipio.*

ἡβάσκω *pubesco* (ἡβάω *pubeo*).

θνήσκω (*θάνω, θνάω) *morior.*

θρώσκω (*θόρω, θρόω) *salio.*

ἱλάσκομαι, ἵλαμαι, -έομαι, -άομαι, *propitium reddo.*

ἴσκω vel ἐΐσκω *assimilo* (εἴκω *similis sum*).

λάσκω (*λάκω) *sono.*

μεθύσκω, *ebrium reddo* (μεθύω *ebrius sum*).

μιμνήσκω (*μνάω) *in memoriam revoco.*

πάσχω (*πάθω, πήθω) *patior.*

πιπίσκω (*πίω) *potum do.*

πιπράσκω (*περάω, πράω) *vendo.*

τιτρώσκω (*τορέω, τρόω) *vulnero.*

τιτύσκω *paro* (τεύχω *fabricor*).

§ 88. Tertia Classis.

Verba quæ literam ν ante finalem ω in themate inserunt; ut τέμνω (*τέμω) *scindo*, F. τεμῶ. Sic

βαίνω (*βάω) *eo.*

δάκνω (*δάκω, δήκω) *mordeo.*

δύνω (δύω) *subeo.*

ἐλαύνω (ἐλάω) *agito.*

κάμνω (*κάμω, κμάω) *laboro.*

πίνω (*πίω) *bibo.*

τίνω (*τίω) *solvo.*

φθάνω (*φθάω) *prævenio.*

φθίνω, φθίω, *Ep. pereo, perdo.*

§ 89. Quarta Classis.

Verba quæ literas *αν* vel *αιν* ante finalem *ω* in themate inserunt; ut ἁμαρτάνω (*ἁμάρτω) *erro*, A. 2. ἥμαρτον, ὀσφραίνομαι (*ὄσφρομαι) *odoror*, A. 2. ὠσφρόμην. Sic

αἰσθάνομαι (*αἴσθομαι) *sentio*.

ἀλιταίνω *Poët.* (*ἀλίτω) *pecco*.

ἀλφάνω et -αίνω *Poët.* (*ἄλφω) *consequor*.

ἀπεχθάνομαι, *Poët.* ἔχθομαι, *invisus sum*.

αὐξάνω, αὔξω, *augeo*.

βλαστάνω (*βλάστω) *germino*.

δαρθάνω (*δάρθω) *dormio*.

ἐριδαίνω (*ἐρίδω) *rixor*.

κιχάνω (*κίχω, -ημι) *consequor*.

οἰδαίνω, -άνω, οἰδέω *tumeo*.

ὀλισθαίνω, -άνω (*ὀλίσθω) *elabor*.

ὀφλισκάνω (*ὄφλω) *debeo*.

§ 90. Quinta Classis.

Verba quæ præter literas *αν* ante finalem *ω*, literam *ν* vel *γ*, vel *μ* post primam thematis syllabam inserunt; ut λανθάνω (λάθω) *lateo*, A. 2. ἔλαθον. Sic

ἀνδάνω (ἅδω) *placeo*.

ἐρυγγάνω, ἐρεύγομαι, *eructo*.

θιγγάνω (*θίγω) *tango*.

λαγχάνω (*λάχω, λήχω) *sortior*.

λαμβάνω (*λάβω, λήβω) *capio*.

μανθάνω (*μάθω, μήθω) *disco*.

πυνθάνομαι, *Poët.* πεύθομαι, *sciscitor*.

τυγχάνω (τεύχω) *sum* vel *consequor*.

χανδάνω (*χάδω, χήδω, χάνδω) *contineo*.

§ 91. Sexta Classis.

Verba quæ syllabam *νε* ante finalem *ω* in themate inserunt; ut *κυνέω* (*κύω*) *osculor*, F. *κῦσω*. Sic

ἀμπισχνέομαι (*ἴσχομαι, ἔχομαι) *circuminduor*.
βυνέω (*βύω*) *obturo*.
ἱκνέομαι, *Ep*. *ἵκω*, *venio*.
ὑπισχνέομαι, *vide* *ἀμπισχνέομαι*.

§ 92. Septima Classis.

Verba pura partim formata quasi impura, ejiciendo literam *α* vel *ε* ante finalem *ω*; ut *δοκέω* (**δόκω*) *videor*, F. *δόξω*. Sic

ἀχέω (**ἄχω*) *doleo*.
βρυχάομαι (*βρύχομαι*) *frendeo*.
γαμέω (**γάμω*) *duco uxorem*.
γηθέω (**γήθω*) *gaudeo*.
δαμάω *Ep*. (*δάμω*) *domo*.
δουπέω *Poët*. (**δούπω*) *sono*.
καλέω (**κάλω*) *voco*.
κτυπέω (**κτύπω*) *strepo*.
κυρέω *Ion*. et *Poët*. (**κύρω*) *sum* vel *consequor*.
μηκάομαι (**μήκομαι*) *balo*.
μυκάομαι (*μύκομαι*) *mugio*.
ξυρέω (*ξύρομαι*) *rado*.
πατέομαι (**πάτομαι*) *vescor*.
ῥιγέω *Poët*. (**ῥίγω*) *horreo*.
στυγέω (**στύγω*) *odi*.
ὠθέω (**ὤθω*) *pello*.

Obs. 1. Huc accedant nonnulla verba pura apud *Poëtas* reperta, quæ literam *ι* ante finalem *ω* in themate inserunt; ut *δαίω* (**δάω*) *divido* F. *δάσομαι*. Sic

ἀγαίομαι *Ep*. et *Ion*., *ἀγάομαι* *Ep*. *invideo*.
δαίω *Poët*. (**δάω*) *incendo*.
μαίομαι *Poët*. (**μάω*) *cupio*.
ναίω *Poët*. (**νάω*) *habito*.

Obs. 2. Adde etiam quæ primam literam thematis reduplicant cum *ι*; ut *τιτράω* (**τράω*) *perforo*. Vid. not. p. 59.

§ 93. *Verborum Formatione Anomalorum Synopsis Alphabetica.*

ἀγαίομαι *Ep.* et *Ion.*, ἀγάομαι *Ep.*, *invideo*, F. ἀγᾰσομαι, A. 1. ἠγᾰσάμην. *Vid.* ἄγαμαι p. 97.

αἰσθάνομαι (*αἴσθομαι) *sentio*, A. 2. ᾐσθόμην†, unde F. αἰσθήσομαι.

ἀλέξω (-έω) *arceo*, A. 1. ἠλεξάμην, F. ἀλεξήσω.

A. 2. *Poët.* (ab *ἀλέκω, ἄλκω) cum Reduplic. ἤλαλκον, unde F. ἀλαλκήσω.

ἁλίσκομαι (*ἁλόω) *capior*, F. ἁλώσομαι, A. 2. ἑᾱλων et

---

† Quædam sunt Aorista Secunda, præsertim Verborum in άνω vel αίνω, a quibus, tanquam a novo themate in έω, conjugatio oritur in -ήσω, -ηκα; sic ἀμπλακίσκω *erro* Aor. 2. ἤμπλακον Fut. ἀμπλακήσω

αἰσθάνομαι *sentio*,	ᾐσθόμην,	αἰσθήσομαι
ἀλιταίνω *pecco*,	ἤλιτον,	ἀλιτήσω
ἁμαρτάνω *erro*,	ἥμαρτον,	ἁμαρτήσομαι
ἁνδάνω *placeo*,	ἕαδον,	ἁδήσω
ἀπαφίσκω *decipio*,	ἤπαφον,	ἀπαφήσω
ἀπεχθάνομαι *invisus sum*,	ἠχθόμην,	ἀπεχθήσομαι
ἀκαχίζω *vexo*,	ἤκαχον,	ἀκαχήσω
βλαστάνω *pullulo*,	ἔβλαστον,	βλαστήσω
γίγνομαι *nascor*,	ἐγενόμην,	γενήσομαι
δαρθάνω *dormio*,	ἔδαρθον,	δαρθήσομαι
*δρέμω *curro*,	ἔδραμον,	δεδράμηκα
ἐπαυρίσκομαι *fruor*,	ἐπηυρόμην,	ἐπαυρήσομαι
ἔρομαι *interrogo*,	ἠρόμην,	ἐρήσομαι
εὑρίσκω *invenio*,	εὗρον,	εὑρήσω
κέλομαι *jubeo*,	ἐκλόμην,	κεκλήσομαι
κιχάνω *consequor*,	ἔκιχον,	κιχήσομαι
λάσκω *sono*,	ἔλακον,	λακήσω
μανθάνω *disco*,	ἔμαθον,	μαθήσομαι
ὀλισθαίνω *elabor*,	ὤλισθον,	ὀλισθήσω
ὀσφραίνομαι *odoror*,	ὠσφρόμην,	ὀσφρήσομαι
ὀφείλω *debeo*,	ὤφελον,	ὀφειλήσω
ὀφλισκάνω *debeo*,	ὦφλον,	ὀφλήσω
πείθω *persuadeo*,	ἔπιθον	πιθήσω
ῥέω *fluo*,	ἐῤῥύην,	ῥυήσομαι
*σχω *habeo*,	ἔσχον,	σχήσω
τυγχάνω *consequor*,	ἔτυχον,	τετύχηκα
χαίρω *gaudeo*,	ἐχάρην,	κεχάρηκα.

ἥλων, P. ἑάλωκα et ἥλωκα. *Vid.* § 53. (*b.*) *Obs.* 7. Tempora Activæ vocis suppeditat verbum *αἱρέω*.

A. 2. Opt. ἁλοίην, *vide* § 81. (*a.*) *Hom.* ἁλῴην.

ἀλύσκω *Poët.* (ἀλεύομαι) *vito*, F. ἀλύξω, A. 1. ἤλυξα.

ἀλιταίνω *Poët.* (*ἀλίτω) *pecco*, A. 2. ἤλιτον, unde F. ἀλιτήσω, *vide not.* p. 109.

Part. Perf. (vel Aor. per *Sync.*) *Ep.* ἀλιτημένος.

ἀλφάνω et -αίνω *Poët.* (*ἄλφω) *consequor*, A. 2. ἦλφον.

ἁμαρτάνω (*ἁμάρτω) *erro*, A. 2. ἥμαρτον, unde F. ἁμαρτήσομαι, P. ἡμάρτηκα, *vide not.* p. 109.

A. 2. *Ep.* per Metath. ἤμβροτον (cum Spiritu leni) β insertâ, et α mutatâ in ο.

ἀμβλίσκω, ἀμβλόω *abortior*, F. ἀμβλώσω, P. ἤμβλωκα.

ἀμπισχνέομαι (*ἴσχομαι, ἔχομαι) *circuminduor*, A. 2. ἠμπεσχόμην, *vide* § 54. *Obs.* 3.; F. ἀμφέξομαι. Sic ὑπισχνέομαι, *Ion.* ὑπίσχομαι, *promitto*, A. 2. ὑπεσχόμην, F. ὑποσχήσομαι, P. ὑπέσχημαι.

ἀμπλακίσκω *Poët.* (*ἀμπλάκω) *erro*, formatum ab A. 2. ἤμπλακον (vel ἤπλακον), unde F. ἀμπλακήσω. *Vide not.* p. 109.

ἁνδάνω *Ion.* et *Poët.* (*ἅδω, *conf.* ἥδομαι) *placeo*, A. 2. ἕᾰδον, *Hom.* cum Digamm. εὔαδον, P. ἕᾱδα, *vide* § 53. (*b.*) *Obs.* 7; F. ἁδήσω, *vide not.* p. 109.

Imperf. *Herod.* ἑάνδανον, *Hom.* ἑήνδανον et ἥνδανον.

ἀπαφίσκω *Ep.* (*ἄφω, cum Redupl. *ἀπάφω, unde recentius ἀπατάω) *decipio*, A. 2. ἤπαφον, unde F. ἀπαφήσω, *vide not.* p. 109. *Conf.* ἀμπλακίσκω.

ἀπεχθάνομαι, *Poët.* ἔχθομαι, *invisus sum*, A. 2. ἀπηχθόμην, unde F. ἀπεχθήσομαι, *vide not.* p. 109, P. P. ἀπήχθημαι.

ἀραρίσκω *Poët.* (*ἄρω, cum Reduplic. *vide* ἀπαφίσκω) *apto*, F. ἄρσω, A. 1. ἦρσα, *vid.* § 47. (*d.*) A. 2. cum Reduplic. ἤρᾰρον, P. ἄρηρα, *Att.* ἄρᾱρα. *Conf.* § 68. *Obs.* 3.

P.P. *Ep.* ἀρήρεμαι. A. 2. M. Part. per *Sync.* ἄρμενος.

ἀρέσκω (*ἀρέω) *placeo*, F. ἀρέσω, A. 1. ἤρεσα, P.P. ἤρεσμαι. *Conf. Verb. præced.*

αὐξάνω, αὔξω *augeo*, F. αὐξήσω, A. 1. ηὔξησα, P. ηὔξηκα, κ.τ.λ., tanquam a themate in έω, *vide not.* p. 109.

ἀχέω, (*ἄχω) *doleo.* Præs. M. ἄχομαι vel ἄχνυμαι, A. 2. cum reduplic. ἤκαχον, unde F. ἀκαχήσω, *vid. not.* p. 109; A. 1. ἠκάχησα, et novum thema ἀκαχίζω *vexo*, P.P. ἀκήχεμαι et per Metathesin quantitatis ἀκάχημαι. Infin. ἀκαχῆσθαι.

ἄχθομαι (-έομαι) *oneror*, F. ἀχθέσομαι. *Conf.* § 47. (*e.*) 3. A. 1. ἠχθέσθην.

βαίνω (*βάω, cujus α producitur in αι, *conf.* ἐλαύνω) *eo*, F. βήσομαι, P. βέβηκα, A. 1. ἔβησα *ire feci*, *vide* § 94. (*b.*) A. 2. ἔβην, *vide* § 81. (*a.*) P.M. *βέβαα, Pl. βέβαμεν, *vide* § 81. (*b.*) P.P. βέβαμαι in compositis, ut παραβέβᾰμαι; A. 1. P. παρεβᾰθην, Verb. Adj. βατὸς.

F. *Dor.* βᾰσεῦμαι, Aor. M. *Ep.* ἐβήσετο et -ατο, Imperat. βήσεο.

βάλλω (-έω) *jacio*, F. interdum βαλλήσω, et A. 1. ἐβάλλησα, vulgò F. βαλῶ, A. 2. ἔβαλον, P. per Metath. βέβληκα, P.P. βέβλημαι, *vide* § 84.

A. 2. *Ep.* ἔβλην, Med. ἐβλήμην, *vide* § 81. (*a.*); Fut. βλήσομαι; P.P. βεβόλημαι.

βιβρώσκω (*βρόω, cum præfix. βι, *vid. not.* p. 59.) *edo*, P. βέβρωκα, P.P. βέβρωμαι, A. 1. ἐβρώθην. Reliqua Tempora suppeditat verbum ἐσθίω, *vid.* p. 102.

A. 2. *Ep.* ἔβρων. Perf. Part. βεβρὼς, *vid.* § 81. (*b.*)

βλαστάνω (*βλάστω) *germino*, A. 2. ἔβλαστον, unde F. βλαστήσω, *vide not.* p. 109, Aor. 1. ἐβλάστησα, P. ἐβλάστηκα.

βλώσκω *Poët.* (*βλόω, *μλόω, per *Metath.* a *μόλω) *venio*, A. 2. ἔμολον, F. μολοῦμαι, P. μέμβλωκα.

βόσκω (-έω) *pasco*, F. βοσκήσω, A. 1. ἐβόσκησα.

βούλομαι (-έομαι) *volo*, F. βουλήσομαι, P.P. βεβούλημαι

βρυχάομαι (βρύχομαι) *frendeo*, P. M. *Poët.* βέβρῡχα, cum vi Præsentis, F. βρυχήσομαι.

βυνέω (βύω) *obturo*, F. βῡσω, A. 1. ἔβῡσα, P. P. βέβυσμαι, A. 1. P. ἐβύσθην.

γαμέω (*γάμω) *duco uxorem*, A. 1. ἔγημα, P. γεγάμηκα.

γεγωνίσκω *Poët.* *clamo*, P. M. γέγωνα cum vi Præsentis unde novum thema γεγωνέω, F. γεγωνήσω.

γηθέω (*γήθω) *gaudeo*, P. M. γέγηθα, F. γηθήσω.

γηράσκω, γηράω *senesco*, F. γηράσομαι, A. 1. ἐγήρᾱσα, A. 2. ἐγήρᾱν, Inf. γηρᾶναι, *vid.* § 81. (*a.*)

γίγνομαι, per Sync. pro γιγένομαι (*γένομαι cum præfix. γι, *vide not.* p. 59.) *sum* vel *fio*, A. 2. ἐγενόμην, P. M. γέγονα, F. γενήσομαι, P.P. γεγένημαι, A. 1. apud *recent.* ἐγενήθην.

Præs. *Ep.* γείνομαι, A. 1. M. ἐγεινάμην *genui*, Perf. *Poët.* Plur. γέγαμεν, κ.τ.λ. *vide* § 81. (*b.*) A. 2. *Poët.* ἔγεντο per Sync. pro ἐγένετο.

γιγνώσκω (*γνόω, cum præfix. γι, *vid. not.* p. 59.) *novi*, F. γνώσομαι, A. 2. ἔγνων, *vid.* § 81. (*a.*) P. ἔγνωκα, P.P. ἔγνωσμαι. Verb. Adj. γνωτὸς et -στὸς. *Conf.* § 82.

δαίω *Poët.* (*δάω) *divido*, F. δᾰσομαι, P.P. δέδασμαι, A. 1. M. ἐδᾰσάμην.

δαίω *Poët.* (*δάω) *incendo*, A. 2. P. ἐδάην, P. M. δέδηα.

δάκνω (*δάκω, δήκω) *mordeo*, A. 2. ἔδακον, F. δήξομαι, P. δέδηχα, P. P. δέδηγμαι, A. 1. P. ἐδήχθην.

δαμάω *Ep.* (δάμω) *domo*, A. 2. ἔδαμον, A. 2. Pass. ἐδάμην.

δαρθάνω (*δάρθω) *dormio*, A. 2. ἔδαρθον, F. δαρθήσομαι, *vide not.* p. 109, P. δεδάρθηκα.

A. 2. *Poët.* per Metath. ἔδραθον.

*δάω *Ep.* (-έω) *doceo*, A. 2. P. ἐδάην. Subj. δαῶ, *Ep.* δαείω. Inf. δαῆναι *Ep.* δαήμεναι, F. δαήσομαι, P.P. δεδάημαι.

δέω, unde Impers. δεῖ, (-έω) *egeo*, F. δεήσω, A. 1. ἐδέησα.

διδάσκω (*δάω cum præfix. δι, *vid. not.* p. 59.) *doceo* F. διδάξω, P. δεδίδαχα.

'ut. *Poët.* διδασκήσω.

διδράσκω (*δράω, cum præfix. δι, *vid. not.* p. 59.) *aufugio*, F. δράσομαι, A. 1. ἔδρᾱσα, A. 2. ἔδρᾱν, *vid.* § 81. (*a.*) P. δέδρακα.

δοκέω (*δόκω) *videor*, F. δόξω, A. 1. ἔδοξα, P.P. δέδογμαι, F. *Poët.* δοκήσω, (*Conf.* ὤσω et ὠθήσω ab ὠθέω,) A. 1. ἐδόκησα, P.P. δεδόκημαι.

δουπέω, *Poët.* (*δούπω) *sono*, P. M. δέδουπα, F. δουπήσω, A. 1. ἐδούπησα.

δύνω (δύω) *subeo*, F. δῡσω, A. 1. ἔδῡσα, A. 2. ἔδῡν, *vide* § 81. (*a.*); P. δέδῡκα, P.P. δέδῠμαι, A. 1. P. ἐδῠθην, *vide* § 61. *Obs.* 3.

Aor. M. *Ep.* ἐδύσετο, Imperat. δύσεο, Part. δυσόμενος. Conf. ἐβήσετο a βαίνω.

ἐθέλω (-έω) *volo*, F. ἐθελήσω, A. 1. ἠθέλησα, P. ἠθέληκα· Conf. θέλω.

εἵλω, εἵλλω vel εἴλλω, ἴλλω, εἱλέω vel εἰλέω, *volvo*, F. εἱλήσω, P.P. εἴλημαι.

Præter Præs. et Imperf. *Homerus* reliqua Tempora deducit ab ἔλω, sic A. 1. ἔλσα, P.P. ἔελμαι, A. 2. Pass. ἐάλην, Inf. ἀλῆναι, Part. ἀλείς.

ἐλαύνω (ἐλάω, cujus α producitur in αυ, *conf.* βαίνω) *agito*, F. ἐλᾰσω, *vide* § 47. (*e.*); A. 1. ἤλᾰσα, P. ἐλήλᾰκα, P.P. ἐλήλᾰμαι, *vide* § 61. *Obs.* 3.; A. 1. P. ἠλᾰθην. Verb. Adj. ἐλατὸς.

Perf. P. *non-Att.* ἐλήλασμαι, A. 1. P. ἠλάσθην.

ἕλκω *traho*.

(έω) F. *Hom.* ἑλκήσω, A. 1. ἥλκησα.

ἐπαυρίσκομαι (*ἐπαύρω) *fructum percipio*, A. 2. ἐπηῦρον, unde F. ἐπαυρήσομαι, A. 2. M. ἐπηυρόμην, *vid. not.* p. 109.

ἐριδαίνω (*ἐρίδω, -εω) *rixor*, F. ἐριδήσω, A. 1. M. Inf. ἐρῑδήσασθαι.

ἔρομαι (-έομαι) *interrogo*, A. 2. ἠρόμην, unde F. ἐρήσομαι. Reliqua Tempora suppeditat verbum ἐρωτάω.

Præs. *Ion.* εἴρομαι, F. εἰρήσομαι.

ἔῤῥω (-έω) *abeo*, F. ἐῤῥήσω, A. 1. ἤῤῥησα.

ἐρυγγάνω, ἐρεύγομαι *eructo*, A. 2. ἤρυγον, F. ἐρεύξομαι.

εὕδω (-έω) *dormio*, F. εὑδήσω.

εὑρίσκω (*εὕρω) *invenio*, A. 2. εὗρον, unde F. εὑρήσω, *vid. not.* p. 109. P. εὕρηκα, P. P. εὕρημαι, A. 1. P. εὑρέθην, *vid.* § 64. *Obs.* 2. Verb. Adj. εὑρετὸς, et -έος.

ἔχω (*σχω, -έω) *habeo*, A. 2. ἔσχον ; F. σχήσω, *vulgo* ἕξω, P. ἔσχηκα, P.P. ἔσχημαι, A. 1. P. ἐσχέθην. *Conf.* § 64. *Obs.* 2. Verb. Adj. σχετὸς et ἑκτὸς, -έος.

A. 2. *Poët.* ἐσχεθον, tanquam a *σχέθω ; Perf. *Ep.* (*ὄχα, ὦχα cum Reduplic. ὄκωχα) per Metath. ὄχωκα. *Conf.* οἴχωκα ab οἴχομαι.

ἕψω (-έω) *coquo*, F. ἑψήσω, Verb. Adj. ἑφθὸς, ἑψητὸς et ἑψητέος.

ἡβάσκω *pubesco* (ἡβάω *pubeo*), F. ἡβήσω, A. 1. ἥβησα.

θέλω (-έω) *volo*, F. θελήσω, A. 1. ἐθέλησα. Conf. ἐθέλω.

θιγγάνω (*θίγω) *tango*, A. 2. ἔθιγον, F. θίξομαι.

θνήσκω (*θάνω, per *Metath.* θνάω) *morior*, A. 2. ἔθανον, F. θανοῦμαι, P. τέθνηκα, Plur. τέθναμεν, κ.τ.λ. *vid.* § 81. (*b.*)

θρώσκω (*θόρω, per *Metath.* θρόω) *salio*, A. 2. ἔθορον, F. θοροῦμαι, P. M. τέθορα.

ἵζω, καθίζω (-έω) *sedere facio* vel *sedeo*, F. καθιῶ, F. M. καθιζήσομαι.

ἱκνέομαι, *Ep.* ἵκω, *venio*, F. ἵξομαι, P.P. ἷγμαι, A. 2. ἱκόμην, unde *Poët.* per *Sync.* ἷκτο, et Part. ἵκμενος.

ἱλάσκομαι, ἵλαμαι -έομαι -άομαι, *propitium reddo*, F. ἱλᾰσομαι, A. 1. ἱλασάμην.

Imperat. *Ep.* ἵληθι *Dor.* ἵλᾰθι *propitius sis*, tanquam ab ἵλημι.

κάμνω (*κάμω, per Metath. κμάω) *laboro*, F. καμοῦμαι, A. 2. ἔκαμον, P. κέκμηκα, Part. κεκμηὼς, Gen. -ότος et -ῶτος, *vide* § 81. (*b.*)

κέλομαι *Poët.* (-έομαι) *jubeo*, A. 2. (ἐκελόμην per Sync. ἐκλόμην) cum Reduplic. ἐκεκλόμην, F. κελήσομαι, *vide not.* p. 109, A. 1. ἐκελησάμην.

κερδαίνω *lucror*.

(*κέρδω -έω) F. *Ion.* κερδήσομαι.

κιχάνω (*κίχω -ημι) *consequor*, A. 2. ἔκιχον, unde F. κιχήσομαι, *vide not.* p. 109.

Præs. Subj. *Ep.* (κιχῶ) κιχείω, Opt. κιχείην, Inf. κιχῆναι, Part. κιχείς, Imperf. ἐκίχην.

κλαίω, *Att.* κλάω (-έω) *fleo*, F. -ήσω, vulgò κλαύσομαι, A. 1. ἔκλαυσα, P.P. κέκλαυμαι et -σμαι. Verb. Adj. κλαυτὸς -στὸς -στέος.

κτυπέω (*κτύπω) *strepo*, A. 2. ἔκτυπον, F. κτυπήσω, A. 1. ἐκτύπησα.

κυνέω (κύω) *osculor*, F. κῦσω, A. 1. ἔκῦσα. Sed προσκυνέω, -ήσω, A. 1. προσεκύνησα, et *Poët.* quoque προσέκυσα.

κῠρέω *Ion.* et *Poët.* (*κῦρω) *sum* vel *consequor*, Imperf. ἔκῦρον, F. κύρσω et κυρήσω, A. 1. ἔκυρσα et ἐκύρησα, *vide* § 47. (*d.*)

λαγχάνω (*λάχω, λήχω) *sortior*, A. 2. ἔλαχον, F. λήξομαι, P. εἴληχα et λέλογχα (tanquam a *λέγχω, *conf.* πέπονθα a πένθω sub voc. πάσχω), P.P. εἴληγμαι, *vide* § 59. *Obs.* 2.

Fut. *Ion.* λάξομαι, A. 2. *Ep.* λέλαχον, *vide* § 66. *Obs.* 3.

λαμβάνω (*λάβω, λήβω) *capio*, A. 2. ἔλαβον, F. λήψομαι, P. εἴληφα, P.P. εἴλημμαι et λέλημμαι, *vide* § 59. *Obs.* 2; A. 1. P. ἐλήφθην.

Perf. *Ion.* λελάβηκα, F. *Dor.* λαψοῦμαι, *Ion.* λάμψομαι (tanquam a λάμβω). P.P. λέλαμμαι, A. 1. P. ἐλάμφθην. Verb. Adj. λαμπτέος.

λανθάνω (*λάθω) λήθω *lateo*, A. 2. ἔλαθον, F. λήσω, P.M. λέληθα, P.P. λέλησμαι *oblitus sum*.

λάσκω (*λάκω) *sono*, A. 2. ἔλᾰκον; unde F. λακήσω, A. 1. ἐλάκησα *vid. not.* p. 109; P. M. λέλᾱκα, unde novum thema λᾱκέω *Dor.*, ληκέω *Ion.* *vide sub* γεγωνίσκω, p. 111.

λόω, λούω *Poët.* (unde contr. λούω, F. λούσω,) *lavo*.

A. 1. *Hom.* (ἐλόεσα) Inf. λοέσσαι. F.M. λοέσσομαι.

μαίομαι *Poët.* (*μάω) *cupio*, F. μᾰσομαι, A. 1. ἐμᾰσάμην.

μανθάνω (*μάθω, μήθω) *disco*, A. 2. ἔμαθον, F. μαθήσομαι, *vide not.* p. 109, P. μεμάθηκα.

Fut. M. *Dor.* μαθεῦμαι pro -οῦμαι, tanquam a μαθέσομαι.

μάχομαι (-*έομαι*) *pugno*, F. *μαχοῦμαι*, A. 1. *ἐμαχεσάμην*, P.P. *μεμάχημαι*. Verb. Adj. *μαχετέος* et -*ητέος*.

μεθύσκω *ebrium reddo*, *μεθύω* *ebrius sum*, F. *μεθῦσω*, A. 1. *ἐμέθῦσα*.

μέλλω (-*έω*) *futurus sum*, F. *μελλήσω*, A. 1. *ἐμέλλησα*.

μέλω, unde Impers. *μέλει*, (-*έω*) *curæ sum*, F. *μελήσω*, A. 1. *ἐμέλησα*, P. *μεμέληκα*.

Perf. M. *Ep.* *μέμηλα*, P.P. (*μεμέληται*) *μέμβλεται*.

μένω *maneo*, P. *μεμένηκα*, *vide* § 58. *Obs.* 3. (*c.*)

μηκάομαι (**μήκομαι*) *balo*, A. 2. *ἔμακον*, P. *μέμηκα*.

μιμνήσκω (**μνάω*, cum prefix. *μι*, *vid. not.* p. 59.) *in memoriam revoco*, F. *μνήσω*, A. 1. *ἔμνησα*, P.P. *μέμνημαι*, A. 1. P. *ἐμνήσθην*, *vid.* § 64. *Obs.* 1.

μύζω (-*έω*) *sugo*, F. *μυζήσω*.

μυκάομαι (**μύκομαι*) *mugio*, A. 2. *ἔμυκον*, P. *μέμῡκα*.

ναίω *Poët.* (**νάω*) *habito*, A. 1. *ἔνᾰσα*, *ἔνασσα* *habitare feci*. *Conf.* § 94. (*b.*) F. M. *νάσσομαι*, A. 1. M. *ἐνασσάμην*, A. 1. P. *ἐνάσθην*.

νέμω *distribuo*, P. *νενέμηκα*, *vide* § 58. *Obs.* 3. (*c.*)

ξυρέω (*ξύρομαι*) *rado*, A. 1. M. *ἐξυράμην*, P.P. *ἐξύρημαι*.

ὄζω (*έω*) *oleo*, F. *ὀζήσω*, A. 1. *ὤζησα*, P. M., cum vi Præsentis, *ὄδωδα*.

οἰδαίνω, -*άνω*, *οἰδέω* *tumeo*, F. *οἰδήσω*.

οἴομαι (-*έομαι*) *puto*, F. *οἰήσομαι*, A. 1. *ᾠήθην*.

Præs. *Ep.* *ὀΐω*, *ὀΐομαι*, A. 1. *ὠϊσάμην* et *ὠΐσθην*.

οἴχομαι (-*έομαι*) *abeo*, F. *οἰχήσομαι*, P.P. *ᾤχημαι* tantum in compositis, ut *παρῴχημαι*.

Perf. *Ep.* et *Att. Poët.* (*οἶχα* cum Reduplic. *οἴκωχα*) per Metath. *οἴχωκα*. Conf. *ὄχωκα* ab *ἔχω*.

ὀλισθαίνω, -*άνω*, (**ὀλίσθω*) *elabor*, A. 2. *ὤλισθον*, F. *ὀλισθήσω*, P. *ὠλίσθηκα*, *vide not.* p. 109.

ὄλλυμι, **ὄλω* (-*έω*) *perdo*, A. 1. *ὤλεσα*, P. cum reduplic. *ὀλώλεκα*, F. *ὀλῶ*, F. M. *ὀλοῦμαι*, A. 2. M. *ὠλόμην*, P. M. *ὄλωλα*. *Vide* § 68. *Obs.* 3.

ὀσφραίνομαι (*ὄσφρομαι) *odoror*, A. 2. ὠσφρόμην, F. ὀσφρήσομαι, *vide not*. p. 106.

A. 1. *Ion*. ὠσφράμην.

ὀφείλω (-έω) *debeo*, A. 2. ὤφελον, F. ὀφειλήσω, *vide not*. p. 109. A. 1. ὠφείλησα. *Conf*. ὀφλισκάνω.

ὀφλισκάνω (*ὄφλω) *debeo*, A. 2. ὦφλον, F. ὀφλήσω, *vide not*. p. 109. P. ὤφληκα. *Conf*. ὀφείλω.

παίω *percutio*,

(-έω) F. *Att*. παιήσω.

πάσχω, pro πάθσκω, (*πάθω, πήθω) *patior*, A. 2. ἔπαθον; F. πείσομαι, et P.M. πέπονθα† a *πένθω. Verb. Adj. παθητὸς.

Perf. 2. Pl. *Hom*. πέποσθε pro πεπόνθατε, Part. πεπᾰθὼς; A. 1. Part. *Æschyl*. πήσας.

πατέομαι (*πάτομαι) *vescor*, A. 1. ἐπασάμην, P.P. πέπασμαι.

πέτομαι (-έομαι) *volo*, F. πετήσομαι, vulgo πτήσομαι, A. 2. per Sync. ἐπτόμην, P. πεπότημαι a ποτάομαι.

De alterâ formâ Aoristi Secundi Act. ἔπτην, Med. ἐπτάμην, *vid*. § 81. (*a*.)

πίνω (*πίω) *bibo*, F. πῖομαι, A. 2. ἔπιον, Imperat. πῖθι, *vide* § 81. (*a*.) ;——(*πόω), P. πέπωκα, P.P. πέπομαι, A. 1. P. ἐπόθην. Verb. Adj. ποτὸς, et -έος.

A. 2. Imperat. *Poët*. πίε.

πιπίσκω (*πίω, cum præfix. πι, *vid. not*, p. 59.) *potum do*, F. πῖσω, A. 1. ἔπῖσα.

πιπράσκω (*περάω, per *Sync*. πράω, cum præfix. πι, *vid. not*. p. 59.) *vendo*, P. πέπρᾱκα, P.P. πέπρᾱμαι.

πυνθάνομαι, *Poët*. πεύθομαι, *sciscitor*, F. πεύσομαι, A. 2. ἐπυθόμην, P.P. πέπυσμαι, ὕσαι, κ.τ.λ. Verb. Adj. πευστὸς et -έος.

ῥέω (*ῥεέω, ῥυέω) *fluo*, vulgò F. ῥεύσομαι, A. 1. ἔῤῥευσα.

Att. A. 2. ἐῤῥύην, F. ῥυήσομαι, P. ἐῤῥύηκα.

ῥιγέω *Poët*., (*ῥίγω) *horreo*, P.M. ἔῤῥῖγα, F. ῥιγήσω.

---

†*Conf*. σπείσω a σπένδω; χείσομαι, κέχανδα a *χάνδω, χανδάνω,

στυγέω (*στύγω) *odi*, A. 1. *Ep.* ἔστυξα, A. 2. ἔστυγον, F. στυγήσω, A. 1. ἐστύγησα.

τέμνω (*τέμω, per Metath. τμέω, *conf.* § 84.), F. τεμῶ, A. 2. ἔτεμον et ἔταμον, P. τέτμηκα, P.P. τέτμημαι, A. 1. P. ἐτμήθην.

Præs. *Ion.* τάμνω, *Ep.* τμήγω, A. 1. ἔτμηξα, A. 2. ἔτμαγον.

τίνω (*τίω) *solvo*, F. τίσω, A. 1. ἔτισα, P. τέτικα, P.P. τέτισμαι, A. 1. P. ἐτίσθην.

Præs. *Ion.* τίνυμι.

τιτράω (*τράω) *perforo*, F. τρήσω, P. τέτρηκα. *Vid. not.* p. 59.

τιτρώσκω (*τορέω, per *Sync.* τρόω, cum præfix. τι, *vid. not.* p. 59.) *vulnero*, F. τρώσω, PP. τέτρωμαι.

τυγχάνω (τεύχω) *sum* vel *consequor*, F. τεύξομαι, A. 2. ἔτυχον, P. τετύχηκα, *vide not.* p. 109. A. 1. *Ep.* ἐτύχησα.

τύπτω *verbero*,

(-έω) F. *Att.* τυπτήσω, P.P. τετύπτημαι, Verb. Adj. τυπτητέος.

ὑπισχνέομαι, *vide* ἀμπισχνέομαι.

φθάνω (*φθάω) *prævenio*, F. φθήσομαι, A. 1. ἔφθᾰσα, A. 2. ἔφθην, *vide* § 81. (*a.*); P. ἔφθᾰκα.

Fut. *Dor.* φθαξῶ, A. 1. ἔφθαξα, A. 2. M. *Ep.* ἐφθάμην.

φθίνω, φθίω *Ep.*, *pereo*, *perdo*, F. φθίσω, A. 1. ἔφθισα, P.P. ἔφθιμαι, A. 2. M. ἐφθίμην. Verb. Adj. φθιτὸς.

χαίρω (-έω) *gaudeo*, A. 2. ἐχάρην, F. χαιρήσω, P. κεχάρηκα. Verb. χαρτὸς.

A. 1. M. *Ep.* χήρατο, A. 2. cum Redupl. κεχαρόμην, P.P. Part. *Eurip.* κεχαρμένος, Fut. *Ep.* cum. Redupl. κεχαρήσω.

χανδάνω (*χάδω, χήδω, χάνδω) *contineo*, A. 2. ἔχαδον, P. κέχανδα, F. χείσομαι, (*Conf.* ἔπαθον, πέπονθα, πείσομαι a πάσχω, σπείσω a σπένδω).

ὠθέω (*ὤθω) *pello*, F. ὤσω et ὠθήσω, (*Conf.* δόξω et δοκήσω a δοκέω,) P. ἔωκα, § 53. (*b.*) *Obs.* 7. P.P. ἔωσμαι, A. 1. ἐώσθην.

§ 94. Anomala Significatione.

(*a.*) Quædam sunt Verba Transitiva, quæ in Perfecto, Pluperfecto et Aoristo Secundo Vocis Activæ vim Intransitivam sive Passivam habent; ut Transitiva *στάω, ἵστημι *statuo*, στήσω, ἔστησα; Intransitiva ἔστηκα, ἔστην.

Sic	*Transitiva.*		*Intransitiva.*	
δύω *subdo*,	δύσω,	ἔδῡσα	δέδῡκα,	ἔδῡν
*σβέω *exstinguo*,	σβέσω	ἔσβεσα	ἔσβηκα,	ἔσβην
*σκλάω *exsicco*	σκλήσομαι,		ἔσκληκα,	ἔσκλην
φύω *gigno*,	φῡσω,	ἔφῡσα	πέφῡκα,	ἔφυν.
ἐρείπω *everto*,	ἐρείψω,		ἐρήριπα *Poët.*	ἤριπον *Poët.*

His addi potest Radix *ἁλόω, cujus Perfectum et Aoristum Secundum formæ Activæ vim Passivam habent. *Vid.* § 53. (*b.*) *Obs.* 7. et § 82. sub voc. αἱρέω.

(*b.*) Pauca Verba in ceteris Intransitiva, in Futuro et Aoristo Primo vim Transitivam habent; ut Intransitiva *βάω, βαίνω *eo*, βέβηκα, ἔβην; Transitiva βήσω, ἔβησα.

Sic	*Intransitiva.*	*Transitiva.*	
μεθύω *ebrius sum*,		μεθύσω ἐμέθυσα.	
ναίω *habito*,	Intransitiva.	(ἔνασα) ἔνασσα *Ep.*	Transitiva.
φθίω *Ep. pereo*		φθίσω ἔφθισα	

(*c.*) Nonnulla verba sunt, quorum Præsens Perfecti vim habet; ut ἥκω *veni*, οἴχομαι *perii*.

(*d.*) Nonnulla etiam sunt quorum Perfectum vim Præsentis habet; ut οἶδα *novi*.

Sic ἄνωγα *jubeo*, ἔοικα *videor*, κέκτημαι *possideo*.

(*e.*) Futura Media, quæ vim Activorum habent. *Vide supra*, § 56. *Obs.* 4.

INDECLINABILIA.

PRÆPOSITIONES. (Lat. Gr. § 88—93.)

§ 95. Præpositiones sunt octodecim, quæ in tres classes dividuntur, prout singulæ vel unum, vel duos, vel tres casus regunt.

(*a.*) Octo unum casum regunt, videlicet

Genitivum	Dativum	Accusativum.
ἀντὶ *against*	ἐν *in*	ἀνὰ *up*
ἀπὸ *ab*	σὺν, ξὺν *cum*	εἰς, ἐς *into*
ἐκ, ἐξ *ex*		[ὡς *to*]
πρὸ *pro*		

(*b.*) Quatuor binos casus regunt, Genitivum et Accusativum, viz.

διὰ *per* κατὰ *down* μετὰ *with* ὑπὲρ *super*

(*c.*) Reliquæ sex ternos casus regunt, Genitivum, Dativum, et Accusativum, viz.

ἀμφὶ *about*	παρὰ *beside*	πρὸς *from*
ἐπὶ *upon*	περὶ *around*	ὑπὸ *sub*

Plura de Præpositionum vi et usu vide in Syntaxi.

ADVERBIA. (Lat. Gr. § 81—84.)

§ 96. Adverbia fere omnia derivativa sunt (*Vid. infrà*, p. 130.), nonnulla verò primaria; ut

νῦν *nunc* οὐ *non* ἐκεῖ *illic* ἅλις *satis.*

Adverbia sæpe abjiciunt ς; ut

ἀτρέμας et -μα *quietè*	πολλάκις et -κι *sæpe*
ἀντικρὺς et -ρὺ *contrà*	οὕτως et -τω *sic.*

Comparatio Adverbiorum.

§ 97. Adverbia, ab Adjectivis derivata, cùm comparantur, mutuari solent neutra Adjectivorum, in Comparativo, Neutrum Singulare, in Superlativo, Plurale; ut

ἡδέως *jucundè*	ἥδιον,	ἥδιστα
ἀληθῶς *verè*	ἀληθέστερον,	ἀληθέστατα
σοφῶς *sapienter*	σοφώτερον,	σοφώτατα.

Reliqua si qua comparantur utrinque ferè exeunt in ω; ut

ἑκὰς *longè*	ἑκαστέρω,	ἑκαστάτω.

Obs. 1. Quædam primaria formantur quasi ab Adjectivis derivata; ut *μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα.*

Obs. 2. Quædam ambabus formis utuntur; ut *ἐγγὺς prope, ἐγγυτέρω,* et *ἐγγύτερον, ἐγγυτάτω* et *ἐγγύτατα.* Reperiuntur etiam *ἔγγιον* et *ἔγγιστα*; *ἄγχι prope, ἄγχιον* et *ἆσσον, ἄγχιστα* et recentius *ἀγχοτάτω.*

§ 98. Syllabæ Præfixæ sunt

ἀρι ut ἀρίδακρυς *lacrymosus*
ἐρι ut ἐρίβρομος *fremibundus*
βου ut βουλιμία *ingens fames*
δα ut δάσκιος *valdè umbrosus*
ζα ut ζάκοτος *valdè iratus*

quæ omnia significationem augent.

εὐ ut εὐειδὴς *formosus*
δυς ut δυσώδης *maleolens*
α ut ἀβαρὴς *non onerosus*
ἄβρομος *valdè fremens*

ἀνα ut ἀνάελπτος *inopinatus*
ἀνόμοιος *dissimilis*
νη ut νήκερος *cornibus carens*
νήνεμος *ventis carens.*

§ 99. Syllabæ Suffixæ sunt

ι ut νυνὶ *nunc*, οὑτοσὶ *hicce*
ουν ut ὁστισοῦν *quicunque*
τι ut νεωστὶ *nuper*
περ ut ὅθενπερ *undecunque*

φι, φιν apud *Epicos Poëtas*, *vid.* § 29. *Obs. Gen.* 1.
θε, θεν vid. *ibid. Obs. Gen.* 2. et *infrà*, § 113. (*c.*)

DERIVATIO VOCUM.

NOMINA SUBSTANTIVA.

SUBSTANTIVA derivata plerumque vel ab aliis Substantivis, vel a Verbis deducuntur, nonnulla etiam ab Adjectivis. (Lat. Gram. § 104.)

SUBSTANTIVA DERIVATA AB ALIIS SUBSTANTIVIS.

Derivata ab aliis Substantivis sunt Patronymica, Deminutiva, Amplificativa, et Localia.

§ 100. PATRONYMICA, hoc est, *progeniem significantia*, fere descendunt a Genitivis Primitivorum. (Lat. Gram. § 105.)

(*a.*) Masculina sunt, quæ desinunt in

άδης, ut Βορεάδης a Βορέας; Ἱπποτάδης ab Ἱππότης.

ίδης, ut Κρονίδης a Κρόνος; Νεστορίδης a Νέστωρ; Πηλεΐδης, contr. Πηλείδης, a Πηλεύς.

ιάδης, a nominibus imparisyllabicis, si penultima Genitivi sit longa, ut Ἀτλαντιάδης ab Ἄτλας, -ντος; Πηληϊάδης a Πηλεύς, -ῆος *Ion.*

Obs. 1. Apud Poëtas formatio Patronymicorum ex necessitate versûs sive Heroici, sive Iambici, maximè pendebat. Hinc apud *Homerum* legitur Λαερτιάδης pro Λαερτίδης a Λαέρτης; apud *Tragicos* Παλλαντίδης pro Παλλαντιάδης a Πάλλας.

Obs. 2. Scriptoribus *Ionicis* in usu erat alia forma ancipitis penultimæ in ίων, ut Κρονίων a Κρόνος, Πηλείων contr. Πηλείων a Πηλεύς; *Æolicis* alia in άδιος, ut Ὑῤῥάδιος ab Ὕῤῥας.

Obs. 3. Anomala sunt

Ἀκρισιωνιάδης ab Ἀκρίσιος		Ἰαπετιονίδης ab Ἰάπετος	
Δευκαλίδης a Δευκαλίων		Λαμπετίδης a Λάμπος.	

(*b.*) Feminina sunt, quæ desinunt in

ὶς, ut Νηρεῒς a Νηρεύς; Νεστορὶς a Νέστωρ.

ιὰς, ut Λατωιὰς a Λατώ; et, ejectâ literâ ι, Βορεὰς a Βορέας.

ίνη, ut Ἀδραστίνη ab Ἄδραστος; Νηρεΐνη, contr. Νηρείνη a Νηρεύς.

ώνη, ut Ἀκρισιώνη ab Ἀκρίσιος; Ἠλεκτρυώνη ab Ἠλεκτρύων.

(*c.*) Animalium Patronymica, sive Nomina pullorum, desinunt in

ιδεὺς, ut κυνιδεὺς *catellus* a κύων *canis*; λυκικεὺς *lupi catulus* a λύκος *lupus*; λαγιδεὺς *leporis pullus* a λαγὼς *lepus*.

§ 101. Deminutiva, vel *deminutionem* significant, vel *amoris quandam fatuitatem*, vel denique *vilitatem* ac *despectum rei*. (Lat. Gram. § 107.)

(*a.*) Masculina sunt, quæ desinunt in

ισκος, ut χιτωνίσκος *tunicula* a χιτὼν; ἀνθρωπίσκος *homunculus* ab ἄνθρωπος *homo*; et, elisâ literâ ι, νεανίσκος *juvenculus* a νεανίας *juvenis*.

(*b.*) Feminina sunt, quæ desinunt in

ὶς, ut λιθὶς *lapillus* a λίθος *lapis*; κρηνῖς, -ῖδος *fonticulus* a κρήνη *fons*.

ισκη, ut παιδίσκη *puellula* a παῖς *puella*, νεανίσκη *juvencula* a νεᾶνις *juvenca*.

(*c.*) Neutra sunt, quæ desinunt in

ιον, ut παιδίον *pullus* a παῖς *puer*; ἀνθρώπιον *homuncio* ab ἄνθρωπος; et, τ mutatâ in δ, ut κρεάδιον *caruncula* a κρέας *caro*.

ίδιον, ut γνωμῖδιον *sententiola* a γνώμη *sententia*; ἀργυρίδιον *pecuniola* ab ἄργυρος *pecunia*.

et, literâ ι vel elisâ vel contractâ, γήδιον *agellus* a γῆ *terra*, *ager*; ἱματῖδιον *vesticula* ab ἱμάτιον *vestis*; ἰχθῦδιον *pisciculus* ab ἰχθὺς *piscis*.

άριον, ut παιδάριον *puerculus* a παῖς *puer*; ἀνθρωπάριον *homunculus* ab ἄνθρωπος *homo*; ἱππάριον *vilis equus* ab ἵππος *equus*.

ύλλιον, ut μειρακύλλιον *juvenculus* a μεῖραξ *juvenis*. εἰδύλλιον *formula* ab εἶδος *forma*.

ύφιον, ut *ζωΰφιον animalculum* a *ζῶον animal.*

αιον, ut *γύναιον muliercula* a *γυνὴ mulier.*

Obs. Reperiuntur et quæ desinunt in

υλος, ut *ἐρώτυλος* ab *ἔρως amor*; unde Latina terminatio *-ulus.*

ίχνη. ut *πολίχνη urbecula* a *πόλις urbs,*

ιχνιον, iteratâ deminutionis formâ,

ut *πολίχνιον parva urbecula* a *πολίχνη.*

ίσκιον, item iteratâ deminutionis formâ,

ut *κοτυλίσκιον parvula cotula* a *κοτυλίσκη parva cotula.*

άσιον, ut *κοράσιον puellula* a *κόρη puella.*

§ 102. Amplificativa significant vel *augmentum* vel *contemtum rei.*

(*a.*) Masculina sunt quæ desinunt in

ων, ut *χείλων labeo* a *χεῖλος labium.* *Vide* Adjectiva.

(*b.*) Feminina sunt quæ desinunt in

ὰς, ut *αἱμὰς profluvium sanguinis* ab *αἷμα sanguis*;
λιθὰς lapidum imber a *λίθος lapis*;
φυλλὰς congeries foliorum a *φύλλον folium.*

§ 103. Localia significant *locum*, sive habitationem nominis, a quo derivantur. (Lat. Gram. § 108. 2.)

(*a.*) Masculina sunt quæ desinunt in

ὼν, ut *ἀνδρὼν conclave virorum*, ab *ἀνὴρ vir*;
ῥοδὼν rosetum a *ῥόδον rosa*;
κοπρὼν fimetum a *κόπρος fimus*:

εὼν, ut *περιστερεὼν columbarium*, a *περιστερὰ columba.*

(*b.*) Feminina sunt quæ desinunt in

ία, ut *ἰωνία violarium* ab *ἴον viola.*

Cujusmodi omnia, utpote a Plurali derivata, habent notionem quoque multitudinis, seu collectionis, unde *Collectiva* nuncupantur.

(*c.*) Neutra sunt quæ desinunt in

αῖον, ut *Ἡραῖον Junonis templum* ab *Ἥρα Juno.*

εῖον, ut *Ἑκατεῖον* et *-αῖον Hecatæ templum* ab *Ἑκάτη Hecata.*
διδασκαλεῖον schola a *διδάσκαλος magister.*

ιον, ut ὀπτάνιον et -εῖον *culina* ab ὀπτανεὺς *coquus*.
Διονύσιον *Bacchi templum* a Διόνυσος *Bacchus*.
δεσμωτήριον *carcer*, a δεσμώτης *vinctus*.

Substantiva derivata a Verbis.

Nomina, quæ a Verbis descendunt, vocantur Verbalia. (Lat. Gram. § 108.)

§ 104. Verbalia Substantiva ferè denotant vel *agentem*, vel *actionem*, vel *actum*, sive *effectum rei*.

(*a*.) Verbalia, quæ denotant *agentem*, desinunt

Masculina in	της,	ut κριτὴς *judex* a κρίνω *judico*;
		οἰκέτης *domesticus* ab οἰκέω *habito*;
		ποιητὴς *factor* a ποιέω *facio*.
	τηρ,	ut σωτὴρ *servator* a σώω *servo*.
	τωρ,	ut ῥήτωρ *rhetor* a *ῥέω *dico*.
	τρος,	ut ἰατρὸς *medicus* ab ἰάομαι *medeor*.
	ευς,	ut γραφεὺς *scriba* a γράφω *scribo*.
Fem. in	τρις,	ut αὐλητρὶς } *tibicina* { ab αὐλέω
	τρια,	ut αὐλήτρια } *tibicina* { *tibiâ cano*
	τειρα,	ut σώτειρα *servatrix* a σώω *servo*.

Hujusmodi Verbalia in της, τηρ, τωρ, orta esse videntur a *tertiâ* personâ Præteriti Passivi Verborum, abjectâ Reduplicatione; ut κριτὴς *judex* a κέκριται tertiâ personâ Perfecti Pass. Verbi κρίνω *judico*.

Obs. 1. Verbalia sunt etiam agentem denotantia et plerumque Composita, quæ desinunt in *ας*, *ης*, et *ος*; sic
in *ας*, ut ὀρνιθοθήρας *auceps*, ab ὄρνις *avis* et θηράω *venor*.
in *ης*, ut τριηράρχης *Trierarcha*, a τριήρης *triremis* et ἄρχω *guberno*.
in *ος*, ut κυναγὸς *venator*, a κύων *canis* et ἄγω *duco*.

Obs. 2. A verbalibus desinentibus in *τηρ* descendunt alia in *τρον*, quæ agentis partim mercedem, partim instrumentum significant; sic
μήνυτρον *pretium indici datum* a μηνυτὴρ *index*;
λύτρον *pretium a redemptore solutum* a λυτὴρ *redemptor*;
λουτρὸν *lavacrum* a λουτὴρ *lavator*.

(*b*.) Verbalia, quæ denotant *actionem*, desinunt in
σις, ut ποίησις *factio* a ποιέω *facio*.

σια, ut *θυσία sacrificium* a *θύω sacrifico*; quæ terminatio non solum actionem, sed sæpius etiam actum significat. Adde desinentia in

εια, ut *δουλείᾱ servitus* a *δουλεύω*.

Hujusmodi Verbalia in *σις*, *σια*, orta esse videntur a *secundâ* personâ Perfecti Passivi Verborum, abjectâ Reduplicatione. Perfecti autem penultima longa interdum in Verbali corripitur; ut *θέσις positio*, a *τέθεισαι*, secundâ personâ Perfecti Pass. Verbi **θέω*, *τίθημι pono*.

(*c.*) Verbalia, quæ denotant *actum*, sive *effectum*, desinunt in

μα, ut *ποίημα factum*, a *ποιέω facio*.

μη, ut *γραμμὴ linea*, a *γράφω scribo*.

μὸς, ut *ὀδυρμὸς lamentum*, ab *ὀδύρομαι lamentor*; quæ terminatio non solum actum, sed interdum etiam actionem vel instrumentum significat.

Hujusmodi Verbalia orta esse videntur a *primâ* personâ Perfecti Passivi Verborum, abjectâ reduplicatione; penultima autem Perfecti brevis plerumque in Verbali producitur, inserendo *σ*; ut *δέδεμαι*, a *δέω vincio*, facit *δέσμα*, *-μὸς*, et *-μη vinctura*. Contrà interdum longa penultima Perfecti in Verbali corripitur; ut Perfectum *τέθειμαι*, a **θέω*, *τίθημι pono*, facit Verbale *θέμα thema*.

Substantiva derivata ab Adjectivis.

§ 105. Substantiva derivata ab Adjectivis denotant *qualitatem*, quæ dicitur, *abstractam*, et ferè desinunt in

ία, ut σοφία *sapientia*, a *σοφὸς sapiens*.

εια, ut ἀλήθειᾰ *veritas*, ab *ἀληθὴς verus*.

της, ut παχύτης *densitas*, a *παχὺς densus*.

οσύνη, ut δικαιοσύνη *justitia*, a *δίκαιος justus*.

ωσύνη, ut ἱερωσύνη *sacerdotium*.

Obs. Desinentia in *οσύνη*, item in *έη*, quæ pellem significant, ut *λεοντέη* contract. λεοντῆ *leonis pellis*, reverà Feminina Adjectivorum sunt; *Vide* § 106. et § 109.

NOMINA ADJECTIVA.

ADJECTIVA vel a Substantivis, vel a Verbis, vel denique ab aliis Adjectivis derivantur. (Lat. Gram. § 111).

ADJECTIVA DERIVATA A SUBSTANTIVIS.

Derivata a Substantivis sunt Possessiva et Gentilia.

§ 106. POSSESSIVA, hoc est, *possessionem* aut *proprietatem* significantia, ferè desinunt in

εος, ut ἀργύρεος *argenteus*, ab ἄργυρος *argentum*.
ιος, ut οὐράνιος *cœlestis*, ab οὐρανὸς *cœlum*.
ειος, ut ἀνθρώπειος } *humanus*, ab ἄνθρωπος *homo*.
ινος, ut ἀνθρώπινος }
ικος, ut ἀνθρωπικὸς *homini conveniens, ab eodem*.
είδης, ut ἀνθρωπείδης } *homini similis, ab eodem*.
ώδης, ut ἀνθρωπώδης }
ανὸς, ut πιθανὸς *persuasorius*, a πειθὼ *suada*.
ων, ut μνήμων *memor*, a μνήμη *memoria*.
ρος ut λυπρὸς *dolorosus*, a λύπη *dolor*.
ιμος, ut πόσιμος *potabilis*, a πόσις *potus*.
ίλος, ut ὀργίλος *iracundus*, ab ὀργὴ *ira*.
αλέος, ut θαρσαλέος *audax*, a θάρσος *audacia*.
ήσιος, ut ἐτήσιος *annuus*, ab ἔτος *annus*.
ήεις, ut πετρήεις *saxosus*, a πέτρα *saxum*.
όεις, ut ἀνεμόεις *ventosus*, ab ἄνεμος *ventus*.

Desinentia in ήεις et όεις, et quædam in ώδης, significant abundantiam; ut θηριώδης *belluosus*.

§ 107. GENTILIA, hoc est, *gentem*, aut *patriam* significantia, ferè desinunt in (Lat. Gram. § 106.)

ς, ut Ἀρκὰς *Arcas*, ab Ἀρκαδία.
ὸς, ut Ἰταλὸς *Italus*, ab Ἰταλία.
ιος, ut Κορίνθιος *Corinthius*, a Κόρινθος.
σιος, ut Ἰθακήσιος, ab Ἰθάκη *Ithaca*.
άσιος, ut Φλιάσιος, a Φλιοῦς *Phlius*.
αῖος, ut Ῥωμαῖος *Romanus*, a Ῥώμη.

κὸς, ut Ἀχαϊκὸς *Achaïcus*, ab Ἀχαΐα.
ανὸς, ut Σαρδιανὸς *Sardianus*, a Σάρδεις.
ηνὸς, ut Ἀβυδηνὸς *Abydenus*, ab Ἄβυδος.
ῖνος, ut Ταραντῖνος *Tarentinus*, a Τάρας.
ᾱ́της, ut Τεγεάτης *Tegeanus*, a Τεγέα.
ήτης, ut Αἰγινήτης *Ægineta*, ab Αἴγινη.
ίτης, ut Συβαρίτης *Sybarita*, a Σύβαρις.
ώτης, ut Σικελιώτης *Siciliota*, a Σικελία.

Hujusmodi desinentia in της, ferè habent Femininum in τις, ut Συβαρῖτις; sic etiam desinentia in

	habent femininum in	
s, ut Λίβυς *Libys*.		σσα, ut Λίβυσσα.
Κρὴς *Cres*.		—, ut Κρῆσσα.
Κίλιξ (κς) *Cilix*.		—, ut Κίλισσα.
Αἰθίοψ (πς) *Æthiops*.		ὶs, ut Αἰθιοπὶς.
Τρὼς *Tros*.		ὰς, ut Τρωὰς.
ης, ut Σκύθης *Scytha*.		ὶς, ut Σκυθὶς.
Μάγνης *Magnes*.		ῆτις, ut Μαγνῆτις.
εὺς, ut Μεγαρεὺς *Megarensis*.		ὶς, ut Μεγαρὶς.
ην, ut Ἕλλην *Græcus*.		ηνὶς, ut Ἑλληνὶς.
ων, ut Λάκων *Lacon*.		αινα, ut Λάκαινα. / ωνὶς, ut Λακωνὶς.

Κὰρ *Car* habet Femininum Κάειρα.

Nonnulla, ut Κὰρ a Καρία, Ἄκαρναν ab Ἀκαρνανία, carent terminationis formulâ.

Obs. Unum in ος, Αἰτωλὸς *Ætolus*, habet Femininum in ὶς, ut Αἰτωλὶς tanquam ab Αἰτωλεὺς.

Adjectiva derivata a Verbis.

§ 108. Verbalia Adjectiva, seu Participialia, ferè desinunt in

ὴς, ut ἐκλιπὴς *deficiens*, ab ἐκλείπω *deficio*.

ὸς, ut φιλητὸς { *amatus* / *amabilis* }
έος, ut φιλητέος *amandus*
έον, ut φιλητέον *amandum*
} a φιλέω *amo*.

Obs. Quædam Verbalia in ὸς interdum vim habent Activam, ut ὑποπτὸς *suspiciens*, ab ὑπόπτομαι; καλυπτὸς *tegens*, a καλύπτω; interdum etiam ponuntur tanquam desinentia in έος, ut ἄελπτος *non exspectandus*, ἀπώμοτος *abjurandus*.

Hujusmodi Verbalia in ὸς, έος, et έον, formantur a tertiâ personâ Perfecti Passivi, mutando ται in suam terminationem, et abjiciendo reduplicationem, ut πεφίληται, φιλητὸς, -έος, -έον, a φιλέω.

Obs. 1. Quædam Verbalia insertam habent literam σ, quæ in penultimâ Perfecti Passivi non reperitur; sic κέχρηται, a χράομαι, χρηστὸς; πέπαυται, a παύω, παυστέος; κέκλαυται, a κλαίω, κλαυτὸς et κλαυστὸς.

Et, versâ vice, quibusdam in Verbalibus σ deest, quæ exstat in penultimâ Perfecti Passivi; sic ἔγνωσμαι, a *γνόω, γνωτὸς et recentius γνωστός.

Obs. 2. Verbalia nonnulla corripiunt longam penultimam Perfecti Passivi, mutando η in ε, præsertim si in Aoristo Primo Passivo idem factum sit; sic εὕρηται, ab εὑρίσκω, Aor. 1. P. εὑρέθην. Verbale εὑρετὸς et -έος.

A Substantivis Verbalibus in μα vel μος descendunt Adjectiva in

ιος, ut δέσμιος *vinctus*, a δέσμα *vinculum*.

Adjectiva derivata ab aliis Adjectivis.

§ 109. Adjectiva, quæ ab aliis Adjectivis oriuntur, ferè desinunt in

ειος, ut μεγαλεῖος *magnificus*, a μέγας *magnus*.

ηλὸς, ut αἰσχυντηλὸς *pudebundus*, ab αἰσχυντὸς *pudens*.

όσυνος, ut δουλόσυνος *servilis*, a δοῦλος *servus*.

VERBUM.

Verba derivata a Nominibus.

§ 110. Verba, quæ a Nominibus derivantur, ferè desinunt in άω, έω, όω, εύω, ίζω, αίνω. Quæ desinunt in

άω, significant *esse*, vel *agere* quod nomen exprimit, ut ὠχριάω *palleo*, ab ὠχρίας *pallidus*; ὁρμάω *excito*, ab ὁρμὴ *impetus*.

έω, significant *esse* vel *habere* quod nomen exprimit, ut εὐσεβέω *pius sum*, ab εὐσεβὴς *pius*; οἰκέω *domum habeo*, ab οἶκος *domus*.

όω, significant *facere* quod nomen exprimit, ut *κοινόω communico* (sive *communem facio*), a *κοινὸς communis*.

εύω, significant *partes gerere*, quas nomen exprimit, ut *βασιλεύω regis partes gero* (sive *rex sum*), à *βασιλεὺς rex*.

ίζω, significant
(*a*.) *efficere* id quod nomen exprimit, ut *καθαρίζω purum reddo*, a *καθαρὸς purus*.
(*b*.) *imitari*, vel *partes sequi*, quas nomen exprimit, ut *ἑλληνίζω Græcos imitor*, ab *Ἕλλην Græcus*.

αίνω, significant *esse* vel *efficere* quod nomen exprimit, ut *χαλεπαίνω*, *iratus sum*, a *χαλεπὸς morosus*, *λευκαίνω album reddo*, a *λευκὸς albus*.

Verba derivata ab aliis Verbis.

§ 111. Verba, quæ ab aliis Verbis derivantur, sunt Frequentativa, Inceptiva et Desiderativa. (Lat. Gram. § 112—117.)

(*a*.) Frequentativa desinunt in
άζω, ut *ῥιπτάζω jacto*, a *ῥίπτω jacio*.
ίζω, ut *αἰτίζω mendico*, ab *αἰτέω rogo*.
ύζω, ut *ἑρπύζω repto*, ab *ἕρπω repo*.

(*b*.) Inceptiva desinunt in
σκω, ut *ἡβάσκω juvenesco*, ab *ἡβάω juvenis sum*.

(*c*.) Desiderativa desinunt in
είω, ut *δρασείω facturio*, a *δράω facio*, Fut. *δράσω*.
ιάω, ut *στρατηγιάω exercitûs præfecturam affecto*, a *στρατηγέω exercitum duco*.

Prætereà a Perfectis Verborum interdum derivantur alia Verba, ejusdem ferè significationis; ut *θνήσκω*, Perf. *τέθνηκα*, unde *τεθνήκω morior*; imprimis apud *Epicos* et *Doricos* Poëtas; ut *κλάζω* Perf. M. *κέκληγα*, unde *κεκλήγω clamo*.

Sic *δεδοίκω timeo* a *δέδοικα*	*πεφύγω fugio* a *πέφευγα*
δεδύκω subeo a *δέδυκα*	*πεφύκω nascor* a *πέφυκα*.

ADVERBIA.

Adverbia plerumque derivantur a Nominibus, et significant Modum, vel Locum vel Tempus actionis.

§ 112. Adverbia, Modum significantia, (Lat. Gram. § 119.)

Derivata ab adjectivis, ferè desinunt in

ως, ut καλῶς *honestè*, a καλὸς. ἀληθῶς *verè*, ab ἀληθὴς. ὀξέως *acutè*, ab ὀξὺς. σωφρόνως *modestè*, a σώφρων. quibus addi potest οὕτω *sic*, ante consonantem abjecto ς, pro οὕτως, ab οὗτος *hic*.

ι, ut ὀνομαστὶ *nominatim*, ab ὀνομαστὸς *nominatus*.

δην, ut λογάδην *selectè*, a λογὰς *selectus*, ἁρπάγδην *raptim*, ab ἅρπαξ *rapax*, κρύβδην et -δὰ *clam*, a κρυπτὸς *occultus*.

ινδην, ut ἀριστίνδην *optimos eligendo*, ab ἄριστος *optimus*.

Obs. Nonnulla Adverbia in δην orta esse videntur a tertiâ personâ Singulari Perfecti Passivi Verborum; ut ἀνέδην *remissè*, ab ἀνεῖται, Perf. Pass. Verbi ἀνίημι, ἄρδην *sublatè*, ab ἦρται, Perf. Pass. Verbi αἴρω.

Derivata a Substantivis ferè desinunt in

ει, ut ἀμαχεὶ *absque pugnâ*, a μάχη *pugna*.

ηδὸν, ut κυνηδὸν *canum more*, a κύων *canis*. ἀγεληδὸν *gregatim*, ab ἀγέλη *grex*.

υδὸν, ut βοτρυδὸν *racematim*, a βότρυς *racemus*.

ιστὶ, ut ἀνδριστὶ *viriliter*, ab ἀνὴρ *vir*. Σκυθιστί *Scytharum more*, a Σκύθης *Scytha*.

ξ, ut ἐναλλὰξ *alternatim*, ab ἐναλλαγὴ *immutatio*.

§ 113. Adverbia Locum significantia (Lat. Gram. § 80.)

(*a*.) denotant *quietem*, quæ desinunt in

θι, ut οἴκοθι *domi*, ab οἶκος *domus*.

χοῦ, ut πανταχοῦ }
χῇ, ut πανταχῇ } *ubique*, a πᾶς *omnis*.

quibus addi possunt veteres Dativi Singulares in οι, ut οἴκοι *domi*, Ἰσθμοῖ *in Isthmo*, et Plurales in σι, ut Ἀθήνησι *Athenis*, Ὀλυμπιᾶσι *Olympiæ*, θύρᾱσι *foris*. Item·

quædam in ω, a Præpositionibus derivata, ut ἄνω *suprà*, ab ἀνὰ, κάτω *infrà*, a κατὰ; sic εἴσω, ἔξω, πρόσω.

(*b*.) denotant *motum ad locum*, quæ desinunt in

δε, ut οἴκονδε et οἴκαδε *domum*, ab οἶκος *domus;* Ἀθήναζε pro Ἀθήνασδε *Athenas.*

σε, ut ἐκεῖσε *illuc*, ab ἐκεῖ *illic.*

(*c*.) denotant *motum de loco*, quæ desinunt in

θε, ut Εὐβοίηθε *ab Eubœá.*

θεν, ut οἴκοθεν *de domo*, ab οἶκος. *Conf.* § 29. *Obs. gen.* 2.

§ 114. Adverbia Tempus significantia (Lat. Gram. § 81.) desinunt in

ακις, ut πολλάκις, et abjecto ς, πολλάκι *multoties*, a πολὺς *multus.* Cujusmodi omnia *repetitionem* denotant. *Conf.* § 36. (*b*.) *Obs. c.*

APPENDIX.

Cap. I.

Literarum Nexus et Contractiones.

Literarum nexus, qui Librariis festinantibus, tanquam viæ compendiariæ, in usum venerunt, sunt fere hi;

αι	αι		κατὰ		σσ
	αλ		μὰρ	ϛ	στ
αυ	αυ		μεθ	ϛα	στα
	ἀπο		μεν	ϛι	στι
	γὰρ		μὲν		σχ
	γεν		μετὰ		ται
	δὲ		οἶον		ταῖς
	δια		ος		τὴν
ει	ει	ȣ	ου		τῆς
	ει		οὗτος		τὸν
	εἶναι		παρα		τοῦ
	ἐλ		περ	τȣ̂	τοῦ
ἐν	ἐν		περι		τρ
	ἐξ		προ		τρ
	ερ		ρο		των
	ευ		σαν		τῶν
	ην		σθ		υι
	καὶ		σθαι		υν
	καὶ		σπ		ὑπ

Cap. II.

Euphoniæ Leges.

§ 1. Mutæ cum Mutis ejusdem generis facillimè congregantur, Tenuis cum Tenui, Media cum Mediâ, Aspirata cum Aspiratâ; sic ex ἑπτὰ fit ἕβδομος, ex ὀκτὼ fit ὄγδοος. Quod si in vocibus inflectendis, derivandis, vel componendis, binæ mutæ diversi generis conveniant, pro priore ejus Cognata ex genere posterioris substitui solet. Sic mutatur

(*a.*) Tenuis ante Mediam in Cognatam Mediam; ut pro πλέκδην fit πλέγδην, pro ῥάπδος fit ῥάβδος.

(*b.*) Tenuis ante Aspiratam in Cognatam Aspiratam; ut pro ἐτύπθην fit ἐτύφθην, pro ἐλέκθην fit ἐλέχθην.

Obs. Excipe Præpositionem ἐκ, quæ semper suam Tenuem retinet; ut ἐκδιδόναι, ἐκθεῖναι.

(*c.*) Aspirata ante Tenuem in Cognatam Tenuem; ut pro τέτυφται fit τέτυπται, pro λέλεχται fit λέλεκται.

(*d.*) Aspirata ante Mediam in Cognatam Mediam; ut pro γράφδην fit γράβδην.

Sive, ut rem clariùs ante oculos ponamus,

Tenuis τ			π, κ
Media δ	solas præeuntes habet Cognatas suas		β, γ
Aspirata θ			φ, χ.

§ 2. Aspiratæ non geminantur, sed priorem locum obtinet Cognata Tenuis, sic Σαπφὼ non Σαφφὼ; præterquam in Passivis verborum terminationibus, quæ incipiunt a θ, ut ἐτύφθην, ἐλέχθην. Immò ne in eâdem quidem voce vel diversæ Aspiratæ possunt consistere, sed prior ferè mutatur in Cognatam Tenuem; sic θρὶξ facit Genitivum τριχὸς, pro θριχὸς; θύω facit Perfectum τέθῠκα, pro θέθυκα; a *θέω fit τίθημι, pro θίθημι.

Obs. 1. Excipiuntur nomina composita, ut ἀνθοφόρος; Passivæ terminationes verborum, quæ incipiunt a θ, ut ἐχῠθην a χέω (præter ἐτέθην a *θέω, ἐτύθην a θύω); et Adverbiorum terminationes in θεν, θι, ut πανταχόθεν.

Obs. 2. Interdum posterior Aspirata, non prior, mutatur in Cognatam Tenuem, ut τύφθητι pro τύφθηθι. *Conf.* p. 50. § 43. *Obs.* 9.

§ 3. Litera σ, ex Mutis labialibus, ac gutturalibus, solas Tenues π, κ, ex lingualibus omninò nullam præeuntem fert; sic, τέρπω facit -ψω (*i. e.* -πσω), nec minùs τρίβω -ψω, γράφω -ψω, πλέκω facit -ξω (*i. e.* -κσω), nec minùs λέγω -ξω, βρέχω -ξω; sed ἀνύτω -σω non -τσω, ἐρείδω -σω non -δσω, πείθω -σω non -θσω; sic et φράζω -σω non -ζσω; item σῶμα Dat. Pl. -ασι non -τσι.

Porro ν, si præcedat, abjicitur; et præcedens vocalis vel ipsa producitur, vel mutatur in diphthongum; sic λέων facit Dat. Plur. λέουσι, pro -οντσι; σπένδω facit Fut. σπείσω, pro σπένδσω; δείκνῡμι tertiam Plur. δεικνῦσι pro -υντσι.

§ 4. Liquida μ præeuntem Labialem sibi assimilat; sic λείπω, λέλειμ-μαι; τρίβω, τέτριμ-μαι; γράφω, γέγραμ-μαι:

præeuntem Palatalem mutat in γ; sic

πλέκω, πέπλεγ-μαι; βρέχω, βέβρεγ-μαι:

præeuntem Lingualem mutat in σ; sic

ἀνύτω, ἤνυσ-μαι; ἐρείδω, ἤρεισ-μαι; πείθω, πέπεισ-μαι.

Sic et φράζω, πέφρασ-μαι.

§ 5. Liquida ν ante Labialem, vel ψ, transit in μ; sic

συμπάσχω, ἐμβάλλω, συμφέρω, ἐμψύχω:

ante Palatalem, vel ξ, transit in γ; sic

ἐγκαλῶ, συγγενὴς, συγχαίρω, συγξαίνω:

ante Liquidas reliquas λ, μ, ρ, ipsa assimilatur; sic

συλλέγω, ἐμμένω, συρρίπτω:

ante σ, et Duplicem ζ plerumque abjicitur; sic σνσπάω, συζυγία; αἰὼν in Dat. Plur. facit αἰῶσι, pro αἰῶνσι.

Obs. Excipiuntur nonnulla, ut πέφανσαι, ἕλμινς, et composita cum Præpositione ἐν, ut ἔνσπονδος.

§ 6. Tres Consonantes ne concurrant, σ sæpius ejicitur; ν mutatur aliquando in vocalem; sic

τέτυφθε pro τέτυφσθε, λελέχθαι pro λελέχσθαι, τετύφαται pro τέτυφνται. *Conf.* § 43. *Obs.* 7.

§ 7. Vocalis ε, posita inter duas liquidas, interdum in Mediam mutatur; ut μεσημερία, μεσημβρία; ἀνέρος, ἀνδρός.

Cap. III.

Conspectus Dialecticæ Varietatis.

§ 1. Dorica Dialectus

ponit ᾱ pro η, ut φάμα pro φήμη, ἁδὺ pro ἡδὺ, τεθνακὼς pro τεθνηκὼς.

ᾱ — ω, in Gen. Plur. ut τᾶν μουσᾶν pro τῶν μουσῶν.

ᾰ — ᾱ, in Acc. Plur. Secundæ Declinationis, ut βουλᾰς pro -ᾱς.

ᾰ — ε, ut ἔγωγα pro -γε, φρασὶν pro φρεσὶν; σκιαρὸς pro σκιερὸς.

ε — ει, in Verbis, ut τύπτες pro -εις, ἄειδεν pro -ειν.

η — ει, ut κῆνος pro κεῖνος; λαβῆν pro -εῖν; κοσμῆν pro -εῖν.

ο — ου, præsertim in Acc. Plur. ut Θεὸς pro Θεοὺς.

ω — ου, ut μῶσα pro μοῦσα; præsertim in Gen. Sing. et Acc. Plur. Tertiæ Declinationis, ut τῶ λόγω, τὼς λόγως.

αι — ᾱ, ut ταὶς τιμαὶς pro τὰς τιμὰς; τύψαις pro -ας.

οι — ου, ut τύπτοισα pro -ουσα; Μοῖσα pro Μοῦσα.

κ — τ, ut πόκα pro ποτὲ.

ν — λ, in vocibus ἦνθον, et βέντιστος.

ξ — σ, in inflectione Verborum in ζω, ut καθίξας, ἁρμόξων.

τ — κ, ut τῆνος pro κῆνος, hoc est κεῖνος.

τ — σ, ut κάπετον, in 3 per. Sing. φατὶ, τίθητι.

ντ — σ, in 3 per. Plur. ut φαντὶ, φιλέοντι et -εῦντι.

σδ — ζ, ut μελίσδεν, συρίσδεν.

abjicit ο post ᾱ in Μενέλας, Ποσειδᾶν.

§ 2. Æolica

ponit ε pro ει, geminatâ sequente consonante, ut φαεννὸς pro φαεινὸς, ἔμμα pro εἶμα.

ο — α, ut στροτὸς pro στρατὸς.

δ — γ, in δᾶ, et γ pro β in γλέφαρον (*Dor.*).

π.δ. — μ.τ., in πεδὰ pro μετὰ.

ππ — μμ, ὄππατα pro ὄμματα.

§ 3. Ionica

ponit ă pro ε, ut τάμνω pro τέμνω, κτανῶ pro κτενῶ.
α — η, ut μεσαμβρίη (-α).
ε — ă, ut κέρεος, ὀπέων, τέσσερες, ὀπέω, ἐπίστεαι, πλανέονται.
η — ā, ut ἡμέρη, λίην, πρήσσω, ἠέρος.
ῃ — αι, in Dat. Plur. Fœm. μούσῃς pro μούσαις.
ι — ε, ut in ἱστίη pro ἑστίη hoc est -α.
ο — ω, ut ζοή pro ζωή; λαγὸς pro λαγὼς.
ω — ου, ut ὦν pro οὖν.
ηυ — αυ, ut νηῦς pro ναῦς.
ου — ο, ut μοῦνος pro μόνος; κοῦρος pro κόρος.
ωυ — αυ, ut θῶυμα pro θαῦμα.
κ — χ, ut δέκομαι pro δέχομαι.
lenem spiritum pro aspero.

transponit aspiratam, ut κιθὼν pro χιτὼν; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα.

contrahit εο in ευ, ut πλέονες, πλεῦνες; ποιέουσι -εῦσι.
οη — ω, in medio verborum, ut ἔβωσα pro ἐβόησα; ἔνωσα pro ἐνόησα; ἐβώθεε, ὀγδώκοντα, *Homer*. pro ἐβοήθει, ὀγδοήκοντα.

abjicit ε in οἰκὼς, ὁρτὴ, φοβέαι, ἡγέο.
ι — ἀπόδεξις, ἐπιτήδεος, βαθέη (*Ep.*).

inserit ε ante longam vocalem
(*a.*) in nonnullis Genit. quintæ Declinationis ante ω, atque in οὗτος et αὐτὸς, ante terminationes longas, ut ἀνδρέων, αὐτέων, τουτέου.
(*b.*) in verbis, ut ἱστέᾱς, τυπτέω, χρεώμενος, δυνέωμαι.
α in Verborum term. ante το, ut ἐβουλέατο.

resolvit Diphthongos et circumflexas vocales. *Vid.* p. 51. *Obs.* 9.

patitur Hiatum, ut φιλέεαι pro φιλῇ.

usu contractionum, et paragogici ν plerumque abstinet; ut πᾶσι ἔλεξα pro πᾶσιν ἔλεξα; nonnullas tamen contractiones amat, quibus etiam *Attica* abstinebat, ut ἱρὸς, ἱρεὺς pro ἱερὸς, ἱερεὺς; præcipue contractionem οη in ω in medio verborum βοᾶν et νοεῖν, ut ἐννενῶκα pro ἐννενόηκα. *Conf.* § 44. *Obs.* 6.

§ 4. Attica, Duplex est, Vetus et Nova:

(*a.*) *Vetus*, quæ, utpote ceteris usitatior ac perfectior, quasi fundamentum Grammaticæ omnis ponitur:

ponit α pro αι, in ἀεὶ, ἀετὸς, κάω.

gaudet imprimis contractionibus.

(*b.*) *Nova*,

ponit η pro ει, ut κλῆθρα pro κλεῖθρα.

ρρ — ρσ, ut ἄρρην pro ἄρσην.

ττ — σσ, ut γλῶττα, πράττω (*Ion.*).

ττ — ζ, ut ἁρμόττειν, συρίττειν. *Vid.* p. 62. § 47. *Obs.* 2.

§ 5. Epica

ponit ε pro α, ut βέρεθρον, δύσετο, βήσετο, μενοίνετον.

ε — η, in Mod. Subj., ut εἴδετε, γέννεαι, ἄλεται.

ε — ει, ut βαθέης, ὠκέα, θηλέας, a Nom. in υς.

η — α, ut ἠνεμόεις ab ἄνεμος, ἠγάθεος.

η — ε, ut ἠὺ pro εὖ, ἠΰτε, βασιλήϊον (*Ion.*).

ο — ω, in Mod. Subj., ut θείομεν, εἴδομεν.

ο — ου, ut τρίπος, βόλεσθε.

υ — ο, in compositis, sic ἄλλυδις, διαπρύσιος.

ω — ο, ante vocales vel semivocales, ut Διώνυσος, εὐρώεις.

αι — ᾰ, ut αἰεὶ, αἰετὸς, παραὶ, ὑπαὶ, καταιβάτης, ναίω.

ει — ε, ut κεινὸς (*Ion.*), εἵνεκα, πεῖρας, ὑπεὶρ, χρύσειος, τελείω, εἰοικὼς.

οι — ο, ut ἀγνοιῇ, πνοιὴ (*Ion.*) et in Gen. tertiæ Decl. βιοῖο, (βιοο).

ου — ο, ante semivocales, ut γούνατα, νοῦσος, οὔνομα, Οὔλυμπος.

σ — ξ, ut συν pro ξυν.

præfigit ε ante ε, longâ syllabâ sequente, ut in ἐέρση, ἐείκοσι, ἐέργει, ἐέλσαι.

inserit η, ut in εὐηγενὴς, πολεμήϊος, πολιήτης; vel ponit vice brevis vocalis.

τ, — in πτόλις, πτόλεμὸς, et aliquando θ, ut in μαλθακὸς, διχθὰ.

abjicit *α*, ut *στεροπὴ* pro *ἀστεροπὴ*; *εἰλήλουθμεν* pro *εἰληλούθαμεν*.

ε, — *ῥύομαι* pro *ἐρύομαι*; *ἰδυῖα* pro *εἰδυῖα*.

ι, — *βαθέη* pro *βαθεῖα*.

transponit *ρ*, in vocibus *θάρσος*, *κραδίη*, *βάρδιστος*, *ἄταρπος*.

geminat semivocales *λ*, *μ*, *ν*, *ρ*, *σ*;

(*a*.) post Augmentum, ut *ἔλλαβον*, *ἔμμαθον*, *ἔννεον* a *νέω*; *ἔρρεον*, *ἔσσευα*. *Conf.* § 53. *Obs.* 1.

(*b*.) in compositis, ut *νεόλλουτος* (a *νέος* et *λούω*); *ἄμμορος*, *ἀννέφελος*, *ἐΰσσελμος*.

σ, (*a*.) in formatione Dativi in *σι* exeuntis, ut *νέκυσσι*; et in Futuro, atque Aoristo Primo, ut *φράσσομαι*, *κάλεσσα*.

(*b*.) in medio quorundam vocabulorum, ut *ὅσσον*, *ὀπίσσω*, *πρόσσω*, *μέσσος*, *θυσσανόεις*.

consonantes *π* in pronom. interrog., quæ ab *ὀπ* incipiunt, ut *ὅππως*.

κ in *πελεκκάω*.

τ in *ὅττι*, *quodcunque*.

Cap. IV.

Voces quæ pro diversitate Spiritûs diversam vim habent.

ἁγνὸς, -ή, -ὸν castus.	*αὐτὸς ipse.*	*ἕκτος sextus.*
ἄγνος, -ου, ἡ, vitex.	*αὑτὸς idem.*	*ἐκτὸς extra.*
**ἁδέω placeo.*	*ἧλος, ὁ, clavus.*	*ἦκα lente.*
**ἀδέω tædio afficior.*	*ἠλὸς, -ή, -ὸν stolidus.*	*ἧκα misi.*
ἅδος, -ου, ὁ, gaudium.	*ἴασι eunt.*	*ἥκιστος dulcissimus.*
ἄδος, -εος, τὸ, satietas.	*ἱᾶσι mittunt.*	*ἥκιστος minimus.*
ἄζω sicco.	*εἰλέω volvo.*	*ἦσαν fuerunt.*
ἅζω veneror.	*εἱλέω calefacio.*	*ἧσαν miserunt.*
αἵμων cruentus.	*εἴλησις convolutio.*	*ὀδὸς, ὁ, limen.*
αἴμων peritus.	*εἵλησις calefactio.*	*ὁδὸς via.*
ἁλέω colligo.	*εἴλη, ἡ, agmen.*	*οἶος solus.*
ἀλέω molo.	*εἵλη, ἡ, splendor.*	*οἷος qualis.*
ἅλινος salinus.	*εἴργω arceo.*	*ὄσσος, τὸ, oculus.*
ἄλινος retibus carens.	*εἵργω includo.*	*ὅσσος quantus.*

Cap. V.

Accentûs Regulæ.

Accentus duo sunt: Acutus ', et Circumflexus ῀.

Voces quæ in ultima Syllabâ acutum habent, vocantur *acutitonæ* (ὀξύτονα) quæ in penultimâ, *præacutitonæ* (παροξύτονα), quæ in antepenultimâ, *peracutitonæ* (προπαροξύτονα).

I. Acutus in fine dictionis invertitur, ut Θεὸς λέγει; nisi ante colon, ut λέγει Θεός.

Si ultima syllaba sit *brevis*, acutus erit in antepenultimâ, ut ἄνθρωπος; si *longa*, in penultimâ, ut ἀνθρώπου.

Obs. In πόλεως, ἀνώγεων, Μενέλεως, et similibus *Atticorum* formis, duæ ultimæ Syllabæ pro unâ habentur; Item in compositis a γέλως, κέρας, ἔρως, ut φιλόγελως, βούκερως, δύσερως.

Syllabæ αι et οι, in *fine* dictionis, pro *brevibus*, non *longis*, habentur, ut ἄνθρωποι, ἔχιδναι; nisi in tertiâ personâ Singulari Optativi, ut φιλέοι, ποιήσαι.

Acuuntur fere in *ultimâ*

(*a*) Verbalia simplicia in μη, μος, της, τος, ut γραμμὴ, σπασμὸς, ποιητὴς, ποιητὸς, a γέγραμμαι, ἔσπασμαι, πεποίηται; et in α et η, ut φορὰ, γραφὴ.

(*b*) Substantiva in ευς, ut βασιλεὺς; in ας et ις quæ crescunt in άδος, ἶνος, ut λαμπὰς, Ἐλευσὶς; deminutiva, patronymica, et gentilia in ις, ut νησὶς, Μινωῒς, Εὐβωῒς; collectiva in ων, ut δενδρὼν *arboretum*.

(*c*) Adjectiva simplicia in ικος, νος, ρος, et υς, ut λογικὸς, δεινὸς, ἱερὸς, ὀξὺς.

(*d*) Numeralia in στος, ut πολλοστὸς.

(*e*) Participia Aoristi Secundi Activi, et Aoristi utriusque Passivi, ut τυπὼν, τυφθεὶς, τυπεὶς; Participia Perfecti Activi et Perfecti Medii, ut τετυφὼς, τετυπὼς; Verborum in μι Participia Activa, quæ a verbis in ω non formantur, ut τιθεὶς, στὰς, ζευγνὺς.

(*f*) Præpositiones dissyllabæ, ut περὶ; adverbia in δον, ut κυνηδὸν; et *Attica* pronomina et adverbia in ι, ut ὁδὶ, νυνὶ.

Obs. Præpositiones post casum suum positæ retrahunt accentum, ut Θεῶν ἄπο; aut Verborum sensum complexæ, ut πάρα pro πάρεστι.

(*g*) Imperativi εὑρὲ, ἐλθὲ, εἰπὲ; et *Atticè* λαβὲ, ἰδὲ.

(*h*) Composita ab ἄγω, ποιέω, φέρω, ἔργον, οὖρος, ut λοχαγὸς. κ. τ. λ.

Acuuntur in *penultimâ*

(*a*) Verbalia in εος, ut τυπτέος, τυπτέα, τυπτέον.

(*b*) Deminutiva in ισκος, et ιον, ut νεανίσκος, χωρίον.

(*c*) Composita *activè* significantia, ut μητροκτόνος *matricida*.

(*d*) Monosyllaba composita in Imperativo, ut ἀπόδος.

(*e*) Infinitivi omnes in ναι, penultimâ *brevi*, ut τετυφέναι, ἱστάναι.

(*f*) Infinitivi Aoristi Primi Activi et Præteriti Passivi, nisi penultima sit longa naturâ, ut καλέσαι, τετύφθαι; et Infinitivi Aoristi Secundi Medii, ut τυπέσθαι.

(*g*) Participia Præteriti Passivi, ut τετυμμένος; et Neutra Participia omnia in ον, a Masculinis in ων, ut τυγχάνον.

(*h*) Adverbia in αζε, οσε, οθι, οθεν, a nominibus acutis in ultimâ, ut Πλαταιάζε, οὐρανόσε, οὐρανόθι, οὐρανόθεν, a Πλαταιαὶ, οὐρανὸς.

II. CIRCUMFLEXUS oritur ex contractione duarum syllabarum, quarum prior acuebatur ante contractionem; ut φιλέω, φιλῶ, φιλέοιμι, φιλοῖμι; quare, si ultima syllaba sit brevis naturâ, et penultima sit vel contracta, vel longa naturâ, circumflexus erit in penultimâ; ut θαῦμα, πρᾶγμα, αὖλαξ -ἄκος.

Circumflectuntur in *ultimâ*

(*a*) Genitivi Plurales nominum Primæ et Secundæ Declinationis, ut μουσῶν, ταμιῶν (ex μουσάων, ταμιάων), et Genitivi et Dativi Singulares, Duales, Plurales substantivorum Trium priorum Declinationum, quæ acuuntur in Nominativo; ut a τιμὴ, τιμῆς, τιμῇ, τιμαῖν, τιμῶν, τιμαῖς; ab οὐρανὸς, οὐρανοῦ, -ῷ, -οῖν, -ῶν, -οῖς.

(*b*) Futura Prima Activa Quartæ Conjugationis, ut σπερῶ.

(*c*) Infinitivi Aoristi Secundi Activi, ut τυπεῖν (a τυπέειν); Imperativi Aoristi Secundi Medii, ut τυποῦ; Subjunctivi utriusque Aoristi Passivi, ut τυφθῶ, τυπῶ.

Obs. 1. Nominativi *plurales* Primæ et Secundæ Declinationis eundem accentum habent ac Nominativi *singulares*, ut ταμίας, ταμίαι, ἔχιδνα, ἔχιδναι, præter πολίτης, πολῖται, et similia.

Obs. 2. Substantiva monosyllaba, crescentia in Genitivo, accentum ferè habent in ultimâ, in Genitivis et Dativis omnium numerorum; ut χεὶρ, χειρὸς, χειρὶ, χειροῖν, χειρῶν, χερσὶ.

Enclitica rejiciunt accentum in ultimam syllabam vocis præcedentis, si non acuatur in penultimâ; ut *ἄνθρωπός ἐστι, ἀνδρός ἐστι*, sed *ἀνθρώπου ἐστὶ, ἄνδρες φασὶν.*

Enclitica sunt *τις* indefinitum, obliqui casus pronominum personalium, ut *μου, σου, νιν, μιν, σφε*; Indicativi Præsentes verborum *εἰμι, φημι* (exceptis secundis personis *εἶ, φῂς*, et si quando *εἴμι* significat *existere*); adverbia indefinita *πως* et similia; particulæ *τε, γε, νυν* pro *οὖν.*

Accentu carent *οὐ, ὡς, εἰ, ἐν, ἐκ, ἐξ, εἰς, ἐς*, nisi vel in fine orationis, vel cum substantivis suis postponuntur, et Nominativi *ὁ, ἡ, οἱ, αἱ* articuli præpositivi *ὁ, ἡ, τὸ*, ne confundantur cum *ὃ, ἧ, οἷ, αἷ*, a relativo *ὃς qui.*

Obs. Si eliditur acutus, rejicitur in penultimam, ut *δείν᾽ ἔπη*, a *δεινὰ ἔπη*; sed in præpositionibus, et in *ἀλλὰ, οὐδὲ, μηδὲ, ἠδὲ* cum vocali amittitur.

Voces quæ pro diversitate Accentûs diversam vim habent.

ἄγων agens.
ἀγὼν certamen.
ἄλλα alia.
ἀλλὰ sed.
αὗτη hæc.
αὐτὴ eadem.
βίος vita.
βιὸς arcus.
εἶμι ibo.
εἰμὶ sum.
εἷς, ἓν unus -um.
εἰς, ἐν in.
ἓξ sex.
ἐξ ex.
ἔχθρα inimicitia.
ἐχθρὰ inimica.
ἐγεῖραι 1. Aor. Inf.
ἐγείραι —— Opt.
ἔγειραι 1. A. Imp. M.
ἦ reverà.
ἢ aut.
θέα visus.
θεὰ dea.
θολὸς fæx.
θόλος fastigium.
κάλως funis.
καλῶς pulcrè.
κεῖνος ille.
κεινὸς Ion. vacuus.
κῆρ cor.
κὴρ fatum.
νόμος lex.
νομὸς tribus.
οἶκοι domicilia.
οἴκοι domi.
ὅμως attamen.
ὁμῶς una cum.
οὗ ubi.
οὐ non.
πείθω suadeo.
πειθὼ suadela.
ποῖος qualis?
ποιὸς quispiam.
σίγα sile.
σῖγα silenter.
σιγᾷ silet.
φόρος tributum.
φορὸς ferax.
φῶς lux.
φὼς homo.
ψύχη frigora.
ψυχὴ anima.
ὦμος humerus.
ὠμὸς crudelis.

Cap. VI.

Conspectus Contractionis.

(*a.*) α+α = ᾱ ut σέλαα, = σέλᾱ.
ε+ε = ει — φίλεε = φίλει.
ι+ι = ῑ — Χίῐος = Χῖος.
ο+ο = ου — νόος = νοῦς.

(*b.*) α+ε, α+η = ᾱ — τίμαε = τίμα.
— τιμάητε = τιμᾶτε.
α+ι = ᾳ — γήραϊ = γήρᾳ.
α+ο, α+ω = ω — τιμάομεν = τιμῶμεν.
— τιμάωμεν = τιμῶμεν.
α+ει, α+ῃ = ᾳ — τιμάεις = τιμᾷς.
— τιμάῃς = τιμᾷς.
α+οι = ῳ — τιμαοίμην = τιμῴμην.
α+ου = ω — τιμάου = τιμῶ.

(*c.*) ε+α = η — τείχεα = τείχη;
sed in tertiâ Declin. ac præcedente vocali,
ε+α = ᾶ — ὀστέα = ὀστᾶ, ὑγι -έα=ὑγι -ᾶ.
ε+ι = ει — τείχεϊ = τείχει.
ε+ο = ου — φιλέομεν = φιλοῦμεν.
ε+ω = ω — φιλέω = φιλῶ.
ε+αι = ῃ — τύπτεαι = τύπτῃ.
ε+ει = ει — φιλέεις = φιλεῖς.
ε+ῃ = ῃ — φιλέῃς = φιλῇς.
ε+οι = οι — φιλέοις = φιλοῖς.
ε+ου = ου — φιλέου = φιλοῦ.

(*d.*) η+ε = η — ὑλήεσσα = ὑλῆσσα.
η+ι = ῃ — Θρήϊσσα = Θρῇσσα.

(*e.*) ι+α, ι+ε = ῑ — πόλιας = πόλῑς (*Ion.*)
— ὄϊες = οἶς.

(*f.*) ο+α = ω — αἰδόα = αἰδῶ.
ο+ε = ου — δήλοε = δήλου.
ο+η = ω — δηλόητε = δηλῶτε.
ο+ι = οι ut αἰδόϊ = αἰδοῖ.

ο + ω	= ω	ut	δηλόω	= δηλῶ.
ο + αι	= αι	—	ἁπλόαι	= ἁπλαῖ.
ο + ει }	= οι	—	δηλόει	= δηλοῖ.
ο + ῃ }	= οι	—	δηλόῃ	= δηλοῖ.
ο + οι }	= οι	—	δηλόοι	= δηλοῖ.
ο + ου	= ου	—	δηλόουσι	= δηλοῦσι.
(*g*.) υ + α }	= ῡ	—	ἰχθύας	= ἰχθῦς.
υ + ε }	= ῡ	—	ἰχθύες	= ἰχθῦς.
υ + η }	= ῡ	—	δεικνύηται	= δεικνῦται.
υ + ι }	= ῡ	—	λελύϊτο	= λελῦτο.
υ + ι	= υι	—	νέκυϊ	= νέκυι, *Epic*.
(*h*.) ω + α	= ω	—	ἥρωα	= ἥρω *Conf*. § 22. *Obs*. 2.
ω + ι	= ῳ	—	λωΐστος	= λῷστος.

Cap. VII.

Conspectus Craseos.

ο + ο	= ου	ut	τὸ ὀρθὸν	= τοὐρθόν.
ο + υ	= ου	—	τὸ ὕδωρ	= θοὔδωρ.
ο + αυ	= αυ	—	τὸ αὐτὸ	= ταὐτὸ.
ο + αι	= ᾳ	—	τὸ αἴτιον	= τᾆτιον.
ο + οι	= ω	—	ὁ οἶνος	= ᾧνος.
ω + ε }	= ω	—	τὼ ἐργάτα	= τὠργάτα.
ω + ο }	= ω	—	τὼ ὀφθαλμὼ	= τὠφθαλμὼ.
ῳ + ε }	= ω	—	τῷ ἐμῷ	= τὠμῷ.
ῳ + ο }	= ω	—	τῷ ὄχλῳ	= τὤχλῳ.
οι + α	= α	—	μέντοι ἂν	= μεντἂν.
ου + ε	= ου	—	ποῦ ἔστιν	= ποὖστιν.
ου + ο	= ου	—	τοῦ ὀνόματος	= τοὐνόματος.
ου + υ	= ου	—	τοῦ ὕδατος	= θοὔδατος.
ῃ + η	= η	—	τῇ ἡμέρᾳ	= θἠμέρᾳ.
ω + οι	= ῳ	—	ἐγὼ οἶδα	= ἐγᾦδα.
ου + η	= η	—	τοῦ ἡμετέρου	= θἠμετέρου.
ου + ου	= ου	—	τοῦ οὐρανοῦ	= τοὐρανοῦ.
αι + ει	= ᾆ	—	καὶ εἶτα	= κᾆτα.

VOCABULARIUM.

SUBSTANTIVA.

Vocabula Primæ Declinationis.

In *ας*.

Βορέας *Boreas.*
βύας *bubo.*
κοχλίας *cochlea.*
λάας *lapis.*
Λοξίας *Apollo.*
νεανίας *juvenis.*
ὀρνῑθοθήρας *auceps.*

In *ης*.

ἀγύρτης *circulator.*
Ἅιδης *Pluto.*
ἀκροάτης *auditor.*
ἀρότης *arator.*
αὐλητὴς *tibicen.*
βούτης *bubulcus.*
δεσπότης *dominus.*
ἐρέτης *remex.*
Ἑρμῆς *Mercurius.*
θεάτης *spectator.*
θεριστὴς *messor.*
θηρευτὴς *venator.*
ἱππότης *eques.*
κιθαριστὴς *citharœdus.*
κλέπτης *fur.*
κτιστὴς *conditor.*
μαθητὴς *discipulus.*
ναύτης *nauta.*
νομοθέτης *legislator.*
οἰκέτης *domesticus.*
ὀρχηστὴς *saltator.*
ὀφειλέτης *debitor.*
παλαιστὴς *luctator.*
πελταστὴς *peltasta.*
Πέρσης *Persa.*
ποιητὴς *poëta.*
προφήτης *propheta.*
πύκτης *pugil.*
πωλητὴς *venditor.*
Σκύθης *Scytha.*
σκωπτὴς *cavillator.*
σοφιστὴς *sophista.*
τελώνης *publicanus.*
τεχνίτης *artifex.*
τοξότης *sagittarius.*
ὑποκριτὴς *actor.*
φυλέτης *tribulis.*
ὠνητὴς *emtor.*

Patronymica.

Ἀλκμαιωνίδης.
Ἀτρείδης.
Βορεάδης.
Ἡρακλείδης.

Ἱπποτάδης.
Κεκροπίδης.
Κρονίδης.
Μενοιτιάδης.
Παλλαντίδης.
Πανθοίδης.
Πηλείδης.
Πηληϊάδης.
Τελαμωνιάδης.
Τυδείδης.
Φερητιάδης.

VOCABULA SECUNDÆ DECLINATIONIS.

In α.

ἄελλα *procella.*
ἄκανθα *spina.*
ἅμιλλα *certamen.*
γλῶσσα *lingua.*
δόξα *opinio.*
ἔχιδνα *vipera.*
θάλασσα *mare.*
μάκελλα *ligo.*
μέλισσα *apis.*
μέριμνα *cura.*
παῦλα *quies.*
ῥίζα *radix.*
τράπεζα *mensa.*
χάλαζα *grando.*
χλαῖνα *tunica.*

In η.

ἀκοὴ *auditus.*
γαλῆ *mustela.*
γῆ *terra.*
γνώμη *opinio.*
δίκη *justitia.*
δίνη *vortex.*
εἰρήνη *pax.*
ἑορτὴ *festum.*
ζώνη *cingulum.*
ἡδονὴ *voluptas.*
θοίνη *convivium.*
κεφαλὴ *caput.*
λίμνη *palus.*
λύπη *dolor.*
νίκη *victoria.*
νύμφη *sponsa.*
ὀργὴ *ira.*
πλάνη *error.*
πύλη *porta.*
ῥώμη *vigor.*
σελήνη *luna.*
στέγη *tectum.*
σχολὴ *otium.*
ταραχὴ *turbatio.*
τέχνη *ars.*
τύχη *fortuna.*
ὕλη *lignum.*
φάτνη *præsepe.*
ψυχὴ *anima.*
ᾠδὴ *carmen.*
ὠλένη *cubitus.*
ὠτειλὴ *vulnus.*

In α purum.

ἄγνοια *ignorantia.*
ἀγυιὰ *vicus.*
ἀθυμία *animi dejectio.*
αἰτία *causa.*
ἀκρίβεια *accuratio.*
ἀλήθεια *veritas.*
ἀνδρεία *fortitudo.*
βασιλεία *regnum.*
βία *robur.*
βοήθεια *auxilium.*
γαῖα *terra.*
γενεὰ *generatio.*
δουλεία *servitus.*
ἐκκλησία *concio.*

ἐλαία oliva.
ἑστία focus.
εὐγένεια nobilitas.
εὔκλεια gloria.
εὐσέβεια pietas.
εὐτυχία felicitas.
ἡλικία adolescentia.
ἡνία habena.
ἡσυχία quies.
θυσία sacrificium.
ἱκετεία supplicatio.
κακία malitia.
κλισία tabernaculum.
λατρεία servitus.
μαλακία mollities.
μανία furor.
μωρία stultitia.
οἰκία domus.
ὁμιλία conversatio.
παιδεία educatio.
πενία paupertas.
σκιὰ umbra.
σοφία sapientia.
στοὰ porticus.
στρατιὰ exercitus.
ὑγίεια sanitas.
φιλία amicitia.
χρεία usus.

In *α*, præeunte *ρ*.

ἀγορὰ forum.
ἄγκῡρα anchora.
ἄρουρα arvum.
γέφῡρα pons.
ἡμέρα dies.
θύρα janua.
λαύρα vicus.
λέπρα lepra.
μοῖρα pars, fatum.
πλευρὰ latus.
σφαῖρα globus.
σφῦρα malleus.
φρουρὰ præsidium.
χαρὰ gaudium.
χώρα regio.
ὥρα tempus.

Vocabula Tertiæ Decinationis.

In *ος*.

ἄγγελος nuntius.
ἀετὸς aquila.
ἆθλος certamen.
ἄμπελος, ἡ, vinea.
ἄνθρωπος homo.
ἄργῐλος, ἡ, argilla.
ἄργυρος argentum.
ἄῤῥιχος cophinus.
ἀτμὸς vapor.
αὐλὸς tibia.
βάρβιτος barbitus.
βάσανος, ἡ, lapis Lydius.
βίβλος, ἡ, liber.
βροτὸς mortalis.
βύσσος, ἡ, byssus.
βῶλος gleba.
γέρανος grus.
γνάθος, ἡ, maxilla.
γύψος, ἡ, gypsum.
δῆμος plebs.
διδάσκαλος magister.
δρόσος, ἡ, ros.
Εὗρος Eurus.
Ζέφυρος Zephyrus.
ἤπειρος, ἡ, terra continens.
Θεὸς, Deus ; ἡ, Dea.
ἰατρὸς medicus.
καιρὸς opportunitas.
κάμινος, ἡ, fornax.

κασσίτερος *stannum.*
κέρασος *cerasus.*
κεραυνὸς *fulmen.*
κέρκος, ἡ, *cauda.*
κόπος *labor.*
κρύσταλλος, ἡ, *glacies.*
λόγος *sermo.*
μίλτος, ἡ, *minium.*
μόλυβδος *plumbum.*
νῆσος, ἡ, *insula.*
νόσος, ἡ, *morbus.*
Νότος *Notus.*
ὁδὸς, ἡ, *via.*
οἶμος, ἡ, *semita.*
οἶκος *domus.*
πύελος, ἡ, *pelvis.*
ῥινὸς, ἡ, *pellis.*
σίδηρος, *ferrum.*
σπασμὸς *convulsio.*
στρατὸς *exercitus.*
φηγὸς, ἡ, *fagus.*
χαλκὸς *æs.*
χρυσὸς *aurum.*
ψῆφος, ἡ, *suffragium.*
ψίαθος, ὁ et ἡ, *teges.*

In ον.

ἆθλον *præmium certaminis.*
ἀργύριον *pecunia.*
ἄρθρον *artus.*
ἄριστον *prandium.*
ἄροτρον *aratrum.*
βάραθρον *fossa.*
δάπεδον *solum.*
δεῖπνον *cœna.*
δεσμωτήριον *carcer.*
δῶρον *donum.*
ἔργον *opus.*
ζυγὸν *jugum.*
ζῶον *animal.*
θέατρον *theatrum.*
ἱμάτιον *vestimentum.*
ἴον *viola.*
κέντρον *stimulus.*
μῆλον *pomum.*
μόριον *particula.*
ξύλον *lignum.*
οἰκίον *domicilium.*
παιδίον *puerulus.*
ῥόδον *rosa.*
φάρμακον *venenum.*
φορτίον *sarcina.*

Vocabula Quintæ Declinationis.

In α, ι, υ.

γόνυ, ατος, *genu.*
δόρυ, ατος, *hasta.*
μέλι, ιτος, *mel.*
κῦμα, ατος, *fluctus.*
ὄνομα, ατος, *nomen.*
σῆμα, ατος, *signum.*
στόμα, ατος, *os* (*oris*).
τέρμα, ατος, *meta.*
φύτευμα, ατος, *planta.*
χεῖμα, ατος, *hyems.*
χρῶμα, ατος, *color.*
ψήφισμα, ατος, *decretum.*

In ν.

ἀγκὼν, ῶνος, *cubitus.*
ἀγὼν, ῶνος, *certamen.*
ἀηδὼν, όνος, ἡ, *luscinia.*
αἰὼν, ῶνος, *ævum.*
ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, *jubar.*
ἄξων, ονος, *axis.*
αὐχὴν, ένος, *cervix.*
γέρων, οντος, *senex.*
γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *acies.*
δαίμων, ονος, *genius.*
δελφὶν, ῖνος, *delphin.*
δράκων, οντος, *draco.*

Ἕλλην, ηνος, *Græcus.*
θεράπων, οντος, *servus.*
κανὼν, όνος, *canon.*
κώδων, ωνος, *campana.*
Λάκων, ωνος, *Lacon.*
λειμὼν, ῶνος, *pratum.*
λέων, οντος, *leo.*
λιμὴν, ένος, *portus.*
μὴν, μηνὸς, *mensis.*
παιὰν, ᾶνος, *pæan.*
ποιμὴν, ένος, *pastor.*
Σειρὴν, ῆνος, ἡ, *Siren.*
Τιτὰν, ᾶνος, *Titan.*
φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.*
χειμὼν, ῶνος, *hyems.*
χελιδὼν, όνος, ἡ, *hirundo.*
χὴν, ηνὸς, ὁ et ἡ, *anser.*
χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*
χιτὼν, ῶνος, *tunica.*
χιὼν, όνος, ἡ, *nix.*
ὠδὶν, ῖνος, ἡ, *dolor.*

In ρ.

ἔαρ, αρος, τὸ, *ver.*
Κᾶρ, αρὸς, *Car.*
νέκταρ, αρος, τὸ, *nectar.*
οὖθαρ, ατος, τὸ, *uber.*
ὄαρ, αρος, ἡ, *uxor.*
στέαρ, ᾱτος, τὸ, *sebum.*
φρέαρ, ᾰτος, τὸ, *puteus.*
ψὰρ, αρὸς, *sturnus.*
ἀὴρ, έρος, *aër.*
αἰθὴρ, έρος, *æther.*
ἀορτὴρ, ῆρος, *lorum.*
ἀστὴρ, έρος, *stella.*
γαστὴρ, έρος, -τρὸς, ἡ, *venter.*
δαὴρ, έρος, *levir.*
θὴρ, ηρὸς, *fera.*
μυκτὴρ, ῆρος, *nasus.*
σπινθὴρ, ῆρος, *scintilla.*
ἄορ, ορος, τὸ, *ensis.*
ἦτορ, ορος, τὸ, *cor.*
μάρτυρ, υρος, *testis.*
πῦρ, υρὸς, τὸ, *ignis.*
ἕλωρ, ωρος, τὸ, *præda.*
φὼρ, φωρὸς, *fur.*
φθεὶρ, ρὸς, *pediculus.*
χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus.*

In ς.

ἀνδριὰς, άντος, *statua.*
γίγας, αντος, *gigas.*
δᾷς, δᾳδὸς, ἡ, *tæda.*
ἐλέφας, αντος, *elephas.*
ἰκμὰς, άδος, ἡ, *humor.*
ἱμὰς, άντος, *lorum.*
λαμπὰς, άδος, ἡ, *lampas.*
λυκάβας, αντος, *annus.*
πέρας, ατος, τὸ, *finis.*
γόης, ητος, *incantator.*
λέβης, ητος, *pelvis.*
σῆς, σητὸς, *tinea.*
τάπης, ητος, *tapes.*
ἀκρὶς, ίδος, ἡ, *locusta.*
ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus.*
ἀψὶς, ῖδος, ἡ, *testudo.*
βαλβὶς, ῖδος, ἡ, *mato.*
γλωχὶς, ῖνος, ἡ, *acies.*
δελφὶς, ῖνος, *delphin.*
ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes.*
ἔρις, δος, ἡ, *lis.*
ἲς, ἰνὸς, ἡ, *fibra.*
κερκὶς, ίδος, ἡ, *tela.*
κηκὶς, ῖδος, ἡ, *nidor.*
κηλὶς, ῖδος, ἡ, *macula.*
κνημὶς, ίδος, ἡ, *tibiale.*
κρηπὶς, ῖδος, ἡ, *fundus.*
μέρμις, ῖθος, ἡ, *funis.*
ὄρνις, ῖθος, ὁ et ἡ, *avis.*
ῥαφανὶς, ῖδος, ἡ, *radicula.*
ῥὶς, ῥῖνὸς, ἡ, *nasus.*
Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, *Salamis.*

σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *sigillum.*
φροντὶς, ίδος, ἡ, *cura.*
χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*
ψηφὶς, ῖδος, ἡ, *calculus.*
ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor.*
κώμυς, υθος, ἡ, *fascis.*
ἱδρὼς, ῶτος, *sudor.*
φὼς, φωτὸς, *vir.*
φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen.*
χρὼς, χρωτὸς, ὁ, *cutis.*
δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *epulum.*
κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *clavis.*
κτεὶς, κτενὸς, *pecten.*
ἕλμινς, νθος, ἡ, *tinea.*
πείρινς, νθος, ἡ, *crates.*
Τίρυνς, νθος, *Tiryns.*

In ξ.

ἄναξ, ακτος, *rex.*
αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus.*
δόναξ, ακος, *arundo.*
Θρᾷξ, ᾳκὸς, *Thrax.*
θώραξ, ᾶκος, ἡ, *thorax.*
ἱέραξ, ᾶκος, *accipiter.*
κλίμαξ, ακος, ἡ, *scala.*
οἴαξ, ᾶκος, *gubernaculum.*
πίναξ, ακος, *tabula.*
ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus.*
φέναξ, ᾶκος, *derisor.*
ἀλώπηξ, εκος, ἡ, *vulpes.*
βὴξ, βηχὸς, ἡ, *tussis.*
ἄϊξ, ᾄϊκος, ἡ, *impetus.*
αἶξ, αἰγὸς, ἡ, *capra.*
βέμβιξ, ῖκος, ἡ, *turbo.*
θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *coma.*
κύλιξ, ικος, *calix.*
μάστιξ, ῖγος, ἡ, *flagrum.*
πέρδιξ, ῖκος, ὁ et ἡ, *perdix.*
τέττιξ, ῖγος, *cicada.*
φοῖνιξ, ῖκος, *palma arbor.*
ψὶξ, ψιχὸς, ἡ, *mica.*
βόμβυξ, υκος, *vermis.*
κῆρυξ, ῦκος, *præco.*
κόκκυξ, ῦγος, *cuculus.*
νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox.*
ὄνυξ, υχος, *unguis.*
ὄρτυξ, υγος, *coturnix.*
πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala.*
πτὺξ, υχὸς, ἡ, *plica.*
Στὺξ, γὸς, ἡ, *Styx.*
φάλαγξ, γγος, ἡ, *phalanx.*
φάραγξ, γγος, ἡ, *vallis.*
σάλπιγξ, γγος, *tuba.*
Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, *Sphinx.*
φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara.*
λάρυγξ, γγος, *guttur.*
λὺγξ, γγὸς, ἡ, *singultus.*
λὺγξ, γκὸς, ὁ et ἡ, *lynx.*
σὰρξ, κὸς, ἡ, *caro.*
φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma.*

In ψ.

γρὺψ, υπὸς, *Gryphus.*
γὺψ, υπὸς, *vultur.*
κατῆλιψ, πος et φος, ἡ, *scala.*
κώνωψ, ωπος, ὁ et ἡ, *culex.*
λαῖλαψ, απος, ἡ, *turbo,*
φλὲψ, βὸς, ἡ, *vena.*
ὢψ, ὀπὸς, *vultus.*

Vocabula Primæ Declinationis Contractæ.

In ης.

Ἱπποκράτης *Hippocrates.*
Περικλῆς *Pericles.*
Σοφοκλῆς *Sophocles.*
Σωκράτης *Socrates.*

In ος.

ἄγκος *vallis.*
ἄλγος *mœror.*
ἄλσος *nemus.*
ἄνθος *flos.*

ἄχθος *pondus.*
βάθος *profunditas.*
γένος *genus.*
ἔγχος *hasta.*
ἔδαφος *solum.*
ἔθνος *gens.*
ἔθος *consuetudo.*
ἦθος *mos.*
θέρος *æstas.*
θράσος *audacia.*
ἴχνος *vestigium.*
κέρδος *lucrum.*
κῆτος *balæna.*
κράτος *robur.*
κῦδος *decus.*
μέγεθος *magnitudo.*
μέλος *membrum.*
μένος *ira.*
μῆκος *longitudo.*
νεῖκος *rixa.*
νέφος *nubes.*
ξίφος *gladius.*
ὄρος *mons.*
ὄξος *acetum.*
ῥῖγος *rigor.*
τεῖχος *murus.*
ψύχος *frigus.*

VOCABULA SECUNDÆ DECLINATIONIS CONTRACTÆ.

In ις.

δάμαλις *juvenca.*
δύναμις *potestas.*
μάθησις *cognitio.*
μάντις *vates.*
ὄφις, ὁ, *serpens.*
ὄψις *vultus.*
λύσις *solutio.*
πίστις *fides.*
ποίησις *poësis.*
πόλις *civitas.*
πόσις *potus.*
πόσις *maritus.*
πρᾶξις, *actio.*
τέρψις *delectatio.*
ὕβρις *superbia.*
φρόνησις *prudentia.*
φύσις *natura.*

In υς.

ἀχλὺς, ύος, ἡ, *caligo.*
βότρυς, υος, ὁ, *racemus.*
δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus.*
ἔγχελυς, υος, ἡ, *anguilla.*
ἰλὺς, ύος, ἡ, *cœnum.*
ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur.*
μῦς, υὸς, ὁ, *mus.*
ὀϊζὺς, ύος, ἡ, *ærumna.*
ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium.*
πέλεκυς, εως, ὁ, *securis.*
πίτυς, υος, ἡ, *picea.*
πρέσβυς, εως, *senex.*
στάχυς, υος, ὁ, *spica.*
χέλυς, υος, ἡ, *testudo.*

In ι.

κόμμι *gummi.*
πέπερι *piper.*

In υ.

γένυ *mentum.*
μέθυ *vinum.*

VOCABULA TERTIÆ DECLINATIONIS CONTRACTÆ.

In εὺς.

βαφεὺς *tinctor.*
βραβεὺς *arbiter.*
γναφεὺς *fullo.*

γραφεὺς *pictor.*
ἑρμηνεὺς *interpres.*
ἱερεὺς *sacerdos.*
ἱππεὺς *eques.*
κεραμεὺς *figulus.*
ὀρεὺς *mulus.*
Πειραιεὺς *Piræus.*
πορθμεὺς *portitor.*
σπορεὺς *sator.*
φαρμακεὺς *veneficus.*
φονεὺς *homicida.*
φορεὺς *bajulus.*
χαλκεὺς *faber ærarius.*

Vocabula Quartæ Declinationis Contractæ.

In ως.

ἠὼς *aurora.*

In ὼ.

γληχὼ *pulegium.*
Γοργὼ *Gorgo.*
ἠχὼ *Echo.*
Ἰὼ *Io.*
Λητὼ *Latona.*
πειθὼ *suada.*

Vocabula Quintæ Declinationis Contractæ.

In ας.

γέρας -ᾰος, *præmium honoris.*
γῆρας -ᾰος, *senectus.*
δέπας -ᾰος, *poculum.*
δέρας -ᾰτος, *pellis.*
κρέας -ᾰτος, *caro.*
οὖδας -εος, *humus.*
σέλας -αος, *fulgor.*
σφέλας *scabellum.*
τέρας -ᾰτος, *prodigium.*

NOMINA ADJECTIVA.

Prima Declinatio.

ος, η, ον.

ἄλκιμος *fortis.*
ἁπαλὸς *tener.*
γυμνὸς *nudus.*
δῆλος *clarus.*
δειλὸς *timidus.*
δεινὸς *dirus.*
ἐσθλὸς *bonus.*
θερμὸς *calidus.*
ἱκανὸς *aptus.*
ἴσος *æquus.*
[illegible]νὸς *communis.*
[illegible]ψὸς *scitus.*
[illegible]φος *levis.*
κωφὸς *hebes.*
λευκὸς *albus.*
λοξὸς *obliquus.*
μέσος *medius.*
μεστὸς *plenus.*
μόνος *solus.*
νόμιμος *legitimus.*
ξύλινος *ligneus.*
ὀρεινὸς *montanus.*
πιθανὸς *probabilis.*
σεμνὸς *venerabilis.*
τυφλὸς *cæcus.*
φαεινὸς *lucidus.*
φυσικὸς *naturalis.*

χαλεπὸς *molestus.*
χρήσιμος *utilis.*
ψιλὸς *nudus.*
ὠμὸς *crudus.*
ὠφέλιμος *utilis.*

ος, ᾱ, ον.

ἀθρόος *confertus.*
ἀριστερὸς *lævus.*
ἀφαυρὸς *debilis.*
ἄγριος *agrestis.*
αἰδοῖος *venerandus.*
γενναῖος *ingenuus.*
γαῦρος *arrogans.*
δέξιος *dexter.*
δημόσιος *publicus.*
δίκαιος *justus.*
δροσερὸς *roscidus.*
ἐλαφρὸς *levis.*
ἐχυρὸς *firmus.*
ἐχθρὸς *inimicus.*
ἑσπέριος *vespertinus.*
ζοφερὸς *caliginosus.*
ζωὸς *vivus.*
θαλερὸς *floridus.*
θέσμιος *legitimus.*
θαρσάλεος *audax.*
ἱκέσιος *supplex.*
ἰσχῡρὸς *fortis.*
λεπρὸς *leprosus.*
λυγρὸς *tristis.*
μιαρὸς *pollutus.*
μικρὸς *parvus.*
νότιος *humidus.*
ὄμβριος *pluvius.*
παλαιὸς *antiquus.*
πετραῖος *saxeus.*
στερεὸς *solidus.*
τρομερὸς *tremulus.*
τρυφερὸς *luxuriosus.*
ὕπτιος *supinus.*

φλόγεος *flammeus.*
φοίνιος *cruentus.*
φαιδρὸς *lucidus.*
χρόνιος *diuturnus.*
χλωρὸς *pallidus.*
ψυχρὸς *frigidus.*

εις, εσσα, εν.

ἀστερόεις *stellis plenus.*
δενδρήεις *nemorosus.*
δινήεις *vorticosus.*
ἑρσήεις *roscidus.*
ἠχήεις *resonans.*
ἱμερόεις *desiderabilis.*
ἰχθυόεις *piscosus.*
θυήεις *redolens suffimentis.*
νιφόεις *nivosus.*
ὀφρυόεις *excelsus.*
πτερόεις *velox.*
ῥοδόεις *rosaceus.*
σκιόεις *umbrosus.*
ὑλήεις *silvosus.*
φωνήεις *sonorus.*
χαρίεις *gratiosus.*

ὺς, εῖα, ὺ.

αἰπὺς *altus.*
ἀμβλὺς *hebes.*
βαθὺς *profundus.*
βραδὺς *tardus.*
βραχὺς *brevis.*
βριθὺς *gravis.*
γλυκὺς *dulcis.*
δασὺς *densus.*
δριμὺς *asper.*
ἐλαχὺς *parvus.*
εὐθὺς *rectus.*
εὐρὺς *latus.*
ἡδὺς *dulcis.*
θῆλυς *fœmineus.*
θρασὺς *audax.*

ὀξὺς acutus.
παχὺς crassus.
τραχὺς asper.
ὠκὺς celer.

Secunda Declinatio.

ος, ον.

ἀγλαὸς splendidus.
ἀλαὸς cæcus.
αἴσιμος fatalis.
αἰώνιος æternus.
ἄρτιος integer.
βάρβαρος barbarus.
βέβαιος firmus.
γελάσιμος ridiculus.
δίδυμος duplex.
ἕκηλος quietus.
ἔνδοξος nobilis.
ἔρημος solitarius.
ἕτοιμος promptus.
ἔτυμος verus.
θανάσιμος mortalis.
ἥσυχος tranquillus.
καθάρσιος expiatorius.
καρφαλέος siccus.
κερτόμος mordax.
μόνιμος stabilis.
μόρσιμος fatalis.
νόθος spurius.
πελώριος immanis.
ῥᾴδιος facilis.
ῥᾴθυμος remissus.
σκυθρωπὸς torvus.
σύντομος concisus.

ης, ες.

ἀληθὴς verus.
ἀκριβὴς accuratus.
ἀκλεὴς inglorius.
ἀολλὴς confertus.
ἀπηνὴς crudelis.
ἀφελὴς tenuis.
ἀτρεμὴς securus.
ἀτρεκὴς certus.
ἀλσώδης frondosus.
δαψιλὴς largus.
δημώδης popularis.
ἐναργὴς clarus.
ἐπιτηδὴς idoneus.
θειώδης sulphureus.
θηριώδης belluosus.
θρομβώδης grumi similis.
θυμώδης animosus.
κομπώδης sui jactabundus.
λιπαρὴς assiduus.
ληρώδης nugator.
λυσσώδης rabiosus.
νημερτὴς verus.
πετρώδης petrosus.
πιμελὴς pinguis.
πλήρης plenus.
πρηνὴς præceps.
τρανὴς perspicuus.
φρικώδης horribilis.
χρειώδης utilis.
ψευδὴς mendax.
ψοφώδης sonorus.

ων, ον.

ἀμύμων exculpatus.
ἀλιτήμων peccans.
δαήμων gnarus.
δειδήμων meticulosus.
δηλήμων nocivus.
ἐλεήμων misericors.
εὐδαίμων beatus.
εὐσχήμων decens.

μνήμων memor.
μεθήμων negligens.
οἰκτίρμων misericors.
τλήμων patiens.
φράδμων solers.

TERTIA DECLINATIO.

ἀγνὼς, ῶτος *ignarus.*
αἴθων, ωνος *ardens.*
ἀργὴς, ῆτος *albus.*
δίπλαξ, ακος *duplex.*
λογὰς, άδος *electus.*
μελάγχρους, ωτος *nigri coloris.*
νομὰς, άδος *in pascuis degens.*
οἶνοψ, οπος *vinei coloris.*
πτὼξ, ωκὸς *timidus.*
σποράς, άδος *dispersus.*
τανυγλώχιν *extensas habens cuspides.*
τανύθριξ, τρῖχος *hirsutus.*
τρίκορυς, υθος *tres cristas gestans.*
φορβὰς, άδος *gregalis.*
φθινοπωρὶς, ίδος *auctumnalis.*
φωλὰς, άδος *in lustris degens.*

VERBA IN Ω.

PRIMA CONJUGATIO.

βλέπω A. 2. P. *video.*
δρέπω *δράπω A. 1. et 2. *decerpo.*
ἐρείπω *ἐρίπω A. 1. et 2. A. et P.; P. M. *everto.*
ἕρπω *serpo.*
θάλπω *calefacio.*
λάμπω P. M. *luceo.*
λείπω *λίπω A. 1. et 2.; P. M. *linquo.*
λέπω A. 2. P. *excorio.*
ῥέπω *inclino.*
σήπω P. M.; *σάπω A. 2. P. *putrefacio.*
τέρπω *τάρπω A. 1. et 2. P. et M. *delecto.*
ἀμείβω *muto.*
θλίβω A. 2. P. *contero.*
λείβω *fundo.*
ῥέμβω *circumago.*
στείβω *στίβω A. 2. A. P. et M. *calco.*
στίλβω *illustro.*
τρίβω A. 1. et 2. P. *tero.*
ἀλείφω *ἀλίφω, A. 1. et 2. P. *ungo.*
γλύφω *sculpo.*
γράφω A. 2. P. *scribo.*
δέφω *excorio.*
ἐρέφω *tego.*
κάρφω *sicco.*
νίφω A. 2. *ningo.*
στέφω *corono.*
στύφω *adstringo.*
ἅπτω *ἅπω *incendo.*
ἀστράπτω *ἀστράπω *fulguro.*
βάπτω *βάφω A. 2. P. *mergo.*
βλάπτω *βλάβω A. 1. et 2. P. *lædo.*
δάπτω *δάπω *voro.*
δρύπτω *δρύφω *lacero.*
θώπτω *θώπω *adulor.*
ἰάπτω *jacio.*
καλύπτω *καλύβω *tego.*
κάμπτω *κάμπω *flecto.*
κάπτω *κάπω *spiro.*

κνάμπτω *κνάμφω *flecto.*
κνάπτω *κνάφω *carpo.*
κολάπτω *κολάφω *tundo.*
κόπτω *κόπω A. 2. P.; P. M. *seco.*
κρύπτω *κρύβω A. 1. et 2 P. *celo.*
κύπτω *κύβω, κύφω, *inclino.*
μάρπτω *μάρπω A. 2.; P. M. *prehendo.*
νίπτω *νίβω (Att. νίζω) *abluo.*
ὀλόπτω *ὀλόφω *vello.*
πέπτω *πέπω *coquo.*
ῥάπτω *ῥάφω A. 1. et 2. A.; A. 2. P. *suo.*
ῥίπτω *ῥίφω A. 2. P. *prosterno*
ῥύπτω *ῥύπω *purgo.*
σκάπτω *σκάφω A. 2. P. *fodio.*
σκήπτω *σκήπω *fulcio.*
σκολύπτω *σκολύφω, -βω, *evello.*
σκώπτω *σκώπω *cavillor.*
τύπτω *τύπω A. 1. et 2. A; A. 2. P. *verbero.*
χρίμπτω *allido.*

SECUNDA CONJUGATIO.

βρύκω *mordeo.*
δίκω *jacio.*
διώκω *persequor.*
εἴκω *cedo.*
ἕλκω, Augm. ει, *traho.*
ἐρύκω *impedio.*
ἥκω *adveni.*
κρέκω *pulso.*
πλέκω A. 2. P. *necto.*
τήκω P. M.; A. 2. P. *liquefacio.*
ἄγω A. 1. et 2. *duco.*
ἀμέλγω *mulgeo.*
ἀρήγω *auxilior.*
εἴργω *arceo.*
ἐπείγω *urgeo.*
ἐρεύγομαι *eructo.*
θέλγω *mulceo.*
θήγω *acuo.*
οἴγω, ἀνοίγω P. M.; A. 2. P. *aperio.*
ὀρέγω *extendo.*
πνίγω A. 2. P. *suffoco.*
στέγω *tego.*
στέργω P. M. *desidero.*
τρώγω A. 1.; *τράγω A. 2. A. et P. *rodo.*
φεύγω P. M.; A. 2. *fugio.*
φλέγω A. 2. P. *uro.*
φρύγω A. 2. P. *torreo.*
ψέγω A. 2. P.; P. M. *vitupero.*
ἄγχω *strangulo.*
ἄρχω *impero.*
βρέχω A. 2. P. *irrigo.*
βρύχω *frendeo.*
ἐλέγχω *convinco.*
λείχω *lambo.*
νήχω *nato.*
σμύχω *σμύγω; A. 2. P. *attero.*
σπέρχω *urgeo.*
στείχω *στίχω; A. 1. et 2. *vado.*
στενάχω *gemo.*
τεύχω *τύχω *fabricor.*
τρέχω *curro.*
τρύχω *afflicto.*
ψήχω *frico.*
ψύχω *ψύγω A. 1. et 2. P. *refrigero.*
αἰθύσσω *calefacio.*
αἱμάσσω *cruento.*
αἰνίττω *occulto, innuo.*
ἀΐσσω *ἀΐκω *irruo.*
ἀλλάσσω *ἀλλάγω A. 2. P. *muto.*

ἀνάσσω impero.
ἀράσσω abscindo.
ἀφάσσω (*ἀφάω*) *contrecto.*
*ἀφύσσω *ἀφύω haurio.*
*βλίττω *βλίω mel exprimo.*
δράσσω prehendo.
*ἑλίσσω *ἑλίκω volvo.*
ἐρέσσω (*ἐρέθω*) *remigo.*
θρυλλίσσω collido.
*θωρήσσω *θωρήκω armo.*
θωΰσσω clamo.
ἱμάσσω (*ἱμάω*) *cædo.*
*κηρύσσω *κηρύκω prædico.*
κορύσσω armo.
λαφύσσω deglutio.
λιμώσσω esurio.
*μαλάσσω * μαλάκω mollio.*
*μάσσω *μάγω abstergo.*
*μορύσσω *μορύχω inquino.*
*νάσσω *νάκω æquo.*
νύσσω pungo.
*ὀρύσσω *ὀρύγω, ὀρύχω, fodio.*
*παλάσσω *παλάχω contamino.*
πάσσω inspergo.
*πατάσσω *πατάγω percutio.*
*πήσσω *πήγω*, P. M.; A. 2. P. *coagulo.*
πλάσσω fingo.
*πλήσσω *πλήγω* A. 2. P. *frango.*
*πλίσσω *πλίκω, πλίχω, gradior.*
*πράσσω *πράγω* P. M. *ago.*
*πτήσσω *πτήκω* P. M.; A. 2. *expavesco.*
πτίσσω pinso.
*πτύσσω *πτύχω complico.*
πυρέσσω febricito.
*σάττω *σάκω onero.*
σπαράσσω lacero.
*σταλάσσω *σταλάγω stillo.*
*συρίττω *συρίγγω fistulo.*
*σφάττω *σφάγω* A. 1. et 2. P. *macto.*
*ταράσσω *ταράχω turbo.*
*τάσσω *τάγω* A. 1. et 2. P. *ordino.*
τυλίττω perscrutor.
φαρμάσσω φαρμάκω tingo.
*φοινίσσω *φοινίκω rubefacio.*
*φράσσω *φράγω sepio.*
*φρίσσω *φρίκω* P. M. *horreo.*

Tertia Conjugatio.

ἀνύτω perficio.
ἀρύτω haurio.
ἐρείδω fulcio.
ἥδω delecto.
σπεύδω propero.
φείδομαι parco.
κεύθω P. M.; A. 2. *occulto.*
κλώθω neo.
πείθω A. 1. et 2. A. et M. *persuadeo.*
*πέρθω *πράθω* A. 2. *deleo.*
πλήθω P. M. *impleo.*
πύθω putrefacio.
αἰχμάζω hastam mitto.
ἀκμάζω maturesco.
ἀλαλάζω ejulo.
ἀλαπάζω diripio.
ἀναγκάζω cogo.
ἀντιάζω occurro.
*ἁρπάζω *ἁρπάγω rapio.*
αὐγάζω illustro.
*βαστάζω *βαστάγω bajulo.*
βιβάζω venire facio.
*γυμνάζω *γυμνάδω exerceo.*
δελεάζω inesco.
δικάζω judico.
δοιάζω dubito.
δοκιμάζω probo.

δοξάζω *laudo.*
εἰκάζω *assimilo.*
ἑορτάζω *festum celebro.*
ἐπηρεάζω *vexo.*
ἐτάζω *examino.*
ἑτοιμάζω *paro.*
εὐνάζω *sopio.*
θοάζω *celeriter moveor.*
ἰκμάζω *humecto.*
κλάζω *κλάγω A. 1. et 2.; P. M. *clango.*
κολάζω *punio.*
κράζω *κράγω A. 2.; P. M. *clamo.*
κραυγάζω *vociferor.*
κορηβάζω *cornibus pugno.*
κωμάζω *choreas ago.*
λιάζομαι *evado.*
λιθάζω *λιθάδω *lapido.*
ὀλβίζω *beo.*
ὀνομάζω *nomino.*
ὀπάζω *ὀπάδω *præbeo.*
ὀργάζω *ὀργάδω *instigo.*
οὐτάζω *vulnero.*
πελάζω *πελάθω *appropinquo.*
πλάζω *πλάγχω *errare facio.*
πλησιάζω *appropinquo.*
σκάζω *claudico.*
σκεδάζω *dispergo.*
σκευάζω *σκευάδω *instruo.*
σπουδάζω *festino.*
στάζω *στάγω *stillo.*
στεγάζω *tego.*
στιβάζω *στιβάδω *calco.*
σφαδάζω *pedes jacto.*
σχάζω *σχάδω *pungo.*
σχεδιάζω *σχεδιάδω *temere ago.*
τωθάζω *dicteriis incesso.*

φοιβάζω *φοιβάδω *vaticinor.*
φράζω *φράδω, A. 1. et 2. *dico.*
χάζομαι *χάδω, A. 1. et 2. M. *recedo.*
πιέζω *premo.*
ῥέζω *ῥέγω *facio.*
αἰκίζω *indigne afficio.*[3]
βαδίζω *ingredior.*
γνωρίζω *noscito.*
ἐθίζω *assuefacio.*
ἐλπίζω *ἐλπίδω *spero.*
ἐρίζω *contendo.*
κνίζω *κνίδω *seco.*
κομίζω *κομίδω *veho.*
κτίζω *condo.*
νομίζω *existimo.*
ὀνειδίζω *convitior.*
ὁπλίζω *armo.*
ὁρίζω *termino.*
πορίζω *suppedito.*
σαλπίζω *σαλπίγγω *buccino.*
στηρίζω *στηρίγω *figo.*
συρίζω *συρίγω *sibilo.*
σχίζω *σχίδω *findo.*
τρίζω *τρίγω P. M. *murmuro.*
ὑβρίζω *ὑβρίδω *contumeliâ afficio.*
φροντίζω *φροντίδω *curo.*
ψηφίζω *ψηφίδω *decerno.*
παίζω *παίγω *ludo.*
δανείζω *fœnero.*
ἁρμόζω *ἁρμόδω *apto.*
δεσπόζω *δεσπότω *dominor.*
ἀθροίζω *congrego.*
βλύζω *scaturio.*
κλύζω *κλύδω *abluo.*
σφύζω *σφύκω *palpito.*

Quarta Conjugatio.

ἀγάλλω *orno.*
ἀγγέλλω A. 1. et 2. A.; A. 2. P. *nuntio.*
ἀσχάλλω *mœreo.*
βάλλω A. 2. *jacio.*
βδάλλω *sugo.*

δαιδάλλω *vario.*
εἴλω *congrego.*
θάλλω A. 2.; P. M. *vireo.*
ἴλλω *oculis conniveo.*
ὀφείλω A. 2. *debeo.*
ὀφέλλω A. 2. *augeo.*
πάλλω A. 1. et 2. A. et M. *vibro.*
ποικίλλω *variego.*
στέλλω A. 1. et 2. P. *apparo.*
σφάλλω A. 1. et 2. A.; A. 2. P. *fallo.*
τέλλω, *perficio, orior.*
τίλλω *vellico.*
ψάλλω *fidibus cano.*
βρέμω *murmuro.*
γέμω *plenus sum.*
δέμω P. M. *ædifico.*
νέμω *distribuo.*
τρέμω *horreo.*
μένω *maneo.*
στένω *gemo.*
ἀσθμαίνω *anhelo.*
αὐαίνω *sicco.*
δειμαίνω *timeo.*
εὐφραίνω *exhilaro.*
θερμαίνω *calefacio.*
ἰαίνω *exhilaro.*
ἰσχναίνω *emacio.*
καίνω A. 2. *perimo.*
κερδαίνω *lucror.*
κραίνω *perficio.*
λεαίνω *lævigo.*
λευκαίνω *dealbo.*
μαραίνω *flaccidum reddo.*
μιαίνω *inquino.*
ξαίνω *rado.*
ὀλισθαίνω A. 1. et 2. *labor.*
περαίνω *finio.*
πημαίνω *lædo.*
πιαίνω *pinguefacio.*
πικραίνω *exacerbo.*
ῥαίνω *aspergo.*
σαίνω *blandior.*
σημαίνω *signo.*
τεκταίνομαι *fabricor.*
τετραίνω *perfero.*
ὑγιαίνω *sanus sum.*
ὑφαίνω *texo.*
φαίνω P. M.; A. 1. et 2. P. *ostendo.*
χραίνω *coloro.*
ἀλεείνω *evito.*
κτείνω P. M.; A. 1. et 2. A. *interficio.*
τείνω *tendo.*
κλίνω A. 1. et 2. P. *inclino.*
κρίνω *judico.*
ὀρίνω *excito.*
τίνω *luo.*
ὠδίνω *parturio.*
κάμνω A. 2. *laboro.*
τέμνω A. 2. *seco.*
ἐλαύνω *ἐλάω *agito.*
ἀβρύνω *orno.*
αἰσχύνω *contemno.*
ἀλγύνω *dolore afficio.*
ἀμβλύνω *obtundo.*
ἀμύνω *arceo.*
βραδύνω *cunctor.*
δηθύνω *tardo.*
εὐθύνω *complano.*
θαρσύνω *fiduciam affero.*
ἰθύνω *dirigo.*
λαμπρύνω *clarum reddo.*
μηκύνω *prolongo.*
μολύνω *contamino.*
ὀξύνω *acuo.*
ὀτρύνω *incito.*
πλύνω *lavo.*
πραΰνω *lenio.*
ταχύνω *accelero.*
ἀγείρω A. 2. M. *congrego.*

ἀθύρω *lusito.*
αἴρω A. 2. M. *tollo.*
ἀσπαίρω *singultio.*
δέρω A. 2. P.; P. M. *excorio.*
ἱμείρω *desidero.*
καθαίρω *purgo.*
κείρω A. 2. P. *tondeo.*
οἰκτείρω *commiseror.*
πείρω A. 1. et 2. *transfodio.*
σπαίρω *palpito.*
σπείρω A. 2. P. *semino.*
σύρω A. 2. P. *traho.*
τεκμαίρω *probo.*
φθείρω P. M.; A. 2. P. *corrumpo.*

Quinta Conjugatio.

ω.

ἀκούω *audio.*
γεύω *gustare facio.*
δακρύω *fleo.*
δεύω *rigo.*
δουλεύω *servio.*
θραύω *frango.*
θύω *suffio.*
ἱδρύω *statuo.*
ἰσχύω *possum.*
κινδυνεύω *periclitor.*
κλείω *claudo.*
κολούω *amputo.*
κρούω *ferio.*
κωλύω *impedio.*
λύω *solvo.*
μηνύω *indico.*
ναίω *habito.*
νεύω *nuo.*
παλαίω *luctor.*
παιδεύω *erudio.*
παύω *cessare facio.*
πιστεύω *fidem habeo.*
πορεύω *trajicio.*
πρίω *serro.*
πταίω *offendo.*
πτύω *expuo.*
σείω *concutio.*
τρατεύω *milito.*
ω *æstimo.*
ὕω *pluo.*
φυτεύω *planto.*
χορεύω *salto.*
χρίω *ungo.*
ψαύω *tango.*

άω.

ἀγαπάω *diligo.*
αἰτιάομαι *causam attribuo.*
ἀκροάομαι *audio.*
ἀλάομαι *vagor.*
ἀλοάω *trituro.*
ἀμάω *meto.*
ἀνιάω *mœrore afficio.*
ἀπαντάω *occurro.*
ἀπατάω *fallo.*
ἀράομαι *precor.*
ἀρτάω *suspendo.*
βοάω *clamo.*
βροντάω *tono.*
γελάω *rideo.*
γεννάω *gigno.*
δαπανάω *sumtus facio.*
διαιτάω *alo.*
διψάω *sitio.*
δράω *facio.*
ἐάω *sino.*
ἐγγυάω *spondeo.*
ἐράω *amo.*
ἐρευνάω *investigo.*
ἐρυθριάω *rubefio.*

ἐρωτάω *quæro.*
ἑστιάω *convivio excipio.*
ζάω *vivo.*
ἡβάω *adolesco.*
ἡττάω *supero.*
θεάομαι *contemplor.*
θηράω *venor.*
θλάω *frango.*
θυμιάω *suffio.*
ἰάομαι *medeor.*
ἱμάω *haurio.*
καυχάομαι *glorior.*
κλάω A. 1. et 2. *frango.*
κνάω A. 1. et 2. *scalpo.*
κοιμάω *sopio.*
κολλάω *glutino.*
κολυμβάω *nato.*
λωφάω *respiro.*
μηχανάομαι *molior.*
νικάω *vinco.*
ὀπτάω *asso.*
ὁρμάω *impello.*
πειράω *tento.*
πλανάω *errare facio.*
σιωπάω *sileo.*
τιμάω *honoro.*
τολμάω *audeo.*
τρυπάω *perforo.*
φοιτάω *ventito.*
φυσάω *inflo.*
χαλάω *laxo.*
ψάω *abstergo.*

έω.

ἀγνοέω *ignoro.*
ἀδικέω *injuriâ afficio.*
ἀλγέω *doleo.*
ἀμφισβητέω *ambigo.*
ἀριθμέω *numero.*
ἀρκέω *arceo.*
ἀσκέω *exerceo.*
αὐλέω *tibiâ cano.*
βουκολέω *pasco.*
δηλέω *lædo.*
διακονέω *ministro.*
ἐγχειρέω *tracto.*
ἐλεέω *miseror.*
ἐνοχλέω *turbo.*
ἐπιθυμέω *cupio.*
εὐεργετέω *benefacio.*
εὐσεβέω *colo.*
εὐωχέω *convivio accipio.*
ζέω *ferveo.*
ζητέω *quæro.*
ἡγέομαι *duco.*
θαῤῥέω *confido.*
θρηνέω *lamentor.*
ἱστορέω *inquiro.*
κεντέω *stimulo.*
κινέω *moveo.*
κοινωνέω *communico.*
κορέω *satio.*
κοσμέω *orno.*
κρατέω *fortiter impero.*
κτυπέω A. 2. *strepito.*
λιπαρέω *persevero.*
λυπέω *dolore afficio.*
μαρτυρέω *testor.*
μετρέω *metior.*
μισέω *odi.*
νοέω *intelligo.*
ξέω *polio.*
οἰκέω *habito.*
πωλέω *vendo.*
τελέω *finio.*
τηρέω *observo.*
φθονέω *invideo.*
χωρέω *vado.*

όω.

αἱματόω *cruento.*
ἀκριβόω *exquiro.*

ἀξιόω *dignor.*
ἀρόω *aro.*
βιόω A. 1. et 2. *vivo.*
δεξιόομαι *dextram jungo.*
δηλόω *declaro.*
δουλόω *servum facio.*
ἐναντιόομαι *adversor.*
ἐρημόω *vasto.*
ζηλόω *æmulor.*
ζημιόω *punio.*
ἡμερόω *mansuefacio.*
θυμόω *incito.*
ἱδρόω *sudo.*
κακόω *infesto.*
κληρόω *sorte lego.*
κοινόω *communico.*
ὀρθόω *erigo.*
πληρόω *impleo.*
πτερόω *alatum facio.*
ῥιζόω *radicor.*
σημειόω *signo.*
στεφανόω *corono.*
τρυχόω *attero.*
χειρόω *domo.*

VERBA IN MI.

μι, μαι.
ἄγαμαι *admiror.*
δίζημαι *quæro.*
δύναμαι *possum.*
ἐπίσταμαι *scio.*
ἵπταμαι A. 2. A. et M. *volo.*
ἴσημι *scio.*
ἵστημι *statuo.*
κίχρημι *utendum do.*
μάρναμαι *pugno.*
πετάννυμι *pando.*
πίμπλημι A. 1. et 2. M. *impleo.*
πίμπρημι *incendo.*
πρίαμαι *emo.*
*τλῆμι, *τλάω A. 2.; P. M. Sync. *perfero.*
τίθημι A. 1. et 2. A. et M. *pono.*
δίδωμι A. 1. et 2. A.; A. 2. M. *do.*
ὄνομαι *vitupero.*
ἄγνυμι A. 2. P.; P. M. *frango.*
δείκνυμι *ostendo.*
εἴργνυμι *cohibeo.*
ζεύγνυμι A. 1. et 2. P. *jungo.*
ζώννυμι *cingo.*
καίνυμαι *vinco.*
κεράννυμι *misceo.*
κορέννυμι *saturo.*
κρεμάννυμι *suspendo.*
μίγνυμι A. 1. et 2. P. *misceo.*
ὄλλυμι A. 2. M.; P. M. *perdo.*
ὄμνυμι *juro.*
ὄρνυμι A. 2. M. *excito.*
πήγνυμι A. 1. et 2. P. et M.; P. M. *compingo.*
ῥήγνυμι A. 2. P; P. M. *rumpo.*
ῥώννυμι *corroboro.*
σβέννυμι *exstinguo.*
σκεδάννυμι *dispergo.*
στορέννυμι *sterno.*
χρώννυμι *coloro.*
χώννυμι *aggerem duco.*

SYNTAXIS VOCUM.

DE ARTICULO.

§ 115. Articulus ferè additur Nominibus demonstrationis, distinctionis, eminentiæ gratiâ, interdum etiam irrisionis; ut

ὁ ἄνθρωπος, homo, is sc. *quem scis*, vel *de quo dicitur*.
οἱ ἄνθρωποι, homines, sc. *genus humanum, non belluæ*.
τὸ ἀγαθόν, summum bonum. *οἱ πολλοί, plerique.*
ἡ τοῦ καλοῦ σοῦ προὔθανεν νεανίου,
quæ pro te pulcro scilicet adolescentulo mortua est.
Eur. Alcest. 714.

Obs. 1. Articulus etiam Propriis Nominibus, iisque quæ *materiam*, aut *notionem*, quæ dicitur, *abstractam* significant, præponi solet; ut

ὁ Σωκράτης, αἱ Ἀθῆναι; ὁ χρυσός, ἡ ἀρετή, ἡ φιλία.

Quod si Nomini Proprio aliud nomen *apponitur*, omittitur Articulus; ut

Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, Socrates ille *Philosophus.*

Obs. 2. Articulus sæpe vice fungitur Pronominis Possessivi; ut

ἄδικον τὸ λυπεῖν τοὺς φίλους ἑκουσίως,
amicos tuos sponte lædere injustum est. Gnom. Monost. 510.

Obs. 3. Articulus interdum distributioni inservit; ut

ὁ Κῦρος ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δώσειν οὗ πρότερον ἔφερον, ἀντὶ δαρεικοῦ τρία ἡμιδαρεικὰ τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ, Cyrus se stipendii, quod prius ferebant, sesquiplum omnibus daturum pollicetur, nimirum pro darico tres dimidiatos daricos singulis in mensem militibus. Xen. Anab. i. iii. 21.

§ 116. Articulus præpositus distinguit *Subjectum* a *Prædicato*; ut

νὺξ ἡ ἡμέρα ἐγένετο, dies factus est nox. Herod. i. 102.

Obs 1. Interdum tamen omittitur Articulus ante *Subjectum*; ut

οὐκ ἄρα σωφροσύνη ἂν εἴη αἰδώς, ergo temperantia pudor non erit. Plat. Charm. 161 A.

Obs. 2. Substantivo si præponitur Articulus, non autem Adjectivo, Adjectivum pro Prædicato accipiendum; ut

οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην,
non enim illiberalis hæc ars est, quam exerceo. Soph. Aj. 1094.

§ 117. Articulus in neutro genere positus cuilibet

dictioni præfigi potest, ut ipsam dictionem significari ostendat; ut

τὸ ἄνθρωπος, *i. e.* hæc dictio ἄνθρωπος.

Obs. Idem etiam interdum cum orationis membro construitur, imprimis apud recentiores; ut

ἐζήτουν τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτὸν, *quærebant quomodo eum interficerent.* S. Luc. xxii. 2.

§ 118. Articulus, ut in priscâ linguâ pronomen erat potius quàm Articulus, (§ 13. *Obs.* 1.), ita in linguâ recentiori Pronominis vim habebat cùm Demonstrativi, tum etiam Relativi.

(*a.*) Demonstrativi passim, præsertim in oratione distributâ, et sequentibus particulis μὲν, δὲ, γὰρ; ut

ὁ μὲν νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθρους,
hic *quidem navis tuæ socius,* ille *autem exterus.* Soph. Phil. 536.

ἀνὴρ γυνή τε χὤτι τῶν μεταίχμιον,
vir mulierque et quicquid illorum *medium est.* Æsch. Sept. 179.

(*b.*) Relativi sæpissime in Ionico et Dorico sermone, nonnunquam etiam in Attico apud Tragicos Poetas; ut

τὰ μὲν Ὀτάνης εἶπε . . λελέχθω κἀμοὶ ταῦτα, *quæ Otanes dixit, ea mihi quoque dicta sunto.* Herod. iii. 81.

σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἱρήσειν δοκῶ,
dolus, quo *me illum mox capturum arbitror.* Soph. Phil. 14.

§ 119. Articulus sæpe asciscit Genitivum, subaudito suo nomine, præsertim ubi affinitas vel possessio indicatur; ut

εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς, χὠ Διὸς Φοῖβος σαφὴς (sub. παῖς),
si Jupiter amplius est Jupiter, et Jovis filius *Apollo verax.* Soph. Œd. Col. 623.

συλῶντα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν Θεῶν (sub. χρήματα),
spoliantem meas et Deorum possessiones. Soph. Œd. Col. 926.

Obs. Hnc refer usum Neutrius Articuli qui frequens est ejusmodi, ut interdum circumlocutioni, interdum amplificationi, interdum etiam breviloquentiæ inserviat; ut

ἐγὼ φράσαιμ' ἂν, εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα,
ego dicam, si hæ (mulieres) *benevolentes adsunt.* Soph. Electr. 1203.
φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθῃς,
age nunc, o nate, et insulæ hujus naturam *disce.* Phil. 300.
εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρείη λέγειν,
si fas sit tibi dicere quæ ad *matrem et patrem* attinent. Œd. Col. 269.

DE CONCORDANTIIS.

Concordantiarum Trium eadem ferè ratio est quæ apud Latinos. (Lat. Gram. § 124—127. § 134. § 137.)

SYNTAXIS NOMINUM.

§ 120. Res Dualis semper exponi potest per Pluralem numerum; itaque Poetæ cum Duali Substantivo nonnunquam construunt Adjectivum Plurale; ut

φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
caris circa manibus amplexi. Hom. Od. xi. 210.

Nonnunquam Plurale Substantivum ponunt, Adjectivum verò, et imprimis Participium, Duale; ut

βασιλῆες ... πεπνυμένω ἄμφω,
reges ... prudentes ambo. Hom. Od. xviii. 64.

§ 121. Nomina, imprimis gentilia quæ frequentiùs Substantiva sunt, interdum tanquam Adjectiva ponuntur (*Conf.* § 32. *Obs.* 1. *Lat. Gramm.* § 136.); ut

τὸν ἡ μήτηρ γλῶσσαν Ἑλλάδα ἐδίδαξεν, hunc mater linguam Græcam docuit. Herod. iv. c. 78.

πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;
a quo spoliabitur sceptro regio? Æsch. Prom. 767.

§ 122. Nomen quod dicitur antecedens, interdum, posito suo casu, asciscit casum Relativi, idque vel sequente Relativo vel præeunte; ut

Ἑλένην μὲν, ἣν σὺ διόλεσαι πρόθυμος ὢν
ἥμαρτες, ... ἥδ' ἐστίν.

Helenam quidem, quam tu cupiens perdere
frustratus es, hæc est. Eur. Orest. 1646.

μετὰ δ' ἔσσεται ἣν τοτ' ἀπηύρων,
Κούρην Βρισῆος.
interque illas erit, quam tunc abstuli,
Briseïs. Hom. Il. ix. 131.

§ 123. Adjectiva et Participia sæpe concordant genere aut numero, non cum Substantivo ipso, sed cum eo quod significat Substantivum (h. e. κατὰ σύνεσιν; vid. Lat. Gramm. § 136.); ut

ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,
O carissime, o fili summoperè dilecte. Eurip. Troad. 741.
Τροίαν ἑλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος,
cùm Trojam ceperant tandem classis Argivorum. Æsch. Ag. 588.

§ 124. Adjectiva et Participia neutralia, præfixo Articulo, sæpissimè partes agunt Substantivorum, imprimis ubi *qualitas rei* significatur; ut

τοῦτο δέ γ' ἐστὶν τὸ καλὸν σφαλερόν·
τό τε φιλότιμον
γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον,
immò verò hoc decus est lubricum, et ambitio
dulcis quidem est, cùm adest verò, angit. Eur. Iph. Aul. 22.
οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα,
neque in illius voluntatem concessi. Ibid. 1270.

§ 125. Adjectiva neutralia non raro loco Adverbiorum ponuntur, ut apud Latinos (*Conf.* § 97. Lat. Gr. § 166.); ut

ἄϋτει δ' ὀξὺ, *clama verò argutè.* Æsch. Pers. 1015.
καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη,
et sæpe thalamum, egressa, rediit. Eur. Alc. 188.

Obs. Etiam cæteri casus et genera Adjectivorum, et Pronominum, usurpantur tanquam Adverbia, per ellipsin Substantivorum; ut

καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος, (sub. γνώμῃ),
et horum pariter Apollo auctor fuit. Æsch. Eum. 443.

φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν, (sub. ὁδῷ),
solet enim hoc non ita evenire. Soph. Antig. 722.

§ 126. Cùm res de quopiam *manifesta*, *certa*, vel *æquitatis* esse dicitur, adjectiva δῆλος, φανερὸς, δίκαιος et similia elegantèr cum personâ construuntur; ut
ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν,
manifestum est aristocratiam te quærere. Arist. Av. 125.
δίκαιός εἰμι τῶνδ᾽ ἀπηλλάχθαι κακῶν,
æquum est ab his me esse liberatum malis. Soph. Antig. 400.

DE CASIBUS NOMINUM.

NOMINATIVI SYNTAXIS.

§ 127. Nominativus sæpe ponitur pro Vocativo, (*Conf.* § 18. *Obs.* 1., § 23. *Obs.* 1. Lat. Gram. § 139.); ut
ὦ δύσμορ᾽ Αἴας, O! infelix Ajax. Soph. Aj. 923.
ὦ κάκιστ᾽ ἀπολούμενος, O! pessimè periture! Arist. Av. 1467.

§ 128. Nominativus interdum absolutè ponitur; ut
λόγοι δ᾽ ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοὶ,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα,
acerba verò dicta utrobique inter eos fremebant,
custode custodem arguente. Soph. Antig. 259.

§ 129. Nominativum utrinque habent Verba Substantiva, ut apud Latinos (Lat. Gramm. § 134.); ut
ὁ πλοῦτός ἐστι παρακάλυμμα τῶν κακῶν,
malorum operculum sunt divitiæ.

GENITIVI SYNTAXIS.

§ 130. Genitivus denotat quidvis proprium sive agentis, sive patientis vel recipientis: (Lat. Gram. § 141.)
(*a.*) agentis; hic est Genitivus qui dicitur *subjectivus*; ut
τὰ τοῦ Ὁμήρου ποιήματα,
poemata quorum Homerus auctor est.

ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, ἢν φόβους λέγῃ,
sed cuilibet nuntio se dat, si modo terrores nuntiet. Soph. Œd. Tyr. 917.

πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενὰ,
magnæ stultitiæ (est) *etiam venari inania.* Soph. Electr. 1054.

οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ', ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τἄνδεᾶ λέγειν,
adversa non nuntiabimus, boni enim ducis est officium *læta, nec vero quæ secus sunt, dicere.* Soph. Œd. Col. 1429.

Obs. Hinc verba γίγνεσθαι, φῦναι, εἶναι, et similia *ortum* significantia, genitivum *gignentis*, imprimis apud Poetas, asciscunt, omissâ præpositione ἐκ vel ἀπὸ, quam pedestris orationis scriptores usurpare plerumque solent; ut

τοῦ δ' ἔφυν ἐγὼ, *ex hoc verò ego nata sum.* Eurip. Iph. Taur. 4.
πατρὸς λέγεται ὁ Κῦρος γενέσθαι Καμβύσου,
Cyrus natus fuisse dicitur ex patre Cambyse. Xen. Cyr. i. ii. 1.

(*b.*) patientis; hic est Genitivus qui dicitur *Objectivus*; ut

νερτέρων δωρήματα,
donaria Inferorum propria. Eurip. Orest. 123.

Παλλάδος θεᾶς ... εὐγμάτων προσήγορος,
ad Palladem Deam preces faciens. Soph. Antig. 1184.

ἡ τῶν Πλαταιέων ἐπιστρατεία,
expeditio adversus Platæenses. Thucyd. ii. 79.

§ 131. In Genitivo ponuntur nomina quæ significant tempus, pretium, materiam, et causam rei.

(*a.*) Tempus; ut

νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque.*
καὶ θέρεος καὶ χειμῶνος, *et æstate et hieme.* Herod. iv. 48.

Obs. 1. Haud rarò tamen Nomen Temporis in Dativo ponitur, vel cum, vel sine præpositione ἐν; ut

ἔν τε θέρεϊ καὶ χειμῶνι. Herod. ibid. 50. ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Plat. Phæd. 1.

Obs. 2. Interdum etiam in Genitivo ponuntur quæ locum significant, imprimis apud Poëtas; ut

λαιᾶς δὲ χειρὸς .. οἰκοῦσι Χάλυβες,
ad sinistram autem manum Chalybes habitant. Æsch. Prom. 714.
οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
οὔτε Πύλου ἱερῆς, οὔτ' Ἄργεος, οὔτε Μυκήνης,
qualis nunc non est mulier per Achaïcam terram
nec Pyli sacræ, neque Argis, nec Mycenis. Hom. Od. xxi. 107.

(*b.*) Pretium; ut

ὠνέονται τὰς γυναῖκας παρὰ τῶν γονέων μεγάλων χρημάτων, *emunt uxores a parentibus ingenti pretio.* Herod. v. 6.

Obs. Similitèr Nomina quæ pœnam capitis, adeoque crimen ipsum significant, in Genitivo ponuntur; ut

Ξάνθιππος θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα, ἐδίωκε,
Xantippus Miltiadem capitis reum egit apud populum. Herod. vi. 136.
διώξομαί σε δειλίας, *timiditatis reum te agam.* Arist. Eq. 367.
ἐάν τις ἁλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου, κ.τ.λ. *Si quis de peculatu convictus, capitis tamen damnatus non fuerit, &c.* Demosth. in Timoc. p. 732. c. 27. Conf. infra, § 133. d.

(*c.*) Materiam; ut

δάφνης ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες,
e lauro (factæ) *vel ulmo firmissimæ stivæ sunt.* Hesiod. Op. et Dies, ii. 53.

(*d.*) Causam; ut

δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
infelix ob istum animum et calamitatem pariter. Soph. Œd. Tyr. 1347.
εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης,
sive is ob vota non reddita nos *incusat, sive ob hecatomben.* Hom. Il. i. 65.

Obs. Ejusmodi Genitivus interdum absolutè ponitur, præsertim antecedente exclamationis voce: est autem vel dolentis, vel indignantis, aliquando etiam admirantis et laudantis; ut

οἴμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἴμοι δ' ἐμοῦ!
proh meam uxorem et liberos! proh me! Eur. Herc. Fur. 1374.
τῆς μωρίας! *O stultitiam!* Aristoph. Eccles. 782.
Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος!
Apollo Averrunce, qui rictus! Aristoph. Av. 61.
χρηστοῦ κοἰκτίρμονος ἀνδρός! *O virum probum et misericordem!* Theoc. xv. 75.

Cæterùm cum ejusmodi Genitivis nonnunquam construitur verbum infinitum; ut

ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι, κ.τ.λ. *sed te admiror quod non dixisti.* Eur. Alcest. 848.

§ 132. Genitivus ferè construitur cum Verbis, Nominibus et Adverbiis, cum partitio, comparatio, præstantia, dignitas,—studium, sensus, facultas, aut his contraria, significantur.

(*a.*) Partitio; ut

ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodque animalium.*

ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται,
hominum ad bonos ibit. Arist. Plut. 495.

Partitioni autem affinis est communio; itaque etiam quæ hanc significant cum Genitivo construuntur; ut

ἐγὼ δὲ καὐτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης,
ego vero ipsa quoque particeps sum hujus fortunæ. Eur. Med. 303.

συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος,
multa enim ad hunc metum conferunt. Ibid. 284.

Obs. 1. Huc pertinent imprimis composita cum μετὰ et σὺν, ut μέτειμι, μετέχω, μεταδίδωμι, συλλαμβάνω, συναίρομαι, κ.τ.λ.

Obs. 2. Etiam cum vis verbi transitivi non ad totum id quod nomen significat sed tantùm ad *partem* ejus attinet, nomen in Genitivo ponitur; ut

τῆς γῆς ἔτεμον, *agri partem vastarunt.* Thuc. i. 30.

βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος, *pastus carnibus et cruore.* Theoc. xxv. 224.

(*b.*) Comparatio; ut

τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενεώτερον ἄλλο,
nihil vanius curiositate.

διπλήσιος ἐγίνετο αὐτὸς ἑωϋτοῦ, *duplo major fiebat quam consentaneum erat.* Herod. viii. 137.

Obs. Huc refer Comparativa omnia; inde quæ differentiam significant, viz.

διάφορος *diversus*	ἀλλότριος *alienus*	ἐναντίος *adversus*
ἄλλος *alius*	ἀλλόκοτος *diversus*	διαφερόντως *aliter*
ἀλλοῖος *diversus*	ἕτερος *alter*	ἔμπαλιν *e contrario.*

Ex his tamen ἐναντίος frequentiùs cum Dativo legitur.

(*c.*) Præstantia; ut

δικαιότατοι ἀνθρώπων, *hominum justissimi.*

τῇ δόξῃ καὶ τῇ δυνάμει πολλῷ διήνεγκε τῶν ἄλλων, *gloriâ et potentiâ multum præstitit aliis.* Isocr. Panath. p. 272.

Obs. Huc refer Superlativa omnia, item verba quæ subigendi, imperandi dominandi et his contrariam notionem habent; videlicet,

ἀριστεύω	ὑπερφέρω	στρατηγέω	νικάομαι
κρατιστεύω	προφέρω	κοιρανέω	ἡττάομαι
καλλιστεύω	ἀνέχομαι	ἐπιτροπεύω	ἐλαττόομαι
πρωτεύω	κρατέω	ἀνάσσω	μειόομαι
πρεσβεύω	κραίνω	βασιλεύω	πείθομαι
περίειμι	ἡγέομαι	τυραννεύω	ἀκούω
περιγίγνομαι	ἄρχω	εἴκω	ἀνηκουστέω
ὑπερβάλλω	ἐπιστατέω	ὑστερέω	ἐπιδεύομαι
ὑπερέχω	κυριεύω	δευτερεύω	μειονεκτέω.
προέχω	δεσπόζω	λείπομαι	

Multa tamen ex his cum Dativo construuntur, imprimis apud Poëtas; ut

Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, *Myrmidonibus impera.* Hom. Il. i. 180.

Et nonnulla cum Accusativo; ut

τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην πλέον λάβοις;

quid vero lucri facies victo domino? Eur. Alc. 506.

(*d.*) Dignitas; ut

ἐπαίνου ἄξιος, *laude dignus.* Xen. Mem. ii. xiii. 14.

ἐμάχοντο ἀξίως λόγου, *pugnaverunt egregiè.* Herod. vi. 112.

Obs. Huic Genitivo interdum additur Dativus personæ, quæ pretium dignitatis præstare debet; ut

ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι, *dignus autem Achilles, qui a nobis honorem accipiat, o mulier.* Eur. Hec. 313.

(*e.*) Studium; etiam admiratio, desiderium, adeòque conatus vel principium; ut

Κριτίας καὶ Ἀλκιβιάδης οὐ τοῦ βίου τοῦ Σωκράτους ἐπιθυμήσαντε, ὠρεξάσθην τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ, ἀλλὰ κ.τ.λ. *Critias et Alcibiades non quia vivere more Socratis cupiebant, appetiverunt societatem ejus, sed, &c.* Xen. Mem. i. ii. 15.

πειρεώμενος τῶν μαντηΐων, *experimentum faciens oraculorum.* Herod. i. 46.

πημάτων ἄρχει λόγος, hic *sermo malorum est initium.* Eur. Alc. 814.

Obs. Huc refer, cum multa alia, tum imprimis verba mediæ vocis quæ in activâ voce ferè capiunt Accusativum, viz.

φροντίζω	ἐπιβάλλομαι	μετατρέπομαι	ἀντιποιέομαι
κήδομαι	ἅπτομαι	θαυμάζω	γεύομαι
ἐπιμελέομαι	ψαύω	ἐφίεμαι	μεθίεμαι
δέομαι	θιγγάνω	ἔραμαι	ἀκηδέω
ἐπιστρέφομαι	εὐλαβέομαι	ἔχομαι	ὀλιγωρέω
ἐπείγομαι	δράσσομαι	ἄρχομαι	παραμελέω
ὁρμάομαι	ἐντρέπομαι	ὑπάρχω	καταφρονέω.

Adde hæc Poëtica:

ἔλδομαι	λιλαίομαι	τιτύσκομαι	ἀλεγίζω
ἔσσυμαι	γλίχομαι	τοξεύω	τημελέω.
ἐμπάζομαι	ὀψείω	ἀκοντίζω	
ὄθομαι	στοχάζομαι	ἀλέγω	

Etiam horum nonnullis interdum Accusativus jungitur; ut

τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατὴρ σέθεν,
hæc autem apud mortuos curabit pater tuus. Eur. Troad. 1234.

(*f.*) Sensus, etiam intellectus, peritia, adeòque memoria; ut

καὶ κωφοῦ συνίημι καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω,
mutum percipio, fantis nihil audio vocem. Herod. i. 47.

τόξων εὖ εἰδώς, arcuum benè sciens. Hom. Il. ii. 718.

μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
recordabatur enim animo eximii Ægisthi. Hom. Od. i. 29.

Obs. Huc refer, præter verba videndi et audiendi usitatiora,

αἰσθάνομαι	ὀσφραίνομαι	ἠθὰς	μνημονεύω
πυνθάνομαι	ἐνθυμέομαι	τρίβων	λήθομαι.
ἀΐω	ἐπιστήμων	ἀδαὴς	
θεάομαι	ἔμπειρος	ἀπαίδευτος	

Multa tamen quæ huc pertinent, imprimis quæ *audiendi* et *videndi* notionem habent, frequentius asciscunt Accusativum; ut

ὁρᾷ φάος ἠελίοιο, videt lumen solis.
ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν, immitem vero vocem audierunt.

Obs. Necnon ἀκούω, πυνθάνομαι, et similia, interdum cum Genitivo personæ construuntur, et Accusativo rei; ut

ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον,
ab ipso rege omnem rem gestam comperiam. Æsch. Ag. 599.

(*g.*) Facultas sive copia, adeòque fructus vel successus; ut

ποριστικὸς τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατιώταις, peritus suppeditandi necessaria militibus. Xen. Mem. iii. 1. 6.

ἅλις δὲ παίδων· τῶνδ' ὄνησιν εὔχομαι
Θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα,
satis enim liberorum habeo; horum autem ut fructus mihi contingat
Deos precor; tui enim fructum non percepi. Eur. Alc. 344.

Ad contrariam notionem pertinent quæ defectum, frustrationem vel separationem significant; ut

πλήρης στεναγμῶν, οὐδὲ δακρύων κενός,
plenus gemituum, neque lacrymarum vacuus. Eur. Hec. 230.

γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες, uxore bonâ privatus es. Eur. Alc. 425.

Obs. 1. Huc generalitèr referri possunt nomina quæ desinunt in *ικος*; item composita cum *α* privativâ; quibus adde

τυγχάνω	εὐπορέω	ἀλάομαι	στερέω
κύρω	βρύω	σφάλλομαι	κωλύω
ἀντιάω	πλήθω	ψεύδομαι	εἴργω
ἐφικνέομαι	γέμω	λείπομαι	ἐρητύω
λαγχάνω	βρίθω	ἔρημος	νοσφίζω
κληρονομέω	μεστὸς	ὀρφανὸς	ἀπαλλάσσω
γεύομαι	ἐνδεὴς	γυμνὸς	λύω
ἐπαυράω	σπανίζω	παύω	ἐλεύθερος
ἀπολαύω	ἁμαρτάνω	λήγω	χωρίζω.

Poëtica ἀφνειὸς *dives*, ἐπιστεφὴς *coronatus*, et similia.

Obs. 2. Huc etiam referendi sunt Genitivi cum verbis ὄζω *oleo*, πνέω *spiro*, et similibus constructi; ut

ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν,
redolent picem et apparatum navium. Arist. Acharn. 190.

Obs. 3. Impersonale δεῖ ferè capit Genitivum rei et personæ Accusativum; et

ὡς πάντα πράξας, ὧν σε δεῖ, στείχῃς πάλιν,
ut omnibus peractis quorum tibi opus est, abeas rursus. Eur. Hec. 1015. Sic etiam ponitur impersonale χρὴ apud Homerum.

§ 133. Quibuslibet verbis additur Genitivus ita ut rem, in quâ actio verbi sita est, planiùs designet, et significet *quod attinet ad;* ut

συνετρίβη τῆς κεφαλῆς, *cervicem sibi defregit.* Arist. Pac. 71.

Imprimis verba ἔχω, ἥκω, sumptis adverbiis, sic construuntur; ut

Ἀθηναῖοι δὲ ὡς ποδῶν εἶχον τάχιστα ἐβοήθεον ἐς τὸ ἄστυ, *Athenienses vero quantum pedibus valuere celerrimè urbi succurrerunt.* Herod. vi. 46.

γένους μὲν ἥκεις ὧδε τοῖσδε, Δημοφῶν,
attingis igitur sic hos genere, O Demophoon. Eur. Heracl. 214.

Obs. Eodem ferè modo Superlativis additur Genitivus Pronominis Reflexivi, ita ut indicet tempus vel modum, in quo persona, de quo dicitur, se ipsum superasset; ut

εἴθε σοι τότε συνεγενόμην, ὅτε δεινότατος σαυτοῦ ἦσθα, *utinam tecum essem tunc cum te ipse in his studiis superabas.* Xen. Mem. Lib. 1. c. 11. § 46.

DATIVI SYNTAXIS.

§ 134. Dativus indicat personam cujus interest vel refert aut esse aliquid aut agi (Lat. Gram. § 143.); ut

ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρὶ!
O Antigone, patri egregium germen in domo! Eur. Phœn. 88.

Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν,
Menelaus, cujus gratiâ huc navigavimus. Soph. Aj. 1045.

Obs. Huc pertinet Dativi usus, ex quo res cum limite quodam vel respectu ad quendam habito narratur; ut

καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
Bene dixit ei qui cavet sibi, ne cadat. Soph. Œd. Tyr. 616.

ἀληθεῖ δὲ λόγῳ χρεωμένῳ οὐ Κορινθίων τοῦ δημοσίου ἐστιν ὁ θησαυρὸς, *ille autem thesaurus, verè ut dicam, non publicus civitatis Corinthiorum est.* Herod. i. 14.

Præsertim additâ particulâ ὡς; ut

μακρὰν γὰρ, ὡς γέροντι, προὐστάλης ὁδόν,
longiorem enim quam pro sene confecisti viam. Soph. Œd. Col. 20.

Hinc quæ dandi, dicendi, auxiliandi et his similium vel contrariorum notionem habent, ferè Dativum asciscunt Personæ, sive Transitiva sint sive Intransitiva; ut

τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε, *his loqui incipiebat.* Hom. Il. ii. 433.

ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ,
nam mortuis divitiæ nihil prosunt. Æsch. Pers. 842.

§ 135. In Dativo ponitur instrumentum, locus, et modus actionis; necnon agens ipse post Verba Passiva.

(*a.*) Instrumentum; ut

ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις,
argenteis pugna telis, atque omnia vinces.

(*b.*) Locus, sed ferè tantum apud Poëtas; ut

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου,
sed Achilles dormiit in recessu tentorii benè compacti. Hom. Il. ix. 663.

(*c.*) Modus; ut

Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς,
Trojani quidem cum clangoreque clamoreque incedebant, avium instar. Hom. Il. iii. 2.

(*d.*) Agens; ut

αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται,
a turpibus enim turpia docentur. Soph. Elect. 621.

Interdum etiam causa rei in Dativo ponitur; ut

οἳ δὲ μὴ παρεῖεν, τούτους ἡγεῖτο ἢ ἀκρατείᾳ τινὶ, ἢ ἀδικίᾳ, ἢ ἀμελείᾳ ἀπεῖναι, *si qui verò non adessent, eos vel intemperantiæ vel injustitiæ vel negligentiæ causâ putabat abesse.* Xen. Cyrop. viii. i. 16.

§ 136. Dativus ferè construitur cum verbis, nominibus, vel adverbiis, cum similitudo, societas, obedientia, et his similia aut contraria significantur. (Lat. Gr. § 144.)

(*a.*) Similitudo, item æqualitas; ut

τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερέστατοι,
moribus et vitæ ratione vespis simillimi. Arist. Vesp. 1102.

καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί,
et amicum eodem, quo pater, prosequuntur honore. Soph. Antig. 644.

Obs. 1. Huc pertinet ὁ *αὐτὸς idem;* ut
ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε, *vos eòdem quidem quò nos tenditis.* Xen. Cyr. i. iii. 4.

Obs. 2. ὅμοιος construitur etiam cum Genitivo; ut
ἔστι δὲ καὶ ταῦτα ὅμοια τοῦ Ἡφαίστου,
sunt autem hæc similia Vulcani. Herod. iii. 37.
conf. ἐναντίος suprà § 132. b. Obs.

(*b.*) Societas; inde consensus, concordia, usus; ut

ὁ Δημοκήδης . . . Πολυκράτεϊ ὡμίλησε,
Democedes Polycrate familiariter usus est. Herod. iii. 131.

ὁμογνωμονῶ σοὶ καὶ τοῦτο, *consentio tibi etiam de hoc.* Xen. Mem. iv. iii. 10.

ἐμάχοντο οἱ Ἕλληνες τοῖσι Πέρσῃσι, *pugnaverunt Græci contra Persas.* Herod. vi. 29.

κείνους δὲ κλαίω ξυμφορᾷ κεχρημένους,
illos vero calamitate premi lugeo. Eur. Med. 347.

Obs. Huc pertinent imprimis cum σὺν et ὁμοῦ composita, quibus adde

ἕπομαι	διάδοχος	παλαίω	μάρναμαι
ἀκολουθέω	συγγινώσκω	διάφορος	πολεμέω
ὀπηδέω	φθονέω	στασιάζω	ἁνδάνω
ὁμαρτέω	ἐρίζω	ἀγωνίζομαι	

ἀρέσκω *placeo* et cum Dativo et Accusativo legitur.

(*c.*) Obedientia; ut

Ἀράβιοι δὲ οὐδαμᾶ κατήκουσαν ἐπὶ δουλοσύνῃ Πέρσῃσι,
Arabes verò neutiquam parebant Persis ita ut eorum servi essent. Herod. iii. 88.

§ 137. Dativus interdum ponitur, subauditâ præpositione *σὺν*, præsertim ubi locum habet pronomen *αὐτός*; ut

τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε,
procul cum ipsá galeâ caput excussit. Hom. Il. xx. 482.

ACCUSATIVI SYNTAXIS.

§ 138. Accusativus construitur cum plerisque Verbis Transitivis; etiam Verba Neutra Accusativum quem vocant *cognatæ significationis*, asciscere solent, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 146.)

Obs. Quædam etiam Verba Neutra, quæ gaudium, misericordiam, et similia vel contraria significant, Accusativum asciscunt ejus ob quod ista sentiuntur; ut

τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχ' ἂν ἥδοιο,
id autem quod dicturus sum forsitan gaudeas. Soph. Œd. Tyr. 936.

§ 139. Duplex Accusativus et rei et personæ construitur cum verbis, quæ significant benè aut malè dicere vel facere, docere, rogare, exigere, privare, et similia; ut

ὃς κακὰ μὲν πλεῖστα Ἑλλήνων εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον, qui ex omnibus Græcis unus vestram familiam plurimis affeci malis. Thuc. i. 137.

μηδὲ σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην,
neque tu ab isto, præstans licet sis, auferas puellam. Hom. Il. i. 275.

Sæpiùs pro Accusativo rei adverbia *εὖ* vel *κακῶς* ponuntur; ut

ἄνθρωπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς,
mi homo, in mortuos ne sis injurius. Soph. Aj. 1154.

Obs. Huc pertinet verbum *γεύω gustandum præbeo.*

βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
Visne ut primum tibi vinum gustandum præbeam? Eur. Cycl. 149.

§ 140. Interdum Accusativus rei construitur cum Passivis horum, quorum Activa duplicem capiunt Accusativum, vel etiam Dativum personæ cum Accusativo rei; ut

ἀπαραιρημένοι τὰ ὅπλα, *armis exuti.* Herod. vii. 103.

οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, *Athenienses illi quibus arcis custodia commissa erat.* Thuc. i. 126.

§ 141. In Accusativo ponuntur quæ significant spatium temporis aut loci; (Lat. Gram. § 151, 152.)

(*a.*) Temporis; ut

ἡ δὲ Σύβαρις ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον μάλιστα, *florebat autem tunc maximè Sybaris.* Herod. vi. 127.

(*b.*) Loci; ut

ἀπέχει δ' ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἑβδομήκοντα, *Platææ autem a Thebis septuaginta stadia absunt.* Thuc. ii. 5.

§ 142. Accusativus sæpissimè sic ponitur quasi subaudiatur præpositio κατὰ; ut

οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός,

nemo hominum ipse in omnibus sapiens est.

πληγεὶς τὴν κεφαλὴν πελέκεϊ, *percussus caput secure.* Herod.

§ 143. Quædam nomina in Accusativo posita, subauditâ præpositione κατὰ, tanquam adverbia vel præpositiones usurpantur; ut

ἀρχὴν *primum* vel *omninò.* τέλος *denique.*

χάριν *gratiâ* vel *propter.* δέμας Hom., δίκην Att., *instar.*

§ 144. Accusativus interdum per se positus ad sententiam refertur; ut

Ἑλένην κτάνωμεν—Μενέλεῳ λύπην πικράν,

Helenam interficiamus, quod erit Menelao magnus dolor. Eur. Orest. 1105.

SYNTAXIS PRONOMINUM.

§ 145. Pronomen Possessivum interdum ponitur pro Primitivo; ut

σὸς πόθος, *desiderium tui.* Hom. Od. xi. 202.

Obs. Genitivus Adjectivi vel Participii sæpe concordat cum Genitivo Primitivi Pronominis, in Possessivo subauditi (Lat. Gram. § 154.); ut

τἀμὰ δυστήνου κακά, *mala mei infelicis.* Soph. Œd. Col. 344.

§ 146. Reflexivum Pronomen interdum ponitur pro Reciproco; ut

ἐδουλώθησαν οὐκ ἀμύνοντες σφίσιν αὐτοῖς, *in servitutem redacti sunt cum sibi mutuò opem non ferrent.* Thuc. vi. 77.

§ 147. Relativo Pronomini forma olim eadem erat ac Demonstrativo; ut

ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
sed quæ quidem ex urbibus depredati sumus, ea divisa sunt. Hom. Il. i. 125.

Unde factum est ut etiam apud Atticos exstet Relativum aliquandò Demonstrativè positum, præsertim in formulis ἦ δ' ὅς, ὅς δ' ἔφη, *ille verò dixit,* et in oratione distributâ; ut

πόλεις Ἑλληνίδας ἃς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων, *urbes Græciæ alias funditus evertens, in alias exsules reducens.* Demosth. De Cor. § 22.

§ 148. Relativum aliquando non ad antecedens sed ad sequens refertur substantivum genere et numero; ut

Περσικὸν ξίφος, τὸν ἀκινάκην καλέουσι, *Persicus gladius, quem acinacem vocant.* Herod. vii. 54. (Lat. Gram. § 137.)

ἡ ἄκρη, αἳ καλεῦνται κληῗδες τῆς Κύπρου, *promontorium quæ claves Cypri vocantur.* Herod. v. 108.

§ 149. Relativum, imprimis apud Atticos, *attrahi* solet in casum antecedentis, nullâ ratione habitâ sequentis verbi; ut

χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω,
utor libris quos habeo.

Obs. Demonstrativum ὅδε frequenter idem ferè valet ac δεῦρο vel ὧδε, præsertim apud Tragicos ubi sermo est de personâ in scenam prodeunte; ut

ἀλλ' ἥδ' ὀπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται,
sed ecce quædam famularum ex ædibus egreditur. Eur. Alc. 137.

SYNTAXIS VERBI.

§ 150. Verbum Singulare construi solet cum Plurali nomine neutrius generis; ut

κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει,
improbi enim viri dona juvamen non habent. Eur. Med. 614.

Obs. 1. Aliàs tamen Plurale nomen neutrius generis Verbum etiam asciscit Plurale, præsertim ubi de animantibus agitur; ut

τοσάδε μὲν μετὰ 'Αθηναίων ἔθνη ἐστράτευον, *tot quidem gentes cum Atheniensibus militarunt.* Thuc. vii. 57.

Obs. 2. Reperiuntur loci apud Poëtas ubi Verbum Singulare ponitur etiam cum nominibus Pluralibus reliquorum generum, hoc est Masculinis vel Fœmininis, per *Schema*, quod vocant, *Bœotium* vel *Pindaricum*; ut

πρόφρονες ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε,
propitiæ pro cantu vitam jucundam præbe. Hom. Hymn. in Cer. xi. 5. (De Pindaricis exemplis vix satis constat.)

Obs. 3. Locutio ἔστιν ὃς *aliquis* in Pluralem transiit, manente tamen verbo in Singulari, unde ἔστιν οἳ, i.e. ἔνιοι, ἔστιν ὧν, ἔστιν οἷς, κ.τ.λ. neglectâ concordantiæ regulâ.

§ 151. Verbum Plurale concordare potest cum Duali Nomine; ut

τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους,
illi verò citò prope venerunt incitantes veloces equos. Hom. Il. v. 275.

§ 152. Verbum Plurale constare potest cum Nomine Singulari, multitudinem significante, ut apud Latinos; ut

ὧς φάσαν ἡ πληθύς, sic dixerunt multitudo. Hom. Il. ii. 278.

Obs. Plurale Verbum rectè infertur, sive duo Singularia Nomina conjunguntur, sive disjunguntur. Pors. ad Hec. 86. Alcest. 367.

§ 153. Interdum Verba Substantiva non cum Subjecto sed Prædicato concordant; ut

τὸ μὲν μῆκος τοῦ ὀρύγματος ἑπτὰ στάδιοί εἰσι, longitudo fossæ septem stadiorum est. Herod. iii. 60.

DE MODIS VERBORUM.

§ 154. *Hypothetica* oratio modò Indicativum postulat, modò Subjunctivum, modò Optativum, pro diverso tempore et eventu ejus rei, quæ cogitationi *supposita* est.

(*a.*) Indicativi Tempus Historicum ponitur in Protasi cum conjunctione *εἰ*, et ejusmodi Tempus in Apodosi cum particulâ *ἂν*, ubi res *hypothetica* in præterito tempore non evenerat, adeòque evenire non potest; ut

εἰ τοῦτο ἔλεξας, ἥμαρτες ἄν,

si hoc dixisses, errasses. (At hoc, scio, non dixisti; ergo non errasti.)

(*b.*) Subjunctivus ponitur cum conjunctione *ἐὰν*, *ἢν*, vel *ἂν* (Epic. *κε*, *κεν*), ubi res *hypothetica* præsentis temporis incerta quidem, sed verisimilis, adeòque eventura videatur; ut

ἢν τοῦτο λέγῃς, vel *λέξῃς*, *ἁμαρτάνεις*, vel *ἁμαρτήσει*,

si hoc dicis (quod te dicere puto) *erras*, vel *errabis*.

(*c.*) Optativus ponitur cum conjunctione *εἰ*, ubi res *hypothetica* præsentis vel futuri temporis incerta ac non verisimilis, adeòque non eventura videatur; ut

εἰ τοῦτο λέγοις, vel *λέξειας*, *ἁμαρτάνοις ἄν*,

si hoc dicas, vel *diceres* (quod tamen te minimè dicere, aut dicturum esse sentio), *erres*, vel *errares*.

§ 155. *Finalis* oratio, cum dicitur de re præsenti vel futurâ, plerumque Subjunctivum postulat; cùm dicitur de re præteritâ, Optativum (Conf. § 40. Obs.); ut

ταῦτα γράφω, vel γράψω, vel γέγραφα, ἵν' ἔλθῃς,
hæc scribo, vel *scribam*, vel *scripsi*, *ut venias*.
ταῦτα ἔγραφον, ἐγεγράφειν, ἔγραψα, ἵν' ἔλθοις,
hæc scribebam, *scripseram*, *scripsi*, *ut venires*.

Idem obtinet in oratione *subjunctâ* post Pronomina, vel Particulas Pronominales; ut

οὐκ ἔχω ὅποι τράπωμαι, *non habeo quo me vertam.*
οὐκ εἶχον ὅποι τραποίμην, *quo me verterem, non habebam.*

Obs. Sed hanc regulam per omnia non servabant optimi auctores; scilicet quoties, neglectâ, ex alterutrâ parte; meliùs vel sensui vel ἐνεργείᾳ dictionis consulere poterant; sic Euripides,

πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα
πατὴρ, ἵν', εἴποτ' Ἰλίου τείχη πέσοι,
τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου,
multum vero mecum auri emittit occultè
pater: quo, si quando Ilii mœnia caderent
viventibus liberis non esset penuria victûs. Eur. Hec. 10.

ubi ἐκπέμπει est, quod dicitur *Historicum præsens*. Idem Euripides, ex alterâ parte, paulo posteà:

κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν
ξένος πατρῷος, καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἁλὸς
μεθῆχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ,
interfecit me auri miserum gratiâ
hospes paternus; et cum interfecisset in pelagus
abjecit, ut ipse aurum in domo habeat. Ibid. 26.

§ 156. *Obliqua* oratio, precedente Verbo præteriti temporis, post Conjunctiones ὡς, ὅτι, et Pronomina Relativa, plerumque Optativo utitur, interdum verò (imprimis si res minus ex narrantis ore pendere videatur) Indicativo; ut

Οὗτοι ἔλεγον, ὅτι Κῦρος μὲν τέθνηκεν, Ἀριαῖος δὲ ἐν τῷ σταθμῷ εἴη, καὶ λέγοι κ. τ. λ. *Hi narrabant Cyrum mortuum esse, Ariæum verò esse in statione et dicere, &c.* Xen. Anab. ii. 1. c. 3. (Lat. Gram. § 165.)

§ 157. Oratio *frequentativa*, sive *Indefinita*, post Conjunctiones et Pronomina Relativa, si dicitur de re præsenti, postulat Subjunctivum, plerumque cum particulâ ἂν, si dicitur de re præteritâ, Optativum sine istâ particulâ; ut

ὃν ἂν ἴδῃ . . . . , κολάζει, *si quem viderit, punit.*

ὃν ἴδοι . . . . , ἐκόλασε, *si quem vidisset, punivit.*

§ 158. Subjunctivi prima persona vim quasi futuram sæpissimè obtinet, præsertim in oratione interrogativâ; subauditur scilicet χρὴ ἵνα, vel tale aliquid; ut

εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν; ἢ τι δράσομεν;

dicemus, an tacebimus? aut quid agemus? Eur. Ion. 758.

§ 159. Optativus, adjunctâ particulâ ἂν, modò Futuri, modò lenioris ac modestioris Imperativi vice fungitur:

(*a.*) Futuri; ut

οὐκ ἂν μεθείμην — οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι,

non relinquam — neque ego dimittam. Eur. Iphig. Aul. 310.

(*b.*) Imperativi; ut

χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει,

I intro propere. Soph. Elect. 1491.

§ 160. Infinitivus interdum *ellipticè* ponitur, subaudito sc. χρὴ vel εὔχομαι; ut

αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,

semper optimè te gere et aliis esto præstantior. Hom. Il. vi. 208.

Θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν,

O Dii urbis tutelares, cavete ne in servitutem redigar. Æsch. Sept. 253.

Obs. Infinitivus etiam *absolutè* ponitur, particulâ ὡς vel adjunctâ vel subauditâ; ut

ὡς δὲ συνελόντι εἰπεῖν, *ut paucis absolvam.* Xen. Mem. III. viii. 10.

ὁ δὲ οὔτ' ἂν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν, δοκέειν ἐμοὶ, *puto equidem nihil mali fuisse eum passurum.* Herod. vi. 30.

§ 161. Infinitivus cum neutro Articuli vice fungitur Substantivi, vel potiùs (quod ad obliquos casus attinet) ejus, quod Latinis grammaticis est *gerundium;* (Lat. Gram. § 51. 159.) ut

τὸ λέγειν ὡς δεῖ τοῦ φρονεῖν εὖ μέγιστον σημεῖον ποιούμεθα, *dicere ut decet*, vel *orationem rectam maximum benè sapiendi indicium putamus*. Isocr. Nicocl. § 3.

Obs. 1. Interdum, imprimis apud Poëtas, omittitur Articulus ; ut

παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν,
ad invitos venit prudentia. Æsch. Ag. 180.

Obs. 2. Etiam in his locis poni potest Subjectum Infinitivi in suo casu, sive Accusativo, sive Nominativo (Conf. § 162.); ut

τὸ θνήσκειν τινὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καλή τις τύχη, *mori aliquem pro patriâ pulcra quædam fortuna est*. Xen. Cyr. V. iv. 19.

ὁ Κῦρος διὰ τὸ φιλομαθὴς εἶναι πολλὰ τοὺς παρόντας ἀνηρώτα, *Cyrus cum discendi studiosus esset, de multis rebus solebat eos quibuscum erat interrogare*. Xen. Cyr. I. iv. 2.

§ 162. Infinitivus Nominativum antecedentem capit, cùm ejusdem ac Verbum præcedens Subjecti est; cùm ad diversum transit, Accusativum, ut apud Latinos (Lat. Gramm. § 134.); ut

Ξέρξης οὐκ ἔφη ὅμοιος ἔσεσθαι Λακεδαιμονίοισι· κείνους μὲν γὰρ συγχέαι τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα, ἀποκτείναντας κήρυκας, αὐτὸς δὲ ταῦτα οὐ ποιήσειν, *Xerxes respondit non se similem futurum Lacedæmoniis ; illos enim occidendo præcones jura hominibus omnibus sancta violasse, se verò id non admissurum*. Herod. vii. 136.

οὐκ ἔφη αὐτὸς ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν, *dixit* (Cleon) *non se, sed illum* (Nician) *prætorem esse*. Thuc. iv. 28.

Obs. Nominativus Pronominis ante Infinitivum nisi emphasis causa non exprimitur ; ut

ὁ Ἀλέξανδρος ἔφασκεν εἶναι Διὸς υἱὸς, *Alexander prædicabat se esse Jovis filium*.

SYNTAXIS PARTICIPII.

§ 163. Participium absolutè positum cum nomine suo construi solet in Genitivo; ut

ἐμοῦ διδάσκοντος, me docente.

Obs. Interdum verò Participium absolutè ponitur in Accusativo (præsertim additâ particulâ *ὡς*); quod quidem in Participiis Impersonalium, e.g. *ἐξὸν, παρὸν, δέον, ὑπάρχον, προσῆκον, δόξαν, κ.τ.λ.* usitatissimum est; ut

ὡς τοῦδ' αἷμα χειμάζον πόλιν,
hæc enim cædes exagitat urbem. Soph. Œd. Tyr. 101.
θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν,
morior pro te, cum liceret mihi non mori. Eur. Alc. 295.

§ 164. Participia Græcè poni solent ubi Latinè plerumque ponitur Infinitivus, præsertim cum verbis quæ ad sensum, intelligentiam, initium, perseverantiam pertinent; ut

ἴστω νυν εὐκλεής γε κατθανουμένη,
scito igitur se gloriosè certè morituram esse. Eur. Alc. 151.

. . . πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις
πόσιν προτιμῶσ', ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν;
quomodo enim magis ostendat ulla
se magni facere maritum quam si velit pro eo mori? Ibid. 155.

παῦσαι λέγουσα, desiste loqui. Eur. Hipp. 703.

Obs. Verba quæ sciendi notionem habent, si cum Infinitivo construuntur, sensum longè alium præbent, ac cum Participio. Scilicet *ἐπίσταμαι ποιῶν*, significat, *scio me facere; ἐπίσταμαι ποιεῖν, scio quomodo faciam.*

§ 165. Participium aliquando ponitur, quasi per Periphrasin, cum verbis, imprimis, *ἔχω, τυγχάνω, κυρῶ*; ut

τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει,
alterum honoravit, alterum privavit honore. Soph. Ant. 22.

τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον,
tantum novi, atque ipse præsens adfui. Aj. 748.

σίγα νυν ἑστὼς, καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων,
tacitus igitur adsta et mane quo es in loco. Ibid. 87.

Obs. Verba λανθάνω et φθάνω, necnon τυγχάνω et κυρῶ, cum Participiis constructa optimè plerumque vertentur, si pro Participio Verbum, pro Verbo Adverbium supponetur; ut

ὁ Κροῖσος φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων, *Crœsus filii interfectorem imprudenter alebat.* Herod. i. 44.

οὐκ ἂν φθανοίτην τοῦτο πράττοντε,
non nimis celeriter hoc agere possetis; quod idem valet atque *hoc quam celerrimè agite.* Aristoph. Plut. 487.

SYNTAXIS VERBALIUM.

§ 166. VERBALIA Adjectiva in τέος, τέον, duplici modo construuntur, prout vel Activa sunt vel Passiva.

(*a.*) Activa regunt Substantivum; quod eo scilicet casu ponitur, quem postulat Verbum, a quo Verbale ductum est; ut

ἀσκητέον (vel — τέα Neut. Pl.) ἐστὶ τὴν ἀρετὴν,
ἐπιθυμητέον (vel — τέα Neut. Pl.) ἐστὶ τῆς ἀρετῆς,
virtutem oportet colere—cupere.

(*b.*) Passiva concordant cum Substantivo, prorsus ut Latinè Participia in *dus* (Lat. Gram. § 159.); ut

ἀσκητέα ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, *colenda est virtus.*

Utrobique Dativus personæ sæpissimè additur; ut

ἐξοιστέον τἄρ' ὅπλα Καδμείων πόλει,
sunt igitur urbi Cadmeorum efferenda arma. Eur. Phœn. 712.

ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα,
mihi quidem igitur ad Salamina est navigandum. Arist. Lys. 411.

Obs. Interdum post Verbalia pro Dativo personæ ponitur Accusativus; ut πολλὴν τὴν μετάστασιν δεικτέον, εἰσφέροντας, ἐξιόντας, ἅπαντα ποιοῦντας ἑτοίμως, *ostendenda est insignis conversio nobis conferentibus tributa, militantibus, omnia alacritèr gerentibus.* Demosth. Olynth. ii. § 6.

SYNTAXIS ADVERBIORUM.

Ἄν.

§ 167. Particula ἂν (*Epicè* κε, κεν) vim ferè *potentialem*, et futuri temporis notionem tribuere solet partibus Verbi, etiam Participiis, quibuscum construitur. *Indicativi* autem Præsens, Futurum, et Præteritum Perfectum Particulam istam vel nunquam vel rarissimè secum conjunctam habent; *Optativus*, quoties optatum significat, certè nunquam. Conf. § 40. Obs. et § 154.

οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι, *nihil amplius dicam.* Soph. Œd. Tyr. 343.

πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, δειμαίνων τόδε,
scito te nihil non timere posse siquidem hoc metuis. Eur. Rhes. 80.

Obs. 1. Particula ἂν, præsertim cum Optativo constructa, sæpiùs repetitur; ut

σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἄν,
ex te igitur sciscitari et audire velimus. Eur. Hipp. 270.

Obs. 2. Formula πῶς ἂν cum Optativo frequens apud Euripidem significat *utinam*; ut

πῶς ἂν ὀλοίμην, *utinam peream.* Eur. Alcest. 881.

Obs. 3. Temporibus Historicis Modi Indicativi, adhibitâ particulâ ἂν, notio consuetudinis vel iterationis accedit; ut

ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἄν,
aliquando victum habere solebam, aliquando non habere. Eur. Phœn. 412.

Obs. 4. Particula ἂν cum Participio juxta posito suam vim interdum et cum Participio et cum Verbo communicat, præsertim ubi conditio in Participio inest; ut

ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τεκμηρίων τοιαῦτα ἄν τις νομίζων μάλιστα ἃ διῆλθον, οὐχ ἁμαρτάνοι, *ex his autem signis quæ dixi si quis res a me narratas tales potissimum esse ducat,* (quales eas esse dixi) *hic profecto non erraverit.* Thuc. i. 21.

De usu Particulæ ἂν, cum Historicis Temporibus Indicativi, vide supra, § 154. *a.*; cum Conjunctionibus infrà, § 175, 176.

Οὐ, Μή.

§ 168. Οὐ, *non**, præcisè negantis est, μὴ, *ne*, vetantis vel deprecantis. Idem ferè obtinet in familiâ vocabulorum utrinque manantium, sc. οὔτε, μήτε, οὐδεὶς, μηδεὶς, κ.τ.λ.; ut

οὐ δράσεις τοῦτο, non facies hoc.

μὴ δρᾶ ἐκεῖνο, illud ne facito.

οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν,

nec possim, neve (opto) *sciam dicere.* Soph. Antig. 612.

Sed *negat* etiam μὴ *hypotheticè*, hoc est, in oratione ubi res non tam ad *factum* quam ad *cogitatum* refertur; itaque ponitur imprimis post Conjunctiones εἰ, ἐὰν *si*, ὡς, ὅπως, ἵνα, ὄφρα *ut*, ὥστε *ita ut*.

Obs. 1. Μὴ (vetantis) cum Imperativi Præsente, vel Aoristo Subjunctivi jungitur; non autem cum Subjunctivi Præsente, neque, nisi rarissimè, cum Aoristo Imperativi. Recte dicitur μὴ μέμφου, vel μὴ μέμψῃ; perperam μὴ μέμφῃ, et vix aut ne vix quidem rectè, μὴ μέμψαι.

Obs. 2. Μὴ post Verba, quæ prohibendi, negandi, timendi, liberandi notionem habent, redundare solet; ut

Ἀριστόδικος .. ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαίους, *Aristodicus inhibuit Cymæos ne id facerent.* Herod. i. 158.

Particulæ οὐ μὴ sæpiùs ita conjunguntur, ut altera alterius vim non tollat. Hinc ortæ sunt duæ Syntaxeos formulæ planè diversæ, prout οὐ μὴ cum Futuro Indicativi, aut Aoristo Subjunctivi construuntur.

(*a.*) Οὐ μὴ, cum Futuro Indicativi constructæ, Interrogationi inserviunt, et plerumque *Imperandi* significationem, vim *prohibendi* obtinent; ut

οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσει φίλοις; *nonne non-infestus eris amicis?* quod idem fere valet ac *ne infestus sis amicis.*

(*b.*) Οὐ μὴ cum Subjunctivo per *Ellipsin* constructæ significationem *Futuri*, vim *negandi* obtinent; ut

* Scribitur οὐκ ante vocalem lenem, οὐχ ante aspiratam. Οὐχὶ Atticum est.

καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ. *Intellige* οὐ δέδοικα μή. *Et his auditis, non* (vereor ne) *capiar dolo.* Æsch. Sept. 38.

Obs. 3. Particulæ *μὴ οὐ*, negativâ sententiâ plerumque præeunte, cum Infinitivo construuntur, idemque significant, quod Latinè *quin*, *quominus*; ut

οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν,
non prætermittam quin omnem de hac re veritatem sciscitêr. Soph. Trach. 90.

Obs. 4. Locutiones *οὔ φημι, οὐ θέλω, οὐκ ἐάω*, idem ferè valent ac Latinè *nego, nolo, prohibeo.*

οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον ἢ λυπεῖν,
semper negabo nuptias gaudii plus quàm doloris afferre. Eur. Alcest. 244.

Scilicet in his et similibus negationes *οὐ* et *μὴ*, non solum rem esse negant, sed etiam contrarium affirmant. Sic *οὐ πάνυ, non omnino*, significat *rem omnino aliter se habere.*

§ 169. Negationes duæ aut plures plerumque Græcè vehementiùs negant; ut

ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδένος,
nec quisquam cuiquam quidquam paret. Eur. Cycl. 120.

§ 170. Adverbium, præfixo Articulo, vice fungitur Adjectivi, subauditâ scilicet parte aliquâ Participii ὤν; ut

ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
O filii, veteris Cadmi nova progenies. Soph. Œd. Tyr. 1.

Obs. Articulus Adverbio præfixus interdum abundat; ut
τὸ νῦν, τὰ νῦν nunc, τὸ πρὶν antea, τὰ μάλιστα maximè, et plurima ejusmodi.

§ 171. Adverbia cum verbo ἔχω eleganter construuntur eâdem ferè vi, quam habent Adjectiva et Verbum Substantivum; ut καλῶς ἔχει idem ferè valet ac καλόν ἐστι. Conf. supra, § 133.

§ 172. Genitivus additur Adverbiis quæ locum significant, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 166.); ut
ποῦ γῆς; *ubi terrarum?* ποῖ γῆς; *quo gentium?*

§ 173. Adverbia complura Præpositionum naturam habent, et cum casibus alia aliis construuntur; ut

(*a.*) Cum Genitivo e. g. ἄγχι vel ἀγχοῦ *prope*; ut

ἄγχι πολιᾶς ἁλὸς,
prope canum mare. Pind. Ol. i. 114.

(*b.*) Cum Dativo e. g. ἅμα *simul*; ut

ἅμα τοῖσι ἀνδράσι, *simul cum hominibus*. Herod. iv. 116.

(*c.*) Cum Accusativo e. g. μὰ, νὴ, jurandi formulæ; ut

μὰ τοὺς παρ' ᾅδην νερτέρους ἀλάστορας,
non, per dæmones infernos, qui sunt apud Plutonem. Eur. Med. 1049.

§ 174. Nonnulla nomina facta sunt Adverbia, plerumque per ellipsin Præpositionum (Conf. supra § 125); ut ἄγχι *prope*, χάριν *gratiâ*, προῖκα *gratis*. Conf. infra, § 189. *b.* Obs.

CONJUNCTIONUM SYNTAXIS.

§ 175. Conjunctionum usus plurimùm pendet ex Modo Verborum, prout res Indicativum, Subjunctivum, aut Optativum postulat. Conf. supra, § 154,—§ 156.

Conjunctiones licet in duas fere classes digerere, *Finalium* scilicet et *non-Finalium*.

§ 176. Finales Conjunctiones (sive eæ, quæ ad finem spectant) sunt ὡς, ὅπως, ἵνα, et Poëticè ὄφρα *ut*; quarum Syntaxis, quod ad Modos, Subjunctivum scilicet et Optativum, attinet, ex iis, quæ supra dicta sunt de finali oratione, repetenda est. Vide § 155.

Ex his Conjunctionibus cum Subjunctivo constructis ὡς et ὅπως frequentiùs asciscunt ἂν, ἵνα verò et ὄφρα plerumque rejiciunt. Eædem Conjunctiones omnes, cum Optativo constructæ, particulam istam ferè non admittunt.

Obs. 1. Si forte Conjunctio finalis una cum ἂν et Optativo reperiatur, particula ἂν non cum Conjunctione sed potius cum Verbo construi debet.

Obs. 2. Quoties prior sententiæ pars non quid factum sit, sed quid fieri oportuerit designat, Conjunctiones ὡς, ὅπως, ἵνα, Indicativi tempora præ-

terita post sese asciscunt, modò de re præsente aut præteritâ sermo sit; ut

ἰὼ Κιθαιρὼν, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν
ἔκτεινας εὐθὺς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν, ἔνθεν ἦν γεγώς;
Io Cithæron, quare me recepisti? cur non acceptum
statim me peremisti, quod si fecisses, nunquam docuissem
homines unde natus essem? Soph. Œd. Tyr. 1391.

Obs. 3. Particula ὅπως, vel ὅπως μὴ, in re futurâ, non modò cum Subjunctivo sed etiam cum Futuro Indicativi sæpe construitur; ut

δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανεῖ σοφή,
metuo ne mihi nimis sapiens videaris. Eur. Hipp. 520.

§ 177. Conjunctiones NON-FINALES partim ad factum vel causam respiciunt, partim conditionales vel relativæ sunt.

(*a.*) Quæ ad *factum* vel *causam* respiciunt, sunt ὡς, ὅτι *quod;* quæ ponuntur imprimis in oratione obliquâ, et interdum cum Indicativo, frequentiùs cum Optativo construuntur. Vide suprà, § 156.

(*b.*) Quæ *conditionales* aut *relativæ* sunt, si res Indicativum aut Optativum postulat, ponuntur simpliciter, sine particulâ ἂν; ut εἰ *si*, ὅτε, ὁπότε, ὡς, (ὅπως *Att. Poët.*, ὅκως *Ion.*), ἡνίκα *cum, quando,* ἐπεὶ, ἐπειδὴ *postquam,* πρὶν, πρὶν ἢ *prius quam,* ἕως, ἔστε *dum, donec,* necnon Pronomina Relativa, et Adverbia Pronominalia conjunctivè posita, ὅς, οἷος, ὅσος, οὗ, οἷ, ὅπου, ὅποι, κ.τ.λ.

Sin autem res Subjunctivum postulat, postulantur item eædem Conjunctiones cum ἂν compositæ, sive conjunctæ, scilicet ἐὰν (hoc est εἰ ἂν), ἢν vel ἂν, ὅταν, ὁπόταν, ἡνίκ' ἂν, ἐπὴν, ἐπειδὰν, πρὶν ἂν, ἕως ἂν, ἔστ' ἂν, ὃς ἂν, ὅπου ἂν, κ.τ.λ.

Obs. 1. Non rarò tamen in nonnullis horum etiam cum Subjunctivo constructis supprimitur particula ἂν, præsertim apud Tragicos; ut

ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ᾖ, τίνες σοφοί;
si vero Apollo indoctus est, quinam sapientes sunt? Eur. Elect. 972.

Obs. 2. Particula πρὶν neque cum Optativo nec Subjunctivo construi solet nisi in priore sententiæ membro adsit negandi aut prohibendi significatio; ut

οὐκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν
πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω,
non redibo domum
priusquam ejecero te e finibus hujus terræ. Eur. Med. 270.

Eadem tamen sæpiùs cum Infinitivo quoque construitur, cujuscumque generis sententia præcedat, sive affirmativa, sive negativa; ut

οὐδὲ παύσεται
χόλου, σαφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τινα,
neque desistet ab irâ,
bene scio, priusquam fulmine feriat aliquem. Ibid. 92.

Obs. 3. Particula *εἰ*, vel *εἰ γὰρ*, sicut *εἴθε*, interdum optantis est; sed notanda in hoc usu differentia Indicativi et Optativi; *εἰ γὰρ εἶχον*, valet *utinam haberem*, vel *habuissem* (de re præteritâ); *εἰ γὰρ ἔχοιμι*, *utinam habeam* (de re præsenti vel futurâ).

§ 178. Conjunctiones quæ extra has duas classes censendæ sunt, facile dignoscuntur; scilicet

(*a.*) Copulativæ, ut *καὶ*, *καὶ—καὶ*, *τε—καὶ*, *τε—τε*, *κ.τ.λ.*
(*b.*) Disjunctivæ, ut *οὔτε—οὔτε*, *μήτε—μήτε*, *κ.τ.λ.*
(*c.*) Partitivæ, ut *μὲν—δὲ*, *κ.τ.λ.*

SYNTAXIS PRÆPOSITIONUM.

§ 179. Præpositiones apud Poëtas sæpe per *Tmesin* a verbis segregantur, cum quibus compositæ sunt; ut

ὃν…χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψεν, pro *κατεκάλυψεν*,
quem…aggesta terra cooperuit. Hom. Il. xiv. 114.

Obs. Aliquando Præpositiones, apud Poëtas, post verba sua ponuntur; ut
Νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
Nympha vero apposuit omnem cibum. Hom. Od. v. 196.

§ 180. Præpositiones interdum tanquam Adverbia usurpantur, imprimis *ἐν* et *πρὸς*; ut

ἐν δὲ καὶ Λεσβίους εἷλε,
et simul vel *inter alios*, *Lesbios cepit.* Herod. iii. 39.

§ 181. Præpositiones *ἄνα*, *μέτα*, *πάρα*, *ἔνι*, accentu retracto, eandem simplices vim exerunt quam cum verbo *εἰμὶ*, vel, quod rarius, quam cum *ἵστημι* compositæ; ut

οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ, (pro *μέτεστι*),
non enim adest aliquis talis vir. Hom. Od. xxi. 93.
ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο (pro *ἀνάστα*),
sed surge, neque amplius jace. Hom. Il. xviii. 178.

PRÆPOSITIONUM PRIMA CLASSIS.

In primâ Præpositionum classe continentur, *primo*, *ἀντὶ, ἀπὸ, ἐκ* vel *ἐξ*, et *πρὸ*, quæ cum Genitivo solo construuntur; *secundo*, *ἐν* et *σὺν*, quæ cum Dativo solo construuntur; *tertio*, *εἰς*, quæ cum Accusativo solo construitur.

(*a.*) Ἀντὶ, ἀπὸ, ἐκ vel ἐξ, et πρὸ cum Genitivo solo construuntur.

Ἀντὶ.

§ 182. Præpositio *ἀντὶ* significat i. q. *pro*, vel *vice*, *propter*, *instar*.

Pro; ut *χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω*, *gratia pro gratiâ veniat.* Eurip. Hel. 1234.

Vice; ut *χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ*,
solus relictus est tui loco hujus terræ custos. Soph. Œd. Tyr. 1418.

Propter; ut *ἀνθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς*,
quapropter implorans per Deos obtestor vos. Œd. Col. 275.

Instar; ut *ἀντί νυ πολλῶν*
λαῶν ἐστιν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
is, quem Jupiter carum habet, est instar multarum copiarum. Hom. Il. ix. 116.

Obs. Est ubi significat id quod *πρὸ*, *præ* vel *ante*; ut
χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών,
chlamydem purpuream ante oculos obtendens. Hom. Od. iv. 115.

Interdum etiam obtestando inservit, velut *πρός*; ut
οἵ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ, ἱκετεύομεν,
qui te per hasce tuas filias et tuam vitam, pater, obtestamur. Soph. Œd. Col. 1326.

In Compositis porrò significat *ex adverso*, vel *e regione*; deinde *quamlibet oppositionem* sive *repugnantiam.*

E regione; ut *ἀντίθυρον*, *locus e regione ostii.*

Oppositionem; ut *ἀντιλέγω contradico*, *ἀντιποιέομαι mihimet contra omnes vindico.*

Ἀπὸ.

§ 183. Præpositio *ἀπὸ* (Poet. *ἀπαὶ*) significat i. q. *a*, *ab*;

et propriè locum habet, ubi *origo, progressio, distantia* vel *intervallum loci* aut *temporis, occasio* et *opportunitas*, vel etiam *causa rei faciendæ* indicantur.

a, ab; ut

οἱ ἀπὸ Σπάρτης, *Spartani.* Conf. Virgilianum illud, *Pastor ab Amphryso.*

ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, *a principio usque ad finem.*

ἡ θάλασσα ἀπέχει ὡς τέσσερα στάδια ἀπὸ λίμνης, *abest mare a lacu quatuor stadia.* Herod. iv. 195.

ἀπὸ παίδων, *statim a pueritiâ.* ἀφ' οὗ (sc. χρόνου), *ex quo.*

τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων ἔπραξε, *eadem minore sumptu fecit.* Thuc. viii. 87.

ζώουσι ἀπὸ θήρης, *venatione vitam sustentant.* Herod. iv. 22.

ζήτησις μεγάλη ἀπὸ σφέων ἐγένετο τῶν γυναικῶν τουτέων, (ubi ἀπὸ idem ferè valet quod ὑπὸ) *magna cura ab illis adhibita fuit ad investigandas mulieres.* Herod. ii. 54.

Hinc profecti sunt usus paulò remotiores; e. g.

κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει,

miserrimè ob res gestas nobilissimas perit. Soph. Antig. 695.

ἐπεὶ δὲ ἀπὸ δείπνου ἦσαν, *postquam verò cœnandi finem fecerunt.* Herod. i. 126.

ἀπὸ δ' αὐτοῦ (sc. δείπνου) θωρήσσοντο, *absolutâ verò cœnâ sese armaverunt.* Hom. Il. viii. 54. Conf. Cœl. ap. Cic. Ep. Fam. viii. iv. 1. *a repulsâ*, h. e. *post repulsam.*

οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις, *non secus ac sentio dicis.* Soph. Trach. 389.

Obs. 1. Præpositio ἀπὸ additur Nominibus ita ut hujusmodi formulæ vim Adverbiorum habeant, ut ἀπὸ σπουδῆς, i. q. σπουδαίως, *seriò.* Sic

ἀπὸ τοῦ προφανοῦς *palam*	ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου *inopinato*
ἀπὸ μνήμης } *memoriter*	ἀπὸ ταυτομάτου } *fortuito*
ἀπὸ στόματος } *memoriter*	ἀπὸ τύχης } *fortuito*
ἀπὸ γλώσσης *vivâ voce*	ἀπὸ ξυνθήματος *composito*
ἀπὸ τοῦ παραχρῆμα *ex tempore*	ἀπὸ σμικροῦ *parvi* (sc. pretii).

Obs. 2. Præpositio ἀπὸ interdum redundat; ut ἀπὸ κρῆθεν, *a capite.* Hes. Clyp. Her. 7.

Interdum deest; ut τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας Θήβας, *opulentis a Delphis nobiles adiisti Thebas.* Soph. Œd. Tyr. 152.

In Compositis porrò significat quid *abundanter, perfectè, absolutè* facere, atque adeo *cessationem*, vel etiam *negationem* rei.

Abundanter; ut *ἀποδείκνυμι demonstro; ἀποθαυμάζω demiror*, h. e. *valde miror*.

Absolutè; ut *ἀποτετελεσμένος omnibus numeris absolutus; ἀπέχουσι μισθὸν omnem mercedem habent.*

Cessationem; ut *ἀπογίνεσθαι denasci*, h. e. *mori; ἀποστράτηγος exprætor.*

Negationem; ut *ἀπόφημι nego; ἀπειπεῖν ὁμιλίαν renuntiare consuetudinem*, sed *ἀπειπεῖν ἄλγει præ luctu deficere; ἀπαρέσκω displiceo.*

Ἐκ.

§ 182. Præpositio *ἐκ*, ante vocalem *ἐξ*, significat i. q. *e, ex*, et propriè locum habet *ubi motus ex interiore* indicatur; sed plerumque simpliciter tantum idem ferè valet quod *ἀπό*. Vide supra, § 183.

E, ex; ut *ἐξ ἀειρύτου χοὰς κρήνης ἐνέγκου,*

e jugi fonte fer libamina. Soph. Œd. Col. 470.

ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος, ex mortalibus evanescam. Soph. Œd. Tyr. 831.

οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, ἀλλ' ἐκ διφθερέων, non e ligno faciunt navigia sua sed ex pellibus. Herod. i. 194.

ἐξ ὅτου νέας τροφῆς ἔληξε, ex quo (sc. tempore) *pueritiam egressa est.* Ibid. 346. Conf. *ἀπό*.

ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας (i. q. *Αἰτωλὸς*), *sextus erat Ætolus.* Soph. Elect. 704. Conf. *ἀπό*.

φιάλας ἐκ τῶν ζωστήρων φορέουσι Σκύθαι, Scythæ gestant phialas ex cingulis suspensas. Herod. iv. 10.

καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,

consedimus prope a summis tumulis vento non expositi. Antig. 411.

καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν,

etenim somnium quoque ex Jove est. Hom. Il. i. 63.

ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τάδ' ἄρχεται (ubi *ἐκ* idem ferè valet quod *ὑπὸ*, qui usus apud ceteros auctores infrequentior Herodoto admodum familiaris est),

hæc loca a rege, qui urbi præest, gubernantur. Soph. Œd. Col. 67. Conf. ἀπὸ.

ὡς ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, *postquam sacrificandi finem fecit.* Herod. i. 50. Vide ἀπό.

τυφλὸς . . . ἐκ δεδορκότος, *nunc cæcus cum antea vidisset.* Soph. Œd. Tyr. 454.

Obs. 1. Præpositio ἐκ additur Nominibus ita ut hujusmodi formulæ vim Adverbiorum habeant; ut ἐκ βίας i. q. βιαίως *violentè.* Vide ἀπὸ supra § 183. Obs. 1. Sic

ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς *palam*	ἐξ ἑτοίμου *promptè*
ἐξ ἀπροσδοκήτου *inopinatò*	ἐκ βραχέος *brevi*
ἐκ πρώτου, δευτέρου, κ.τ.λ. *primò, iterum*	ἐκ ταυτομάτου *fortuitò*
ἐξ ἴσου *æqualiter*	ἐκ τῆς ἰθείης *rectâ* } Herod.
ἐκ παρασκευῆς *compositò*	ἐξ ὑστέρης *postea* } Herod.
ἐκ περιουσίας *superabundanter*	ἐκ νέης *denuò.* } Herod.

Obs. 2. Præpositio ἐκ interdum abundat; ut ἐξ οὐρανόθεν, *e cœlo.* Hom. Il. viii. 19.

In Compositis porrò significat *eminentiam* quandam et *perfectionem* sive *successum.*

Eminentiam; ut ἐκπρεπὴς *præ cæteris conspicuus.*

Perfectionem; ut ἐξαιτέομαι *impetro,* h. e. *precando consequor.*

Πρὸ.

§ 185. Præpositio πρὸ significat, i. q. *ante, præ, vice* vel *in gratiam alicujus.*

Ante (de tempore); ut ταῦτα πρὸ τῆς Πεισιστράτου ἡλικίης ἐγένετο, *hæc ante Pisistrati ætatem evenerunt.* Herod. v. 71.

Ante (de loco); ut πρὸ θυρῶν *ante fores.* Arist. Vesp. 273.

Præ; ut οὐδεὶς - - οὕτω ἀνόητός ἐστι ὅστις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἱρέεται, *nemo ita amens est ut bellum præferat paci.* Herod. i. 87.

Vice (i. q. ἀντὶ); ut ἥτις ἤθελε θανεῖν πρὸ κείνου, *quæ volebat pro eo,* sive *ejus vice, mori.* Eur. Alcest. 17. Conf. ibid. 434.

In gratiam vel commodum (i. q. ὑπὲρ); ut οὐκ ἐτολμήσας

θανεῖν τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς, *non ausus es mori tuo pro filio.* Eur. Alc. 644. Conf. ibid. 701.

In Compositis porrò significat quid *palam agere*, vel *vulgare*; ut προιέναι *in publicum prodire*, προκηρύττω *publicè denuntio*.

(*b*.) Ἐν et σὺν cum Dativo solo construuntur.

Ἐν.

§ 186. Præpositio ἐν significat i. q. *in*, *inter*, *penes*.

In (de loco); ut ἐν ἀγορᾷ *in foro*, ἐν Πλαταιαῖς *Platæis*.

In (de tempore); ut ἐν τῷ νῦν χρόνῳ *præsenti tempore*. Conf. supr. § 131. a. Obs. 1.

Ponitur etiam Græcè præpositio ἐν ubi Latinè *in* locum non habet, imprimis de *indumentis* vel *instrumentis*; ut

ὁ δ' εἰσῄει - - ἐν τῇ Περσικῇ στολῇ, *ille verò intravit Persicâ veste indutus*. Xen. Cyr. ii. iv. 4.

ἐν πέλταις διαγωνίζονται, *clypeis armati pugnant*. Xen. Mem. iii. ix. 2.

Inter, vel Apud vel Coram; ut ἧστο ἐν μνηστῆρσι, *sedebat inter procos*. Hom. Od. i. 114.

ἐν τοῖς Μήδοις ταῦτα ἐγένετο, *hæc apud Medos*, h. e. *in Mediâ*, *evenerunt*. Xen. Cyr. iv. 25.

ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν, *coram tantis viris*. Arist. Plut. 1061.

Penes; ut ἐν σοὶ νῦν ἐστι - - καταδουλῶσαι Ἀθήνας, *penes te est Athenas ad servitutem redigere*. Herod. vi. 109.

ἐν σοὶ γάρ ἐσμεν, *in te enim posita est omnis spes nostra*. Œd. Tyr. 314.

Obs. 1. Notabilis locutio est ἐν ἑαυτῷ (vel ἑαυτοῦ) γίγνεσθαι, *sui compotem esse*; ut ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ. Soph. Phil. 950.

Obs. 2. Etiam hæc Præpositio locutionibus adverbialibus inservit; ut ἐν τάχει, i. e. ταχέως, *celeriter*. Sic

ἐν ἡσύχῳ *quietè*	ἐν δίκῃ *justè*
ἐν τούτῳ, ἐν μέσῳ } *intereà*	ἐν μέρει *vicissim*
	ἐν κεφαλαίῳ *summatim*
ἐν ὥρῃ (Herod.) *tempestivè*	ἐν καιρῷ *opportunè*

Quibus adde formulas ejusmodi, ubi Præpositio cum casu suo pro simplici Nomine accipiatur; ut ἐν ἴσῳ, ἐν ὁμοίῳ *par*, *simile esse*; ἐν

εὐμαρεῖ facile, ἐν ἡδονῇ jucundum, ἐν νόσῳ, æger; ἐν ἐλαφρῷ ποιεῖσθαι, parvi pendere; ἐν αἰσχύναις ἔχω (pro *αἰσχυντικῶς*) *pudibundus sum.*

In Compositis porrò nonnullis *minuendi* vim habet; ut *ἐνδιδόναι remittere.*

Σὺν.

§ 187. Præpositio *σὺν* (Atticè *ξὺν*) significat i. q. *cum*; ut *σὺν στρατῷ, cum exercitu.*

Ponitur etiam ubi Latina præpositio locum non habet, imprimis ubi *consensus, favor, auxilium* indicatur; ut *σὺν νόμῳ, consentiente lege,* seu *secundùm legem, σὺν Θεῷ, Deo juvante.*

Obs. 1. Etiam hæc Præpositio nonnullas genuit formulas, quæ adverbialiter accipiendæ sunt; ut *σὺν τάχει celeriter.* Sic

σὺν νόμῳ legitimè | *σὺν χρόνῳ tandem.*

Obs. 2. Præpositio *σὺν* aliquando deest. Conf. supr. § 137.

In Compositis porrò nonnullis *augendi* vim habet; ut *συντεταμένως, enixè,* sc. *conjunctis viribus.*

(*c.*) 'Ανὰ et εἰς vel ἐς, raró ὡς, cum Accusativo solo construuntur.

Obs. De *ἀνὰ* etiam cum Dativo apud Poëtas constructâ vide infra, § 188. Obs. 2.

'Ανὰ.

§ 188. Præpositio *ἀνὰ* significat i. q. *per,* de loco, vel propriè *sursum per, passim per, inter.*

Per (de loco); ut *ἀνὰ τὴν* 'Ελλάδα, *per Græciam.*

ἀνὰ τὸν ποταμὸν πλέειν, adverso flumine navigare. Herod. i. 194.

ἐσκεδάσθησαν ἀνὰ τὰς πόλιας, passim per urbes dispersi sunt. Herod. v. 102.

Inter; ut *ἀνὰ τοὺς πρώτους ἔσαν, inter primos erant.* Herod. ix. 86.

In numeris *distributivam vim* habet; ut

ἀνὰ πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας, in quinos parasangas diem. Xen. Anab. iv. vi. 4.

ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, quotidie. Xen. Cyr. i. ii. 8.

ἀνὰ πᾶν ἔτος vel *πάντα ἔτεα, quotannis.* Herod. i. 136. viii. 65.

Indicat etiam *intervallum* temporis; ut

ἀνὰ χρόνον, interjecto tempore. Herod. i. 173.

Obs. 1. Etiam hæc Præpositio interdum Nominibus ita jungitur, ut adverbialiter reddi possit; ut *ἀνὰ κράτος, vehementer,* sive *totis viribus, ἀνὰ μέρος, alternatim,* sive *per partes.*

Obs. 2. Apud Ionicos et Doricos Poëtas Præpositio ἀνὰ cum Dativo quoque construitur, et significat i. q. *super* vel *cum;* ut

εὕδει δ' ἀνὰ σκαπτῷ Διὸς αἰετὸς,
dormit vero in sceptrum Jovis aquila. Pind. Pyth. i. 10.

In Compositis porrò significat i. q. *sursum, re —, retro* vel *retrorsum.*

Sursum; ut *ἀνέχειν τὰς χεῖρας, attollere manus, ἀναβοάω, elatâ voce clamo.*

Re —; ut *ἀναβλέπω, visum recipio, ἀνατίθεμαι, retracto,* inde *corrigo, ἀναβάλλω, rejicio* sive *differo.*

Retrorsum; ut *ἀναχωρέω, retrorsum cedo.*

Εἰς.

§ 189. Præpositio *εἰς,* vel *ἐς* significat id quod *in* cum Accusativo constructa (*into*), *ad* vel *usque ad,* de loco et tempore; *ad,* de fine, *quod attinet ad,* inde *ob* vel *propter, erga,* et in numeralibus *circiter.*

In; ut *ἐμβαλοῦ μ' εἰς ἀντλίαν, injice me in sentinam.* Soph. Phil. 481.

Ad (de loco); ut *εἰς Τροίαν μολεῖν, ad Trojam venire.* Ib. 112.

εἰς τοῦτο συμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, eò usque calamitatis processimus. Thuc. iii. 57.

Ad et Sub (de tempore); ut *ἔτι καὶ ἐς τόδε, ad hoc usque tempus.* Herod. vii. 123.

εἰς ἠέλιον καταδύντα, sub solis occasum. Hom. Od. iii. 138.

Ad (de fine); ut *ἐς χλαῖναν .. πόκον .. δωρήσομαι, ad* vel *in lænam* (sc. faciendam) *vellus dabo.* Theoc. v. 98.

Quod attinet ad; ut *κάμηλοι ἵππων οὐκ ἥσσονες ἐς ταχύτητά εἰσι, cameli equis, quod ad celeritatem attinet, non inferiores sunt.* Herod. iii. 102.

Ob vel Propter; ut εἰς τί μ' ἱστορεῖς τόδε; *quamobrem hoc me interrogas?* Eur. Phœn. 624.

Erga, in; ut τῇ ὀργῇ χαλεπῇ ἐχρῆτο ἐς πάντας, *iracundiâ gravi in omnes utebatur.* Thuc. i. 130.

ὑπέρκοπον μηδὲν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς Θεοὺς ἔπος,

cave ne quid unquam superbè in vel *adversùs Deos dicas.* Soph. Aj. 128.

Circiter; ut εἰς δισχιλίους, *circiter duo mille.*

Obs. 1. Etiam hæc Præpositio inservit Periphrasi, et cum Nomine suo quandoque adverbialiter redditur; ut εἰς καιρὸν, *opportunè.* Sic

εἰς κενὸν *frustra*	εἰς τὸ ἀκριβέστατον *accuratissimè*
εἰς δέον *rectè*	ἐς τὸ παραχρῆμα *statim*
εἰς ἅπαντα *omninò*	εἰς εὐτέλειαν *viliter*
ἐς τὰ πρῶτα *imprimis*	εἰς ἀφθονίαν *copiosè.*

Obs. 2. Si quando Præpositio εἰς Genitivo præponitur, subauditur Accusativus alterius Nominis, scilicet οἶκον, ἱερὸν, vel tale aliquid; ut εἰς Ἅιδου (sc. οἶκον) *in Plutonis domum*, εἰς Ἀσκληπιοῦ (sc. ἱερὸν) *in Æsculapii templum.*

Obs. 3. Interdum pro εἰς legitur altera forma ὡς, sed ibi tantùm ubi *motus* imprimis *ad personas* significatur; ut ἔπεμπον πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους, *miserunt legatos ad Athenienses.* Thuc. v. 44. ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν, *ad Jovem in cœlum.* Aristoph. Pac. 104. Vid. Herm. ad Soph. Trach. 365.

PRÆPOSITIONUM SECUNDA CLASSIS.

In secundâ Præpositionum classe continentur διὰ, κατὰ, ὑπὲρ et μετὰ, quæ cum binis casibus, Genitivo scilicet et Accusativo, construuntur.

Obs. De μετὰ etiam cum Dativo apud Poëtas constructâ vide infra, § 193. Obs. 2.

Διά.

§ 190. (*a.*) Præpositio διὰ (Poeticè διαὶ), cum Genitivo constructa significat i. q. *per*, de causâ *efficiente* vel *instrumentali*, de loco, de tempore, *inter* vel *in.*

Per (de causâ efficiente—*by means of*); ut αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐποίει, *ipse per se*, h. e. *suâ unius operâ, omnia faciebat.* Isæ.

Per (de spatio loci transeundo); ut ὑπᾴξας διὰ θυρῶν, *elapsus per fores*. Soph. Aj. 301.

Per (de tempore continuo, sive duratione); ut δι' ἡμέρης, i. q. δι' ὅλης τῆς ἡμέρης, *per totum diem*. Herod. i. 27.

Per (de temporis intervallo); ut διὰ τρίτου ἔτεος, *tertio quoque anno*. Herod. ii. 4.

διὰ μακροῦ χρόνου, *post longum tempus*. Æsch. Pers. 741.

Inter vel in; ut φλέγει λάμπας διὰ χερῶν, *lampas fulget inter manus*, vel *in manibus*. Æsch. Soph. 433.

Obs. 1. Præpositio διὰ cum Genitivis Nominum Substantivorum Verbisque constructa, imprimis cum verbis ἰέναι, ἔρχεσθαι, εἶναι, γίγνεσθαι, ἔχειν, λαμβάνειν, inservit Periphrasi ita ut Nomen additum ferè positum sit pro Verbo cujus significationem cognatam habeat; ut διὰ πόθου ἐλθεῖν, i. q. ποθεῖν *desiderare*, Eur. Phœn. 385; δι' ἡσυχίης εἶναι, i. q. ἡσυχάζειν, *quietum esse*. Herod. i. 206.

Obs. 2. Apud *Herodotum* Præpositio διὰ cum Genitivo constructa porrò *eminentiam* significat; ut διὰ πάντων ἄξια θαυμάσαι, *præ omnibus digna admiratione*. Herod. viii. 37.

Obs. 3. Etiam hæc Præpositio cum Nomine suo interdum adverbiascit; ut διὰ τάχους *celeriter*. Sic

διὰ κενῆς *temerè*	δι' ὀργῆς *iracundè*
διὰ μέσου *intereà*	διὰ τέλους *perpetuò*.

(*b*.) Præpositio διὰ cum Accusativo constructa significat i. q. *per* vel *propter*, de causâ meritoriâ, rarius de loco.

Per (de causâ meritoriâ—*on account of*); ut ἔχω γὰρ ἅχω διὰ σὲ, *habeo quæ habeo per te*, h. e. *tuo beneficio*. Soph. Œd. Col. 1129.

Per (de loco); ut διὰ πόντον, *per mare*. Pind. Isth. iv. 10.

Obs. Cæterum διὰ non rarò cum Accusativo construitur, etiam tum, cum *causam efficientem* vel *impellentem* indicat; ut Δί' ἐννέπετε . . . ὅντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε, *Jovem celebrate, per quem mortales homines* sunt *pariter obscurique clarique*. Hes. Op. i. 3.

In Compositis porrò significat i. q. *dis —*, *trans*, *valdè*, *penitus*.

Dis; ut διαγινώσκω *dignosco*, διατέμνω *disseco*.

Trans; ut διαβάλλω *trajicio*.

Valdè; ut διϊσχυρίζομαι *valdè* vel *obnixè contendo*.

Penitus; ut διαπράττω *rem totam facio*, διαχράομαι *conficio*, *interficio*, *perdo*.

Κατὰ.

§ 191. (*a.*) Præpositio κατὰ cum Genitivo constructa significat i. q. *de* vel potiùs *deorsum a* in loco, rarius *de* vel *super* (i. q. περὶ) in re, *contra*, *sub.*

De, deorsum per (in loco—*adown*); ut

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,

ivitque deorsum ab Olympi verticibus concitato motu. Hom. Il. ii. 167.

De vel super (in re—i. q. περὶ); ut ταῦτα κατὰ πάντων Περσῶν ἔχομεν λέγειν, *hæc de omnibus Persis dicenda habemus.* Xen. Cyr. i. ii. 16.

Contra (de re *infenso animo*, et *nocendi causâ* susceptâ); ut κατὰ τινὸς εἰπεῖν, *contra aliquem dicere.*

Sub (sæpiùs cum significatione *motûs deorsum* instituti); ut

προὔπτον ἐς Ἅιδαν στείχω κατὰ γᾶς,

vado manifestam ad mortem sub terram. Eur. Hipp. 1366.

οἱ κατὰ χθονὸς Θεοὶ, *Dii qui sub terrâ sunt*, h. e. *Inferi.* Eur. Alcest. 75.—κατὰ νώτου est *a tergo.* Herod. i. 9.

Obs. In formulis precandi, vel voveudi κατὰ cum Genitivo ità ponitur ut *votum* significet; ut τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρῄνεσα εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων, *auctor fui ut Dianæ mille capellæ voverentur.* Arist. Eq. 660.

(*b.*) Præpositio κατὰ cum Accusativo constructa significat i. q. *per* vel *in* de loco et tempore, *e regione*, *secundùm*, *quod attinet ad*, *ob* vel *propter*, et in numeralibus *circiter.*

Per (de loco—propriè cum significatione motûs *deorsum* facti); ut κατὰ ῥόον *secundo flumine.* Hom. κατ' ἄστυ *per urbem.* Eur. Alc. 430. κατ' ἴχνος *sequens vestigia.* Soph. Aj. 32.

Et, contracto sensu, simpliciter *in* loco, vel *apud*, *circa*, *juxta* locum; ut κατ' οἶκον *domi.*—Sed κατὰ γῆν *sub terrâ.*

Etiam interdum significat i. q. *adversùs* (de loco), *e regione*; ut κατὰ μὲν Λακεδαιμονίους ἔστησε Πέρσας, i. q. ἀντίον Λακεδαιμονίων, *adversùs Lacedæmonios collocavit Persas.* Herod. ix. 31.

Per (de temporis duratione); ut κατ' εὐφρόνην *per noctem*, et contractiori sensu simpliciter *noctu*; ut κατὰ τὸν κατὰ

Κροῖσου χρόνον, *Crœsi ætate.* Herod. i. 67. οἱ καθ' ἑαυτὸν, *æquales.* Thuc. i. 127. κατὰ φῶς, *cum adhuc luceret.* Xen. Cyr. iii. iii. 13.

Secundùm; ut κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος, *secundùm vaticinia Apollinis.* Soph. Œd. Col. 102. κατὰ νόμον, *ex more.* Herod. vii. 41. κατ' ἀξίαν, *pro dignitate,* κατὰ δύναμιν, *pro viribus,* κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν, *parem sibi conjugem conjungere.* Æsch. Prom. 890. οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν, *non, ut hominem decet, sentiens.* Soph. Aj. 777. τὸ καθ' ὑμέας, *quantum in vobis est.* Herod. v. 109.

Hoc ferè sensu comparationibus inservit; ut

τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;

quonam enim graviori quàm pro humanâ sorte, laboras malo? Soph. Œd. Col. 598.

Quod attinet ad; ut κατὰ τὸν Μασίστεω θάνατον τοσαῦτα ἐγένετο, *quod attinet ad Masistis mortem talia evenerunt.* Herod. ix. 113.

Hinc *separandi,* atque adeò *partiendi* sive *distribuendi* vim asciscit; ut καθ' ἑαυτὸν, *seorsim, solus;* κατ' ἄνδρα, *viritim;* κατ' ἐνιαυτὸν, *singulis annis.* Herod. ii. 109. κατὰ κώμας, *per pagos.* Id. i. 96.

Ob, Propter; ut οἱ Φωκέες οὐκ ἐμήδιζον κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, κατὰ δὲ τὸ ἔχθος τὸ Θεσσαλῶν, *Phocenses Medorum partibus non favebant ullam aliam ob causam, quam propter Thessalorum odium.* Herod. viii. 30.

Circiter; ut ἀπέθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἑξακισχιλίους, *occisi sunt Barbarorum circiter sex millia.* Herod. vi. 117.

Obs. Ponitur etiam κατὰ cum Nomine suo interdum adverbialiter; ut καθ' ἡσυχίαν *otiosè.* Sic

κατὰ μοῖραν *rectè*	κατὰ τὸ καρτερὸν *summis viribus*
κατὰ καιρὸν *opportunè*	κατὰ κράτος *vehementer*
κατὰ μικρὸν *paulatim*	κατὰ τὸ ἰσχυρὸν *vi et armis*
κατὰ τύχην *forte*	κατὰ συντυχίην *casu.* Herod.
κατὰ κόσμον *rectè*	κατ' ἐξαίρετον *imprimis.* Id.
κατὰ μέρος *vicissim*	κατὰ πόδα *illicò*
κατὰ στόμα *coram*	κατ' ἀρχὰς *initio.*

Est ubi Nomen solum ponitur, subauditâ Præpositione; ut καιρὸν op-

portunè. Pind. Pyth. i. 157. *μᾶκος procul*. Id. Ol. x. 86. *τέλος tandem*. Xen. Mem. ii. vii. 12. Conf. supr. § 173.

In Compositis porrò simplicis Verbi significationem intendit; ut *καταπράττω perficio, καθοράω clarè video, κατακαίω comburo, καταλιθόω saxis obruo*.

Inde significat ita agere ut *penes* nos sit id in quo versabamur; ut *κατεργάζομαι acquiro*. Interdum etiam *consumere, perdere*; ut *κατακυβεύω aleâ perdo*.

Obs. In formulis quæ ad exsilium spectant *κατὰ* in compositis idem significat quod Latinè *re—*; ut *κατάγειν exsulem reducere, κάθοδος reditus, κατιέναι redire, κ.τ.λ.*

Ὑπὲρ.

§ 192. (*a*.) Præpositio *ὑπὲρ* cum Genitivo constructa significat i. q. *super* vel *supra, pro, de,* et rariùs *propter*.

Supra; ut *πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστι κοὺ χθονὸς κάτω; quomodo igitur supra terram est et non subter humum?* Eur. Alc. 45.

Pro (cum significatione *commodi*); ut *μὴ θνῆσκ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρὸς, οὐδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ, neque tu morere pro me, neque ego moriar tui causâ*. Eur. Alc. 701.

De (i. q. *περὶ*); ut *τὰ λεγόμενα ὑπὲρ ἑκάστων, quæ de quâque re memorantur*. Herod. ii. 123.

Propter; ut *βραδυτῆτος ὕπερ, propter tarditatem*. Soph. Antig. 932.

(*b*.) Præpositio *ὑπὲρ* cum Accusativo constructa significat i. q. *supra* vel *ultra*, plerumque de rebus modum excedentibus.

Ultra (de loco); ut *Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτὺν, Parnassium ultra clivum*. Soph. Antig. 1131.

Ultra (de eo quod *excedit*); ut *ὑπὲρ ἐλπίδα, ultra spem*. Ibid. 366. *ἔπεσον ὑπὲρ τεσσεράκοντα ἄνδρας, ceciderunt plusquam quadraginta homines*. Herod. v. 64. *ὑπὲρ μόρον, præter fatum*. Hom. Od. i. 34. *ὑπὲρ ὅρκια, contra fœdus*. Id. Il. iv. 67. *ὑπὲρ Θεὸν, invito Deo*. Ibid. xvii. 327.

In Compositis ferè significat i. q. *per-* vel *præ-* hoc est, *majus quid* aut *valdius*, atque adeo *abundantiam, eminentiam, præstantiam* indicat; ut *ὑπερμεγέθης permagnus, ὑπερμήκης prælongus, ὑπερήδομαι vehementer lætor, ὑπερβάλλω excello*.

Μετά.

§ 193. (*a.*) Præpositio *μετὰ* cum Genitivo constructa significat i. q. *cum* de quâlibet ferè *societate* vel *conjunctione*, inde *ope*, *juxta*.

Cum; ut *μετὰ νεκρῶν κείσομαι*, *mortua cum mortuis jacebo*. Eur. Hec. 209. *μετὰ κινδύνων τὰς μελετὰς ποιεῖσθαι*, *cum periculis*, h. e. *mediis in periculis exercitationes facere*. Thuc. i. 18. *μετά τινος εἶναι, πολεμεῖν*, *a partibus alicujus stare, pugnare*. Thuc.

Ope vel auxilio; ut *Θεῶν μέτα* (i. q. *σὺν Θεοῖς*), *ope divinâ*. Soph. Aj. 950.

Juxta; ut *μετὰ τῶν νόμων*, *juxta leges*. Demosth. Lept. § 90. p. 490, 13.

Obs. Interdum cum Nomine suo ita ponitur ut adverbii vice fungatur; ut *μετὰ παρρησίας liberè*, *μετ' ἀληθείας verè*.

(*b.*) Præpositio *μετὰ* cum Accusativo constructa significat *a tergo sequi*, atque adeò *petitum ire*, hinc i. q. *post*, cum de ordine vel loco, tum de tempore, et *secundùm*.

A tergo sequi; ut *ἀΐσσων ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας*, *ruens tanquam vultur insequens anseres*. Hom. Il. xvii. 460.

Petitum ire; ut *τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων*, *Jason navigavit ad arcessendum aureum vellus*. Theoc. xiii. 16.

Post (de ordine); ut *ποταμὸς μέγιστος μετὰ Ἴστρον*, *fluviorum maximus post Istrum*, h. e. *excepto Istro*. Herod. iv. 53.

Post (de tempore); ut *μετὰ Σόλωνα οἰχόμενον*, *post Solonis decessum*. Herod. i. 34.

Secundùm; ut *νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμόν*, *secundùm tuam et meam voluntatem*. Hom. Il. xv. 52.

Obs. 1. Rariùs et vix extra Homerum significat i. q. *ad*, h. e. *motum ad*, *inter*, vel *apud*; ut *Ζεὺς μετ' Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα*, *Jupiter ad Æthiopas heri epulandi causâ*, sive *epulas petitum ivit*. Hom. Il. i. 423. *μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος*, *inter omnes æquales eras optimus*. Ibid. ix. 54. *μεθ' ἡμέραν*, *interdiu*. Eur. Orest. 58. *μετὰ χεῖρας ἔχειν*, *apud manus*, sive *in manibus habere*, h. e. *occupatum esse in re aliquâ*. Herod. i. 14 et 16. Thuc. i. 138.

Obs. 2. Apud Poëtas, imprimis Epicos, etiam cum Dativo construitur et significat i. q. *cum* vel *inter*; ut *μετ' ἀθανάτοις*, *inter immortales*. Hom. *κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων*, *poculum in manibus tenens*. Hom.

Od. ix. 346. κραταιαῖς μετὰ χερσὶν, *non sine validâ manu.* Soph. Phil. 1110.

In Compositis porrò ferè *mutationem* significat, interdum *communionem*, atque adeò *id quod inter duo intervenit.*

Mutationem; ut μεταγινώσκω *sententiam muto*, μεταβαίνω *decedo;* hinc mutationem retrò vel in pejus; ut μεθίημι *remitto, omitto, negligo.*

Communionem; ut μετέχω *particeps sum*, μεταδίδωμι *communico.*

Quod intervenit; ut μεθόρια, *confinia.* Thuc. iv. 91.

PRÆPOSITIONUM TERTIA CLASSIS.

In tertiâ Præpositionum classe continentur ἀμφὶ, περὶ, ἐπὶ, παρὰ, πρὸς et ὑπὸ, quæ cum Genitivo, Dativo et Accusativo construuntur.—Ex his ἀμφὶ et περὶ, ut constructione, sic ferè significatione conveniunt.

Ἀμφί.

§ 194. (*a.*) Præpositio ἀμφὶ (Poëticè ἀμφὶς, quæ forma semper post nomen ponitur), cum Genitivo constructa, significat i. q. *circa, de,* vel *quod attinet ad.*

Circa; ut ἀμφὶ πόλιος οἰκέουσι, *circa urbem habitant.* Herod. viii. 104.

De, quod attinet ad (i. q. περὶ); ut τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγω παιδὸς θανούσης, *talia dico de filiæ tuæ morte.* Eur. Hec. 580. Conf. ibid. 72.

(*b.*) Præpositio ἀμφὶ cum Dativo constructa significat i. q. *circa, de* vel *propter*, vel *quod attinet ad.*

Circa; ut πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι, *vestes lacerat circa corpus.* Æsch. Pers. 199.

Obs. Hinc apud Poëtas interdum significat ferè i. q. *juxta, in* vel *apud;* ut ἀμφὶ δίναις Εὐρίπου, *juxta* vel *apud Euripi vortices.* Eurip. Iph. Taur. 6. ἀμφὶ τραπέζαις κρέα διεδάσαντο, *in mensis partiti sunt* (i. e. upon the tables). Pind. Ol. i. 80.

De vel propter; ut τί δή ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε; *cur, quæso, hospes, meâ causâ ita ingemiscis?* Soph. Elect. 1180. φοβηθεὶς ἀμφὶ τῇ γυναικὶ, *de salute mulieris metuens.* Herod. vi. 62.

Quod attinet ad; ut ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει, *sed de his jam satis*. Soph. Aj. 684.

Hinc cum significatione causæ; ut ἀμφὶ φόβῳ, *præ metu*. Eur. Orest. 825. θέλγει φρένας ἀμφὶ Λατοίδα σοφίᾳ, *mulcet mentes per Apollinis artem*. Pind. Pyth. i. 12.

(*c*.) Præpositio ἀμφὶ cum Accusativo constructa significat *circa*, in tempore et numero *circiter*, *de* vel *super*, in negotiis *occupatum esse*.

Circa; ut ἀμφὶ ῥέεθρα, *circa* vel *propter flumina*. Hom. Il. ii. 461.—Hinc *ad* vel *apud*, ut ἱκέτις ἀμφὶ σὸν πίτνω γόνυ, *supplex ad tua genua cado*. Eur. Hel. 894.

Circiter (de tempore); ut ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν, *circiter occasum Pleiadum*. Æsch. Ag. 826. ἀμφὶ δείλην, *sub vesperam*. Xen. Cyr. v. iv. 16. Circiter (de numero); ut ἦν ἀμφὶ τὰ τριάκοντα ἔτη, *erat annos circiter triginta natus*. Xen. Anab. ii. vi. 14.

De, super; ut ἀμφὶ Ἴλιον . . . ἄεισον ᾠδάν, *de Ilio dic carmen*. Eur. Troad. 511.

Occupatum esse in; ut πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰς ἕξομεν; *quandò, nisi nunc, in precibus occupabimur?* Æsch. Sept. 102.

Obs. De locutione οἱ ἀμφί τινα vide infra § 195. (*c*.) Obs.

In Compositis porrò significat *in utroque latere, ab utrâque parte*; ut ἀμφιλέγειν, *in utramque partem disputare*. Xen. Anab. i. v. 11.

Περὶ.

§ 195. (*a*.) Præpositio περὶ cum Genitivo constructa significat i. q. *de*, vel *quod attinet ad*, *pro* vel *propter*, rariùs *circa* (i. q. ἀμφὶ) de loco.

De; ut τί βούλει μανθάνειν; πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν; *Quid vis discere? Utrum de metris, an de versibus?* Arist. Nub. 636.

Quod attinet ad; ut ἀριθμοῦ πέρι, *quod ad numerum attinet*. Herod. ii. 102.

Pro (i. q. ὑπὲρ); ut θνήσκειν περί τινος, *pro aliquo mori*. Eur. Alcest. 178.—Sed περὶ ἔριδος μάχεσθαι, *præ rixâ pugnare*. Hom. Il. vii. 301.

Circa (de loco); ut *τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο ἡμερίς, extensa erat circa speluncam cavam vitis.* Hom. Od. v. 68.

Obs. Apud Homerum Pindarumque etiam *dignitatem* vel *præstantiam* significat, ut *ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, vult se esse omnibus aliis superiorem.* Hom. Il. i. 287.

Hinc locutiones passim obviæ apud recentiores *ποιεῖσθαι* vel *ἡγεῖσθαι περὶ πολλοῦ, πλείονος, πλείστου, μικροῦ, ἐλάττονος, ἐλαχίστου, οὐδενὸς, κ.τ.λ., æstimare magni, pluris, plurimi, parvi, minoris, minimi, nihili,* &c.

(*b.*) Præpositio *περὶ* cum Dativo constructa significat i. q. *circa,* hinc *in* vel *apud, de.*

Circa; ut *στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων, coronam circa caput servans.* Theoc. vii. 64.

In; ut *περὶ δουρὶ ἤσπαιρε, incumbens in hastile palpitabat.* Hom. Il. xiii. 571. *περὶ ἑαυτῷ σφάλλεσθαι, in se offendere,* hoc est *suâ stultitiâ res male gerere.* Thuc. i. 69.

De (i. q. *ἀμφὶ*) post verba *timendi* et similia; ut *ταρασσόμενος περὶ παιδί, turbatus de puero* vel *propter puerum.* Theoc. xiii. 55. *δεδιότες περὶ τῷ χωρίῳ, metuentes ne locus caperetur.* Thuc. i. 60.

Obs. Adde *præ* et *pro* apud Poëtas; ut *περὶ φόβῳ, præ metu.* Æsch. Choëph. 33. *περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενος, pro suâ patriâ pugnans.* Tyrt. 1. 2.

(*c.*) Præpositio *περὶ* cum Accusativo constructa significat i. q. *ἀμφὶ, circa* (de loco), *numero,* et *tempore, de, erga* vel *quod attinet ad.*

Circa (de loco); ut *θώραξ περὶ τὰ στέρνα, thorax circa pectus.* Xen. Cyr. ii. 1. 6. Hinc *apud* locum vel alicubi *in* loco, ut *περὶ Πιερίην διέτριβε ἡμέρας συχνὰς, aliquammultos dies in Pieriâ est commoratus.* Herod. vii. 131.

Circa (de numero); ut *περὶ μυρίους, circa decem mille.*

Circa (de tempore); ut *περὶ τούτους τοὺς χρόνους, circa hæc tempora,* vel *hoc ferè tempore.*

De; ut *περὶ σιτία λέγειν, de frumento dicere.* Plat. Gorg. p. 490 E.

Erga, adversus; ut *εὐσέβει περὶ ξένους, pius esto erga hospites.* Eur. Alcest. 1148.

Quod attinet ad; ut *αἱ περὶ σῶμα ἡδοναὶ, voluptates corporis,* sive *quæ ad corpus attinent.*

Obs. Præpositiones ἀμφὶ et περὶ cum Accusativo, præcedente Articulo, inserviunt periphrasi; ut τὰ ἀμφὶ τὸν πόλεμον, i. e. τὰ πολεμικὰ, *res bellicæ*. Xen. Cyr. ii. 1. 8. οἱ περὶ τοὺς λόγους, *oratores*. Isocr. Et imprimis in personis, ita ut modò asseclæ, modò persona ipsa cum asseclis indicetur; ut οἱ ἀμφ' αὐτὸν ὑπηρέται, *adjutores ejus*. Xen. Cyr. v. iii. 19. οἱ περὶ Ἀρχίδαμον, *Archidami comites*. Id. Hist. Græc. vii. v. 12. οἱ ἀμφὶ Θράσυλον καὶ Ἐρασινίδην, *Thrasylus et Erasinides cum suis collegis*. Id. Mem. i. i. 18. οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον, *Thrasybulus ejusque milites*. Thuc. viii. 105. Etiam interdum ita ut persona sola indicetur, sine asseclis, sed ferè tantum apud recentiores. Vid. S. Johan. xi. 19.

In Compositis porrò significat i. q. *per—*, *admodum*, *valdè*—cum notione *abundantiæ* vel *excellentiæ*; ut περικαλλὴς *perpulcher*, περίλυπος *admodum tristis*; interdum verò, h. e. cum verbis videndi juncta, *contemptûs* et *negligentiæ*; ut περιόπτεσθαι *negligere*.

Ἐπὶ.

§ 196. (*a*.) Præpositio ἐπὶ cum Genitivo constructa significat i. q. *super*, *in* (*on*, *upon*), de loco, *versus*, *in*, de tempore, de personis, *coram*, *super*, de potestate, curâ, munere; denique quibuslibet ferè nominibus præfigitur quæ notionem continent rei *suppositæ* vel *præcedentis*, quæque adeo *originem*, *causam*, *subsidium*, *materiam*, *cogitationis* sive *sermonis* indicant.

Super, In (de loco—*on*, *upon*, *at*); ut τὰ ἄχθεα οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν κεφαλέων φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων, *onera viri capitibus ferunt*, *mulieres humeris*. Herod. ii. 35. ξεῖνος ἐπὶ ξένης, *peregrinus peregrinâ in terrâ*. Soph. Œd. Col. 184. ἐπὶ τῶν θυρέων, *juxta* vel *ad fores*. Herod. v. 92. προσκεψάμενος ἐπὶ σεωϋτοῦ, *re diligenter tecum deliberatâ*. Herod. vii. 10. οἰκέωμεν ἐπ' ἡμέων αὐτῶν, *vivamus soli nobiscum*, *nostrisque rebus solis fidentes*. Herod. iv. 114. Huc pertinent locutiones τέταχθαι ἐφ' ἑνός, *singulis singulos subsequentibus*, ἐπὶ τεττάρων, *in quaternos*. Xen.

Versus (de motu ad locum); ut πλεῖν ἐπὶ Σάμου, *Samum versus navigare*. Thuc. i. 116.

In (de tempore); ut ἐπ' εἰρήνης, *in pace*. Hom. Il. ii. 797. ἐπὶ Κύρου βασιλεύοντος, *regnante Cyro*. Herod. ἐφ' ἡμῶν, *nostrâ memoriâ*.

Coram, imprimis juramenti testibus; ut ἐπωμόσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν, *juraverunt coram ducibus.* Demosth.

Super (de potestate, curâ, &c.); ut ἐπ' οὗ ἐτάχθημεν, *super quâ re constituti sumus,* h. e. *cui rei præfecti sumus.* Herod. v. 109.

Refertur variè ad rem quæ subest vel præcessit; ut εἶπον ἐπ' ὅρκου, *jurati* sive *juramento fulti dixerunt.* Herod. ix. 11.

Hinc refertur ad originem; ut ἐπὶ Λυδοῦ τοῦ Ἄτυος ἔσχον τὴν ἐπωνυμίην, *ex Lydo Atyos filio habuerunt cognomen.* Herod. vii. 74. ἐπ' ἐμοῦ, *exemplo meo.* Plat.

Causam; ut ἐπ' ὅτευ; *quare?* h. e. *quâ de causâ?* Herod. ἐφ' ἑαυτοῦ, *suâ sponte.* Id.

Subsidium; ut ἐπὶ προσπόλου μιᾶς, *unâ famulâ comitatus et adjutus.* Soph. Œd. Col. 746.

Materiam cogitationis vel sermonis; ut ὅπερ ἐπὶ τῶν δούλων ἐλέγομεν, *quod in servorum sorte considerandâ diximus.* Plat. Leg. p. 793 E.

(*b.*) Præpositio ἐπὶ cum Dativo constructa significat i. q. *super, in, apud* de loco, *in* de tempore, *post* de ordine, *penes, adversus, super* de imperio, denique *consilium, causam, pactum ex quo,* et *pretium propter quod* quid fit.

Super, in, apud (de loco); ut ἄγγος ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσα, *vas super caput habens.* Herod. v. 12. οἰκέοντες ἐπὶ Στρυμόνι, *habitantes in ripis Strymonis.* Herod. vii. 75. θεῶν ἐπὶ βωμοῖς, *super* vel *apud aras Deorum.* Eur. Alcest. 134.

In (de tempore); ut ἐπὶ νυκτὶ, *noctu.* Hom. Il. viii. 529.

Post (de ordine); ut ἀνέστη ἐπ' αὐτῷ, *post eum surrexit.* Xen. Cyr. ii. iii. 4.

Hinc de eo quod accedit; ut ἐσθίουσι ἐπὶ τῷ σίτῳ ὄψον, *edentes carnem ad panem adhibent.* Xen. Mem. iii. xiv. 2. ἐπὶ τούτοις, *prætereà.* Xen. Cyr. iv. v. 38. Conf. Soph. Antig. 556.

Penes; ut τὸ ἐπὶ σοὶ *quod te penes est,* vel, cum significatione officii, *quod tuum est, quod tu potes, et debes facere.*

Adversùs; ut ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι, *adversùs Trojanos pugnare.* Conf. Eur. Phœn. 1379.

Super (de imperio); ut ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι, *reipublicæ præesse.* Demosth.

Consilium vel finem; ut ἐπὶ θήρᾳ ἐξιέναι, *venatum exire.* Xen. Venat. vi. 5. et cum significatione incommodi; ut συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ, *Arcadas, eo ut Spartam aggrederentur, sollicitans.* Herod. vi. 74.

Causam; ut χαίρειν ἐπί τινι, *gaudere ob aliquid;* μέγα φρονεῖν ἐπί τινι, *superbire de aliquo.*

Pactum; ut ἐπ' ἐλευθερίᾳ, *eâ conditione ut liberi essent.* Xen. Cyr. vii. iv. 2. ἐπὶ τοῖσδε, *hâc conditione.* Eur. Alc. 375. Sic ἐφ' ᾧ vel ἐφ' ᾧτε, *eâ conditione ut.*

Pretium; ut ἐπὶ μόσχῳ ᾄδειν, *pro vitulo canere.* Arist. Acharn. 13.

(*c.*) Præpositio ἐπὶ cum Accusativo constructa significat i. q. *super, in* de loco, propriè cum motùs significatione, *versùs, ad, usque ad,* de loco et tempore, item de numeris, *penes* vel *quod attinet ad, ad,* ita ut *finem, consilium* indicet, inde *adversùs* et *secundùm.*

Super, in; ut ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππον, *equum ascendere;* ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα, *jacebat super novem extentus jugera.* Hom. Od. xi. 577.

Versùs, ad; ut ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον, *spectans ad nigrum pontum.* Hom. Il. i. 350. ἀπῆλθον ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, *redibant ad exercitum.* Xen. Cyr. iii. ii. 1. ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερὰ, *dextrorsum, sinistrorsum.* Hom. Hinc τετάχθαι ἐπὶ πολλοὺς, i. q. ἐπὶ πολλῶν. Conf. supra. (*a.*) De tempore. ἐπὶ χρόνον, *aliquamdiu.* ἐπὶ δύο ἡμέρας, *per biduum.* Thuc. ii. 35. ἐπ' ἐμὲ, *usque ad meam ætatem.* De numeris. ἐπὶ τριηκόσια, *ad* vel *circiter tercentum.* Herod. iv. 198.

Penes, vel quod attinet ad; ut τὸ ἐπί σε, *quantum in te est.* Eur. Hec. 514. Hinc ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, *ut plurimum, generatim.*

Ad (de fine vel consilio); ut ἐπί τι; *quare? quorsum?* Arist. Nub. 256. ἐπὶ θήραν ἰέναι, *venatum ire.* Herod. i. 37. πρός σε ἦλθον ἐπ' ἀργύριον, *ad te veni ut pecuniam peterem.*

Adversùs (cùm motûs significatione); ut στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδοὺς, *bellum gerere adversùs Lydos.* Herod. i. 71.

Secundùm; ut ἐπὶ στάθμην, *ad amussim.* Hom. Od. v. 245.

Obs. Præpositio ἐπὶ cum Nomine suo omnium casuum adverbiascit; ut ἐπ' ἀληθείας, verè. Demosth. ἐπ' ἀληθείᾳ. Æsch. Suppl. 628. ἐφ' ἑξῆς, deinceps. Xen. ἐπ' ἐλαφρῷ, facile. Theoc. ἐπίπαν, omnino. Thucyd. ἐπὶ πολὺ, longe. Xen. ἐπ' ἴσα, i. q. ἴσως, æquè. Pind. ἐπὶ πόδα, pedetentim. Xen.

In Compositis porrò significat *insuper*, ita ut *additamentum*, *accessionem* indicet; ut ἐπιγαμέω, *mortuâ uxore alteram duco*. Eur. Alcest. 316.

Παρὰ.

§ 197. (*a.*) Præpositio παρὰ cum Genitivo constructa significat propriè *motum a latere*, hinc i. q. *a*, *ab*, *de*. Scilicet jungitur Genitivo eorum a quibus quocumque modo aliquid proficisci significatur, ita ut omnino *causam* et *originem* indicet.

A, ab; ut φάσγανον ἐρύσσατο παρὰ μηροῦ, *ensem strinxit a femore*. Hom. Il. i. 190.

ἀγγελίη ἥκει παρὰ βασιλῆος, *nuntius venit a rege*. Herod. viii. 140. οἱ παρ' ἡμῶν, *qui a nostrâ erant parte*. Eur. Phœn. 1189.

De; ut παρ' ἑωϋτοῦ διδόναι, *dare de suo*. Herod. viii. 5.

Obs. Apud Poëtas interdum significat i. q. *apud*, *juxta*; ut τὰ πὰρ ποδὸς, *præsentia*. Pind. Pyth. x. 97. Conf. Soph. Antig. 966. 1123.

(*b.*) Præpositio παρὰ cum Dativo constructa significat i. q. *apud*; ut αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένοις, *turpe est apud lugentes hospites*, sive *in ædibus lugentium hospitum epulari*. Eur. Alcest. 542. παρ' ἑωϋτῷ, *secum*. Herod. iii. 74. παρ' ἐμοὶ, *meo judicio*. Herod. i. 33.

(*c.*) Præpositio παρὰ cum Accusativo constructa significat *ad*, propriè *ad latus*, *juxta*, *penes*—*per* de tempore—*præter*—*propter*.

Ad, apud; ut ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων, *Deus qui apud Acherontem imperat*. Soph. Elect. 184.

ἀπίκοντο παρὰ Κροῖσον, *ad Crœsum venerunt*. Herod. i. 56.

Hinc comparationem vel proportionem designat; ut παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὥσπερ Θεοὶ οἱ ἄνθρωποι βιοτεύουσι, *præ reliquis*

animalibus homines ut Dii vivunt. Xen. Mem. i. iv. 14. παρ' οὐδὲν, *pro nihilo.* Soph. Œd. Tyr. 983.

Penes; ut ἡ νῦν παρ' ἐμὲ ἐοῦσα δύναμις, *potentia quæ nunc mea est.* Herod. viii. 140.

Per, de tractu et duratione temporis; ut παρ' ὅλον τὸν βίον, *per totam vitam.* Plat. proximè post, una cum, inter, παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα, *flagrantibus criminibus.* Demosth. παρὰ τὴν πόσιν, *inter potandum.* Anacr. xxii. 1. Sed παρ' ἡμέραν, modo *in diem,* Demosth., modo *alternis diebus,* Soph.

Præter; ut παρὰ πόλιν - - ἄγειν, *præter urbem ducere agmen.* Xen. Cyr. i. vi. 19. Hinc παρὰ δόξαν, παρὰ φύσιν, *præter opinionem, contra naturam, &c.*

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα, *non sunt alia præter hæc.* Arist. Nub. 698.

παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾷν 'Ολυμπιάδα, *prætermisso,* h. e. *excepto uno luctationis certamine, erat in eo ut Olympicâ victoriâ potiretur.* Herod. ix. 33.

παρ' ὀλίγον διέφευγον, *parum aberat quin evaderent.* Thuc. vii. 71.

Propter; ut οἱ δὲ εὐέλπιδες εἰσὶ παρὰ τὴν ἐμπειρίαν, *hi verò bonâ spe sunt propter experientiam.* Thuc.

In Compositis porrò significat *a scopo aberrare,* atque adeò quid *male, perperam, negligenter facere;* ut παραφρονέω *desipio,* παρακούω *perperam audio.*

Πρὸς.

§ 198. (*a.*) Præpositio πρὸς (Doricè ποτὶ) cum Genitivo constructa significat i. q. *a, ab* variis notionibus, quæ exemplis optimè dignoscentur; item *per* in obtestationibus.

a, ab (de loci situ); ut πρὸς μεσημβρίης 'Αραβίη ἔστι, *ab oriente,* h. e. *versus orientem* vel *a latere orientali, est Arabia.* Herod. iii. 107. Sic πρὸς μητρὸς, *a matre,* i. e. *relations on the mother's side.* Æsch.

a, ab (de origine, auctore vel mancipe); ut πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες ξεῖνοίτε πτωχοίτε, *a Jove enim sunt omnes*

hospitesque et egeni. Hom. Od. vi. 207. πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνειν, *alius jussu telam texere.* Hom. Il. vi. 456. οὔτι πρὸς ἡμῶν ὤλετο, *nequaquam a nostrâ manu periit.* Eur. Alc. 718. Conf. ὑπό.

Hinc quod cui *proprium, conveniens,* vel *ex officio* est; ut τὸ μεταστρέφεσθαι δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι, *se ad varias res convertere ingeniosi hominis est.* Arist. Ran. 540. ἄτοπα λέγεις, ὦ Σώκρατες, καὶ οὐδαμῶς πρὸς σοῦ, *inepta dicis, O Socrates, et te prorsus indigna.* Xen. Mem. ii. iii. 15.

Deinde ponitur ubi quid fit *pro aliquo,* vel *in alicujus gratiam aut commodum;* ut πρὸς τῶν ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης, *e re divitum, O Apollo, legem ponis.* Eur. Alc. 58. εἶναι πρός τινος, *stare ab aliquo,* h. e. *ab ejus parte.* Herod. i. 124.

Per (in jurejurando et obtestationibus); ut πρὸς Θεῶν, *per Deos,* et, interposito pronomine, quod sæpiùs fit in hujusmodi formulis; ut πρός σε δεξιᾶς ἱκνοῦμαι, *per te dextram oro.* Eur. Iph. Taur. 1068.

(*b.*) Præpositio πρὸς cum Dativo constructa significat i. q. *juxta* vel *apud, præter.*

Juxta, apud; ut οὐχ ἑκὰς ἀλλὰ πρὸς τῷ λιμένι ὄντος, *cum non procul sed juxta ipsum portum sit.* Thuc. viii. 98. Hinc πρὸς πράγματι εἶναι vel γίγνεσθαι, *versari in aliquâ re.*

Præter (de accedentibus); ut πρὸς τούτῳ, *præterea.* Xen.

(*c.*) Præpositio πρὸς cum Accusativo constructa significat i. q. *ad, versùs, adversùs.*

Ad (de loco); ut προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε, *ad urbem duos præcones misit.* Hom. Il. iii. 116.

Sic de domo; ut πρὸς ἡμᾶς, *in nostras ædes.* Arist. Plut. 398. πρὸς τὸν Θεὸν, *in templum Dei.* Ibid. 653. λέγειν πρός τινα, *dicere ad aliquem.* Plat. σκοπεῖν πρός τι, *spectare ad aliquid, considerare.* Ibid. Hinc

Quod attinet ad; ut τέλειος πρὸς ἀρετήν, *perfectus quod ad virtutem attinet.* Plat.

Relativè ad, si spectes ad, ita ut comparationibus inserviat; ut σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερα αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων,

considerate res vestras cum rebus aliarum gentium collatas. Demosth. Et cum notione non modo æquiparandi, sed etiam superandi, imprimis apud Herodotum; ut Ἰνδοὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους, *Indi tributum afferebant supra quam reliqui omnes.* Herod. iii. 94. Hinc, i. q. propter; ut πρὸς ταῦτα, *propterea*. Soph. πρὸς οὐδὲν, *nullâ de causâ.* Ibid. Et secundùm, congruenter, accommodatè; ut πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα, *secundùm eventus enim sapere aut non sapere putamur.* Eur. Hipp. 698. πρὸς τοῦτον ἐποιοῦντο τὴν εἰρήνην, *ad ejus voluntatem pacem fecerunt.* Demosth.

Ad, versùs; ut ἀνατείνων τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν *tendens ad sidera palmas.* Xen. Cyr. vi. i. 3. Hinc i. q. erga; ut Χαιρεφῶντα ποιῆσαι πρὸς ἐμὲ οἷον δεῖ, *facere ut Chærephon erga me animatus sit qualem eum oportet esse.* Xen. Mem. ii. iii. 10. Adversùs, cum bono tum malo sensu; ut σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἀθηναίων, *inducias facere cum ducibus Atheniensium.* Thuc. iv. 15. μάχεσθαι πρός τινα, *pugnare adversùs aliquem.* Thuc. i. 18. πρὸς κέντρα λακτίζειν, *adversùm stimulos calcare.* Æsch. Ag. 1207. Conf. Terent. Phorm. i. ii. 28.

Ad, i. q. sub vel circa (de tempore); ut πρὸς ἡμέραν ἦν, *erat sub, circa lucem.* Xen. Anab. iv. v. 21. Item i. q. circiter (de numeris); ut πρὸς ἑκατόν, *circiter centum.* Conf. εἰς.

Ad, i. q. apud; ut πρὸς δεξιὰν, *ad dextram.* Eur. Orest. 475.

Obs. 1. Præpositio πρὸς, præcedente Articulo, cum omnibus casibus constructa, inservit Periphrasi; ut οἱ πρὸς αἵματος, *consanguinei.* Soph. οἱ πρὸς ταῖς κύλιξι, *pincernæ.* Herod. τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, *res divinæ.* Isocr.

Obs. 2. Præpositio πρὸς cum Accusativo constructa in quibusdam formulis adverbiascit; ut πρὸς βίαν, i. q. βιαίως, *violenter.* Sic

πρὸς φιλίαν *amicè*	πρὸς ὑπερβολὴν *egregiè*
πρὸς χάριν *sponte*	πρὸς εὐσεβίαν *piè*
πρὸς ἡδονὴν *lubenter*	πρὸς τὸ ἀνδρεῖον *viriliter*
πρὸς τὸ καρτερὸν *violenter*	πρὸς τὸ ἀναιδὲς *impudenter.*

In Compositis porrò significat i. q. *insuper*, ut προσερωτάω, *insuper interrogo.* Xen.

Ὑπό.

§ 199. (*a.*) Præpositio ὑπὸ, Poetice ὑπαὶ, cum Genitivo constructa significat i. q. *sub*, sæpiùs cum notione *motûs ab infra*, *a*, *ab*, de auctore, vel causâ.

Sub; ut κρήνη ὑπὸ σπείους, *fons subter e specu labens.* Hom. Od. ix. 141. τὸν βαλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, *hunc percussit sub malâ et aure.* Il. xvi. 606.

A, ab (de agente—cum Verbis Passivis, vel passivam notionem indicantibus); ut κτείνεσθαι ὑπό τινος, vel ἀποθανεῖν ὑπό τινος, *ab aliquo interfici.*

A, ab (de causâ—i. q. præ vel propter); ut ὑπὸ μέθης μαίνεσθαι, *præ vinolentiâ insanire.* Plat. Hinc de remotiore causâ, vel re quâpiam præeunte sive deducente et adjuvante; ut ἐστρατεύετο ὑπὸ συρίγγων, *expeditionem fecit ad cantum fistularum.* Herod. i. 17. ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε, *præconis voce proclamavit.* Herod. ix. 98. ὑπ' εὐκλείας θανεῖν, *bonâ cum famâ mori.* Eur. Hipp. 1299.

(*b.*) Præpositio ὑπὸ cum Dativo constructa significat i. q. *sub*, ita ut etiam notionem causæ, ferè similiter ac Genitivo juncta, indicet.

Sub; ut καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, *pulcrâ sub platano.* Hom. Il. ii. 307.

Causam (imprimis de eo, qui subdit alterum); ut ὑπὸ Πέρσῃσι ἄρχεται, *sub imperio est Persarum.* Herod. iii. 95. ὑφ' αὑτῷ ποιεῖσθαι τοὺς φίλους ταῖς εὐεργεσίαις, *devincire sibi amicos beneficiis.* Xen. Cyr. i. x. 4. πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ, *perculsus autem sum morsu cruento.* Æsch. Ag. 1164. Quo in loco, ut sæpiùs alibi (præsertim apud Homerum), præpositio ferè nullam sibi vim obtinet, quæ non in Dativo solo continetur. Hinc ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύειν, *saltare ad barbiton.* Anacr. vi. 4. Conf. supra (*a.*).

(*c.*) Præpositio ὑπὸ cum Accusativo constructa significat i. q. *sub*, de loco, tempore, ac personis.

Sub (de loco—imprimis cum notione motûs); ut ὑπ' Ἴλιον

ἦλθον, *sub Trojæ mœnia venerunt.* Hom. λῦπαι φίλων τῶν ὑπὸ γαῖαν, *dolores amicorum qui mortui sunt.* Eur. Alc. 895.

Sub (de tempore); ut ὑπὸ νύκτα, *sub noctem.* Herod. i. 31. ὑπὸ τὴν νύκτα, *sub nocte.* Herod. ix. 5.

Subjectum esse, sc. alicujus imperio; ut ἦν ὑπὸ βασιλῆα δασμοφόρος, *erat regi tributarius.* Herod. vii. 108.

In Compositis porrò significat i. q. *clam, furtim*; ut ὑπεκπέμπω, *clam emitto.* Eur. Item quod *leniter*, vel *imperfectiùs* fit; ut ὑποδείκνυμι *subindico,* ὑπόλευκος *subalbus.*

INDEX.

A.

Z.

H.

Π.

P.

Σ.

T.

X.

CORRIGENDA.

P. ix. l. 24. *pro* ego gratissimè, *lege* ego gratissimè referò,
57. not. † l. 6. *ante* φράδω *del.* i.
104. l. 31. *pro* (πέλω, per Metath. πλάω) *lege* per Syncopen πλέω.
105. l. 28. *pro* πταίω *lege* παίω
106. l. 7. *pro* ἀλάσκω *lege* ἀλύσκω
115. l. 31. *pro* λόω, λούω, *lege* λόω, λοέω.
117. l. 2. *pro* p. 106 *lege* p. 109.

Form of Parsing a Greek Verb.

τυφθήσεται is a *Verb* from τύπτω :—

Passive *voice;* Indicative *mood;* First Future *tense;* Singular *number;* Third *person.*

τύπτω is a *Verb in* ω, of the *first Conjugation.*

The *First Future* is formed from the *Present,* by changing the last syllable in the first conjugation into ψω; as τύπτω, τύψω.

The *Perfect Active* is formed from the Future, by changing, in the first conjugation, ψω into φα; as, τύψω, τυφα; and by prefixing the Reduplication (or Augment for the Reduplication ;) as, τυφα, τέτυφα.

The *Perfect Passive* is formed from the Perfect Active, by changing, in the first conjugation, φα, pure, into μμαι, μ being doubled; as, τέτυφα, τέτυμμαι; τέτυψαι; τέτυπται.

The *First Aorist Passive* is formed from the third person singular of the Perfect Passive, by changing αι into ην; as, τέτυπται, τετύπτην; and by changing the tenues π, τ, into the aspirates φ, θ; as, τετύπτην, τετύφθην; and by taking away the letter of reduplication; as, τετύφθην, ἐτύφθην.

The *First Future Passive* is formed from the First Aorist Passive, by changing ην into ησομαι; as, ἐτύφθην, ἐτυφθήσομαι; and by casting off the augment;

as, *ἐτυφθήσομαι, τυφθήσομαι, τυφθήσει* (or *-ῃ*), *τυφθήσεται*; the word.

Shorter Form for the Higher Classes.

τυφθήσεται is a *Verb* from **τύπτω**:—

Passive *voice;* Indicative *mood;* First Future *tense;* Singular *number;* Third *person.*

τύπτω is a *Verb in* ω, of the *first Conjugation.*

Future, *τύψω*; Perfect Active, *τέτυφα*; Perfect Passive, *τέτυμμαι*; First Aorist Passive, *ἐτύφθην*; First Future Passive, *τυφθήσομαι, τυφθήσει* (or *-ῃ*), *τυφθήσεται.*

If the Verb be anomalous, parse as follows:

εὑρεῖν is a *Verb* from **εὑρίσκω**:—

Active *voice;* Infinitive *mood;* Second Aorist *tense.*

εὑρίσκω is an Anomalous Verb of the *Second Class;* throw out the inserted letters *ισκ*: root *εὕρω*; Second Aorist, *εὗρον, εὗρε, εὕρω, εὕροιμι, εὑρεῖν*; the word.

